

Πανεπιστημικές αποτυπώσεις της Εκδοτικής Βιβλιοθήκης

ΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩΝ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Θούμα Γ. Γιωργίου
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

X.

42018

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

(Β. ΕΚΛΟΓΗ, Α, Ε, Ζ)

«Τὴν Ἑλλάδα πεπαιδευκεν οὗτος ὁ ποιητής»
(ΠΛΑΤΩΝ)

ΕΚΔΟΣΙΣ Γ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. ΚΑΜΙΝΑΡΗ & Π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ
(Οδός Σφραγίδεων 41)

1922

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ

I. *Bίος Ὁμηρου.*

α'. Γέννησις. "Αγνωστοι είναι καὶ οἱ γονεῖς τοῦ Ὁμήρου καὶ ἡ πατρίς, ἐν ᾧ ἐγεννήθη μακρὰ σειρὰ πόλεων [Σμύρνη, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίς τῆς Κύπρου, Χίος, Ἀργος, Ἀθῆναι, Ἰος, Ἰθάκη, Πύλος, Κύμη] ἔζητον νὰ οἰκειοποιηθῶσιν αὐτὸν ὡς ἔδιον πολίτην. Πάντως ὁ Ὁμηρος κατέκει ἦν ἀπτῇ τῆς Μ. Ἀσίας ἐν Ιωνίᾳ, πιθανώτατα ἐν Σμύρνῃ, ἥτις ἐν τινι τῶν παρακειμένων νήσων, ζωσε ἐν Χίῳ.

β'. Χρόνος ἀμηῆς. "Αγνωστον καὶ πότε ἔζησεν ὁ Ὁμηρος· κατὰ τὸν ιστορικὸν Ἡρόδοτον ἔζησε 400 ἔτη πρὸ αὐτοῦ, ἐπειδὴ δὲ ὁ ιστορικὸς ἐγεννήθη τῷ 484 π.χ., ὑπολογίζεται ὅτι ὁ Ὁμηρος θὰ ἤκμασε μεταξὺ τῆς 9ης καὶ 8ης ἔκ. π. χ.

γ'. Βίος καὶ θάνατος αὐτοῦ. Καὶ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου οὐδὲν ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον γινώσκομεν, εἰ μὴ μόνον ὅτι ἐποίησε τὰ δύο μεγάλα ποίματα, τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὁδύσσειαν.

Εἰκὼν τοῦ Ὁμήρου Πίν. Α'.

II. *Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Ὁδύσσειαν.*

Τὰ πρὸ τῆς ὑποθέσεως. Ἐπειδὴ δὲ Πάρις, δὲ νῦν τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Πριάμου, ἀπήγαγεν ἐκ Σπάρτης τὴν ὄραιαν Ἐλένην, σύζυγον τοῦ βασιλέως Μενελάου, μετὰ πολλῶν θησαυρῶν, οἱ ἡγεμόνες τῆς Ἑλλάδος χαρακτηρίσαντες τοῦτο ὡς ὑβρινή τῆς ὅλης πατρίδος, ἀπεφάσισαν νὰ ἐκστρατεύσουν κοινῇ ἐπὶ τὴν Τροίαν πρὸς τιμωρίαν τοῦ ὑβριστοῦ. Ὑπὸ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν, ἀποπλεύσαντες ἐξ Αὐλίδος τῆς Βοιωτίας, δύον εἶχον συγκεντρωθῆ, ἀπεβιβάσθησαν εἰς Τροίαν καὶ προέβησαν εἰς τὴν

πολιορκίαν τῆς πρωτευούσης Ἰλίου. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὰ τείχη τῆς πόλεως ἦσαν δύχρωτατα, ἡ πολιορκία παρετάθη ἐπὶ 10 ὅλα ἔτη, καθὼς πλεῖστοι τῶν Ἐλλήνων ἐπεσον.— Τέλος ὅτι δὲν κατώρθωσεν ἡ ὁώμη ἐπέτυχεν ὁ δόλος. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης Ὅδυσσεὺς κατασκευάσας μέγαν δούρειον (ξύλινον) ἵππον, ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ὅποίου ἐκλείσθησαν οἱ ἀριστοὶ τῶν ἥγεμόνων, ἐφρόντισεν ὡστε νὰ διαδοθῇ ἐπιτηδείως ὅτι οἱ Ἐλληνες ἀπελπισθέντες πλέον περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ἀπέπλευσαν οἴκαδε (ἐν ᾧ οὗτοι ἐν τῷ μεταξὺ προσποιηθέντες ὅτι ἀπέπλεον οἴκαδε εἶχον κρυβῆ ὅπισθεν τῆς Τενέδου), καταλιπόντες τὸν ἵππον τοῦτον ώς ἀνάθημα εἰς τοὺς μεούς. Οἱ Τρῶες βλέποντες τὸ στρατόπεδον τῶν Ἐλλήνων ἔρημον καὶ μιωδῶς πιστεύσαντες τὴν διάδοσιν, ἐκρήμνισαν μέρος τοῦ τείχους, διότι ὁ ἵππος δὲν ἔχωρει διὰ τῶν πυλῶν, καὶ ἐκεῖθεν εἰσαγαγόντες τὸ ιερὸν ἀνάθημα (!) εἰς τὴν ἀκρόπολιν παρεδόθησαν τὴν νύκτα εἰς δεινὴν κραιπάλην νομίσαντες ὅτι ἀπηλλάγησαν πλέον τῶν δεινῶν τοῦ μακροῦ πολέμου. Ἄλλ' ὅτε πλέον βαθὺς ὑπνος εἶχε κλείσει τοὺς βεβαρημένους ἐκ τῆς μέθης ὄφραλμοὺς αὐτῶν, οἱ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ ἵππου ἔξελθόντες διὰ μυστικῆς πυλίδος εἰδοποίησαν διὰ πυρὸς τοὺς ἐν Τενέδῳ καὶ ἀνοίξαντες τὰς πύλας τοῦ τείχους καὶ ἐνωθέντες μετ' αὐτῶν, προσδραμόντων ταχέως, ἐκυρίευσαν τὴν πόλιν, κατασφάξαντες τοὺς ἀνδρας καὶ ἀπαγαγόντες εἰς αἰχμαλωσίαν γυναικας καὶ παιδία, ἐλαφυραγώγησαν αὐτὴν καὶ παρέδωκαν εἰς τὰς φλόγας. Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων οἱ ἥγεμονες ἐπιβάντες τῶν πλοίων μετὰ τῶν οἰκείων ἀπέπλευσαν διὰ τὰς πατρίδας καὶ αἱ ἐπάνοδοι αὖται ἐκλήθησαν οἱ **Νόστοι**.

Υπόθεσις. Ἐνα ἐκ τῶν νόστων τούτων, τὸν τοῦ Ὅδυσσεώς, διαρκέσαντα ἀλλα 10 ἔτη, περιγράφει ἡ Ὅδύσσεια, ἡτις ὑπὸ τῶν λογίων τῆς Ἀλεξανδρείας (τῶν γραμματικῶν) διηρέθη εἰς 24 τμῆματα, δινομασθέντα ἐκ τῶν 24 (μικρῶν) γραμμάτων τοῦ ἀλφαριθμοῦ. Ἐφέτος θὰ γνωρίσωμεν ἐκ τῆς Ὅδυσσείας μέγα μέρος τῶν θλιβερῶν περιπτετεῶν τοῦ ἥρωος καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἀς ἰδωμεν ἥδη τί λέγει αὐτὸς ὁ ποιητὴς περὶ τοῦ θέματος τοῦ ποιήματός του.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

Θεῶν ἀγορά.

"Ἄρδα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἵερὸν πτολέεθρον ἔπεοσεν,
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἵδεν ἀστεα καὶ νόον ἔγρω.
πολλὰ δ' ὁ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἀλγεα δὲ κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
ἄλλ' οὐδὲ ὡς ἐτάρους ἐρούσατο, ίέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν δλοντο·
νήπιοι, οἵ κατὰ βοῦς Ὑπερίορος Ἡελιού
ῆσθιον αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἥμαρ. | 10
τῷρ ἀμύθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἥμιν.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν δλεθρον,
οἵκοι ἔσαν πόλεμόν τε πεφευγότες ἥδε θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστοιο κεχρημένον ἥδε γυναικός,
τύμφη πότιν^{τη} ἔσυνε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λίλαιομένη πόσιν ἔμεν. 15
ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἥλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷοι εἰς ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰδάκην, οὐδὲ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δὲ ἐλέαμπον ἀπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δὲ ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέωφ Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαῖαν ἴκέσθαι. 20
Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεπίαθε τηλόθ' ἔόντας,
Αἰθίοπας, τοῖ διεχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἵ μεν δυσομένοι· Ὑπερίορος, οἵ δὲ ἀνιόντος,
ἀντιώντανδρῶντε καὶ ἀρηῆν ἐκατόμβης. 25
ἔνθ' ὁ γε τέρπετο δατὶ παρήμενος· οἵ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηγρὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίουν ἀθρόοι ἥσαν.
τοῖσι δέ μάνθων ἥρζε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μηῆσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοι,

τόν δ' Ἀγαμεμονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν^τ Ὁρέστης.

30

τοῦ δ' γ' ἐπιμητσθεὶς ἐπεὶ ἀδαγάτοισι μετηύδα·

»ὦ πότοι, οἶον δή νν θεὸν βροτοὶ αἰτιώωται!

ἔξ ήμέων γάρ φασι κάκ^τ ἔμεναι^τ οἵ δὲ καὶ αὐτοὶ

σφῆσιν ἀτασθαλίησιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε^τ ἔχουσιν,

ώς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο

35

γῆμ^τ ἄλοχον μητστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,

εἰδὼς αἴπὺν ὀλέθρον^τ ἐπεὶ πρόοι^τ εἴπουεν ήμεῖς,

Ἐρμείαρ πέμψαντες, ἐύσκοπον Ἀργεῖφόντην,

μήτ^τ αὐτὸν κτείνειν μήτε μαίασθαι ἀκοιτιν

ἐκ γὰρ Ὁρέσταο τίσις ἔσσεται^τ Ἀτρεΐδαο,

40

ὅππότ^τ ἀν^τ ήβήσῃ τε καὶ ής ίμείοεται αἷς.

ώς ἔφαθ^τ Ἐρμείας ἄλλ^τ οὐ φρένας Αἴγισθοι

πεῖθ^τ ἀγαθὰ φρονέων^τ νῦν δ' ἀθρόα πάρτ^τ ἀπέτεισεν.

τὸν δ' ήμείβετ^τ ἐπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

»ὦ πάτερ ήμετερε Κρονίδη, ὑπατε κοινόντων,

45

καὶ λίην κεῖνος γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ,

ώς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, διτις τοιαῦτά γε δέζοι.

ἄλλα μοι ἀμφ^τ Ὄδυσση^τ δαΐφρον^τ δαίεται ήτορ,

δυσμόρῳ, δς δὴ δημά φίλων^τ ἀπο πήματα πάσχει

τήσω^τ ἐν ἀμφιρότητ^τ, δητ^τ τ^τ δυμφαλός ἔστι θαλάσσης.

50

νῆσος δειρδῷεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ταίει,

Ἀτλαντος θυγάτηρ δλούφρονος, δς τε θαλάσσης

πάσης βέρνθεα οἰδεν, ἔχει δέ τε πίονας αὐτὸς

μακράς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐ^ταρὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.

τοῦ θυγάτηρο^τ δύστηρον^τ δδυρόμενον κατεούκει,

αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αίμανλοισι λόγοισιν

θέλγει, δπως Ιθάκης^τ ἐπιλήσσεται^τ αὐτὰρ^τ Ὄδυσσεύς,

ιέμενος καὶ παπτὸν^τ ἀποθρόσκοντα τοῆσαι

ής γαῖης, θανέειν ίμείοεται. | οὐδέ νν σοί περ

ἐντρέπεται φίλον^τ ήτορ, Ὄλυμπιε^τ οὐ νύ τ^τ Ὄδυσσεύς

60

Ἀργεῖων παρὰ νησὶ^τ χαοῖς^τ ετο^τ ιερὰ δέζων

Τοοίη^τ ἐν εὐρείῃ : τι νύ οἱ τόσον^τ ὠδύσσαο, Ζεῦ ; |

τὴν δ' ἀπαιτειθόμενος προσέφη νεφεληγεότα Ζεύς·
»τέκνον ἐμόν, ποιόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων;

πῶς ἀν ἔπειτα Ὁδυσῆς ἐγὼ θείοι λαθοίμηγ,
δεὶς περὶ μὲν τούτον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δὲ ἵρα θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὺς οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν;
ἄλλὰ Ποσειδάων γαιήζος ἀσκελές αἰεὶ

Κύκλωπος κεχόλωται, διὸ διφθαλμοῖς ἀλάφοσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὃς κράτος ἐστὶ μέγιστον
πάσιν Κυκλώπεσσι. Θόσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρουντος θυγάτηρ, ἄλλος ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάων μιγεῖσα.

ἐκ τοῦ δὴ Ὁδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὖς τι κατακτείνει, πλάζει δὲ ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἄλλ' ἄγεθ δημεῖς οὐδὲ περιφραζώμεθα πάντες
τούστοις, δπως ἔλθησι Ποσειδάων δὲ μεθύσει
διὸ χόλον οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος».

τὸν δὲ ἡμείβετε ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Αθήνη·

»ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὅπατε κρειότων,

εἰ μὲν δὴ τοῦ τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
νοστῆσαι Ὁδυσῆα δαΐφρονα διόδε δόμοιδε,

Ἐρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον Ἀργειφόντην,

τῆσσον ἐς Ωγυγίην ὁτρύνομεν, δῆρα τάχιστα

τρύμψῃ ἐνπλοκάμῳ εἴπῃ τημερτέα βούλήν,

[τρόστον Ὁδυσῆος ταλασθρονος, ὡς κε νέηται].

αντὰρ ἐγών Ιθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, δῆρα οἱ νῖοι

μᾶλλον ἐποτούρω καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,

εἰς ἀγορῆν καλέσαντα κάρη κομόωντας Αχαιοὺς

πᾶσι μητήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ αἰεὶ

μῆλον ἀδιτὰ σφάζονται καὶ εἰλίποδας ἔλιπας βοῦς.

πέμψω δὲ εἰς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαδόεντα

τούστοις πενσόμενον πατρὸς φίλον, ἢν που ἀκούσῃ,

ηδὸν ἵρα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀρθρώποισιν ἔχῃσιν».

Αθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.
Μνηστήρων εὐωχία.

- ώς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καὶ λά πέδιλα. 96
- βῆ δὲ καὶ Οὐλόνυποιο καρύψων ἀξιστα,
στὴ δὲ Ιθάκης ἐνὶ δίμῳ ἐπὶ προθύροισι Οδυσσῆος,
οὐδοῦ ἔπειτα αὖτε ταλάμη δέ τοις χάλκεον ἔγχος,
εἰδουμένη ξείρω, Ταφίων ἡγήτοι Μέντη. 102
εὗρε δέ ἄρα μνηστήρας ἀγήρορας οἱ μὲν ἐπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερον,
ἵμεροι ἐν ἁυοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί· 105
κήρυκες δέ αὐτοῖσι καὶ ὀτροφοὶ θεράποντες
οἱ μὲν οἴνον ἐμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἱ δέ αὖτε σπόγγοισι πολυτορήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο. 110
τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἵδε Τηλέμαχος θεοειδῆς·
ἥστο γάρ ἐν μνηστήροι φίλοι τετιμένος ἦτορ,
δοσόμενος πατέρος ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἰ ποθεν ἐλθὼν
μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δέ αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι. 115
τὰ φρονέων, μνηστήροι μεθήμενος, εἶσιδε Αθήρην.
βῆ δέ ιθὺς προθύροι, νεμεσσόμη δέ ἐνὶ θυμῷ
ξεῖνον δηθὰ θύρησιν ἐφεστάμεν· ἔγγύθι δὲ στάς
χεῖρος ἐλε δεειτερήν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ μιν φωνήσας ἐπει πτερόβεντα προσηγόρα· 120
χαῖρε, ξεῖνε παρ' ἄπιμ φιλήσεαι αὐτὰρ ἐπειτα
δείπτον πασσάμενος μυθήσεαι διτέο σε κοή «.
- ώς εἰπὼν ἥγειθ', ή δέ ἐσπετο Παλλὰς Αθήρη. 125
οἱ δέ διτέ δή ὁ ἐντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μὲν ὁ ἐστιησε φέρων πρὸς κιόνα μακρῷη
δουροδόκης ἐντοσθεν ἐνξόου, ἐνθα περ ἄλλα
ἔγχε Οδυσσῆος ταλασίφρονος ἴστατο πολλά,

αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας,
καλὸν δαιδάλεον ὑπὸ δὲ θρῆνος ποσὶν ἤεν.

παρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκποθεν ἀλλων
μηνστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνηθεὶς δρυμαγδῷ
δείπτῳ ἀηδήσειν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἥδ' ἵνα μιν περὶ πατόδος ἀποιχομένοιο ἔροιτο.

χέρωνθα δ' ἀμφίπολος προχόρῳ ἐπέχενε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίγασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάγυσσε τράπεζαν.

σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
δαιτόδος δὲ κρεέων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμον ἐπάγχετο οἰνοχοεύων.

ἔς δ' ἡλθον μηνστήρες ἀγήροιοες. οἱ μὲν ἔπειτα
ἔξείης ἔζορτο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχεναι,
σῖτον δὲ διμοῖ απορεγήρεον ἐν κανέοισιν,
κοῦροι δὲ κοητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
οἱ δ' ἐπ' ὅντιαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

αὐτάρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητός ἔξ ἔρον ἔντο

μηνστήρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
ιολπή τ' δοχηστός τε· τὰ γάρ τ' ἀγαθήματα δαιτός·
κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαιριν περικαλλέα θῆκεν
Φημιώ, ὃς ὁ ἥειδε παρὰ μηνστήροιν ἀνάγκη.

ἡ τοι δ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
αὐτάρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγκιστρὸν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πενθοίαδ' οἱ ἄλλοι
»ξεῖνε φίλοι, ἢ καί μοι τεμεσήσεαι ὅττι κεν εἴπω,
τόύτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαιρις καὶ ἀοιδή,
ὅη, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήπιοιν ἔδουσιν,
ἀνέρος, οὐδίπου λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ
κείμεν' ἐπ' ἥπείροις ἢ εἰν ἀλλὶ κῦμα κυλίγδει.

εἰς πεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο τοστήγαντα,

135

139

141

145

150

155

160

πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας ἔμμεν
 ἦ ἀφρειότεροι χρυσοῖο τε ἐσθῆτός τε. | 165

νῦν δ' δὲ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον οὐδέ τις ἡμῖν
 θαλπωρή, εἴτε πέρ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύθεροι τοῦ δ' ὄλετο νόστιμον ἥμαρ. |
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τις πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἥδε τοκῆς; | 170
 δπποίης τ' ἐπὶ ρήὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἥγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν δίουμαι ἐνθάδ' ἵκεσθαι. |
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτίτυμον, δφορ' ἐν εἰδῶ,
 ἡὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρῷός ἔσσι 175
 ξεῖνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἵσαρ ἀνέρες ἥμετερον δῶ
 ἀλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦγε ἀνθρώπων. |

τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 »τοιγάρο ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. | 180
 Μέρτης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι ἔμμεν
 νίσ, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω. |
 νῦν δ' ὅδε ξὺν ρήῃ κατήλυθον ἥδ' ἐτάροισιν,
 πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοιδόρους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν, ἄγω δ' αἴθωρα σίδηρον. | 185
 ρῆν δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος,
 ἐν λιμένι Ρείθρῳ, ὃπο Νηήω ὑλήεται. | 190 Γ' Τριμνία
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρῷοι εὐχόμεθ' ἔμμεν
 ἐξ ἀρχῆς, εἴτε πέρ τε γέροντ' εἰρηναὶ ἐπελθὼν
 Λαέρτην ἥρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλιν δε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν | 195
 γοὴν σὺν ἀμφιπόλῳ, ἦ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
 παριθεῖ, εὗτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυναῖ λάβησιν
 ἐρημύζοντ' ἀνὰ γοννὸν ἀλφῆς οἰνοπέδου. |
 νῦν δ' ἥλθον δὴ γάρ μιν ἔφαρτ' ἐπιδήμιον ἔμμεν —
 σὸν πατέρον ἀλλά τὸν γε θεοὶ βλάπτονσι κελεύθον. | 200
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὁδυσσεύς,

ἄλλ' ἔτι πον ζωὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ,
νήσῳ ἐν ἀμφιρότῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄγδρες ἔχουσιν,
ἄγοιοι, οἵ πον κεῖτον ἐρυκαρόσσ' ἀέκοντα. |

ἀντάρ νῦν τοι ἐγώ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάρατοι βάλλουσι καὶ ὡς τέλεεσθαι οἴω,
οὕτε τι μάρτις ἐὼν οὕτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς. | X

οὐ τοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατούδος αἱης
ἔσσεται, οὐδὲ εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματα ἔχησιν.
φράσσεται ἡς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. | L 205.

ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος πάις εἰς Όδυσσης. |

αἰρῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ δηματα καλὰ ἔσικας
κείρω, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἄλλικοισιν,
ποίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἄργεινοι οἱ ἀριστοι ἔβαν κοίλησ' ἐπὶ νησίν·

ἐκ τοῦ δ' οὕτ' Όδυσσηα ἐγὼν ἵδον οὕτ' ἐμὲ κεῖτος. |

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπτυμένος ἀντίον ηῦδα·
»τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτάρ ἐγώ γε
οὐκ οἶδ'. οὐ γάρ πώ τις ἐδὼν γόνον αὐτὸς ἀνέγρω.
ώς δὴ ἐγώ γ' ὅφελον μάζαρός νύ τεν ἔμμεναι νίδος
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἕοισ' ἔπι γῆρας ἔτετμεν.

νῦν δ' ὃς ἀποτιμότατος γένετο θυητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μὲν ἐκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις. | 220.

τὸν δ' αὗτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

»οὐ μέν τοι γενείν γε θεοὶ τώνυμον δπίσσω
θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείρατο Πηνελόπεια. |

ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

τίς δαίς, τίς δὲ δημίλος δδ' ἐπλετο; τίπτε δέ σε κρεώ;
εἰλαπίνη γέ γάμος: ἐπεὶ οὐκ ἔραρος τάδε γ' ἐστίν. |

ώς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέονσιν
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. τεμεσσήσαιτό κεν ἀνήρ
αἰσχεα πόλλ' ὁρῶν, ὃς τις πινυτός γε μετέλθοι. |

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμέρος ἀντίον ηὔδα· 230
 »ξεῖν², ἐπεὶ δὸς δὴ ταῦτα μ' ἀρείοις ηδὲ μεταλλᾶς,
 μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφρειδὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμεναι, ὅφος³ ἔτι κεῖτος ἀγήρος ἐπιδήμιος ἦεν·
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιώντες,
 οἵ κεῖτον μὲν ἀιστον ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κεῖτον περὶ ὥδ' ἀκαλοίμην,
 εἰ μετὰ οἴστος⁴ ἐτάροισι δάμη Τρῶων ἐνὶ δήμῳ,
 οἵ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπενσεν. ||

τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παραχαιοί,
 ηδέ κε καὶ φοιτὸν μέγα κλέος ἤρατ⁵ δύσσω. 240
 νῦν δέ μιν ἀκλεέως "Αρπυναι ἀνηρέψαντο.
 οὕχετ⁶ ἀιστος, ἀπνοτος, ἐμοὶ δ' ὁδύρας τε γόνους τε
 κάλλιπεν· οὐδέ τι κεῖτον ὁδυρόμερος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νῦν μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε⁷ ἐτενέξαν.
 δοσοι γὰρ νήσοισιν ἐπιχρατέοντιν ἀριστοι,
 Δονλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὄλιγεντι Ζακύνθῳ,
 ηδέ δοσοι κραναῖν⁸ Ιθάκην κάτα κοιραρέοντιν,
 τόσσοι μητέρος⁹ ἐμῆρν μηδωταί, τούχονσι δὲ οἴκον.
 ή δ' οὕτ¹⁰ ἀρνέεται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοι δὲ φθιτύθουντιν ἔδογτες
 οἶκον ἐμόν¹¹· τάχα δή με διαρράσσοντιν καὶ αὐτόν». 250

τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσήνδα Παλλὰς¹² Αιθήρη·
 »ὦ πόλοι, ή δὴ πολλὸν ἀποιχομέροι¹³ Οδυσσῆος
 δεύε¹⁴, οἱ κε μητσῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη. ||
 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτησι θύρησιν 255
 σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐών, οἰόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτα νόησα
 οἴκῳ ἐν ήμετέρῳ πίρογτά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ¹⁵ Εφρόνης ἀνιόντα παρ¹⁶ Πλού Μερμερίδαο·
 φέχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Οδυσσεὺς¹⁷
 φάρμακον ἀνδροφόνον διέψυσεν, ὅφοις οἱ εἰη
 λοὺς χολέσθαι χαλκῆρεας¹⁸ ἄλλ' οὐ μὲν οὕτοι¹⁹

δῶκε, ἐπεὶ δὰ θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας,
ἄλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γάρ αἰγῶς.
τοῖος ἐών μυηστῆροιν διμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.

πάντες καὶ ὀκνύμοδοι τε γεροίατο πικρόγαμοι τε.
ἄλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούρασι κεῖται,
ηὐ πεν νοστήσας ἀποτείσεται, ἵε καὶ οὐκί,
οἶσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
δππως κε μυηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.

εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
αὖοιν εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
μῆδον πέρισσον πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων.

μυηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδρασθαι ἄνωχθι,
μητέρα δ', εἴ οἱ θύμος ἐφορμάεται γαμέεσθαι,

ἄψ τοι ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
οἵ, δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέονσιν ἔεδρα
πολλὸ μάλ', δσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἐπεσθι.

σοὶ δ' αὐτῷ πύκινῷς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηα
νῆ ἀρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, ἵτις ἀρίστη,
ἔργον πενσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,

ἥν τέ τοι εἴπησι βροτῶν ἦ δσσαν ἀκούσης
ἐκ Διός, ἢ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ καὶ εἰρέο Νέστορα δῖον,

κεῖθεν δὲ Σπάρτην παρὰ ξανθὸν Μενέλαιον
δις γάρ δεύτατος ἥλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώφων.

εἴ μέν πεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσης,
ἢ τὸν παντούνος περ, ἔτι τλαίης ἐνιαντόν
εἴ δέ κε τεθνητος ἀκούσης μηδ' ἔτ' ἐόντος,

νοστήσας δὴ ἐπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμα τέ οἱ χεῦναι καὶ ἐπὶ πτέρεα πτερεῖξαι
πολλὸ μάλ', δσσα ἔοικε, καὶ ἀρέοι μητέρα δοῦραι.
αὐτὰρ ἐπήρ δὴ ταῦτα τελευτήσης τε καὶ ἐρξης,

φράζεσθαι δὴ ἐπειτα κατὰ φρένα καὶ πατὰ θυμὸν

δππως κε μυηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν

265

270

275

280

285

290

295

πτείγης ἡὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τι σε χοὴ
νηπιάς δχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τιλίκος ἐσσί.
ἢ οὐκ ἀίεις, οἶον πλέος ἔλλαβε δῖος Ὁρέστης
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκταρε πατροφορῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέραι κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σύ, φίλος,—μάλα γάρ σ' δρόῳ καλόν τε μέγαν τε—
ἄλκιμος ἐσσί, ἵρα τίς σε καὶ δψιγύρων ἐν εἰπῇ.
ἀντὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὺρι κατελεύσομαι ἥδη
ἥδ' ἐτάροντο, οἵ ποδι με μάλιστα ἀσκαλόωσι μέροντες
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων». | 305

' τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
»ξεῖν», ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρογέων ἀγορεῦεις,
ῶς τε πατήρ ὁ παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμειγον, ἐπειγόμενός περ δόδοιο,
ὅφρα λοεσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον καὶ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, καίρων ἐνὶ θυμῷ,
τιμῆσεν, μάλα καλόν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
ἔξι ἐμεῦ, οἴα· φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσιν». | 310

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήρη·
»μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ δόδοιο.
δῶρον δ', ὅττι κέ μοι δόμεναι φίλον ἥτορ ἀνώγη,
αντὶς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι
καὶ μάλιστα καλὸν ἔλαντον σοὶ δ' ἀξιον ἔσται ἀμοιβῆς». | 315

η μὲν ἄρδες ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήρη,
δορις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐπὶ θυμῷ
θῆκε μέρος καὶ θάρσος, ὑπέμυρησέν τέ ἐπι πατρὸς
μᾶλλον ἔτ' ἦ τὸ πάροιθεν δὲ φρεσίν ησι τούτας
θάμβησεν κατὰ θυμόν· δίσατο γάρ θεὸν ἔμεν.
αντίκα δὲ μηνητῆρας ἐπώχετο ισόθεος φώς.

τοῖσι δ' ἀουδός ἀειδε περικλυτός, οἵ δὲ σιωπῆ
ησαν ἀκούοντες· δ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἀειδεν
λυγρόν, δην ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήρη.
τοῦ δ' ὑπερωιόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοδήγη

κούρη Ἰταρίοιο, περίφρων Πηγελόπεια·
κλίπακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο οὗ δόμοιο,
οὐκ οῆη, ἀμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἔποτο.

ἡ δ' ὅτε δὴ μηνστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῇ ᾧ παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῦ,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ πρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδρὴ ἐκάτεροι παρέστη.
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηγόρια θεῖον ἀοιδόν.

»Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
ἔσογε ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλεῖστουσιν ἀοιδοί,
τῶν ἐν γέ σφιν ἀειδε παρήμενος, οἵ δὲ σιωπῆ
οἴνοι πινόντων ταύτης δ' ἀποπάνε' ἀοιδῆς
λιγρῆς, ἡ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλοις κῆρ
τείρει, ἐπει με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ³⁴⁰
[λαρδός, τοῦ κλέος εὐδὺν καθ]³⁴⁰ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος].

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀτίον ηὔδα·³⁴⁵

»μῆτερ ἐμή, τί τ' ἄρα φθορέεις ἐρίζοντος ἀοιδὸν
τερπέμεν ὅπη οἱ νόος δορυται; | οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἄλλα ποθι Ζεὺς αἴτιος, δς τε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστήσιν, δπως ἐθέλησιν, ἐκάστῳ.
τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἴτον ἀείδειν
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείσοντος ἄνθρωποι,
ῆτις ἀκονύγτεσσιν νεωτάτη ἀμφιπέληται.

σοὶ δ' ἐπιτολμαέτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν
οὐ γὰρ Ὁδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἵμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες δλοντο. |
ἄλλ' εἰς οἶκον ιοῦσα τὰ σ' αντῆς ἐργα κόμιζε,
ἴστον τ' ἥλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῆδος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοὶ· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ».

ἡ μὲν θαυμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκειν
παιδὸς γὰρ μῆδον πεπνυμένον ἐνθετο θυμῷ.

ἔς δ' ὄπερῷ ἀναβῆστα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
κλαῖεν ἔπειτ' Ὁδυσῆα, φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὄπτον
ἥδην ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

μηνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
πάντες δ' ἡρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆραι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἥρχετο μύθων·
»μητρὸς ἐμῆς μηνηστῆρες ὑπέρθινον ὑβρὶν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὸς
ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκούνεμεν ἔστιν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἔστι, θεοῖσ' ἐραλίγκιος αὐδῆν.||

ἥδην δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
πάντες, ἵν' ὅμιγ μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω«.

ώς ἔφαθ', οἵ δ' ἄρα πάντες ὅδας ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, διθασαλέως ἀγόρευεν.

τὸν δ' αὗτ' Ἀρτίροος προσέφη, 'Ενπείθεος νῖός·
»Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
νψαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θασαλέως ἀγορεύειν.
μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκη βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, δι τοι γενεῇ πατρώιον ἔστιν.||

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
'Αρτίρο', εἰ πέρ μοι καὶ ἀγάσσεαι, διττοὶ κεν εἴπω,
καὶ κεν τοῦτο ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.
ἦ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφρειδὸν πέλεται καὶ τιμέστερος αὐτός.

ἄλλ' ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἶσι καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκη, νέοι ἱδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχησιν, ἐπεὶ θάγε δῖος Ὁδυσσεύς.
ἀντάρο ἐγὼν οἴκοιο ἄγαξ ἔσομ', ἴμετέροιο
καὶ δυώων, οὓς μοι ληίσσατο δῖος Ὁδυσσεύς.||

τὸν δ' αὗτ' Ενδόμυαχος, Πολύβου πάντας, ἀντίον ηὔδα·
»Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
δι τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκη βασιλεύσει Ἀχαιῶν.

365

370

375

381

385

390

395

400

αλήθης τ' αἰγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
ἔνθα δέ τ' ὅριθμες ταυτοί πτεροί εὐνάζοντο,
σκῶπές τ' ἵρηκές τε τάνγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι, τῆσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

ηδ' ἀντοῦ τετάνυστο περὶ σπέος γλαφυροῦ
ἡμερὶς ἡβάσσα, τεθῆλει δὲ σταφυλῆσιν. |

Τηρηται δ' ἔξείης πίσυρες ϕέον ὄδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἀλλυδις ἀλλη.

ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἵον ἥδε σελίνου
θήλεον. | ἔνθα καὶ ἐπειτα καὶ ἀθάρατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ἴδων καὶ τερροθείη φρεσὶν ἤσιν.

ἔνθα στὰς θηῆτο διάκτορος Ἀργεϊφόντης. |

ἀντάρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,

ἀντίκ' ἄρδ' εἰς εὐδὺν σπέος ἥλινθεν, οὐδέ μιν ἄντην
ἥγνοιήσεν ἴδοῦσα Καλυψώ δῖα θεάων.

οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάρατοι, οὐδὲ εἴ τις ἀπόποδι δώματα ταίει. |

οὐδὲ ἄρδ' Ὁδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,

ἀλλ' ὁ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖτε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
δάκρυσί καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων. |

Ἐρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ δῖα θεάων

ἐν θρόνῳ ἴδρυνσασα φαεινῷ σιγαλόεντι·

»τίπτε μοι, «Ἐρμεία χρυσόρροπι, εἰλήλουνθας

αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὖ τι θαμίζεις.

αῦδα δτι φρονέεις τελέσαι δέ με θυμὸν ἄγωγεν,

εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστίνε. |

ώς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν

ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρον ἐρυθρόν.

αντάρ ὁ πῖνε καὶ ἥσθε διάκτορος Ἀργεϊφόντης. |

αντάρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἥραρε θυμὸν ἐδωδῆ,

καὶ τότε δή μιν ἐπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

»εἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν, αντάρ ἐγώ τοι
τημερτέως τὸν μῆθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ. |

Ζεὺς ἐμέ γ' ἵρωγει δεῦρον ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἀντὶ ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὄδωρον
ἀσπετον; οὐδέ τις ἄγκη βροτῶν πόλις, οἵ τε θεοῖσιν
ἰερά τε δέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβιας.

ἀλλὰ μάλ' οὕτως ἔστι Διὸς νόον αἴγιοχοιο
οὕτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὐθὲν ἀλισσαι.

φῆσί τοι ἄνδρα παρέμμενον διζυρότατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν, οἵ ἀστυν πέρι Πρίαμοιο μάχοντο.

τὸν νῦν σ' ἥρωγεν ἀποπειμπέμενον δττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῆδε αἰσα φίλων ἀπὸ νοσφίν δλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖροι ἔστι φίλους τ' ἴδεμεν καὶ ἴκεσθαι
οἶκον ἔς ὑφόροφον καὶ ἐὴν ἔς πατρίδα γαῖαν·

ώς φάτο, δίγησεν δὲ Καλυψώ δῖα θεάων,

καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεια πτερούντα προσηγόρια·

»σχέτλιοι ἔστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,

οἵ τε θεαῖσ' ἀγάσθε παρ' ἀνδράζειν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἦν τις τε φίλον ποιήσετ' ἀκούτην. |

ώς μὲν δτ' Ὡρίων ἔλετο φόδοδάκτυλος Ἡώς,

τόφρα οἱ ἡγάσθε θεοὶ ὅῆτα ζώοντες,

ἥστις μιν ἐν Ὁρτνγίῃ χρυσόθρονος Ἀρτεμις ἀγνή
οῖσ' ἀγαποῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφρεν.

ώς δ' ὅπότε Ἰασίωνι ἐνπλόκαμος Δημήτηρ

ῷ θυμῷ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῆ

τειῷ ἔτι τριπόλῳ· οὐδέ δὴν ἦν ἀπυστος

Ζεὺς, δις μιν κατέπεφρε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

ώς δ' αὖτις μοι ἀγάσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρέμμενον.

τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα

οἶον, ἐπεί οἱ νῆσοι ἀργῆτι κεραυνῷ

Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιμεν ἐσθλοὶ ἔταιροι,

τὸν δ' ἄρα δεῦρον ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.]

τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἥδε ἔφασκον

θησέμεν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα. |

100

105

106

112

115

120

125

130

135

ἄλλος ἐπεὶ οὐ πως ἔστι Λιὸς νόον αἰγιόχοιο
οὕτε πορεξελθεῖτο ἄλλοι θεὸι οὐθὲν ἀλιῶσαι,
ἔροτέω, εἴ μιν κεῖτος ἐποτούντει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ' ἀτρόγετον. | πέμψω δέ μιν οὐ πη ἐγώ γε· 140
οὐ γάρ μοι πάρα τῆτος ἐπήρεται καὶ ἑταῖροι,
οὐδὲ μήν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα τῶτα θαλάσσης. ✗
αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσουμαι, οὐδὲ ἐπικεύσω,
ὅς οε μάλιστας ἡρ πατρίδα γαῖαν ἵκηται. «

τὴν δὲ αὗτε πρόσεστι πε διάκτορος Ἀργεϊφόντης· 145
»οῦτο τον ἀπόπεμπε, Λιὸς δὲ ἐποτίζειο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνγ. « |

ώς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεϊφόντης·
ἡ δὲ ἐπ' Ὁδυσσῆα μεγαλήτορα πότιτα τόνυμφη
ιῇ, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλινεν ἀγγελιάων. | 150
τὸν δὲ ἀριστῆς ενδει καθήμενον οὐδέ ποτε δοσε
δακρυόφιτ τέρσοντο, κατείθετο δὲ γλυκὺς αἰών
τόντον διδυρομένω, ἐπεὶ οὐκέτι ἥρδατε τόνυμφη. ✗
ἄλλος δὲ τοι τόντας μὲν ιανέσκεν καὶ ἀνάγκη
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παριστάνει οὐκέτι θέλοντον θέλοντον· 155
ημάτα δὲ ἀμ πέτρησι καὶ ἡμέρεσι καθίζων
πόντον ἐπ' ἀτρόγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων. | 158
ἀγχοῦ δὲ ισταμένη προσεφώνεε δῖτα θεάσιν·

«κάμμιος, μή μοι ἔτενθάδ' οὐδύρεο, μηδέ τοι αἰών
φθινέτω· ἥδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἄλλος ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀδιμόζεο χαλκῷ
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτράπηκα πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
νύφοῦ, ὡς σε φέρησιν ἐπ' ἡροειδέα πόντον. | 160
αὐτάρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ σῖτον ἐρυθρόν
ἐνθήσω μενοεικές, ἣ κέν τοι λιμὸν ἔργον,
εἶματά τε ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὐρανὸν διποσθετε,
ώς οε μάλιστας σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
αἴ κε θεοί γένθελωσι, τοι οὐρανὸν εὐρὺν ἔχονσιν,
οἵ μεο φέρτεροί εἰσι τοῦτοι τε κρῆται τε. « | 170

ως φάτο, όγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεια πτερόεντα προσηγύδα
»ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπήν,
ἥ με κέλεαι σχεδίη περάν μέγα λαῖτηα θαλάσσης
δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ ρῆσι εἶσαι
ώκυποροι περόφων, ἀγαλλόμεναι Λιός οὖρο. | 175
οὐδ' ἀν ἐγών ἀέκητι σέθεν σχεδίης ἐπιβαίηγ,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν δόκον διμόσσαι
μή τι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.« |

ως φάτο, μείδησεν δὲ Καλυψώ δῖα θεάων,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
»ἥ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·
οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπερράσθης ἀγορεῦσαι! | 180
ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐχαρὸς εὐφὺς ὑπερόθεν
καὶ τὸ κατειθόμενον Στυγὸς ὄδωρο, ὃς τε μέγιστος
δόκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
μή τι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο. | 185
ἄλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἀσσ' ἀν ἐμοὶ περ
αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρηὶ τόσον ἵκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος,, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἄλλ' ἐλεήμων.« | 190

ως ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· δ δ' ἐπειτα μετ' ἵχνα βαῖνε θεοῖο.
ἴξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἥδε καὶ ἀνήρ,
καί ὁ δ μὲν ἔνθα καθέξετ' ἐπὶ θρόνον, ἔχθεν ἀνέστη 195
Ἐρμείας, νύμφη δὲ τίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδῆγ,^{εὐμέτρα} ^{οὐπα}
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἀγδρες ἔδουσιν·
αὐτὴ δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νένταρ ἔθηκαν.
οἱ δ' ἐπ' ὀνήματ' ἐτοῦμα προκείμενα χεῖρας ἤαλλον. | 200
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἥδε ποτῆτος,
τοῖσ' ἄρα μύθων ἥρχε Καλυψώ δῖα θεάων·
»διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

οὗτω δὴ οἰκόνδε φίλητ ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα τῦν ἐθέλεις ἴμεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. | 205
εἴ γε μὲν ἐφεύγεις δῆσι φρεσίν, ὅσσα τοι αἶσα
κήδε ἀναπλῆσαι ποὺν πατρίδα γαῖαν ἵπεσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖτι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
ἀθάνατός τ' εἶης, ἑμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐέλθεαι ἥματα πάντα. | 210
οὐ μέν θηρ κείνης γε κερείων εὔχομαι ἔμμεν
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν. ἐπεὶ οὐ πρώτης παραβαλεῖσθαι
θητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἴδος ἐρίζειν. «

τὴν δ' ἀπάμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὁδυσσεύς.
»πότρα θεά, μή μοι τόδε χώεο. οἴδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλι, οὐνέκα σεῖο περίφρων Πηγελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἄντα ἰδέσθαι.
η μὲν γάρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἄλλα καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλθομαι ἥματα πάντα
οἰκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἥμαρ ἰδέσθαι. | 220
εἰ δ' αὖ τις διάγησι θεῶν ἐνὶ στροπῇ πόντῳ,
τήλησομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταῦτα φυνῶν
ηδη γάρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενεσθῶ. « |

ῶς ἔφατ', ηέλιος δ' ἄρδεν καὶ ἐπὶ κνέφας ἥλιθεν· | 225
ἐλθόντες δ' ἄρα τώ γε μυχῷ σπέέος γλαφυρότο
τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἄλλήλοισι μένοντες.

Οδυσσέως σχεδία.

⊗ ἥμος δ' ἡριγένετα φάνη διοδοδάκτυλος Ἡώς,
αὐτίχ' δ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὁδυσσεύς,
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη, | 230
λεπτὸν καὶ καρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἵξν
καλὴν χρυσείην, κεφαλῆ δ' ἐφύπερθε καλύπτοην.
καὶ τότ' Ὁδυσσῆι μεγαλήτοι μήδετο πομπήν. | 235

τέτρατον ἡμιαρά ἔειν, καὶ τῷ τετέλεστο ἀπαντά·
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπτ' ἀπὸ νήσου δῆα Καλυψὼ
εἶματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λοέσασα.

ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλαρος οἴνοιο
τὸν ἔτερον, ἔτερον δ' ὄντας μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἡ α
κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὅψα τίθει μενοεικέα πολλά.
οὗρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε. |

γῆθόδυνος δ' οὐρῷ πέτασ' ἵστια δῖος Ὀδυσσεύς.
ἀντὰρ διπηδαλίῳ ἴθύνετο τεχνήντως
ἴμενος, οὐδέ οἱ ὑπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτεν
Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὅψῃ δύοντα Βοῶτην
ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέοντιν,
ἵ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ωρίωνα δοκεῖει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ωκεανοῦ. |

τὴν γὰρ δὴ μιν ἄγωγε Καλυψὼ δῆα θεάων
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
ἐπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἡματα ποντοπορεύων,
διπτωκαιδενάτη δ' ἐφάρη ὁρεα σκιόεντα
γαίης Φαιήκων, δῆι τ' ἄγγιστον πέλετ' αὐτῷ·
εἴσατο δ' ως ὅτε ὅινὸν ἐν ἡροειδέι πόντῳ. |

τὸν δ' ἔξ Αἰθιόπων ἀνιών κρείων ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὁρέων ἵδεν· εἴσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλώων δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ δν μυθήσατο θυμόν. |
»ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ' Ὀδυσῆη ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἴσα
ἐκφυγέμεν μέγα πεῖραο διζόνος, ἦ μιν ἴκάρει.
ἄλλ' ἔτι μέν μιν φημι ἀδην ἐλάαν κακότητος. «

ως εἰπὼν σύναγεν τεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
χερσὶ τρίαιναν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀρέμων, σὺν δὲ τεφέεσσι κάλυψεν
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· δρόψει δ' οὐρανόθεν νύξ·

262

265

270

275

280

285

290

τὸν δὲ Ἐδρός τε Νότος τὸν ἔπεισον Ζέφυρος τε δυσαής
καὶ Βορέης αἰθριηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων. | 295

καὶ τότε Ὁδυσσῆς λύτο γούνατα καὶ φύλον ἥτορ,
δχθήσας δὲ ἄρα εἶπε πρὸς ὅγη μεγαλήτορα θυμόν·
»ὦ μοι ἐγώ δειλός! τίνος μοι μῆκτστα γένηται;
δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,

ἢ μὲν ἔφατ’ ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἵκεσθαι,
ἄλιγεν ἀγαπλήσειν τὸ δὲ δὴ τοῦ πάντα τελεῖται. X
οἵοισιν τεφέεσσι περιστέφει οὐδανὸν εὐρὺν

Ζεύς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχοντι δὲ ἄελλαι
παντοίων ἀνέμων τοῦ μοι σάος αἴπνς ὀλεύθρος. | 305
τοῖς μάκαρες Λαραοὶ καὶ τετράκις, οἱ τότε ὀλογτο
Τροίη ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρεΐδησι φέροντες. |

καὶ δὴ ἐγώ γε ὁ φελον θανέμεν καὶ πότιμον ἐπισπεῖν
ἥματι τῷ, δτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐων θανόντι· X
τῷ καὶ ἔλαχον κτερέων, καί μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
τοῦ δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἷμαρτο ἀλῶνται. |

ὣς ἄρα μιν εἰπόντες ἔκαστον μέγα κῦμα κατέπικρας
δεινὸν ἐπεσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἔέλιξεν.
τῆλε δὲ ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προσέηκε μέσον δέ οἱ ἴστον ἔαξεν
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ. |

τὸν δὲ ἄρα ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδὲ δυνάσθη
αἴψα μάλιστα σχεδέμεν μεγάλοι ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·
εἶματα γάρ ὃς ἐβάρυνε, τά οἱ πόρες δῖα Καλυψώ. | 320

οὐκέ δέ δὴ ὃς ἀνέδυ, στόματος δὲ ἐξέπτυσεν ἄλμην
πικρήν, οὐδὲν δὴ τοῦ πολλῆς πελάρωντες. X

ἄλλος δέ τοισιν σχεδίης ἐπελήθετο τειρόμενός περ,
ἄλλα μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβετεν αὐτῆς,
ἐν μέσσῃ δὲ καθίζε τέλος θανάτοι ἀλεείνων. | 325

τὴν δὲ ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ δόσον ἔνθα καὶ ἔνθα.

ώς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
ἄμι πεδίον, πυκνιὰλ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
ώς τὴν ἄμι πέλαγος ἀνεμοὶ φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα· 330
ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέη προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὗτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἰξασκε διώκειν. |

τὸν δὲ ἵδεν Κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἡ πρὸν μὲν ἔν βροτὸς αὐδήσσα,
νῦν δ' ἄλλος ἐν πελάγεσσιν θεῶν ἔξ εἵμαρος τιμῆς. 335
ἢ δ' Ὁδυσῆς ἐλέησεν ἀλώμενον ἀλγεῖ ἔχοντα.
ἴτε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμοι εἶπε τε μῆδον· | 336

κάμμιορε, τίπτε τοι ὅδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἀδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει; | 340
οὐ μὲν δῆ σε καταφθείσει μάλα περ μενεαίνων
ἄλλὰ μάλ' ὥδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν.
εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρος ἐστὶν ἀλύξαι. | 345
τῇ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι
ἄμβροτον οὐδέ τί τοι παθέμεν δέος οὐδὲ ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάγεαι ἡπείροιο,
ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴγροπα πόντον
πολλὸν ἀπ' ἡπείροις, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι. | 350

ώς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
αὐτὴ δ' ἀψ ἐς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
αἰθνίη ἐικυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν. |
αὐτὰρ δὲ μεριμήσει πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς.
δχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὅν μεγαλήτορα θυμόν· 355
»ὦ μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὗτε
ἀθανάτων, δ τε με σχεδίης ἀποβῆμεν ἀγώγει! |
ἄλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐπάς δρθαλμοῖσιν
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον ἔμεν.
ἄλλὰ μάλ' ὥδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι ἔμμεν ἀριστον· 360
ὅφρ ἀν μέν κεν δούροατ' ἐν ἀρμονίησιν ἀρήρῃ,

τόφρον' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσουμαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπήρη δῆμοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
τηξουμένην, ἐπεὶ οὐ μὲν τὶ πάρα προγοησαι ἀμεινον.

ἡσος δὲ ταῦθ' ὠδύαιτε κατὰ φρέατα καὶ κατὰ θυμούν, 365-
φρέσε δὲ ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε κατηρεφές, ἥλασε δὲ αὐτόν.
ώς δὲ ἄνεμος ζαῆς ἦτορν θημῶντα τινάξῃ
καρφαλέων· τὰ μὲν ἄρδε τε διεσκέδαστ' ἀλλυδις ἀλληλή·
ώς τῆς δούρατα μαρῷ διεσκέδαστ'. | αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς 370
ἀμφὶ ἐνὶ δούρατι βαῖτε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνον,
εἴματα δὲ ἔξαπέδυτε, τά oī πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμπτον ὑπὸ στέργοιο τάρυνσσεν,
αὐτὸς δὲ ποητὴς ἀλλικάππεσε χεῖρε πετάσσας,
τηγχέμεναι μεμαώς. | ἦδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375-
κινήσας δὲ κάρη προτὶ δὲ μυθήσατο θυμούν.
»οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰς δὲ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγῆται·
ἀλλ' οὐδὲ ὡς σε ἔδλπα δυρόσσεσθαι κακότητος»

ώς ἄρα φωνήσας ἴμασέν καλλίτριχας ἵππονς,
ἴκετο δὲ εἰς Αἴγας, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματα ἔασιν. |
αὐτὰρ Αθηναίη κούρη Διὸς ἀλλ' ἐνόησεν.
ἥ τοι τῶν ἀλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δὲ ἐκέλευσε καὶ εὐρηθῆναι ἄπαντας·
ῳδε δὲ πραιτὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
ἥσος δὲ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενῆς Ὁδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλέξας. |

ἐνθα δύω νύκτας δύο τ' ἴματα κύματι πηγῷ
πλάζετο, πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὅλεθρον. 390-
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἴμαρον ἐνπλόκαμος τέλεσθ' Ἡώς,
καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ηδὲ γαλήνη
ἔπλετο γηρεμίη· δὲ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν
δέξαντα μάλα προϊδών, μεγάλοι' ὑπὸ κύματος ἀρθείς. |
ώς δὲ ὅτε ἄν ασπάσιος βίοτος παίδεσσι φανήη

πατρός, δις ἐν τούσῳ κεῖται κρατέρος ἄλγεα πάσχων,
δηδὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχρας δαίμων·
ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ πακότητος ἔλυσαν,
ὡς Ὁδυσῆς ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὅλη,
νῆκε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἡπείροις ἐπιβῆμεν. | 395
ἄλλος δὲ τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἀκουνσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
ὅσχθες δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἡπείροιο

~~δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλλος ἄχρη.~~
οὐ γάρ ἔσαρ λιμένες ρηθῶν ὅχοι, οὐδὲ ἐπιωγαί,
ἄλλος ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαρ σπιλάδες τε πάγοι τε· | 405
καὶ τότε Ὁδυσσῆς λότο γούρατα καὶ φίλον ἥτορ,
δηδήσας δ' ἄρα εἰπε πρὸς δὺν μεγάλητορα θυμόν·
»ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεύς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατυήξας ἐπέρηνσα,
ἔκβασις οὖ πῃ φαίνεθ' ἄλλος πολιοῦ θύραζε· | 410
ἔκποσθεν μὲν γάρ πάγοι δεξίες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχεν ὁδότιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
ἄγκιβαθής δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πόδεσσιν
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέμεν πακότητας· | 415
μή πως μ' ἐκβαίνοντα βάλη λίθαντι ποτὶ πέτρη
κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελένη δέ μοι ἔσσεται δομή.
εἰ δέ καὶ ἔτι προτέρω παραγήσομαι, ἦν που ἐφεύρω
ἡιώνας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω, μή μ' ἔξαντις ἀναρράξασα θύελλα
πόντον ἔπ' ἵχθυόντα φέρῃ βαρέα στενάχοντα, | 420
ἥτε τοι μοι καὶ αῆτος ἐπισσεύη μέγα δαίμων
ἔξ ἄλλος, οἶλα τε πολλὰ τρέφει πλυντὸς Ἀμφιτρίη·
νίδα γάρ, ὡς μοι διδώδυνσται πλυντὸς ἐννοσίγαιος.«

ἥτος δὲ ταῦθ' ὠδημαίνει κατὰ φρέατα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρει τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν. | 425
ἔνθα καὶ ἀπὸ διηνόντος δρόνθη, σὺν δὲ δοτέος ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη. ~~Χ~~

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, ὃς μέγα κῦμα παρῆλθεν. |

καὶ τὸ μὲν ὅς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δέ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλέ πόντῳ.
ώς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἔξελκομένοιο

πρὸς ποτνήληδονόφιν πυκναῖ λάγγες ἔχονται,
ώς τοῦ πρὸς πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν

ὅντοι ἀπέδρυν φθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. |
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὥλετ· Ὁδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

κύματος ἔξανθάνε, τά τ' ἐρεύγεται ἡπειρόνδε,
νῆκε παρεῖ ἐς γαῖαν δρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
ἡμένας τε παραπλῆγας λιμένας τε θαλάσσης. |

ἄλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρροϊο
ἶξε νέων, τῇ δὴ οἱ ἦρεινοι καὶ χῶρος ἄριστος,

λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἣν ἀνέμοιο. |
ἔγρω δὲ πρόδρομον καὶ εῦξατο ὃν κατὰ θυμόν.

»κλῦθι, ἄναξ, δις ἐσσί πολύλλιστον δέ σ' ἵκανω,
φεύγοντας ἐκ πόντοι ποσειδάωρος ἐνιπάς. |

αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀδαράτοις θεοῖσιν,
ἀνδρῶν ὃς τις ἵκηται ἀλιμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦ
σόν τε δόον σά τε γούναθ' ἵκανω πολλὰ μογήσας.

ἄλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἵκέτης δέ τοι εὐχομαι ἔμμεν.« |

ώς φάθ', δ' αὐτίκα παῦσεν ἐδὼν δόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δὲ σάωσεν

ἐς ποταμοῦ προχοάς. | δ' ὁ ἀμφω γούνατ' ἔκαμψεν
χειοάς τε σιβαράς· ἄλι γὰρ δέδμητο φίλον κῆρο.

ῳδεε θέ χρόα πάρτα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ

ἄν τε στόμα τε δῖνάς θ'. δ' ἄρ' ἀπνευστος καὶ ἄγανδος
κεῖτ' ὀλιγητελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν. |

ἄλλ' ὅτε δὴ δ' ἀμπτυντο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρίδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.

καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυνῷητα μεθῆκεν, |

430

435

440

445

450

455

460

ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα πατὰ δόον, αἴψα δ' ἄρ' Ἰτώ
δέξατο χερσὸν φύλησιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῦ λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν.

οὐχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὲν μεγαλήτορα θυμόν·

»ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω! τί νύ μοι μήκιστα γένηται;

εἰ μέν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα τύκτα φυλάσσω,

μή μ' ἀμυδίς στίβη τε πακὴ καὶ θῆλυς ἔέρσῃ

ἔξ διλιγητελίης δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·

αὖρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ηῶθι πρό·

εἰ δέ κεν ἐς οὐλιτὸν ἀναβάτε καὶ δάσκιον ὄλητ

θάμυοισ' ἐν πυκνοῖσι παταράθω, εἴ με μεθείη

δῆγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὅπτος ἐπέλθοι,

δεῖδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.«

ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο νέρδιον ἔμμεν·

βῆ δ' ἵμεν εἰς ὄλητην· τὴν δὲ σκεδὸν ὄδατος εὑρεν

ἐν περιφανομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυνθε θάμυοις,

ἔξ δύμόθεν πεφυῶτας· δέ μὲν φυλίης, δ' δ' ἐλαίης.

τὸνς μὲν ἄρ' οὕτ' ἀρέμων διάη μέρος ὑγρὸν ἀέρτων,
οὕτε ποτ' ἡέλιος φαέθων ἀπτῖσιν ἔβαλλεν,

οὕτ' ὅμβρος περάσσει διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ

ἀλλιγλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς δέ τοι Ὁδυσσεὺς

δύσετ'. | ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὸν φύλησιν

εὐρεῖται· φύλλων γάρ ἔν τις ξύσις ἥλιθα πολλή,

δοσσον τ' ἡὲ δύω ἡὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρωσθαι

ῳδη χειμερίη, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίροι. |

τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεύς,

ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεζεύσατο φύλλων.

ὣς δ' οὗτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ

ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, φῆ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

σπέρμα πνοδὸς σφύζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖτι,

ὥς Ὁδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο. | τῷ δ' ἄρ' Ἀθήρη

ὅπτον ἐπ' ὅμμασι χεῦ, ἵνα μην παύσειε τάχιστα

θυμπονέος καμάτοιο φίλα βλέφαρος ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

'Οδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαιάνας.

Ως δὲ μὲν ἐνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ὥπρος καὶ καμάτῳ ἀρημένος αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ἔς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμον τε πόλιν τε,
 οἵ ποιν μέν ποτ' ἔγαιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγκοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ἑπερηνορεόντων,
 οἵ σφεας σινέοντο, βιηφι δὲ φέρτεροι ἤσαν. | 5
 ἐνθεν ἀναστήσας ἄγε Νανσίθοος θεοειδῆς,
εἰσεν δὲ Σχερέη, ἐκάς ἀνδρῶν ἀλφηστάσιν
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
 καὶ νηὸν ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατο ἀρούρας.
 ἀλλ' δὲ μὲν ἵδη κηρὶ δαμεὶς Ἀιδόσδε βεβίζει,
 Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἥρχε, θεῶν ἀπὸ μήδεα εἰδώς.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 γόστορ 'Οδυσσῆι μεγαλήτορι μητιώσα.
 βῆ δ' ἵμεν ἔς θάλαμον πολυδαιδαλον, φέρτι κούρη
 κοιμάει, ἀθανάτησι φυγὴν καὶ εἰδος διοίη,
 Νανσικάα, θνγάτηο μεγαλήτορος Ἀλκινόοι,
 πάρ δέ δέ τις ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἀπὸ κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν ἐκάτεροι, θύραι δὲ ἐπέκειντο φαειναί. | 15
 ἢ δ' ἀνέμοι ὡς πνοιή ἐπέσσυτο δέμυτα κούρης,
 στῆ δ' ἄρος ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῆθον ἔειπεν,
 εἰδομένη κούρη γανσικλεῖτο Λύμαντος,
 ἢ οἱ διητηκίη μὲν ἔειν, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Νανσικάα, τί νύ σ' ὅδε μεθήμορα γείνατο μήτηρ; | 25
 εἶματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἔστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἔννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν, οἵ κέ σ' ἀγωνται.

ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀγαθαίνει
ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἄλλ' ἵμεν πλυνέονται ἄμ' ἥρι φαινομένηφιν.
καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἄμ' ἔψουμαι, δῆρα τάχιστα
ἐντύρεαι, ἐπεὶ οὖτι τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι.
ἵδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆρες κατὰ δῆμον
πάντων Φαιήνων, δῆμι τοι γένος ἔστι καὶ αὐτῇ.
ἄλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἥδη ποδὸ^ν
ἥμιόντος καὶ ἀμαζαν ἐφοπλίσαι, ἢ πεν ἄγγοιν
ζωστρά τε καὶ πέπλους καὶ ὁργεα σιγαλόεντα.
καὶ δὲ σοὶ ὡδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἡὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.«

30.

35.

40.

45.

50.

55.

60.

ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', δῆμι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ^ν
ἔμεναι. οὕτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὕτε ποτ' ὅμβρῳ
δένεται οὕτε χιῶν ἐπιπλύνεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθοη
πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δὲ ἐπιδέρμοιν αἴγλη.
τῷ ἔνι τέρονται μάκαρες θεοὶ ἡματα πάντα.
ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρον.
αὐτίκα δὲ Ἡώς ἥλθεν ἐνθρόνος, ἡ μιν ἔγειρεν,
Νανσικάαγ ἐνπεπλον· ἄφαρ δὲ ἀπεθαύμασ' ὅνειρον,
βῆδ' ἴμεναι διὰ δώμαθ', ἵνα ἀγγεῖλει τοκεῦσιν,
πατὸν φίλῳ καὶ μητρί· κικήσατο δὲ ἐνδον ἐόντας.
ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἥστο σὸν ἀμφιπόλοισι γνωριξίν
ἥλακατα στρωφῶσ' ἀλιπόρρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἔρχομένῳ ξύμβιλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηνες ἀγανοί.
ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπεν.
»πάππα φίλ', οὐν ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήγην
ὑψηλήν, ἐνκυνθον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἀγωμαι
ἐς ποταμὸν πλυνέοντα, τά μοι δερυπωμένα κεῖται;
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔσικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντα
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα.

πέντε δέ τοι φίλοι σινες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν,
οἱ δύ' ὀπνίωντες, τρεῖς δ' ἡίθεοι θαλέθοντες·
οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλονται νεόπλυντα εἴματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.»

65

ώς ἔφατ· αἰδετο γὰρ θαλεόδον γάμον ἔξονομῆται
πατρὶ φίλῳ. | δὲ πάντα τόσι καὶ ἀμείβετο μόδῳ·
»οὕτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὕτε τεν ἄλλον.
ἔρχε· ἀτάρ τοι διμῶες ἐφοπλίσσονσιν ἀπήρην
ὑψηλήν, ἐύκυκλον, ὑπερτερήν ἀραρταν.« |

70

ώς εἰπὼν διμώεσσιν ἐπέκλετο· τοὶ δὲ πίθοντο.

οἱ μὲν ἄρδεντος ἄμαξαν ἐντροχον ἡμιονείην
ἄπλεον, ἡμιόνους δ' ὑπαγον τεῦξιν θ' ὑπ' ἀπήρην.
κούροη δ' ἐκ θαλάμου φέρειν ἐσθῆτα φαεινήν. |

75

καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐνξέστῳ ἐπ' ἀπήρην
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μοροεικέ· ἐδωδήν
παντοίην, ἐν δ' ὅψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχενεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείω· κούροη δ' ἐπεβήσετ· ἀπήρης,
δῶκεν δὲ χρυσέην ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἥσος χυτλώσατο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν. |

80

ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡρία σιγαλόσεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάσσαν· καναχὴ δ' ἔεν ἡμιόνουν.
αἵ δ' ἀμοτορ τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτήν,
οὐδὲ οἴην, ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι. |

αἵ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ὁόν περικαλλέ· ἵκοντο,
ἐνθδ' ἦ τοι πλυνοὶ ἤσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπόροεν μάλα περ ὁυπόντα καθῆραι.

85

ἐνθδ' αἵ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπορέλυσαν ἀπήρης.
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα διηήεντα

τρωγέμεν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήρης
εἴματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,

90

στειβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς, ἔριδα προφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε κάθηράν τε ὁύπα πάντα,
ἔξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἀλός, ἥχι μάλιστα

91

92

93

94

3

95

λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. | X
 αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαῖφ
 δεῖπτον ἔπειθ' εἴλογτο παρ' ὅχθησιν ποταμοῖο,
 εἶματα δ' ἡελίοιο μέρον τερσήμεναι αὐγῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν διωταί τε καὶ αὐτή,
 σφαίρῃ ταὶ δ' ἄρος ἔπαιζον ἀπὸ κορδευτα βαλοῦσαι. 100
 τῆσι δὲ Νανσικά λευκώλενος ἥρχετο μολπῆς.

οὕτη δ' Ἀρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ιοχέαιοι,
 ἢ κατὰ Τηγύγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάποιοι καὶ ωκείησ' ἐλάφοισιν.
 τῇ δέ θ' ἄμα τύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀγρονόμοι παιζουσιχγένηθε δέ τε φρένα Λητώ· | X
 πασάφων δ' ὑπὲρ οὐ γε κάρη ἔχει ἥδε μέτωπα,
 ὁμάδα τ' ἀριγγάτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι.
 ὃς ηγέρης ἀμφιπόλοισι μετέποεπε παρθένος ἀδμής. 110
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρος ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι
 ζεύξασθη δημόρους πτέρυξασά τε εἶματα καλά,
 ἔνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς Ὁδυσσεὺς ἔγροιτο ἴδοι τ' ἐνώπιδα κούρην,
 η οἵ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἥγήσαιτο.

σφαιραν ἔπειτ' ἔρωιψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη.
 αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἀνσαν· δ' δ' ἔγρετο δῖος Ὁδυσσεύς,
 ἔζόμενος δ' ὕρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· |
 »ὦ μοι ἔγώ, τέων αὗτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἵκανο;
 ηδὸν οἴ γε ὑβρισταί τε κοὶ ἄγροι οὐδὲ δίκαιοι,
 ηε φιλόξεινοι καί σφιν τύρος ἐστὶ θεοδδής;
 ὃς τέ με κονράων ἀμφήλυσθε θῆλυς ἀντή,
 θυμφάων, αἱ ἔχοντος ὄρεων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
 η νό πουν ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδέρντων.

ἀλλ' ἄγε, ἔγών αὐτὸς πειρήσομαι ἥδε ἴδωμαι. |
 ὃς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὁδυσσεύς,

105

110

115

120

125

ἐκ πυκνῆς δ' ὑλῆς πτύχθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
φύλλων, ὡς ὁνσαιτο περὶ χροῖ μήδεα φωτός.

βῆ δ' ἵμεν, ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλλὶ πεποιθώς,

130

ὅς τ' εἰσ' ὑόμενος καὶ ἀγέμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε

δαίεται· αὐτὰρ δὲ βουσὶ μετέρχεται ἢ δίεσσιν

ἢ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστὴρ

μήλων πειρήσσοντα καὶ ἐς πυκνὸν δόμον ἔλθειν·

ὡς Ὁδυσσεὺς κούρησιν ἐνπλοκάμοισιν ἔμελλεν

135

μείξεσθαι γυμνός περ ἐών· χοηῷ γὰρ ἵκανεν.

σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάγη, κεκακωμένος ἄλμη,

τρέσσαν· δ' ἄλλυδις ἄλλῃ ἐπ' ἥμόγας προσκούσας·

οἵη δ' Ἀλκινόφον θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἄθηρη·

θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων.

140

στῇ δ' ἄντα σχομένῃ· δὲ μερμήριξεν Ὁδυσσεὺς,

ἢ γούνων λίσσοις λαβὼν ἐνώπιδα κούρην,

ἢ αὐτῶς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν

λίσσοις· εἰ δεῖξει πόλιν καὶ εἴματα δοίη.

ὦς ἄρα οἱ φρονεοντι δοάσσατο κέρδιον ἔμμεν,

145

λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισιν,

μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσατο φρένα κούρη.

αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῆδον·

»γοννόδαι σε, ἀνάσσα· θεός νύ τις ἢ βροτός ἐσσι;

εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχοντιν,

150

Ἄρτεμιδί σε ἐγώ γε, Δίδος κούρη μεγάλοιο,

εἰδός τε μέγεθός τε φύήν τ' ἄγκιστα ἐίσκω·

εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἱ ἐπὶ χθονὶ γαιετάονσιν,

τοὶς μάκαρες μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,

τοὶς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς

155

αἰὲν ἐνφροσύνησιν ἴαίρεται εἴνεκα σετο,

λενσσόντων τοιόρδε θάλος χρόνον εἰσοιχεῦσαν.

κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,

ὅς κέ σ' ἔέδρουσι βρίσας οἰκόρδ' ἀγάγηται.

οὐ γάρ πω τοιόρδε ἴδον βροτὸν διφθαλμοῖσιν,

160

περιγραφής

οὐτ' ἄνδρος οὔτε γυναικας σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.

Δῆλω δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωρος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔροντος ἀγερχόμενον ἐνόησα.

ἡλθον γάρ καὶ κεῖσε, πολὺς δέ μοι ἐσπετο λαός,
τὴν δδόν, ἥ δή μέλλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι.

ώς δ' αὕτως καὶ κεῖτο ἵδων ἐτεθήπεα θυμῷ
δήν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀρήλυθεν ἐκ δόρυν γαίης,
ώς σέ, γύραι, ἄγαμαι τε τέθηπά τε, δέδδια δ' αἰνῶς
γούνων ἀφασθαι· χαλεπὸν δέ με πενθος ἴζάνει.

χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγοντος ἡματιοῖσι οἴγοπα πόντον.

τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπταί τε θύελλαι
νήσουν ἀπ' Ὡγγυίης, τὸν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
δφρος ἔτι πον καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γάρ δίω
παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέοντι πάροιθεν.

ἀλλά, ἄνασσ', ἐλέαιρε· σὲ γάρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμηντ, τῶν δ' ἀλλων οὐ τινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἱ τίγρες πόλιν καὶ γαῖαν ἔχοντιν.

ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ὁάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τι πον εἴλυμα σπείρων ἔχεις ἐνθάδε· ιοῦσα.

σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, δόσα φρεσὶ σῆσι μενοιτᾶς,
ἄνδρα τε καὶ οἰκον, καὶ διοφροσύνην δπάσειαν
ἐσθλήγε· οὐ μὲν γάρ τον γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ἥ διδ' διοφροσύνητε νοήμασιν οἰκον ἔχητον

ἀνήρ ἡδὲ γυνή, πόλλα ἀλγεα δυσμενέεσσιν,

χάρματα δ' εὐμενετησι, μάλιστα δέ τ' ἐκλυνον αὐτοί.»

τὸν δ' αὖ Νανσικά λευκώλερος ἀντίον ηῦδα·

»ξεῖν», ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὐτ' ἄφρον φωτὶ ἔοικας·—

Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει δλβον Ὄλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖσι ήδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω,

καί πον σοὶ τά γ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης·—

τὸν δ', ἐπεὶ ήμετέροην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἴκανεις,

οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δενήσεαι οὔτε τεν ἄλλον,

διν ἐπέοιχ ἱκέτην ταλαπείοιν ἀντιάσατα.

άστον δέ τοι δεῖξω, ἐρέω δέ τοι οὐγόμα λαῶν.

Φαιήκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν,
εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρος μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.« |

ἡ δὰς καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι κελευσεν·

»στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;

η̄ μὴ ποὺ τίνα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεραι ἀνδρῶν; | 200

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀγῆρος διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται

δημοτῆτα φέρων· μάλα γάρ φίλοι ἀθανάτοισιν.

οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,

ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμπει βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. | 205

ἄλλ' ὅδε τις δύστηρος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἵκαρει,

τὸν νῦν χρὴ κομέειν πρὸς γάρ Διός εἰσιν ἀπαντες
ξεῖνοι τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.

ἄλλὰ δοτ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε,
λούσατε τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.« | 210

ως ἔφαθ': αἴ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήκησι κελευσαν·

κάδ δ' ἄρ' Ὁδυσσην εἰσαν ἐπὶ σκέπας, ως ἐκέλευσεν

Ναυσικάα θυγάτηρος μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

πάρ δ' ἄρα οἱ φᾶροι τε χτεῶνά τε εἶματ' ἔθηκαν,

δῶκαν δὲ χονδρέην ἐν ληκύθῳ διγόδον ἔλαιον,

ἥρωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ὁρῆσιν. |

δὴ δὰς τότ' ἀμφιπόλοισι μετηνόδα δῖος Ὁδυσσεύς.

»ἀμφίπολοι, στῆθ' οὐτω ἀπόπροθεν, δφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἄλμην ὕμοιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιῳ

χρίσομαι· ἡ γάρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἔστιν ἀλοιφή. | 220

ἀντην δ' οὐκ ἀν ἐγώ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γάρ

γυμνοῦσθαι πούρησιν ἐνπλοκάμοισι μετελθών.«

ως ἔφαθ', αἴ δ' ἀπάνευθεν ἵσαν, εἶπον δ' ἄρα πούρη.

αὐτὰρ δ' ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὁδυσσεύς

ἄλμην, η̄ οἱ γῆτα καὶ ενδέας ἀμπεχεν ὕμοις,

ἐκ κεφαλῆς δ' ἐσμῆκεν ἀλὸς χρόον ἀτρυγέτοιο. |

αὐτάρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἴματα έσσαθ', ἢ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής,
τὸν μὲν Ἀθηναῖ θῆκεν Διὸς ἐγγεγανῆ
μείζονά τ' εἰσιδέμεν καὶ πάντοτε, καὶ δὲ κάρητος
οὐδας ἦτε κομας, νακινθίνῳ ἄνθε' ὁμοίας.

230

ώς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχένεται ἀργύρῳ ἀνήρ
τοῖς, ὃν Ἡφαιστος δέδαιεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντούῃ, χαρίεται δὲ ἔργα τελείει,

235

ώς ἄρα τῷ κατέχεντε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὕμοις.
ἔζειτ' ἐπειτ' ἀπάνευθε πιὼν ἐπὶ θῆτα θαλάσσης
κάλλει καὶ χάρισι στίλβων, θητεῖτο δὲ κούρῃ.

δὴ ὃς τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα
καὶ κλήτε μεν, ἀμφίπολοι λευκώλεντοι, ὅφα τι εἶπω.

οὐ πάγτων ἀέκητι θεῶν, οἵ "Ολυμπον ἔχουσιν,
Φαιήκεσσος" ὃδ' ἀνήρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισιν.

240

πρόσθεν μὲν γάρ δὴ μοι αἰτιέλιος δέατ' ἔμεν,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔστι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὸν ἔχουσιν.
αἱ γάρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη,
ἐνθάδε ταιετάωτ, καὶ οἱ ἄδοι ἀντόθι μίμενται.

245

ἄλλα δότ', ἀμφίπολοι, ξείνω βρῶσίν τε πόσιν τε. «
ώς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἥδε πίθοτο,

πάρο δ' ἄρο" Ὁδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.

ἡ τοι ὁ πῖνε καὶ ἡσθε πολύτλας δῖος Ὁδυσσεὺς
ἀρπαλέως. δηρὸν γάρ ἔδητνος ἦεν ἀπαστος.

250

αὐτάρ Ναυσικά λευκώλεντος ἄλλ' ἐρόησεν.

εἴματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπίρης,
ζεῦξεν δ' ἡμίονος πρατερωνυχας, ἢν δ' ἔβη αὐτή.

ώτονεν δ' Ὁδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
βρῶσεο δὴ νῦν, ξείνε, πόλινδ' ἵμεν, ὅφα σε πέμψω

255

πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαιφρονος, ἔνθα σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν δόσοι ἄριστοι.

ἄλλα μάλ' ὡδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν
ὅφρ' ἢν μέρ ν' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόρους καὶ ἄμαξαν
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἥγεμονεύσω. | 260
αὐτῷ ἐπὴν πόλιος ἐπιβῆμεν, ἦν πέρι πύρος ~~πολεύ~~
ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλης,
λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
εἰρύναται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἔστιν ἑκάστῳ.
ἐνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ παλὸν Ποσιδήνον ἀμφίς,
ὅντοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσος· ἀραινῖται.
ἐνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινών ἀλέγονσιν,
πείσματα καὶ σπείρας, καὶ ἀποξύρονσιν ἐρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιός οὐδὲ φαρέτοη,
ἄλλ' ἴστοι καὶ ἐρετμὰ γεῶν καὶ νῆες ἔίσαι,
ἥσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόσωσι θάλασσαν.
τῶν ἀλεύειν ϕῆμιν ἀδενκέα, μή τις ὀπίσσω
μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
καὶ νῦν τις ὡδὸς εἴπησι κακώτερος ἀντιβολῆσας·
τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἔπειται καῆρος τε μέγας τε
ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νῦν οἱ ἔσσεται αντῆ.
ἢ τινά πον πλαγχθέντα κοιτίσσατο ἢς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
ἢ τίς οἱ εὐξαμένη πολυνάρητος θεὸς ἡλθεν
οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἵματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καῦτη περ ἐποιχομένη πόσιν εὔρεν
ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μιῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
ὦς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀρείδεα ταῦτα γέροιτο.
καὶ δ' ἄλλη γεωεσῶ, ἢ τις τοιαῦτά γε ὁέσαι,
ἢ τ' ἀσκητὴ φῦλων, πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων,
ἀνδράσι μίσγηται, ποίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
ξεῖνε, σὸν δ' ὅκ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὅφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήεις ἀγλαὸν ἄλσος· Αθήνης ἄγχι κελεύθουν
αἰγείρων· ἐγ δὲ κοῆνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών.

ἔνθα δέ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλνῖά τ' ἀλφή,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.

ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἡμεῖς
ἀστυνδε ἔλθωμεν καὶ ἵκώμεθα δώματα πατρός.

αὐτὰρ ἐπὴν ἡμεας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφῆθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἥδ' ἐρέεσθαι

δώματα πατρός ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

ὅτι δ' ἀρίγνωτ' ἔστι· καὶ ἂν πάις ἥγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐσικότα τοῖσι τέτυκται

δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο

ἡρῶος. ~~άλλ'~~ ὅπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,

ῶντα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὅφος ἀν ἵκηαι

μητέρος ἐμήρ· ἢ δ' ἡσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,

ἥλακατα στρωφῶσ' ἄλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,

κίονι κεκλιμένη· δυμψαὶ δέ οἱ ἥπατ' ὅπισθεν.

ἔνθα δέ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκται αὐτῇ,
τῷ δὲ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάρατος ὁς.

τὸν παραμεψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας
βαλλέμεν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμαρτὶδηαι
χαίρων καρπαλίως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί·»

ως ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαιεινῇ

ἡμιόνους· αἴ δ' ὅντα λίπον ποταμοῖο ὁέεθρα.

αἱ δὲ ἐν τῷ χωρὶ, ἐν δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.

ἡ δὲ μάλιστι ἱριόχενεν, ὅπως ἄμφοτε πεζοὶ

ἀμφίπολοι τῷ Οδυσσεύς τε, νόῳ δὲ ἐπέβαλλεν ἵμασθλην.

δύσετό τοις ἡέλιος καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο

ἴρδον Ἀθηναίης, ἵνα τοις ἔξετο δῖος Οδυσσεύς.

αὐτίκις ἐπειτὴ ηρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·

»κλῦθι μεν, αἴγιοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτροντώρη·

νῦν δή πέρι μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτὲ ἄκουσας

χαιομένοις, δτε μὲν ἔρρωμεν κλυτὸς ἐννοσίγιαος.

δός μὲν ἐς Φαιήκας φίλον ἔλθεμεν ἥδ' ἐλεεινόν.«

295

300

305

310

312

316

320

325

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Α

Οδύσσεια (ποίησις) ἐπίθ. ποίημα ἀναφερόμενον εἰς τὸν Ὅδον.—
1-5 ἐννέπω, ἀδό. ἔνισπον, λέγω, διηγοῦμαι περὶ τίνος, ψάλλω, μοὶ
ἡθ., ἄνδρα τὸν (πολυθρόνητον) ἄνδρα, ἀνευ ἀρθρου, διότι τοῦτο
σπανίως ἔχει παρ' Ὁμ. ἀρθρ. σημ., πολύτροπος 2 (δι ἔξευρίσκων
πολλοὺς τρόπους) πολυμήχανος, πλάξομαι (πλαγ(γ)-, πλήττω), ἀδό.
πλάγχθη ἀναύξητος, (δέρνομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ) περιπλανῶμαι, πέρθω,
ἔπερσα κ. ἐπραθογ, ἐκπορθῶ, πτολίεθρος, πτόλις, πόλις (πόλεμος κ.
πτόλεμος, Νεοπτόλεμος...), ἵδεν ἀναύξ. εἰδεν, ἀστεα ἀσυναέρ. ἀστηρ
νόσος ἀσυναίρ. (νοῦς), ψυχὴ διάθεσις, ἥθος, ἥθη: ἐδοκίμασεν, ἔλαβε
πεῖραν τῶν διαθέσεων, τῶν ἥθῶν αὐτῶν, δ-η-τὸ οὔτος (ἐν τῇ σημι-
ταύτῃ τὸ ἀρθρον τονίζεται πανταχοῦ), πάθεν—ἀλγεα ὑπέφερε ταλαι-
πωρίας καὶ κινδύνους καὶ ὑπέστη πικρίας, θυμός (θύρω φυσῶ μα-
νιωδῶς) ἡ καρδία, ὡς ἔδρα τῶν σφοδρῶν συναισθημάτων, ἐπιθυ-
μιῶν, παθῶν, δς καὶ ἔδς (suis, σΦὸς) ἴδικός του: καὶ πολλὰ φαρμά-
κια ἔπιεν, ἐποτίσθη ἡ καρδία του, πόντος ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα, τὸ
πέλαγος, ἀργυρομαι (αἴρομαι λαμβάνω δι ἐμάτυτὸν) κερδίζω, σώζω :
προσπαθῶν, ἀγωνίζόμενος νὰ σφῆσῃ, ψυχὴ ζωή, ἦν ἔνιν, νόστος ἀ.
(νέομαι ἐπιστρέφω, θὰ ἐπιστρέψω) ἐπάνοδος.—6-9 ὁς (ὁ) οὔτως,
ἄλλος οὐδὲς ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα (τοὺς ἀγῶνας, τὴν πάλην) δέν,
ἔνομαι σώζω (ἄλλὰ δῆσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ), ἔταρος κ. ἔτα-
ρος σύντροφος, ἀκόλουθος, ἕρεμαι (Fίεμαι, vi-s, volo) ἐφίεμαι, πέρω
+ ἐνδ. μετ. ἀντὶ τοῦ ἀττ. καίπερ, ἀτασθαλίη θ. (ἀτασθαλος ἀφρων
ἀνόσιος) ἀνοιησία, ἀμαρτία, σφετέρησιν αὐτῶν ταῖς σφετέραις, ταῖς
ἕαυτῶν: ἀπὸ τὰ ἴδια τῶν ἀνοσιούργηματα, ἀπὸ τὰς ἴδιας τῶν
ἄμαρτίας, νήπιος 3 μωρός, ἀνόητος, νήπιοι ἐπιφ. ἀγορίοι! οἱ
ἀναφ. αὐτιολ. διότι (ἐκείνοι), κατὰ ἐπίρ. ἐντελῶς (συνήθως ἐκλαμβάνον-
τες, οὐχὶ δρθῶς, τὴν κατὰ δις πρόθεσιν ἀποχωρισθεῖσαν τοῦ ἥσθιον
καλοῦμεν τὸ φαινόμενον τιμῆσιν), Ἡλίος ίων. "Ηλιος, γεν. ίων.
Ἡλίοιο, Ὑπερίων κ. Ὑπεριονίδης πατρῶν. τοῦ Ἡλίου (ἐκ τίνος
ἀγρ. λ. ἐκ τῆς ὑπὲρ δηλούσης τὸ ὑψος) δι σύνδος τοῦ ὑψους, δι οὐράνιος,
αὐτάρ κ. ἀτάρ ἀλλά, ἡμαρ-ματος οὖ. ἡμέρα, νόστιμος 2 (νόστος 5)
δι τῆς ἐπανόδου, νόστιμον ἡμαρ ἡ ἡμέρα, καθ' ἦν τελεῖται ἡ ἐν τῷ
ἐπιφ. δηλουμένη πρᾶξις, ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου (εἴτα αὐτὴ ἡ πρᾶ-

ξις, ὁ νόστος) ἡ ἐπάνοδος πῶς ἔπειτα ἔλαβεν ἡ λ. τὴν σημασίαν, ἥν
ἔχει καὶ παρ' ἡμῖν; **τοῖσιν** ἥθ.—**10 ἀμόθεν** (ἀμὸς 3 εἰς, τίς, πρβλ-
οῦδ-αμοῦ, μηδ-αμοῦ..) ἐκ τινος οἶουδήποτε σημείου, **τῶν** οὐδ. γεν.
διαιρ. ἐκ τοῦ ἀμόθεν: ἀρχίζουσα ἐξ ἐνὸς οἶουδήποτε σημείου πασῶν
τούτων τῶν περιπτειῶν διηγήθητι (ἥ γεν. ἔξαρταται καὶ ἐκ τοῦ εἰπὲ:
περὶ αὐτῶν), **ἡμῖν** ἐμοὶ καὶ τοῖς ἀκροαταῖς, **καὶ ἡμῖν** ὡς ἔχεις ἥδη
πράξει καὶ δι' ἄλλους ποιητάς.

1-10. 1 Μοῦσα. Κατὰ τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας τῶν ἀρχαίων
αἱ Μοῦσαι γινώσκουσαι ὡς θεαὶ τὰς πράξεις τοῦ παρελθόντος ἀπο-
καλύπτουσιν αὐτὰς εἰς τοὺς εὐνοούμενους αὐτῶν ποιητάς, αὐταὶ εἰσερ-
χόμεναι εἰς τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ ἐμπνέουσαι, αὐταὶ ὅμιλοῦσαι, ὡς εἰ ὁ
ποιητὴς ἦτο ἀπλῆ ἦχῷ τῶν λόγων αὐτῶν, γινόμενος οὕτως ἔνθεος,
θεόληπτος, μουσόληπτος. "Οὐδεν καὶ δ "Ομ. ἐπικαλεῖται τὴν Μοῦσαν,
ἴνα ἄσῃ τὸ ποιητικὸν αὐτοῦ θέμα, καὶ ἡ εἰκὼν παριστᾶ αὐτὸν ἐν
τῇ στιγμῇ ἐμπνεύσεως. "Ο ἀριθμὸς τῶν 9 Μ. καὶ τὰ δνόματα αὐθ-
τῶν διεμορφώθησαν μετὰ τὸν "Ομ.: ὅδεν δ ποιητὴς λέγει ἀριστώς :
Μοῦσα.—πολύτροπος ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου ἵπ-
που, ἔκλεψεν ἐκ τῆς Περγάμου, ἀκροπόλεως τοῦ Ἱλίου, τὸ Παλλά-
διον, ἔσανον τῆς Ἀθηνᾶς, οὗ ἡ φύλαξις ἐν τῷ ναῷ ἦτο ἀναποσπά-
στως συνδεδεμένη πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως, κ. ἄ.—**2 ιερὸν**
ὡς καθιερωμένον τοῖς θεοῖς (διὰ τὰ ιερὰ τὰ σκέποντα τὴν πόλιν)
καὶ διατελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῶν.—**ἐπεργσε** πῶς; ἐντεῦθεν
δὲ Ὁδ. **πτολικορθος**.—**3 νόσον ἔγνω** διὰ τῶν συμφορῶν, ἃς ἔπαθε
παρ' αὐτοῖς, ἔλαβε πικρὰν πεῖραν τῶν ἥθῶν αὐτῶν.—**8 βοῦς Ἡε-**
λίοιο παρὰ τὰς ἀποτροπὰς τοῦ Ὁδ., εἰς δὲν μετὰ πολλὰς περιπτείας
ἔχεν ἀπομείνει μία ναῦς, οἱ ἔταιροι αὐτοῦ, προσορμισθέντες εἰς τὴν
Σικελίαν καὶ ἐπωφεληθέντες τὸν ὑπνον τοῦ ἥρωος, ἔφαγον ιερὰς
βοῦς τοῦ Ἡλίου βοσκομένας ἔκει. Κατὰ τὸν ἀπόπλουν ὅμως θύελλα
ἐκραγεῖσα ἐσάρωσε τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου, μόνος δὲ δὲ Ὁδ. περι-
σωθεὶς προσωριμίσθη μετὰ πολλὰς περιπτείας εἰς τὴν νῆσον Ὦγυ-
γίαν, δπου κατώκει ἡ νύμφη Καλυψώ, ἣν θὰ γνωρίσωμεν κατόπιν.
—**10 θύγατερ Διὸς** αἱ Μοῦσαι θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνη-
μοσύνης.

11 - 5 ἐνθα τότε, κατὰ τὴν στιγμὴν, ἥν ἐκλέγει ὁ ποιητὴς (ἢ
Μοῦσα) ὡς ἀφετηρίαν τῆς διηγήσεώς του, **ἄλλοι** οἱ ἄλλοι, **αἰπὺς** 3
(ὑψηλὸς καὶ ἀπόροημνος) ταχὺς, αἰφνίδιος (δὲ αἰφνιδίως ἐνσκήπτων
καὶ ἀποτόμως ἀφανίζων), **ἔσαν** ἥσαν, **πεφευγότες** ἐν πάσῃ ἀσφα-
λείᾳ, ἀφ' οὐδεψυγον τὸν κινδύνους καὶ τοῦ . . ., **ἥδε** καί, **οἶος** 3

μόνος, **κέχρημαι** (χρή) ἐν σημι. ἐνεστ. χρειάζομαι, ποθῶ, ἡ μιχ. ἐνδ., **ἐρύκω**, -ξω, -ξα κ. ἐρύκανον, κρατῶ, **πότνια** θ. (πόσις-ιος ἀ. ὁ κύριος, ὁ σύζυγος, *possum*, δεσ-πότ-ης ὁ κύριος τοῦ δόμου, οἴκου) ἡ κυρία, ἡ οἰκοδέσποινα, ἡ σεβαστὴ (ἡ ἐρίτιμος κυρία), **δῖος** 3 (Ζεύς, Δι-ός, δί-ιος, *div-us* κ. *div-inus*) θεῖος, εὐγενής, **θεάων** θεῶν θηλ., **δῖα** **θεάων** ἡ μεγαλειοτάτη θεά, **σπέος**, *specus*, σπήλαιον, **γλαφυρός** 3 (γλάφω γλύφω) κοῖλος, **λιλαίομαι** (λάω ἐπιθυμῶ, αἱ δὲ λῆσ) ἐπιθυμῶ, **πόσις** 1d. **πότνια** 14, **ἔμμεν** (ἔσ-μεν) εἶναι.—**16-21** ὅτε δῆ διε πλέον, **περιπέλομαι** (πέλομαι, ἀδρ. ἐπλόμητ, εἰμὶ) περιστρέφομαι, περιφέρομαι : ἐν τῇ περιοδικῇ τοχιᾷ τῶν ἔτῶν, **τῷ** ἀναφ. εἰς τὸ ἔτος, συντ. πρὸς τὸ νέεσθαι, **ἐπικλώθω -ομαι** (νήθω (τὸ νῆμα τῆς ζωῆς)) προορίζω, **οἱ** ἐγκλιτ. δοτ. τῆς προσωπ. ἀντων. γ'. προσώπου, ἀντὶ **οἱ**, γεν. οὗ, αἵτ. ἔ, εἰς τὸ ἐπεκλώσαστο, **νέομαι** 1d. **νόστος** 5, **οὐδ'** ἐνθα καὶ ἐκεὶ (ἢ : καὶ τότε) ἀκόμῃ δέν, ἡ κυρ. πρότ. τοῦ c. 16, **ἥν** ἥν, **πεφυγμένος** πεφευγώς, π. **ἥν** ἐπεφεύγει, **ἄεθλος** ἀ. (ἄθλος) πόνος, βάσανον, δοκιμασία, ἡ γεν. πόθεν; **οἴσι** ἔοις, τοπ. πτ., **μετὰ** μεταξύ, **καὶ** ἐπιδ. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κύκλῳ τῶν προσφιλῶν του προσώπων, ἀν καὶ εὐρίσκετο..., **ἔλεαίρω** ἔλεω, αἰσθάνομαι συμπάθειαν, **νόσφη** χωριστά, μακράν, **νόσφη** + γεν. ἐκτός, **μενεαίνω** (μένος δρμή, πάθος, δργή) εἰμια ωρισμένος, **ἀσπερχέσ** ἐπίρ. (**ἀσπερχῆς** 2, a (ἐπιτ.)-σπέρχομαι σπεύδω, ὁ λίαν σπεύδων) μετὰ πολλῆς σπουδῆς, σφοδρῶς, **ἀντίθεος** ἰσόθεος, **πάρος** πρίν, **ἰκέσθαι** ἀφικέσθαι, **ἥν** ἓν, **γαῖαν** γῆν, αἵτ. τοῦ τέρματος τῆς κινήσεως λογικῶς ἡ ἀπόδ.. τοῦ c. 16 εἶναι τὸ **μενέαινε** 20 : ὅτε πλέον ἥλθε..., καὶ, τότε ἀκόμῃ ὁ Ποσ. ἦτο ὡρισμένος κατ' αὐτοῦ.

11-21. 11 **ἐνθα** ἡ Μοῦσα ἐκλέγει ώς ἀφετηρίαν τῆς ἀφηγήσεως τὰς ἡμέρας τῆς ὀκταετοῦς παραμονῆς τοῦ Ὀδ. πλησίον τῆς νύμφης Καλυψοῦς, ἐν ᾗ ὁ Ὀδ. εἰχε περιπλανηθῆ πρὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν Ὦγυγίαν ἄλλα 2 ἔτη ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου ἐκ Τροίας.—**ἄλλοι πάντες** οἱ μετασχόντες τῆς ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατείας Ἐλληνες καὶ αὐτὸς ὁ Μενέλαος, ὅστις ἐπὶ ὀκταετίαν εἰχε περιπλανηθῆ τῆδε κακεῖσε.—**12 πόλεμον** τίνα; **θάλασσαν** τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης, τίνος;—**13 γυναικὸς** τῆς Πηνελόπης, ἐξ ἣς εἰχεν ἀποκτήσει καὶ νιὸν Τηλέμαχον.—**14 Νύμφη** 10d.—**15** ἐν σπέσοι αἱ βραχώδεις ἀκταὶ τῆς θαλάσσης καὶ αὐτὴ ἡ θαλάσσα γέμουσι τοιούτων σπηλαίων, ἐν οἷς ἐπιστεύετο ὅτι κατέκουν Νύμφαι (αἱ Ἀντριάδες).—**16** **ἔτος** τὸ 20ὸν ἀπὸ τῆς στρατείας τοῦ Ὀδ., τὸ 10ον ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, τὸ 8ον ἀπὸ τῆς ἀφίξεως παρὰ τὴν Καλυψώ.—**17**

ἐπεκλώσαντο οἱ θεοὶ δρῖζουσι, όυθμίζουσι τὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων, *ἰδ.* 34.— **18 ἀέθλων** τὰς πολλὰς πικρίας, αἵτινες ἐπεφυλάσσοντο δι' αὐτὸν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ἐὰν κατώρθουν νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε, θὰ γνωρίσωμεν κατόπιν.— **20 Ποσειδάωνος** διὰ τί, θὰ μάθωμεν μετ' ὀλίγον. — **21 ἀντιθέω** διὰ τὸ κάλλος καὶ τὰς πνευματικὰς ἀρετάς.

22-25 κίω πορεύομαι (πρβλ. μετβ. *κι-νέω*), οὐ ἔκτενέστ. τύπος μετακιάθω, πρτκ. μετεκίαθον, ἡ μετὰ κίνησιν ἐν τῷ μέσῳ τινὸς: εἶχε πορευθῆ μεταξὺ τῶν, **ἔων** ὥν (ἐσ-ών), **τηλόθι** τηλοῦ, τῆλε (τηλέφωνον..) μαραχάν, **τοι** ἀναφ. οὗ, πρβλ. **τῷ** 17, **δεδαλαται** δέδαιται, γ' πληθ. πρκμ. δέδασμαι τοῦ **δαλομαι** χωρίζομαι (πρβλ. **δασμδς** δ ἐπιβαλλόμενος ἐκάστι φ χωριστὰ φόρος, γῆς **ἀναδασμός**), **διχθά** ἐπίρ. εἰς δύο μέρη, **έσχατοι** **ἀνδρῶν** εἰς τὰ (δύο) πέρατα τοῦ κόσμου, **Ὑπερίων** 8, **δυσομένοιο** μεικτοῦ ἀρ., ἔχοντος τὸ σ τοῦ α' καὶ τὸ θεματ. φων. τοῦ β', ἐνταῦθα ἀντὶ ἐνεστ., γεν. ἀφαιρ.: οἱ μὲν ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ, ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δύοντος, πρὸς Δ, **ἄνευμι** (ἀνέρχομαι) ἀνατέλλω, οἱ μὲν·οἱ δὲ ἐπεξ. τοῦ διχθὰ ἀνδρῶν, **ἀντιάω** (ἀντί, ἀντικρύζω)+γεν. μετέχω, ἡ μετχ. **ἀντιάων-ῶν**, εἰς ἦν δ "Ομ. ἐπενθέτει μετὰ τὴν συναίρεσιν ο, ἔχει σημ. μέλ., **ἐκατόμβη** κυρίως θυσία ἐκατὸν βοῶν, είτα πᾶσα πλουσία ἐξ οἰωνδήποτε θυμάτων θυσία, **ἀρνηδς** κυρ. ἐπίθ, τοῦ ὅις (ἀττ. οἰς πρόβατον), ἀρσενικὸν πρόβατον, κριός, αἱ γεν. ἐκ τοῦ **ἐκατόμβης**, **ἔνθα** ἐκεῖ, **ἥμαι** ἐξ οὐ κάθημαι, πάρημαι παρακάθημαι, **δαίς** **δαιτδς** θ. (δαιόμαι 23) (μερὶς) εὐωχία (πρβλ. δαιτυμών), ἡ δοτ. εἰς τὸ τέρπετο κ. παρήμερος, **δὴ** κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν χρόνον, **μέγαρα** οὖ. δ οἶκος, μέγαρον ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ οἴκου ἡ κυρία τῆς οἰκογενείας κατοικία, ἐνὶ ἐν.— **28-31 μυθος** (λόγος) συνομιλία: ἥνοιξε πρῶτος τὴν δικιάν, **τοῖσι** το π. μεταξὺ αὐτῶν, **μνήσατο** ἀττ. **ἐμηήσθη**, **κατὰ** **θυμὸν** 4 ἐνδομύχως, μέσα του, **ἀμύμων** (**α(στ.)-** μῶμος·ψύγος, αἰολ. ἀμύμων) (ἄφογος) εὐγενῆς (οὐχὶ ἐπὶ ἡμ.-σημ.), δὰ διάφ. τύπος τοῦ ἄρα, **τόν** **ἔα** τὸν δόπιον ὡς γνωστόν, **τηλεκλυτδς** 3 (τηλε-κλυτός, πλέον ἀκούω) ἐξακουστός, πολυθρύλητος, περιβόητος, **ἔκτανεν** ἀρ., ἀττ. **ἔκτεινεν**, **αὐδάω** (αὐδὴ φωνὴ) λέγω, **μετηύδα** ἔλεγε μεταξὺ τῶν, **ἐπος** οὖ. (εἰπεῖν) λόγος. — **32-43** ὁ πόποι ἐπιφών. ἐκπλήξεως: περίεργον! παράξενον! **νῦ(n)** λοιπόν, **οἰον** ἐπιφ., **δὴ** δά, **ἴδού**, **βροτδς** (μοῖρα, μόρος 34, πορς) δ οὐποκείμενος εἰς τὴν μοῖραν, εἰς τὸν θάνατον) θητός, **αἰτισωνται** ἐκ τοῦ συνηρ. αἰτιῶνται μετ' ἐπενθ. ο, ἀντιών 25; **ἴδού!** πόσον λοιπὸν ἀνάποδοι εἶναι οἱ ἀνθρωποι, γι δποῖοι φορ-

τώνουσιν ὅλα εἰς τὴν ὁάκιν τῶν θεῶν!, γὰρ ἐπεξ., ἔμμεναι κ. ἔμμεν είναι (ἐσ-μεν(α)), οὐ δεικτ. παρατακτ. ἀντὶ : ἐν ᾧ οἱ κύριοι αὐτοὶ καὶ μόνοι των, ἀνευ τῆς συνεργείας ἡμῶν, ἔχουσιν ἄλγεα ὑφίσταντα πικρίας, βάσανα, σφόδρα 3 σφέτερος, ἀτασθαλίη 7, μόρδος ἀ. (μέρος, μοῖρα, πορς) μοῖρα, ὑπὲρ μ. περισσότερα τῶν ὁρισμένων ὑπὸ τῆς μοίρας, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς μοίρας, ὡς ὅπως, γῆμ^ο ἔγημε, ἄλοχος θ. (α(ά)θρ.) - * λέχομαι κοιμίζομαι) (ἢ κοιμωμένη ἐπὶ τῆς αὐτῆς κλίνης) ἢ σύζυγος, μνήστη 3 (μνάομαι ζητῶ σύζυγον) (ἢ ζητηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πενθεοῦ ὃς νύμφη) νόμιμος σύζυγος, πρβλ. μνήστηρ, πομηρήστρια συμπεθεριάστρια, Ἀτρεῖδαο Ἀτρείδου,-ο ἡ κατάλ. τῆς γεν. ἀρσ. α'. κλίσ., ἢ γεν. εἰς τὸ ἄλοχον, νοστέω (νόστος) ἐπανέρχομαι, παρ^θ ἡμῖν παλιννοσιῶ, εἰδὼς ἐνδ., αἴπνυς δλεθρος 11, πρὸ ἐπίρ. ἐκ τῶν προτέρων, οἰ 17, Ἐρμείας ιων. ἀντὶ Ἐρμέας-ῆς, ἐύσκοπος (εῦ-σκοπῶν) δεξιδερκῆς, Ἀργεϊφόρντης φονεὺς τοῦ Ἀργού, Ἀργοκότονος, αὐτὸν δριστ., μνάσσαδαι ἐκ τοῦ συνηρ. μνᾶσθαι 36 μετ^θ ἐπενθ. α, παρὰ τὸ συνηρ. α, ίδ. 32, ἀκοίτις θ. (α(ά)θρ.) κοίτη κλίνη) ἄλοχος, τίσις θ. (τίσομαι πληρώνω, ἐκδικοῦμαι) ἐκδίκησις, Ἀτρεῖδαο γεν. ἀντικ. εἰς τὸ τίσις, ἐσ-σεται ἔσται, δππότ^θ ἀν ἀττ. δπόταν, ηβάω (ηβῃ) είμαι ἔφηβος, ἴμείρομαι (ίμερος ἀ. πόθος) ποθῶ, ἴμείρεται ὑποτ. μετὰ βραχ. φωνήσετος ε ἀντὶ η χάριν τοῦ μετρου, ης ἑῆς, αἴα θ. γαῖα, ἔφατο ἔφη, φρένες τὸ διάφραγμα τὸ χωρίζον τὸν θώρακα ἀπὸ τῆς κοιλίας, ἔδρα τῶν ψυχικῶν ἐνεργειῶν, ἐνταῦθα: νοῦς, οὐ πεῖθε δὲν κατώρθωνε νὰ πείσῃ, δὲν ἐγύριζε τὰ μυαλά, ἀ. φρονέων ἀν καὶ ἐσκέπτετο τὸ συμφέρον του, ἥθελε τὸ καλόν του, ἀποτίνω,-τείσω,-τεισα, πληρώνω. — 44-7 ἀμείβω ἀλλάσσω, ἀμείβομαι ἀντικαθιστῶ τινα δι^θ ἐμαυτοῦ, διαδέχομαι (ἐνταῦθα : ἐν τῷ λόγῳ), ἀποκρίνομαι πρός τινα, γλαυκῶπις-ιδος θ. (ἢ ἔχουσα ὄψιν γλαυκός, είτα: γλαύσσω-ἀπαστράπτω κ. ὀψ-δπός-δφθαλμὸς) ἢ ἔχουσα δφθαλμὸν^ς ἀστραπηβόλους, ἀστραπόφθαλμος, Ἀθήνη-ναίη, ἀττ. Ἀθηνᾶ ναία, κρείων-οντος δυνάστης, βασιλεύς, κεῖται ἔχει στρωθῆ νεκρός, ἐσικάς δίκαιος, ἐπάξιος, ἐμπρόπων, καὶ λίην (λίαν) εἰς τὸ ἐσικότι: καὶ πολὺ μάλιστα, προπαρασκευάζον τὴν ἐν 48 ἀντίθεσιν, ὡς καὶ τὸ κεῖνός γε: καὶ είναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐκεῖνος τούλαχιστον ἔχει φονευθῆ μὲ θάνατον, δστις πολὺ μάλιστα τῷ ηξίζεν ἄλλα..., ὡς (ὅπως) + εὐκτ. κατάρας: δπως εἴθε νὰ..., δτις (καὶ πᾶς ἄλλος), δστις, δέξω-ξω-ξα πράττω (δέκτης). — 48-59 ἥτορ-ρος οὐ. καρδία, δαίομαι 23 (κόπτομαι) σπαράσσομαι, συντρίβομαι, ἀμφ. Ὁδ- ἔνεκα τοῦ Ὄδ., δαῖφρων (ἐκ θέμ. δα - σημ. διδάσκειν, μανθάνειν -

φρὴν) ὁ ἔχων νοῦν ἔμπειρον, συνετός, **δύσμορος** (μόρος 34) δύσμορος, **δὴ** ἥδη, **δηθά** κ. **δὴν** διη, ἐπὶ πολὺν χρόνον, **πῆμα** (παθεῖν) πάθημα, συμφορά, **φίλων ἀπὸ** ἀπὸ φίλων, ἀναστροφὴ τῆς προθ. μετ' ἀναβιθασιοῦ τοῦ τόνου, **ἀμφίρυτος** 3. 2 περιόρυτος, περιβρεκτος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, **δθι** ὅπου, **δθι τε τὸ τὲ** φαίνεται ὅτι πλεονάζει ἀλλὰ τὸ πάλαι αἱ νῦν ἀναφ. ἀντων. καὶ ἐπιρ. ἡσαν ἀρχικῶς δειπτικά, αἱ δὲ νῦν λεγόμεναι ἀναφ. προτάσεις ἡσαν κύριαι προσηρτημέναι ἢ παρεμβεβλημέναι: καὶ ἐκεῖ... ἡμεῖς θὰ παραλείπωμεν αὐτὸ ἐν τῇ μεταφράσει τῶν ἀναλόγων ἀναφορικῶν **δμφαλδς** ἀ. κέντρον, **νῆσος** (ὑποκ.). ἐσὶ δενδρήσσα, **ἐν** ἐπίρ. (αἱ προθέσεις ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμεναι ἐτονίζοντο) ἐν αὐτῇ, ἐπ' αὐτῇς, **ναίω** κατοικῶ (ναὸς ἡ κατοικία τοῦ μεοῦ, μετα-νάσ-της), **δῶμα** κ. **δώματα** (δέμω κτῖσι, δόμος) οἰκία, **δλοσφρων** 2 (δλοὸς δλέθριος) ὁ δλέθρια διανοούμενος, δόλιος, ὕπουλος, **ὅς τε** 50 **ὅδι τε**, **βένθος** βάθος, ὡς πένθος- πάθος, **ἔχει** κρατεῖ, φέρει, **ἔχει δέ τε** καὶ προσέτι..., **κίων-νος** ἀ. θ., **μακρὸς** ὑψηλός, **αὐτὸς** μόνος, **ἀμφίς** (πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη, ἄνω καὶ κάτω) χωριστὰ (κεγωρισμένως ἀπ' ἀλλήλων οὐρανὸν καὶ γῆν, ὡς κίονες αἴθουσης ἀποχωρίζουσι τὴν δροφὴν καὶ δὲν ἀφίνουσιν αὐτὴν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους), **κατεργύνω** 14, **δύστηρος** 2 (δυστα-, ἵσταμαι) δυστυχής, **δδυρόμενον** ἐνδ., **αἰεὶ** ἀεὶ, **θέλγω** μαγεύω· τί σημ. δ. ἐνεστώς; **αιμύλιος** (κ. αἵμώλος) θελκτικός, κολακευτικός, **δπως** τίνι τρόπῳ, ἵνα, **ζεμαι** 6, **νοέω** ἀντιλαμβάνομαι, **ἀπο-θρώσκω**, **ἔθορο**, ἀναπηδῶ, ἀνέρχομαι (θούρος, θούρον), ἐκ τούτου τὸ **ἥς γαίης**, **ἱμερόμαι** 41.— **59-62 οὐδὲ** καὶ δὲν (πλειστάκις οὔτι παρ' Ὁμ.), **ἐντρέπομαι** κάμπτομαι, γυρίζω, **ἡτορ** 48, **φίλος** παρ' Ὁμ. πολλάκις κεῖται μετ' ὀνομάτων μελῶν τοῦ σώματος καὶ ἄλλων, ἐκφράζον τὴν οἰκειότητα αὐτῶν πρὸς τὸ πρόσωπον· ἐντεῦθεν ἐπειδὴ ἀγαπῶμεν τὰ οἰκεῖα μᾶλλον, τὰ ἀνήκοντα εἰς ἡμᾶς, τὸ ἐπίθ. δύναται νὰ μεταφράζηται καὶ διὰ κτητ. ἀντωνυμίας: καὶ δὲν λυγίζει λοιπὸν ἡ καρδία σου, **σοὶ περ** σοῦ κυρίως (εἰς ὃν τόσον ἀφωσιωμένος ἦτο ὁ Ὁδ.), **νὺ** 32, **νύ τ'** νῦ τοι, σοί, **tibi**, **χαρίζομαι τινι** εὐχαριστῶ τινα, **παρὰ νηνσὶ** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐκ τούτου **Ἄργεῖων** **Ἄργειων** παρ' Ὁμ. δὲν ἔχει συντελεσθῆ ἢ συναίρεσις **ἥξω** 47, ὁ. **Ιερὰ** (σφάγια) θύω, **δδύσσομαι** (οδ-i, οδ-ium) + δοτ. μισῶ.— **63-67 ἀπαμειβομαι** ἀμειβομαι 44, **προσέφη** ἔφη πρός, **τὴν εἰς τὸ ἀπαμειβόμενος** κ. **προσέφη**, **νεφεληγερέτα** ἀρχ. τύπ. ὀνομ. κ. αἰτ. ἀντὶ **νεφεληγερέτης**, ὁ τὰς **νεφέλας** ἀγείων-συναθροῖζων, ὁ θεὸς τῶν καταιγίδων, ὁ θυελλώδης, **ἔρχος** οὐ. (ἔέργω-εῖργω, κλείω, πρβλ. ἀττ. **εῖργειν**

- είργηνται) φράκτης, διάφραγμα, δδόντων τίς γεν. ; σὲ ἔρχος ἐπιμερισμός: ποῖος λόγος διέφυγε τὸ διάφραγμα τῶν δδόντων σου, ποῖαι λέξεις ἔξεφυγον ἀπὸ τὸ στόμα σου; ἔπειτα ἀναφέρ. εἰς 60-2: κατόπιν ὅλων αὐτῶν, λοιπόν, λαθοίμην-ἔπιλαθοίμην, περὶ ἐπιφ. περισσῶς, μᾶλλον, ὑπερ-, πρὸς τὸ ἔστιν περίεστι, ὑπερβάλλει, ὑπερέχει, ἐντεῦθεν ἡ γεν. βροτῶν, 32, περὶ ἔδωκε (βροτῶν) ὑπὲρ τοὺς ἄλλους θυντοὺς ἔδωκε, ἵστα ιερά, θυσίας, τοὶ 23.— 68-75 γαιήχος (ἢ γαῖαν Φέχων, νεισθέρω, πρβλ. δροῦμαι, δχημα, δχετός), διφέρων τὴν γῆν (δις δίσκον) ἐπὶ τῶν ὑδάτων περιβαλλομένην πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ Ὁκεανοῦ, πρβλ. τὸ τῆς Ἐκκλησίας: δ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, χολόσμαι (χόλος δργῆ) κρατῶ χολήν, δργίζομαι, ἐκ τούτου Κύκλωπος γεν. αἴτιον, αἱὲν αἱεί, ἀσκελῆς 2 (α(ἐπιτ.)-σκέλλω ἔηραίνω, κατεσκληκώς, σκέλ-ος, σκελετός, σκληρός) πολὺ σκληρός, ἐπίμονος, ἀσκελές ἐπίφ. ἐπιμόνως, ἀδυσωπήτως, ἀλασώ (ἀλαὸς τυφλός) τυφλώνω, πρὸς γεν. ὡς χωρισμοῦ, δφθαλμοῦ (ο), ἀντίθεος 21, δο ο(ἶ)ο, οὖ, Κυκλώπεσσι τοπ. μεταξὺ ὅλων τῶν Κ., ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ τῶν Κ., δὲ γάρ, μιν αἴτ. γ'. προσ. προσωπικ. ἀντων. γέν. καὶ ἀριθμοῦ κουνοῦ, ἐνταῦθα: αὐτόν, ἀτρύγετος (ἀ(στ.)-τρύνω καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, μέδων-οντος ἀ. ἀρχων, κύριος, σπέος γλαφυρὸν 15, μείγνυμαί τινι ὑπανδρεύμαι, ἐκ τοῦ δὴ πάντοτε χρον. παρ' Ὁμ.: ἔκτοτε λοιπόν, 69, ἐνοσίχθων (οὐθ-, ὁθ-έω,-χθὼν γῆ) δισείων τὴν γῆν, δικοσμοσείστης, πλάξω, ἐπλαγῆ, ἀπωθῶ, ἀποπλανῶ 2, πατρὶς θ. ἐπίθ. πατρική, ἀπὸ μακράν.— 76-9 ἄγετε παρακελ. μόριον εἰς τὸ περιφράξωμεθα, φράξομαι σκέπτομαι, περιφράξομαι σκέπτομαι σοβαρῶς, μετ' ἐνδιαφέροντος, ἡμεῖς οἵδε ἡμεῖς ἔδω, ἔλθησι ἔλθη: πῶς νὰ ἐπανέλθῃ, ἐπεξ. τοῦ νόστον, μεθίημι ἀφήνω, παραιτοῦμαι, μὲν μήν, ἀληθῶς, οὐ τι οὐδαμῶς, ἀντίος 3 ἐναντίος, ἀντία πάντων ἀντιθέτως πρὸς ὅλους, ἀντιπολιτεύμενος ὅλους, ἀέκητι (έκητι (έκων) - μὲ τὴν θέλησιν) παρὰ τὴν θέλησιν, εἰς τὸ πεῖσμα τῶν..., ἔριδαίνω (ἔρις) ἐκτενέστ. τύπος, τοῦ ἔριζειν: ἔξακολουθῶ (ἔριζων) ὠργισμένος, οἶος 13.— 80-7 γλαυκῶπις 44, κρείων 45, μὲν δὴ λοιπὸν πράγματι, (έστι) φίλον, μάκαρ μακάριος, νοστῆσαι ἐπεξ. τοῦ τοῦτο, πολύφρων τετραπέρατος, δῆνδε ἔόνδε, ἔπειτα τότε, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, διτρύνομεν ὑποτ., διάκτορος (διάγων) διαβιβάζων τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν, ἥ: διεκπεραιῶν αἰσίως, διὰ μέσου κινδύνων αἰσίως συνοδεύων, Ἀργείφόντης 38, Ὁρυγγίη ἀττ.-α, δφρα ἵνα, νημερτῆς 2 (νῆ-άμαρτάνω) στερρός, ἀμετάρεπτος, ἐυπλόκαμος ἡ ἔχουσα ὁραίους πλοκάμους, καλλιπλόκαμος^ε

[ταλασίφρων (ἢ δ. ταλα-τλη-, ἔτλην σημ. ὑπομένειν, τολμᾶν) ὁ ἔχων καρδίαν καρτερικήν, τολμηράν, καρτερικός, **κὲ(ν)** ἀν δοριστολ. ἢ δυνητικόν, ὡς νε πῶ, ἵνα]. — **88-95 αὐτὰρ** ἡ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 84, ἔγδον ἔγώ, ἐλεύσομαι ποιητ. μέλ. τοῦ ἔχομαι, ἐσ- μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἐν ὁ **Ίθάκηνδε** πρὸς τὴν Ἰ., κατὰ τὴν Ἰ., μᾶλλον ἐποτεύνω ἐνθαρρύνω, ἔξεγείρω, ἐρεθίσω περισσότερον ἐναντίον τῶν μηνηστήρων ἢ μέχρι τοῦδε, **θείω** θῶ, **μένος** θάρρος, ἐν φρεσί οἱ ἐπιμερισμός, **ἀγορὴ** (ἀγείρω) ἡ συνέλευσις τῶν πολιτῶν (ἐκκλησία), **κομάω** τρέφω κόμιην, **κάρῃ** οὖν, καρήτας η. κρατός, κεφαλή, ἢ αὐτ. τοῦ κατά τι, **ἀπόφημι**, **ἀπεῖπον**, (τὸ λέγω παρ' ἀττ. σύνθ. ἐν τοῖς προλέγειν, ἐπιλέγειν, ἀντιλέγειν) ἀρνοῦμαι: νάπαγαρεύῃ τὴν ἔξαπολούθησιν τῆς αἰσχρᾶς διαγωγῆς των, ὅπερ περιέχεται ἐν τῇ ἔξης ἀναφ. προτ., **οἱ** ἥθ., **μῆλα** αἰγοπρόβατα, **ἀδινδὸς** 3 πυκνὰ συμμαζευμένος, ἐν ἀντίθ. πρὸς τὰς αἴγας, αἴτινες διασκορπίζονται κατὰ τὴν βοσκήν, **ειλίποντος** (εἰλῶ στρέφω-ποὺς) ὁ συστρέφων τοὺς πόδας, ἐπίθ. καρακτηριστικὸν τοῦ βαδίσματος τῶν βοῶν, ὃν αἱ δπίσθιαι μάλιστα κνῆμαι κινοῦνται σταυροειδῶς πρὸς τὰ ἔσω, ὃ δὲ ἄκρος ποὺς διαγράφει τόξον πρὸς τὰ ἔξω τούναντίον οἱ ἵπποι ὡς αἴροντες ὑψηλὰ τοὺς πόδας καλοῦνται **ἀερσίποδες** **ἔλιξ-ικος** 1 (ἔλισσω) καμπυλοκέρατος, **ἡμαθδεις** 3. 2 (ἄμαθος θ. ἄμμιος) ἀμμώδης, **πεύσομαι** πυνθάνεσθαι, **ἥν που** πλ. ἐρ. μήπως ἵσως ἀκούσῃ τι περὶ αὐτοῦ, **ἥδε** 12, **ἔσθλὸς** 3 ἀγαθός, **κλέος** **ἔσθλὸν** εὐκλεια, **ἔχησιν** ἔχῃ, ἔλθησι 77, **ἔχῃ** κατέχῃ, περιβάλλῃ, **μὴν** 71, αὐτόν: ἵνα λαμπρὸν ὄνομα ἀποκτήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων (διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα στοργήν).

22-95. 22 Αἰθίοπας νοοῦμεν σήμερον τοὺς ἀνήκοντας ἀνθρωπολογικῶς εἰς τὴν Αἰθιοπικὴν φυλὴν ἡ Νιγριτικὴν (niger), ἀλλ' ἡ λ. τὸ πρῶτον ἐσήμαινε τὸν ἔχοντα ἡλιοκαῆ, μελάγχρουν τὴν ὄψιν, τὸν κάτοικον τῆς διακεκαυμένης ζώνης, ὃς ὅντως ὑστερον ὀνομάσθη **Αἰθιοπία** ἡ Ἀβησσηνία καὶ οἱ κάτοικοι Αἰθίοπες. Ἡ σημασία διμως αὗτη ἔχει ἐπισκοπισθῆ παρ' Ομ.: διότι ὁ τῶν Αἰθιόπων τοῦ ποιητοῦ βασιλεὺς Μέμνων ἦτο υἱὸς τῆς Ἡοῦς (αὐγῆς, φωτός), καὶ ὁ κάλλιστος ἔξι ὅσων εἶχεν ἰδεῖ ὁ Όδ.: κατοικοῦσι τὰς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἐσχατιὰς τῆς γῆς καί, ἐπειδὴ εἶναι εὐσεβέστατοι καὶ δικαιότατοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ταξιδεύουσι πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτῶν, ἵνα μετάσχωσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐωχιῶν αὐτῶν. — **25 ἐκατόμβη** ἡ συνήθως θυομένη ὑπὸ τῆς πολιτείας (δημοτελῆς) πανηγυρικὴ θυσία πρὸς ἀσφαλεστέραν κτῆσιν τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν καὶ πρὸς ἐστίασιν παντὸς τοῦ δήμου· ἐν ταύτῃ θεοὶ καὶ ἀνθρωποι εὐωχοῦνται δαιφιλῶς.

Πῶς οἱ θεοὶ κανονίζουσι τὸ μέτρον τῆς εὐνοίας αὐτῶν; — 26 παραγήμενος οἱ θεοὶ ἐμφανιζόμενοι εἰς ἀνθρώπους μετεμορφοῦντο συνήθως δ Π. δὲν μεταμορφοῦται ως διατρίβων ἐν οὐκειοτάτοις. — 27 Ὁλυμπίου διότι ἥδενεν ἐν Ὁλύμπῳ, τῷ δρει ἐν τοῖς δρίοις Θεοσαλίας καὶ Μακεδονίας, ὅπερ διὰ τὸ ὑψος αὐτοῦ (2985 μ.) καὶ τὴν ὑπερήφανον μεγαλοπρέπειαν ἔνομισθη ως ἀνταξία κατοικία τῶν Ὁλυμπίων θεῶν. — 29 Αἴγισθος Μυκηναῖος εὐγενής, δστις κατὰ τὴν ἐν Τροίᾳ ἀπουσίαν τοῦ Ἀγαμ. νυμφευθεὶς τὴν βασίλισσαν Κλυταιμήστραν ἐδοιορφόνησε μετὰ ταύτης τὸν βασιλέα ἄμα ἐπανελθόντα οἴκαδε. Ἀμφοτέρους ἔξεδικήθη δ υἱὸς Ὁρέστης. — ἀμύμων ἐνταῦθα λαμβάνεται ως τίτλος εὐγενοῦς ἀνεν ἡθικῆς σημασίας. Ὑπάρχουσι καὶ σήμερον τίτλοι, ἀπτόμενοι τῆς ἡθικῆς, ἀλλ᾽ ἐστερημένοι οἰασδήποτε ἡθικῆς σημασίας; — 33 ὑπὲρ μόρον μοίρα κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικὸι νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἡθικὴ τάξις ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ. Ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν· ὅθεν μοίρα=ἡ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν, ἐντεῦθεν τὸ ἐπενθάσαντο θεοὶ 17. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται, ἐὰν πρόκειται νὰ γίνη τι ὑπὲρ μόρον, ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς μοίρας, γίνεται ἀριοδίως πρὸ τῆς ὑπερβασίας ὑπόμνησις ἀποτροπῆς παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐν ἀπειθείᾳ ἐπέρχεται ἡ θεία δικαιοσύνη, ἡ ἄγρυπνος φύλαξ τῆς μοίρας, οὗτοι δὲ ἀποκαθίσταται καὶ πάλιν ἡ πρὸς στιγμὴν κλονισθεῖσα ἡ ἀπειληθεῖσα τοῦ κόσμου τάξις. — 37 Ἀργεϋφόντης διότι τῇ διαταγῇ τοῦ Διὸς ἐφόνευσε τὸν πολυόφθαλμον Ἀργον, ὃν ἡ Ἡρα ἐκ ζηλοτυπίας είχε τάξει φύλακα τῆς φύλιης τοῦ Διὸς Ιοῦς, βασιλόπαιδος ἐν Ἀργει, ἡν ἐκείνη εἰς βοῦν είχε μεταβάλει. — 41 ἴμείρεται αἴης κατά τινας μύθους δ Ὁρέστης, δτε ἐδοιορφούντο δ πατήρ, παῖς ἔξενίζετο ἐν Ἀθήναις· κατ' ἄλλους ἡ ἀδελφὴ Ἡλέκτρα ὑπεξήγαγεν ἐν τῶν ἀνακτόρων κινδυνεύοντα εἰς Κρήσαν τῆς Φωκίδος παρὰ τὸν βασιλέα Στρόφιον συγγενῆ. Αὖξηθεὶς ἐκεὶ ἥλθε μετὰ τοῦ ισαδέλφου φίλου Πυλάδου, υἱοῦ τοῦ βασιλέως, εἰς Μυκήνας, ἔνθα ἐφόνευσε τοὺς μοιχεύς. — 44 γλαυκῶπις ἵδε 156. — 45 Κρονίδης δ Ζεὺς ως υἱὸς τοῦ Κρόνου, δστις ἄλλοις ἡτο δ ὑπέρτατος ἄρχων τοῦ κόσμου, ἔως καθαιρεθεὶς ὑπὸ τοῦ υἱοῦ Διὸς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τούτου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σύμπαντος. — 47 τὸν στίχον τοῦτον πολλάκις ἔλεγε Σκιτίων ὁ νεώτερος, ἀναφερόμενος εἰς τὸν θάνατον τοῦ γαμβροῦ Τιβερίου Γράκχου. — 50 νῆσος εἶναι ἡ μυθικὴ νῆσος Ὁγυγία, κειμένη κατὰ τὸν ποιητὴν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ θαλάσσῃ, ἐν τῷ κέντρῳ (διμεραλῷ) αὐτῆς, ἐπομένως μακρὰν πάσης οἰκου-

μένης γῆς, ὅπου οὐδὲν πλοῖον προσορμίζεται. Ἀπεῦχε τῆς νήσου τῶν Φαιάκων (Κερκύρας) πλοῦν 18 ἡμερῶν, πιθανῶς ὑποτιθεμένη ἐν ΒΔ αὐτῆς ἔτεοποθετεῖτο πρὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Βρεττίας, ΝΔ τῆς Ἰταλίας, ἢ Β τῆς Βρεττανίας.—**52** Ἀτλας θαλάσσιος γίγας, ὅστις ιστάμενος ἐν τοῖς δυτικοῖς τοῦ κόσμου ἔφερεν ἐπὶ τῶν νότων αὐτοῦ τὴν οὐρανίαν σφαιραν ἥ τὴν γῆν ἄμα καὶ τὸν οὐρανὸν (διὸ ἐφαντάζοντο ὡς στερεόν στέγην), ἵνα μὴ πέσῃ οὗτος ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐλέγετο ὅτι τὸ ἔδιον τοῦτο ἐπεβλήθη αὐτῷ, διότι εἶχε συναγωνισθῆ μετὰ τῶν Τιτάνων πρὸς τὸν Δία. Ἀρχαῖοι ποιηταὶ ἔταντίζονται αὐτὸν πρὸς τὸ δρός τῆς Μαυριτανίας Ἀτλαντα. Σήμερον εἰκονίζεται ὡς ὑπόβαθρον τῶν λυχνιῶν τοῦ πετρελαίου εἰκὼν ἐν Μυθολογίᾳ Decharme, μεταφρ. Καραλη, σ. 375, Ραγκαβῆ Ἀρχαῖοι. Λεξ. ἐν λ.—**δλδοφρων** ὡς δλεθρίως περίνους ἐν σχέσει πρὸς τὴν δαιμονίαν φύσιν τῆς συγχάπις ὑπούλου καὶ ἐπικινδύνου θαλάσσης ἥ ὡς στασιάσας κατὰ τοῦ Διός.—**θαλάσσης πάσης** τῆς Μεσογείου, ἥν μόνην γυνώσκει ὁ ποιητής.—**56 αἰμυνλοισι** διότι ἔξήτει νὰ νυμφευθῇ αὐτόν.—**62 Ἀργέιοι** Ἀργος εἶναι α') ἡ πόλις, β') ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, γ') ἡ Πελοπόννησος καὶ δ') ἡ ὅλη Ἑλλάς: ὅθεν Ἀργεῖοι καλοῦνται πάντες οἱ Ἑλληνες.—**παρὰ νηυσὶ** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ διῆκεν ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Σιγείου μέχρι τοῦ Ροιτείου Πιν. Β', 1, παρὰ τὴν ἀκτήν, ὅπου εἶχον ἀνελκύσει τὰς ναῦς καὶ κατασκηνώσει.—**62 Τροίη** ἐν εὐρείῃ διὰ τὴν πρὸ τοῦ Ἰλίου εὐρεῖαν πεδιάδα.—**63 Ζεὺς** προσωποποία τοῦ οὐρανοῦ, νεφεληγερέτα ὡς καλύπτων αὐτὸν διὰ τῶν συναγειρομένων νεφῶν.—**67 οὐρανὸς** μέχρι τῶν νεφῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἔξικνεῖται ὁ ἀρρ., ἀπὸ δὲ τῆς ζώνης τῶν νεφῶν ἀρχεται πρὸς τὰ ἄνω ὁ οὐρανός, διὸ πληροῖ ὁ αἰθήρ. ἐπειδὴ δὲ αἱ κορυφαὶ τοῦ Ὀλύμπου διασχίζουσαι τὰ νέφη εἰσχωροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ θεοὶ λέγεται ὅτι οἰκοῦσιν ἄλλοτε μὲν τὸν Ὁλυμπον, ἄλλοτε δὲ τὸν οὐρανόν.—**70 ἀντίθεος** οὕτω πολλάκις καλοῦνται υἱοὶ καὶ συγγενεῖς θεῶν, καὶ δὴ ὁ Πολ. διὰ τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν δώμιην.—**72 Φόρωνς** θαλάσσιος θεός, ἐξ οὖς λιμήν ἐν Ἰθάκῃ ἐκαλεῖτο ὁ Φόρωνος λιμήν.—**74 ἐνοσίχθων** διότι πᾶσα βιαία κίνησις τῆς θαλάσσης συνεπάγεται κλονισμὸν καὶ τῆς γῆς, ὡς ἐπιπλεούσης ἐπ' αὐτῆς.—**75 πλάξει** τοῦτο φαίνεται παραδόξον, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ὁ Ὀδ. τὸ 8ον ἥδη ἔτος διατρίβει ἡρεμῶν πλησίον τῆς Καλυψοῦς ἀλλ' ὁ ποιητής νοεῖ πλάνας τὴν ἀκούσιαν μαραζάν τῆς πατρίδος παραμονὴν τοῦ Ὀδ.—**84 διάκτορος** ὁ θεός εἶναι προσω-

ποποιία τοῦ ἀνέμιου, ὅστις τρέχων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διαβιβάζει τρόπον τινὰ τὰς ἀγγελίας τῶν θεῶν.—**86** ἐνπλόκαμος αἱ κυρίαι καὶ αἱ θεαὶ διερρύθμιζον μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας τὴν κόμην των ἐν μὲν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις εἰς βιστρόχους συνεχομένους καὶ διὰ σπειρῶν (χρυσοῦ σύρματος), ὃν πολλαὶ εὑρέθησαν Πίν. Z', 3, ἐπὶ δὲ τοῦ ποιητοῦ εἰς πλοκάμιους.—**90** ἄγορὴ ἡ συνέλευσις πάντων τῶν ἔλευθέρων πολιτῶν τῆς πόλεως τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὅπλα, καλουμένη συνήθως ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἵν' ἀκούσῃ περὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ κοινὸν ἀγαθὸν τοῦ δλου δήμου καὶ ἀποφασίσῃ διὰ βοῆς καὶ οὐχὶ διὰ ψηφοφορίας (ὅς συνέβαινεν ἐν τίνι πόλει τῶν Ἰστορ. χρόνων); ἀγορὰ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ τόπος τῆς συνεδρίας, φέρων ἔδρας διὰ τοὺς ἐκκλησιᾶζοντας καὶ Ἰδίαν τιμητικὴν διὰ τὸν βασιλέα καὶ τὸν ἐπιφανεστάτους.—**Άχαιοι** ίδ. 239.—**κάρη** κομόσωντες οἱ Ἀχαιοὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς δούλους καὶ τοὺς Ἀσιάτας ἔτεφον μακρὰν κόμην καθ' ὅλην τὴν κεφαλήν μόνον τοὺς Ἀβαντας τῆς Εὐβοίας καὶ εἴ διοιτῇς δριθεν κομόσωντας, ὡς τρέφοντας κόμην μόνον ἐν τῷ διπισθοκράνῳ, καὶ τοὺς Θρᾷκας ἀκροκόμους ὡς φέροντας κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς (πότε καὶ οἱ πατέρες ἦμιν ἔτεφον κόμην μόνον ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς); Τὸ ἔθιμον τῶν Ἀχαιῶν διετήρησαν καὶ ἐν τοῖς ἴστορικοῖς χρόνοις οἱ Σπαρτιάται.—**91** μυηστῆρες κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ὁδ. σιμήνη ἀτασθάλων μηνηστήρων, ζητούντων τὴν κεῖρα τῆς Πηνελόπης, ἐκ τε τῆς Ἱθάνης καὶ τῶν πέριξ νήσων καὶ χωρῶν ἐλχόν κατακλύσει τὰ ἀνάπτορα αὐτοῦ, ἀσώτως σπαταλώντων τὴν περιουσίαν του· ἵσαν 12 ἔξ Ἱθάνης καὶ 96 ἐκ τῶν πέριξ. Ἔνθυμιεῖσθε τώρα τὴν λ. ἀέθλων 18;—**93** ἐν Σπάρτῃ ἐβασίλευε μετὰ τῆς ἀνακτηθείσης συζύγου Ἐλένης δι Μενέλαος, δι υἱὸς τοῦ Ἀτρέως, ἀδελφὸς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν Ἑλλήνων Ἀγαμέμνονος, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν, ἐν Πύλῳ δι γέρων Νέστωρ, δι πρεσβύτατος πάντων τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ σοφώτατος αὐτῶν σύμβουλος.—**Πύλος** ἡμαθόεις εἶναι τὸ δλον βασίλειον αὐτοῦ, ἐπτεινόμενον πρὸς Α μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ κράτους τῶν Ἀτρειδῶν, πρὸς Β καὶ πέραν τοῦ Ἀλφειοῦ. Ἡ πόλις ἵσως δὲν ἔκειτο δπου ἡ σημερινὴ Πύλος, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Τριφυλίας, πιθανῶς παρὰ τὴν σημερινὴν κωμόπολιν Κακόβατον, δπου πρό τινων ἐτῶν εὑρέθησαν προϊστορικοὶ τάφοι μετὰ πολυτίμων εὐρημάτων.

96-105 ὅς ὡς ἀντικ. τοῦ ἔφατο: ταῦτα, δέομαι (ἀττ. δέω-δῶ, δοῦμαι, ὑποδοῦμαι) δένω τι Ἰδικόν μου, πέδιλον-α (πέδη δεσμὸς

Ἄγαρ

ποδῶν, ποδ-, ποὺς) ὑποδήμιατα, ποσσὶν ποδ-σίν, βῆτη, ἔξεκίνησε,
ἀίσσω (ἀττ. ἄξτω, διάττοντες ἀστέρες), ἥξα, πηδῶ, τινάσσομαι, πετῶ
(τῆς αὐτῆς δ. αἴγες (καὶ τὰ κύματα), Ἄλγαῖον κυματῶδες), κάρηνον
οῦ. (κάρη 90) (κεφαλὴ) κορυφή, κατὰ π. κάτω ἀπὸ τὰς π., Οὔλυμ-
πος "Ολυμπος, στῇ ἔστη, ἐσταμάτησε, ἐπάτησεν, δῆμος χώρα, ή πε-
ριοχὴ πολιτείας τινός, πρόδυνος ή ἔξωθύρα ή ἄγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
εἰς τὴν αὐλήν, οὐδός ἀ. τὸ κατώφλιον (ταύτης), ἐπ' οὐδοῦ ἀκριβέ-
στερος διορ. τοῦ ἐπὶ προθύροις, ἔχε εἶχε, παράταξις ἀντὶ ἔχουσα,
ἔγχος οὐ. δόρυ, εῖδομαι (ἰδεῖν, φαίνομαι) δμοιδέω.—**106-12 ἄρα**
ως ἡτο φυσικόν, ὡς ἄλλως ἀνεμένετο, ἄγηνωρ-ορος 1 (δ ἄγαν ἀνήρ
ἄγαθὸς ἀνήρ) ὑπερόπτης, αὐθάδης, ἔπειτα τότε, διε εῦρεν αὐτούς,
θυμὸς 4, Φ. ἔτερον διεσκέδαζον, πεσσοὶ ἀ. εἰδος παιδιᾶς, πεσσὸς
ή κινουμένη ψῆφος, ίδ. Πραγμ., ῆμαι 26, προπλάσοιτε ἔμπροσθεν
θύραι ή θύρα τοῦ μεγάρου, φύνδος θ. δέρμα, ἔκταρον 30, διρηγός 3
(δ(πρόθ)- τρέω, τρέχω) δραστήριος, οὐ μὲν οἱ κήρυκες, οὐ δὲ τοὶ δέ,
οἱ θεράποντες, ἐπιμερισμός, κρητῆρ ἀ. (κεραννυμι) εὐρύχωρον
εὐρύστομον ἀγγεῖον, ἐν ᾖ ἀνεμειγνύετο ὁ οἶνος μετὰ τοῦ ὕδα-
τος, αὔτε ἀφ' ἑτέρου, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, νίζω-ψω..., νίπτω, πλύνω,
πολύτρητος 2 (π.-ιρητὸς τρυπητός, τετραίρω π. *τράω τρυπῶ) πο-
λύτρυπος, πολυτρύπητος, πρότιθεν προ(ε)τίθεσαν, παρέθετον πρὸ^τ
τῶν καθισμάτων τὰς τραπέζας, δατέομαι, διάφ. τύπ. τοῦ δαίμονα
24,48, δατέοντο-εὗτο ίων., δάσσομαι..., μιοιράζω, διαμελίζω.—**113-8**
θεοειδῆς θεόμορφος, ἥστο ἀττ. καθῆστο ἥ ἐκάθητο, τετιημένος π.
τετιηῶς ἀχρ. δ. περίλυπος, φ. ἥτορ κατά τι, ծσσομαι (ծσσε ὀφθαλμοί,
oculus) ἐξ οὐδὸν, βλέπω, δ. ἐνὶ φρεσὶν βλέπων νοερῶς, φαν-
ταζόμενος, ἔσθλος 95, εἰ ποθεν κυρίως πρότ. εὐκῆς ἐκ τῆς ψυχῆς
τοῦ Τηλ.: ἂχι θεέ μου, ἐὰν ἔνεφανίζετο ἀπὸ κανὲν μέρος, είτα πλ. ἐρ.
ἀναπτύσσοντα τὸ περιεχόμενον τοῦ δσσόμενος πατέρα, σκέδασιν
τίθημι περίφρ. σκεδάννυμι, σαρώνω, μνηστήρων γεν. ἀντικ. ἐκ τοῦ
σκέδασιν, τῶν μὲν ἐπαναλαμβάνει μετ' ἔμφάσεως τὸ μνηστήρων χά-
ριν ἀντιθ. πρὸς τὸ αὐτεῖς 117, τιμὴ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα μεθ' ὅλων
του τῶν τιμῶν, διερ ηαὶ αὐτὸ ἐπεδίωκον οἱ μνηστῆρες, ἀνάσσω
εἵμαι ἄναξ, βασιλεύς, δώμασιν οἰσιν μετ' ἔμφ. ἐν τοῖς ἴδιοις του
ἀναπτόροις, διπο λησταὶ ἀλώνιζον, μεθήμενος καθήμενος μεταξύ, εἰς
τοῦτο τὰ φρονέων τροπ. μὲ τὰς σκέψεις ταύτας.—**119-25** ιθὺς 3
εὐθύς, ιθὺς ἐπίρ. + γεν. κατ' εὐθεῖαν πρός, πρβλ. ἀττ. εὐθὺς Ἐλλησ-
πόντον, δὲ γάρ, πολλάκις παρ' Ομ., νεμεσάομαι (νέμεσις δικαία
ἀγανάκτησις) ἀγανάκτω, μετ' αἰτ. καὶ ἀπρομφ., ἐνὶ θυμῷ ἐνδομύχως,

Ξεῖνος 3 ἵων. ξένος, ἐφεστάμεν ἐφεστάναι, δηθά 49: ἡ γανάκτησε δὲ ἦ ψυχή του μὲ ἔκεινο, τὸ δποῖον ἔβλεπεν, εἰς ξένος νὰ ἴσταται ..., ἔλε εἴλεν, ἔλαβε, δεξιερός 3 δεξιός, dexter, δέξατο ἐπῆρε, ἔγχος 104, φωνήσας βαλὼν φωνήν, προσαυδάω 31 λέγω πρός τινα, + διπλ. αἰτ., πτερόεις πτερωτός, ἔπεια πτ. διότι ἄμα ἔξελθόντα τοῦ ἔρκους τῶν διδόντων δὲν ἐπιστρέφουσι πλέον, ὃς πιηνὰ ἐκφεύγοντα ἐκ τοῦ κλωβοῦ, χαῖρε ἡμεῖς: καλῶς ὥρισες, φιλήσει φιλήσῃ β'. ἐν. μ. μέλ. ἐν παθ. σημ. τοῦ φιλέω φιλεύω, φιλοζενῶ, ἄμμι αἰολ. ἡμῖν, πατέομαι, πασ(σ)άμην, γεύμαι, τρώω, pasco(r), δεῖπνον παρ² Ομ. τὸ γεῦμα, μυθέομαι (μῦθος 28) λέγω, δίτεο ὅτου κ. οὐτινος, χρὴ + αἰτ. προσ. κ. γεν. πράγμη: διτι φειδεσαι, ὃς 96, ἐσπειτο ἔπομαι. — 126-31 δή ἔτα πλέον ἀκριβῶς, ἔσταν ἡσαν, δόμουν μεγάρου, ~~δά~~ φυσιαά, φέρων ἡμεῖς: ἐφερε καὶ τὸ ἔστησε, ~~πίονα μακρὴν~~ 53-4, δουροδόκη (δόρατα δεχομένη, πρβλ. πανδοκεύς, δωροδόκος...) δοριατοθήκη· πιθανῶς τὸν ξύλινον κίονα φέροντα ἡαβδώσεις περιέθεον ἄνω καὶ κάτω ἐν συμμέτρῳ ἀποστάσει δύο κοκκοὶ ἢ δακτύλιοι μεταλλινοί, συγκρατοῦντες τὰ πρός τὸν κίονα κεκλιμένα δόρατα· ἔνξιος 2 δ φέρων ὥραιας κοιλότητας ἢ ἡαβδώσεις, ἐν αἷς ἐτίθεντο τὰ δόρατα, ἔνθα περ ὅπου ἀκριβῶς, ὅπου καὶ, ταλασίφρων¹⁸⁷, εἰσεν ἀρ. τοῦ Ἱζω (σεδ-, sede-o, σι-σεδ-ιω, σι-οδ-ιω, Ἱζω) βάλλω νὰ καθίσῃ, αὐτὴν ὁριστ. ἐν ἀντιθ. πρός τὸ ἔγχος, ὑπὸ πετάσσας στρώσας ὑποκάτω (ὅς ὑπόστρωμα), λίτα μόνον αἰτ. κ. δοτ. λιτι, πρβλ. λισ-σός, δ-λισ-θάνω, λεῖος: λεῖα, μαλακὰ ὑφάσματα, ὃς λινᾶ, δαιδάλεος (δαιδάλλω τεχνικῶς ἐπεξέργαζομαι, Δαιδαλος) καλλιτεχνικῶς κατεσκευασμένος, πολυποίκιλος, εἰς τὸ θρόνον, θρῆνυς-υος ἄ. (θρᾶνος-riv) ὑποπόδιον, ὑπὸ ἐπιρ., ποσὶ διὰ τοὺς πόδας.— 132-5 πάρο θέτειο ἐτοποθέτησε πλησίον διὰ τὸν ἕαυτόν τον, ~~καλισμὸς~~ ἄ. (κλίνεσθαι) ἀνάκλιντρον, ποικίλος (pingo) ποικιλόκοσμος, ἔπιτονθεν ἐπέτος τοῦ κύκλου, τῆς ζώνης, μηνηστήρων ἐπεξ. τοῦ ἀλλων, ἀνιάσματα στενοχωροῦμαι, δρυμαγδδος ἄ. θόρυβος, ἀηδέω (ἀηδῆς) ἀηδιάζω, μετελθῶν ἐλθὼν μεταξύ, αἰτ. εἰς τὸ ἀνημθεῖς: διότι ἐνδέθη μεταξύ, διότι ἡ τύχη τὸν ἐφερε μεταξὺ ἀναισχύντων, τὸ αἴτιον ὑποκειμενικόν, κατὰ τὴν σκέψιν τοῦ ξένου οἱ πεζοὶ: τὸ ὃς + μητ.: ὑπερφίαλος (ὑπερφυής) ὑπερόπτης, θρασύς, ἵταμός.— 136-43 ἀμφίπολος θ. (ἄμφι-πελομένη 16) ἡ ἀσχολούμένη περὶ τινα, ἡ θεραπαινίς, χέρωψιβος θ. ὑδωρ τοῦ νιψίματος, εἰς τὸ φέρουσα κ. ἐπέχενε, πρόχοος θ. (-χους) νεροκάννατον, τοπ. ἐντὸς καννατιοῦ, εἰς τὸ φέρουσα ἡ ὄργ. εἰς τὸ ἐπέχενε, αἰτ. ἐπέχεεν, ἀρ. τοῦ ἐπιχέω, λέβης-ητος

ἀ. νιπτήρ, λεκάνη, ὁ διορ. εἰς τὸ ἐπέχενε, νύψασθαι (νίζεσθαι) ἀπόμφ. τοῦ σκοποῦ, τανύων. υπαίνω (τείνω) ἐκτείνω, στρώνω κατὰ μῆκος, ἀπλώνω, παρὰ ἐπιρ. πλησίον, ξεστός 3 καλὰ πλανισμένος, ταμίη θ. ἡ οἰκονόμος (θεράπαινα), ἡ ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κυρίων καὶ πρατοῦσα τὰς πλειδας τῶν ἀποθηκῶν, αἰδοῖος 3. (αἰδὼς) σεβαστός, στρογγότος, δαιτρός ἀ. (πρβλ. δατέομαι, δαίομαι κ. ἐνεργ. δαιτῶ) ὁ διαμελίζων τὸ ιρέας, κόπτων εἰς μερίδας (κοφίδια) καὶ παραθέτων εἰς τοὺς δαιτυμόνας, πλνακες πινάκια, ἐκ τούτου τὸ ιρεέων (ιρεάων) γεν. περιεχ, δείρω αἴρω, δείρας ἀπὸ τῆς μαγειρικῆς τραπέζης, παρὸ ἥμιν: ἐπῆρε καὶ παρέθηκε, σφι ἐγκλ. σφίσιν, αὐτοῖς, κύπελλον ποτήριον, θάμος θαμά, συχνάκις, θαμέες συχνοί, θαμίζω συχνάζω, θαμών, ἐπώχετο ἐπίγιανε καὶ ἤσχετο, ἐγύριζε κατὰ σειράν, οἰνοχοεύω-έω περοῦ (ἐκ πρόχου, δι' ἣς ἥντλουν ἐκ τοῦ ιρατῆρος), ἐκ τούτου τὸ αὐτοῖσιν.

96-143. 96 πέδιλα οἱ Ὄμηρ. ἥρωες (κατὰ τούτους καὶ οἱ θεοί). ἐντὸς τοῦ οἴκου είναι ἀνυπόδητοι, ἀλλ' ἔξερχόμενοι φροδοῦσι τὰ πέδιλα, πέλματα δερμάτινα μετὰ στενοῦ γύρῳ πρασπέδου φέροντος δπάς, δι' ὃν διήρχοντο οἱ ἴμαντες οἱ συγκρατοῦντες αὐτὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν (ώς περίπου τὰ συνήθη παρὰ τοῖς χωρικοῖς γουρνοτσάρουχα). —χρέουσια διότι πᾶν ὅτι ἀνήκει τοῖς θεοῖς είναι πολυτιμότατον.—
102 Ὁλυμποιο παράγνων πρβλ. καὶ τὸ δημοτικὸν ἄσμα, ἐν ὧ ὁ Ὅλυμπος λέγει πρὸς τὸν Κίσσαβον:

ἔχω σαράντα δυὸ κορφές, ἔξηντα δυὸ βρυσοῦλες.

103 προσθυρα τὸ ἀνάκτορον τῶν ἥρωινων χρόνων ἀπετελεῖτο κυρίως; α') ἐκ τῆς αὐλῆς Πιν. Γ'. Α, ὑπαίθρου, συνήθως σκήματος τετραγώνου, εἰς ἣν εἰσερχόμεθ' ἀπὸ τῆς ὁδοῦ διὰ τοῦ προσθύρου (-ων) Κ, β') ἐκ τοῦ μεγάρου Μ, μεγάλου ὑψηλοῦ ὁρθογωνίου ἢ τετραγώνου δωματίου, φέροντος ἔσωθεν 4 μεγάλους ξυλίνους κίονας, ὑποβαστάζοντας τὴν ὁροφήν, καὶ μεταξὺ τῶν βάσεων αὐτῶν τὴν ἐστίαν ἡ ἐσχάρα, ἐν δὲ τῇ ὁροφῇ διπάτον (φεγγίην ὃς τροῦλλον), ἵνα φωτίζεται (διότι παραθυρα δὲν ὑπῆρχον) καὶ ἔξερχονται οἱ καπνοί, καὶ ἔχοντος τὴν κυρίων εἴσοδον ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἐχρησίμευε τοῦτο ὃς ἐνδιαιτημα τῆς οἰκογενείας, δπου ἔτρωγον οἱ οἰκοδεσπόται, συνεσκέπτοντο, ἐδέχοντο καὶ θηραγάζοντο· καὶ γ') ἐκ τοῦ θαλάμου (κ. μυχοῦ δόμοιο) συζυγικοῦ κοιτῶνος καὶ ἐνδιαιτήματος τῶν γυναικῶν, κειμένου ἀκριβῶς δπισθεν τοῦ μεγάρου καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ, οἷον φέροντο καὶ οἱ ἀρχαῖοι ναοί, ὡς ὁ Παρθενών, δπου ἔχομεν τὸν πρόναον, τὸν κυρίων ναὸν (ἐκατόμπεδον νεών, τὸ μέγαρον) καὶ τὸν

κυρίως *Παρθενώνα* (Θάλαμον) ἐν τῷ βάθει τῆς δυτ. πλευρᾶς τοῦ ναοῦ.—**104** ἔγχος τὸ δόρυ, ὅπλον ἐπιμετικόν, πρὸς βολὴν ἢ ὁσιν (νῦξιν), ἀποτελούμενον α') ἐκ τῆς λόγχης, *αλχμῆς*, β') ἐκ τοῦ κυρίως *δόρατος* (κονταρίου), καὶ γ') πολλάκις καταληγον κατὰ τὸ ἔτερον ἄκρον εἰς διβελόν, τὸν *σαυρωτῆρα*, δι' οὐ ἐνεπηγγύετο εἰς τὴν γῆν, δισάκις δὲν ἐχοησιμοποιεῖτο, ἔχον ἐν συνόλῳ μῆκος 2-5 μ.—*χάλκεον* δι χαλκὸς καθαρὸς εἶναι μέταλλον εὐμάλακτον καὶ ἀκατάλληλον πρὸς κατασκευὴν ὅπλων, πελέκεων κλπ. Ἐκ τῶν γενομένων δύμως χημικῶν ἀναλύσεων τεμαχίων ὅπλων καὶ σκευῶν, εὑρεθέντων ἐν προϊστορι- τοῖς τάφοις, εὑρέθη ὅτι δι χαλκὸς τοῦ Ὁμ. ἦτο κράμα τεχνητὸν χαλ- κοῦ καὶ κασσιτέρου ἐν ἀναλογίᾳ περίπου 0,90 χαλ. καὶ 0,10 κασ., δι καλούμενος δρεύχαλκος, λίαν στερεός. Ἡ χρονικὴ περίοδος, καθ' ἥν ἔκαμψαν ἀποκλειστικὴν κρῆσιν τοῦ δρεύχαλκου, κληθεῖσα δρεύχαλκίη ἐποχή, διήρκεσεν ἐν Ἑλλάδι περὶ τὰ 1000 ἔτη, ἀπὸ 2000—1000 π. χ.—**105** *Τάφοι* οἱ κατοικοῦντες τὴν νῆσον Τάφον (νῦν Μεγανῆσι) τὴν μεγίστην τῶν ἔξι αὐτῆς καλουμένων Ταφίων νήσων, αὕτινες κεν- ταὶ μεταξὺ Λευκάδος καὶ τῶν ἀπέναντι ἀκτῶν τῆς Ἀκαρνανίας, συνέ- χεια τῶν Ἐχινάδων νήσων· ἥσαν περιβόητοι (ἔμποροι καὶ) πειραταί, ὅθεν Τάφιος=ληγστής (πειρατής).—**107** προπάροιθε θυράων ἐν τῇ αὐλῇ πρὸ τῆς εἰσόδου (προδόμου) εἰς τὸ μέγαρον.—οἱ πεσσοὶ ἡ πεττεία, παιδιὰ ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἥρωος Παλαμήδους· πῶς ἔπαι- ζετο παρ' Ὁμ., ἄδηλον· ὑστερον ὑπῆρχον δύο κυρίως εἰδη πε- τείας, α') διαιγραμμισμός (κ. γραμμαί, πεντέγραμμα, πρβλ. τὴν ἡμετέραν τούλιαν, ἐννεάδα κ. δωδεκάδα), ἐν ᾧ ἔκατερος τῶν παικτῶν εἶχε δι γραμμὰς μετὰ δι πεσσῶν (ψήφων, ὑστερον ἐκ κρυστάλλου, διστοῦ ἢ ἥλεκτρου), ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς λεγομένης γραμμῆς τὸν (πεσσὸν) βασιλέα, μετακινούμενον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ· ὅθεν παροιμ. κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς περὶ τῶν προσφεγγόντων εἰς τὰ ἐσχάτα· β') αἱ πόλεις, ἐν αἷς ἔκατερος εἶχεν ἀνὰ 30 πεσσοὺς (κύνας), κινουμένους ἐντὸς ἀβακίου, ἔχοντος κεχαραγμένους ἰδίους χώρους (πρβλ. τὸ τοῦ ζατρικίου), τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἔτιθεντο καὶ μετεκι- νοῦντο οἱ πεσσοί. Οἱ ἀντίπαλοι πεσσοὶ διεκρίνοντο ἐκ τοῦ διαφόρου χρώματος, μεγίστη δὲ τέχνη ἦτο τὸ ἀποκλείειν καὶ αἴρειν ἐκ τοῦ μέσου τοὺς ἀντιπάλους πεσσούς. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Κνωσοῦ εὑρέθη ἀβάκιον προϊστορικὸν μετὰ χρυσῶν, ἀργυρῶν, κρυσταλλίων, ἐλεφαντίνων κ. κυανῶν χώρων ἐμπαιστῶν, Πίν. Η', 1.—**108** βοῶν τοῦ Ὁδ.—**109** θεραπόντες εὐγενεῖς (καὶ ἡγεμόνες πολλάκις) προσ- κεκολλημένοι εἰς τὸν βασιλέα ὡς οἰκεῖοι καὶ ὑπηρετοῦντες αὐτῷ κατὰ

τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας· ἐν εἰρήνῃ καὶ οἴκοι βοηθοῦσιν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν βασιλικῶν καθηκόντων καὶ παρέχουσιν ἄλλας μικρὰς ὑπηρεσίας, π. χ. κεραυνύοντες καὶ οἰνοχοοῦντες τὸν οἶνον καὶ ὑπηρετοῦντες ἐν εὐωχίαις, ἀφ' οὗ σῶμα ὑπαλλήλων ὀργανωμένον δὲν ὑπῆρχε τότε. Εἰς τὸν θεράποντας ἀνήκον καὶ οἱ **κήρυκες** φέροντες ὡς σύμβολον τοῦ ἀξιώματος τὸ σκῆπτρον. Πάντας τούτους εἶχον κομίσει μεθ' ἑαυτῶν οἱ μνηστῆρες ἐκ τῶν οἰκων των εἰς Ἰθάκην χάριν τῆς ὑπηρεσίας των.—**110 οἶνον ἔμισγον** οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἀκρατοπόται, ἀλλ' ἐν τίνι ἀναλογίᾳ ἐγίνετο ή κρᾶσις κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους ἀδηλον· δι νεώτερος τοῦ Ὁμ. Ἡσίοδος συνιστᾷ διὰ τὰ κυνικὰ καύματα τὴν ἀναλογίαν $\frac{3}{4}$ ὅδ. καὶ $\frac{1}{4}$ οἴν. Τὸ ὅδωρ πίνουσι μόνον τὰ ζῷα, οὐδέποτε δὲ Ὁμ. ἥρωες ὡς αὐτοτελές ποτόν, ἀλλὰ πάντοτε προσθέτοντες εἰς αὐτὸν ποσόν τι οἴνου.—**ηρατῆρα** ἐν Πίν. Β'. 3.—**111 τραπέζας** δι' ἔκαστον δαιτυμόνα παρετίθετο συνήθως Ἰδία τραπέζα.—**112 κρέα** εἰ καὶ δ Ὁμ. γινώσκει καὶ ὅσπρια, λάχανα κηπαλὰ καὶ διπόριας, ὅμις σχεδὸν πάντοτε ποιεῖ τοὺς ἥρωας κάμνοντας χρῆσιν ἡρωικῆς τροφῆς, τῶν διπτῶν ηρεάτων βιών, προβάτων, αἰγῶν καὶ κοίρων, μόνον δ' ἐν ἄκρᾳ ἀνάγκῃ τρώγοντας τὸ κρέας πτηνῶν καὶ ἰχθύων, εἰς δι συνήθως προσέφευγον οἱ ἀπορώτεροι. Τὸ κρέας κατανεμόμενον εἰς μερίδας (δατεῦντο) παρετίθετο ἐν πινακίοις καὶ ἐκεῖθεν ἐλαμβάνετο ὑπὸ τῶν δαιτυμόνων διὰ τῶν δακτύλων. Αἱ τραπέζαι παρατίθενται ἐν τῷ μεγάρῳ.—**113 θεοειδῆς** πρὸς δήλωσιν τοῦ μεγίστου βαθμοῦ τοῦ κάλλους.—**117 τιμὴν** περὶ τῶν βασιλ. προνομίων Ἰδ. ἐν 393.—**121 χεῖρ** διεξιτεροὴν δι συνήθης τύπος τοῦ χαιρετισμοῦ ἐρχομένων ξένων.—**ἐδέξατο ἔγχος** εἰς δήλωσιν τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταλύσῃ ἐκεῖ δι ξένος.—**χάλκεον ἔγχος** ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐν τῷ εἰρηνικῷ βίῳ ἐσιδηροφόρουν (ῳπλοφόρουν), φέροντες ξίφος ἢ δόρυ ἢ καὶ ἀμφότερα ἢ καὶ κράνος καὶ κνημῖδας καὶ κατὰ τὸν Θουκυδίδην καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκοί, οἱ Αἴτωλοι καὶ οἱ Ἀκαρνᾶνες ἐξηκολούθουν διπλοφοροῦντες πρῶτοι κατ' αὐτὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπαυσαν, ἡμερονυμένων κατὰ μικρὸν τῶν ἡθῶν, σιδηροφοροῦντες. "Οπλα ἐν Πίν. ΣΤ'. κ. Η'. 3, διπου εἰκονίζεται ἡ παράστασις τοῦ κρατῆρος Πίν. Β', 3, τοῦ καλουμένου ἀγγείου τῶν πολεμιστῶν.—**123 ἐπειτα...** δι ξενιζόμενος μόνον μετὰ τὴν ἑστίασιν ἥρωτάτο ὑπὸ τοῦ ξενιζόντος τίς εἶναι, πόθεν κατάγεται καὶ διὰ τί ἥλθε.—**124 δεῖπνον** τὸ κύριον φαγητὸν τῶν Ὁμηρ. ἥρωών ποικίλλον ὡς πρὸς τὴν ὁραν τῆς ἡμέρας πο-

σάκις τῆς ἡμέρας ἔτρωγον οἱ Ὄμ. ἥρωες ἀδηλον· πάντως φυσικὰ
ῶραι τοῦ φαγητοῦ ἦσαν ἡ πρώτα (ἀριστον), ἡ μεσημβρία (δεύπνον)
καὶ ὁ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου χρόνος (δόροπον) καὶ τούτων μνημο-
νεύει ὁ ποιητής.—127 σρδὸς πίονα τῶν περὶ τὴν ἐσχάραν.—130
θρόνος τὸ ἐπιφανέστατον τῶν καθημάτων, ἀποδιδόμενος κατὰ κα-
νόνα τοῖς θεοῖς, ἔχων ἔρεισμα τῶν νάτων καὶ τῶν χειρῶν.—132 κλι-
σμὸς καθημάτια ἔχον ἵσως μόνον ἔρεισμά τον.—138 νύψασθαι κατὰ
κανόνα πρὸ τοῦ φαγητοῦ προσεφέρετο τοῖς θεοῖς σπουδὴ καὶ θυσία
(ἐκ τιμημάτων τοῦ φαγητοῦ), ὡς παρ' ἡμῖν γίνεται διὰ τοῦ σημείου
τοῦ σταυροῦ· ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν οἱ τρώγοντες τὰς
χεῖρας καθαρὰς καὶ διὰ τοῦτο πρὸ πάσης ἱεροπραξίας αἱ χεῖρες ἐνί-
πτοντο.—πρόσχους ἐκ Τροίας Πίν. B', 2.—139 σῖτον ὁ ἄρτος
κατεσκευάζετο ἐκ χονδροῦ σιταλεύρου, δπερ μεταβαλλόμενον εἰς πόλ-
τον ἢ ζυμούμενον ἔηραίνετο ἐν σχήματι ἄρτου (ὡς τὰ μακαρόνια),
ὅστις ἐτρώγετο βρεχόμενος πρὸ τοῦ φαγητοῦ.—141 δαιτρὸς θερά-
πων τοῦ οἴκου καὶ ἐν Σπάρτῃ εἰς τῶν θεοπάντων τοῦ βασιλέως
συσκηνῶν μετ' αὐτοῦ ἦτο καὶ ὁ πρεσβαίτης.—142 κύπελλα Πίν. E'.
—143 κήρυξ ὁ τοῦ οἴκου, ὁ Μέδων.

144-Θ ἐς ἥλθον, ἀγήνωρ 106, ἔζοντο ἐν σημ. ἀρ., ἔξειης-ῆς
(ἔχομαι) κατὰ σειράν, δμωὴ θ. (δάμηημι) ἡ δοιιάλωτος, δούλη, ὑπη-
ρέτρια, παρανηγέω (ἐκ τοῦ νέω σωρεύω δι' ἀναδιπλ.), μόνον ὁ πρτκ.,
ἐπισωρεύω, παραμέτω ἐν ἀφθονίᾳ, κάνεον κανοῦν, κάνιστρον, κοῦ-
ροι εὐγενεῖς νέοι, ἐπιστέφομαι πληρῶ μέχρι στεφάνης, μέχρι τῶν
χειλέων, ἐντελῶς, ἵλλω ἀπλώνω, δηηαρ-τος οὐ. (δύτηημι, δηη-σαι)
στυλωτικά, τονωτικά, φαγητά, πάντοτε περὶ τοῦ φαγητοῦ, ἄρτου κ.
κρέατος, ἔτοῖμα πτγρ. εἰς τὸ προκείμενα.—150-4 ἔξ ἔντο ἔξειντο,
ἔξειμαι ἐκβάλλω ἀπ' ἐπάνω μου, σβήνω, ἔρων αἰολ. ἔρωτα, πόσις
θ. ποτόν, οίνος, ἔδητὺς θ. (ἔδω ἐσθίω) φαγητὸν (πρβλ. ἔδωδή, ἔδώ-
διμος, νη-εδ-τις νῆστις): ἀφ' οὐ ἐκόπη ἡ ὅρεξις τοῦ φαγητοῦ..., ἀφ'
οὐ κατηγύνασαν τὴν πεναν..., μέλω τινὶ εἶμαι ὑποκείμενον φροντίδος
εἵς τινα, οὗτος φροντίζει περὶ ἔμοιν: οὗτοι μὲν περὶ ἄλλα (νέας ἀπο-
λαύσεις) είλον στρέψει τὴν προσοχήν των, ἡ καρδία των ἐγύρευε...,
μολπὴ θ. (μέλπω-ομαι) ἄσμα (καὶ χορὸς ἢ κροῦσις ὁργάνου), δρχη-
στὺς-ύος θ. δρχησις, ἐπεξ. τοῦ ἄλλα, ἀναθήματα ἔξαρτήματα, συμ-
πληρώματα, παρεπόμενα, δαὶς δαιτὸς θ. (δαινυμι δίδω μερίδας, φι-
λεύω) συμπόσιον, εὐωχία, πίθαρις θ. κιθάρα, ἐν χερσὶ-Φημίφ
ἐπιμερ., ἕὰ ὡς γνωστόν, ἀείδω ἄρδω (ἄοιδή-ῳδή, ἀοιδός).—155-7
ἥ τοι (ἄληθῶς) μέν, φορμίζω παῖςω τὴν φόρμιγγα, εἰδος κιθάρας,

ἀναβάλλομαι παίζω τὸ προανάρρουσμα πρὸν ἀρχίσῃ ἡ φθή, ἀρχίζω, εἰς τοῦτο καλὸν ὥραῖα, δεῖδειν τοῦ σκοποῦ, αὐτὰρ ἡ ἀντίθ. πρὸς τοῖσι μὲν 151, γλαυκῶπις 44, ἄγχι πλησίον τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀ.: πλησιάσας εἰς τὸ οὖς τῆς Ἀ., πενθούατο πεύθοιντο, πενθούματι πυνθάνομαι.—158-62 ἡ ἀλήθεια, μήπως, νεμεσάομαι 119 θυμώνω, μοὶ κακοφαίνεται, δττο ὅτι, ἡ ἀναφ. πρότ. τὸ αὔτιον τοῦ νεμεσήσεαι, τούτοισι τοῖς μνηστῆροι, μέλει 151, εἰς τοῦτο ἔητα (ὅγιδος ὁρός) εὐκόλως, ἀμερίμνως, μὲν ἐλαφρῶν συνείδησιν, ἔδω 150, βίοτος ἀ. περιουσία (βιός), νήπιονον (νη(στ.) -πουνί) ἀρσ. αἰτ. κτγρ. εἰς τὸ βίοτον, ἀνευ ἀνταποδόσεως, ἀτιμωρητί, ἀνέρος ἐκ τοῦ βίοτον, δρίζον ἀκριβέστερον τὸ γεν. ἀλλότριον, δὴ ἥδη, ποὺ ἵσως, πένθομαι σήπομαι, κείμενα ἐστρωμένα, πεταγμένα, ἥπειρος ἤροά, εἰν ἐν, ἐνί, ἀλς ἀλὸς θ. Θάλασσα (παρ-άλ-ιος ἐν-άλ-ιος, ἀλ-ιεύς) τὸ ὑποκ. τοῦ πύθεται δστέα γίνεται εἰς τὸ κυλίνδει ἀντικ.—163-5 ἰδοίατο ἰδοιντο, ἰδοιεν, εἰ λ. κυρίως εὐχὴ ἐκ τῆς ψυχῆς του Τ.: ἀχ νὰ ἔβλεπον ἐκείνον..., ἀσύνδετον ἐν ἀντιθέσει, τὸ γὲ ἔξαιρει τὴν ἔννοιαν τοῦ κείνον ἐκείνον, ὡς κείσε-ἐκεῖσε, ἀράομαι εὔχομαι, ἀφνειδες (ἀφεντος δὲ τό, opes, opulentus) πλούσιος, σύγκρισις δύο ἰδιοτήτων τῆς αὐτῆς ἐννοίας: μᾶλλον ταχεῖς ἢ πλούσιοι, ταχύτεροι καὶ οὐχὶ πλουσιώτεροι, χρυσὸς χρυσᾶ σκεύη, ἐσθῆταις-ῆτος θ. (Féos-νυμι, ves-tis) ἐνδύματα, αἱ γεν. τῆς ὕλης.—166-8 νῦν δὲ τώρα δμως, τούναντίον, δμως, εἰσάγεται τὸ πραγματοποιηθὲν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ εὐκτέον, ὡς ὡς εἴπον 161, μόρος (mors) θάνατος, θαλπωρὴ θ. (θάλπω θερμαίνω) (θέρμανσις) παρηγορία, ἥμιν ἐγκλιτ. ἀνευ ἐμφάσεως, ἥμιν μετ' ἐμφ., εἴ πέρ τις καὶ ἀν τις, ἐπιχθόνιος (ἐπὶ χθονὸς) ἐπίγειος, φῆσιν φῆ, συνήθως παρ' Ὁμ. ἡ ὑποτ. ἀνευ τοῦ κεῖνος ἢ ἄν, τοῦ δὲ ἀντίθ. εἰς τὸ εἴ πέρ τις..., δὲ δμως: ἀλλὰ τί τὰ θέλεις!, τοῦ Ὄδυσσεως, νόστιμον ἥμαρ 9.—169-73 ἀγε παρακελ. μόρ., ἀτρεκέως (ἀτρεκής, α(στ.)-τρεκ-, torqueo, τρέπω) ἀληθῶς, εἰς τάληθινά, καταλέγω διηγοῦμαι λεπτομερῶς, τίς (εἰς), εἰς ἐγκλ. εἰ (εἰμι), ἀγδρῶν ἐκ τοῦ τις κ. πόθεν=ποδαρός, ἡ α' ἐρώτ. ἔχει δύο ἐρωτηματικά, πόδι ποῦ, πόλις πατρίς, τοὺς σοί, tibi, τοκεύς, δ "Ομ. τοκῆτες (τίκτω) γονεῖς δπποίης πλ. ἐρ. ἀνευ ἐρωτ. σημείου, πῶς πάλιν εὐθεῖα ἐρ., εὔχομαι κ. εὐχετάομαι καυχῶμαι, δ πρτ.: δτε σὺ μετ' αὐτῶν ἔπλεες πρὸς τὰ ἐδῶ, ἔμμεναι (ἔσ-μεναι) εἶναι, οὐ μὲν γάρ τι μὲν-μήν, ἀληθῶς, οὐ τι οὐδαμῶς, δίομαι οἶομαι.—174-7 ἐτήτυμος (δι' ἀναδιπλ. ἐκ τοῦ ἐτημος (εἰμι): ἀληθῆς) ἀληθῆς, ἐτήτυμον κτγρ. τοῦ τοῦτο, ἐν εὐ, ἥ-η ἡ διπλῆ ἐρ. παρ' Ὁμ. διὰ τοῦ ἥε (ἥ)-ῆε (ἥ), ἀττ.

πότερον-ή, μεθέπω (ἀκολουθῶ δπισθεν) ἔρχομαι (ἔδω), νέον (ἄρτι)
διὰ πρώτην φοράν, ή ἀντίθ. ἐν τῷ καί, ἥδη, τοῦ β' μέλους, ἐσσι
ἐσ-σι-εῖ,: συνδέεσαι ἥδη διὰ ξενίας μὲ τὸν παιέρα μου, ἄλλοι ξένοι,
ἴσαν (εἰμι) ἥσαν, δῶ οὐ. δῆμα, δνομ. κ. αἰτ., ή αἰτ. τὸ τέρμα τῆς
κινήσεως, ἐπίστροφος ἀναστρεφόμενος, ἀναπτύσσων σχέσεις, ἀνθρώ-
πων γεν. ἀντικ. : κοσμογύρισμένος.

144-177. 148 κοῦροι οἱ θεράποντες καὶ οἱ κήρυκες.—150 ἔξ-
έρον ἔγτο τὸ συμπόσιον τῶν Ὄμ. ἡρώων ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμη-
μάτων, ἐκ τοῦ πρώτου προωρισμένου νὰ κατευνάσῃ τὴν πρώτην
πεῖναν καὶ δίψαν, καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ ἀφιερωμένου εἰς σινή-
τησιν καὶ ἄλλας ψυχαγωγίας, καθ' ὃ ὅμως ἔπινον ἀκόμη καὶ ἐν
ἀνάγκῃ καὶ ἔτρωγον. Διὰ τοῦ τυπικοῦ τούτου στίχου δηλοῦται τὸ
τέλος τοῦ α' μέρους τοῦ φαγητοῦ.—153 **κιθαρισταίς** καὶ φόρμιγξ
μουσικὰ δργανα τετράχορδα παραπλήσια πρὸς τὴν λύραν ἀποτε-
λοῦνται ἐκ τοῦ ἡχείου, ἐφ' οὐ διήκουσι παραλλήλως δύο βραχίονες
οἱ πήχεις ή κέρατα, συνηνωμένοι κάτω ἐν τῇ βάσει, ἀνω συνδεό-
μενοι δι' Ἑγκαρδίας δάβδον, τοῦ **ξυγοῦ**· αἱ χορδαὶ ἀπὸ τῆς βάσεως
διῆκον πρὸς τὸν ζυγόν, ἐφ' οὐ ἐστερεοῦντο διὰ τῶν **κολλόπτων**
(στριφταριῶν), κανονιζόντων τὴν τάσιν αὐτῶν ἐπαίζοντο διὰ πλή-
κτρου, ἐφέροντο δὲ συνίθιτος ἀπὸ τοῦ ὕμου δι' ἀρτηρος, Πίν. Z', 1.—
“Ο Φήμιος ἥτο **ἀοιδός** ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ὄδ. Οἱ ἀοιδοὶ ἥσαν οἱ λό-
γιοι τῶν ἡρωικῶν χρόνων ἄδοντες ή παλαιότερα ή ίδιας ἐμπνεύ-
στως ἄσματα, ὃν θέμα εἶναι ἄθλοι θεῶν ή ἡρώων εἰλημμένοι ἐκ τῶν
μύθων ή καὶ σύγχρονοι ὑποθέσεις, αἵτινες ἥσαν προσφιλέσταται.
Θεράποντες τῶν Μουσῶν, ὑφ' ὃν ἔχουσι προκισθῆ διὰ τοῦ πομητι-
κοῦ ταλάντου, τυγχάνουσι τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πανταχοῦ ἐν τε ταῖς
αὐλαῖς τῶν ἀνάκτων καὶ ἐν ταῖς ἔδραις τῶν εὐγενῶν, ἀνήκοντες εἰς
τοὺς καθ' ἡμέραν ἐπιφανεῖς ξένους ἐκείνων. Διὰ τοῦ ἄσματος αὐτῶν,
ὅπερ ἐν μέρει συνοδεύουσι διὰ τῆς κιθάρας ή φόρμιγγος (μεῖζονος
ἐκείνης), οὐ μόνον τέρπουσι, ἀλλὰ καὶ διδάσκουσι καὶ ἐγείρουσι
τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς πρὸς μάμησιν. Τοιοῦτος ἀοιδός ἥτο καὶ δι' θεῖος
“Ομηρος. Ἐν Ὄδυσσείᾳ δύο τοιοῦτοι ἐμφανίζονται, δ Φήμιος καὶ
δ τυφλὸς Δημόδοκος ἐν τῇ ἱγεμονικῇ αὐλῇ τῶν Φαιάκων. Φέρουσι
μεγαλοπρεπῆ περιβολήν, ποδήρη χιτῶνα μετὰ παρυφῶν καὶ κροσσῶν
καὶ κατάκοσμον χλαινῶν (ἱμάτιον). Πρβλ. τὸν κιθαρῳδὸν Ἀπόλλωνα
ἐν στολῇ ἀοιδοῦ Πίν. Z'. 2. “Ο Φήμιος εὐλαβῆς πρὸς τὴν μνήμην
τοῦ κυρίου του ὅδει μεταξὺ τῶν μνηστήρων καταναγκαζόμενος, ἐὰν
δὲ ἥδη δικήρων (οὐχὶ δ Μέδων) ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν κιθάραν, τοῦτο

είναι δεῖγμα ὅτι ὀφεύλει ἥδη νὰ ἔσῃ.—**155** ἀνεβάλλετο οἱ ἀοιδοὶ ἔκφουν τὴν αὐθάραν α') κατὰ τὴν προανάρρουσιν, εὖθὺς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἄσματος, β') πρὸς πλήρωσιν τῶν ἐν τῷ μεταξὺ παύσεων ἐν τῇ ὡδῇ, γ') κατακλείοντες τὸ ἄσμα καὶ δ') ἵσως πρὸς ἔξαρσιν σπουδαίων σημείων τοῦ ἄσματος.—**156** γλαυκῶπις διότι τὸ πάλαι ἐλατρεύετο ὑπὸ μορφὴν γλαυκός. Πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐσώζοντο λείφανα παλαιᾶς λατρείας τῶν ζέφων ἐν Ἐρεχθείῳ ὑπῆρχεν δὲ ἕρδος ὅφις Ἐριζόνιος, ἐν τοῖς ναοῖς τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπίσης ὅφις. Ἐκ τῶν ζέφων τὰ μὲν ἐπιβλαβῆ ἐλατρεύοντο, γνώμην ἀποσοβῶνται αἱ ἀπ' αὐτῶν βλάβαι, τὰ δὲ οἰκόσιτα ἔξ εὐγνωμοσύνης, διότι ἐν τοῖς ποιμενικοῖς χρόνοις ἡ ὑπαρξίας τοῦ ἀνθρώπου ἔξ αὐτῶν κυρίως ἔξηρτατο, ἄλλα δὲ νομιζόμενα εὐδίωνα ἢ δυσοίωνα. "Υστερον δέ τε αἱ ἀντιλήψεις αὗται ἔξελιπτον, ἐπίστευον δτι οἱ θεοὶ ἐνεφανίζοντο ἐν μορφῇ ζέφων, ὡς δὲ Ζεὺς ὡς ἀετός, ἵππος, ταῦρος, πρβλ. τὸν Μινώταυρον, κ. ά., ἡ Ἡρα ὡς βοῦς (βοῶπις), δὲ Ἀπόλλων ὡς λύκος (Λύκ(ε)ιος), ἡ Ἀθηνᾶ ὡς γλαῦξ (γλαυκῶπις), οἱ χθόνιοι ὡς ὅφεις. "Οθεν τὰ ζέφα ταῦτα ἐθεωρήθησαν Ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ συνεδέθησαν μετ' αὐτῶν. Λείφανα τῆς ὑπὸ μορφὴν ζέφων λατρείας τῶν θεῶν παρέμειναν δὲ Πάν, οἱ Σάτυροι κλπ.—**171** δπποίης ίδιοκτήτου ἦξεντης, ἐμπορικῆς ἢ πειρατικῆς. Ἡ πειρατεία κατὰ τοὺς ήρωικοὺς χρόνους καὶ ὑστερον ἦτο συνηθέστατον ἐπάγγελμα λίαν ἐπικερδὲς καὶ παρέχον εὐρὺν στάδιον εἰς ἀνδραγαθίας δπου οἱ πειραταὶ ἐνέσκηπτον ἐπιτυχῶς, οἱ ἀνδρες ἐφονεύοντο, γυναικες καὶ παιδία ἀπήγοντο εἰς αἰχμαλωσίαν, αἱ πόλεις διηρητάζοντο, ἐκαίετο πᾶν δτι δὲν ἦτο χοήσιμον ἐντεῦθεν αἱ πόλεις τότε ἐκτίζοντο μακρὰν τῆς θαλάσσης καὶ ἐν δχυροῖς τόποις. "Ο ἐρωτώμενος λοιπὸν ἐὰν εἴναι πειρατῆς δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐν τούτου πάντως διμοις ἡ πειρατεία ἐνομίζετο ἔντιμος, προσπορίζουσα μέγα πλέος, ἐὰν ἡσκεῖτο πρὸς ἄλλοδαπονός, πρὸς οὓς δὲ λαὸς τοῦ πειρατοῦ δὲν συνεδέετο διὰ φιλίας, ἄλλως ἀδικος καὶ αἰσχρά. "Ανάλογοι πρὸς τοὺς τότε πειρατὰς τίνες ἦσαν τῶν ἡμετέρων ἐν τῇ ἐθνικῇ ίστορίᾳ;

178-81 πρόσφευπε πρόσφημι: λέγω πρὸς τινα, τοιγάρ συλλογ. δι' αὐτὸν λοιπόν, ἀτρεμέως 169, δαΐφρων 48, εὔχομαι κ. εὐχετάομαι 172, φιλήρετμος δὲ φιλῶν τὰ ἔρεμτὰ (ἔρεσσω κωπηλατῶ, δρέτης, remus) κώπας, ναυτικός.—**182-4** κατήλυθον κατήλυθον, κατηγαρόμην, κατῆρα, κατέπλευσα εἰς τὸν λιμένα, ἀδει τροπ. οὕτως, εἴμαι ἐδῶ, δπως μὲ βλέπεις, οἶνοψ (οἶνον-δπ-) δὲ ἔχων τὴν ὅψιν τοῦ οἴνου, σκοτεινός, μαῦρος, πόντος 4, ἐπὶ πόντον ἀνὰ τὸν π.,

Ελλήνων

ἀλλόθροος (θρόος-οῦς ἀ. θόρυβος) ἀλλόγλωσσος, ἐπ⁷ ἀ. ἀ. πρὸς..., **Τεμέση** θ. πόλις, μετὰ χαλιδὸν ἡ κύνησις ἐνέχει τὸν σκοπὸν: ἵνα προμηθευθῶ χαλκόν, ἄγω παράταξις ἀντὶ: ἄγων, ἐν φρέω, αἴθων (αἴθω καίω) λάμπων, στιλπνός (κατειργασμένος).—185-6 ἥδε ἔδω δά, πλησίον, **ἔστηκεν** ἔχει ἀράξει, ἐπ⁷ ἄγροῦ ἔξω, εἰς τὰ περίχωρα τῆς πόλεως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν πόλιν, **νόσφι** (μακράν, χωριστὰ) εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως, **Νήιον**, ὑλήεις 3 (ὑλή δάσος) δασώδης.—

187-93 ἔξ ἀρχῆς ἀνέκαθεν, εἰς πέρα τε... καὶ ἐὰν ἐφωτήσῃς καὶ ἀντὸν τὸν..., **εἴρομαι** (ἔξ οὐ ἀττ. ἐρήσομαι, ἥρδυμη) ἥρωιῶ, ἐπελθὼν ἡμεῖς: καὶ ἐὰν ἔλθῃς καὶ ἐρωτήσῃς, ἀπάνευθεν μακράν, ἐπ⁷ ἄγροῦ ἐν τῇ ἔξοχῇ, εἰς τὰ κτήματα, **πήματα** πάσχειν ὅτι ὑποφέρει, βασανίζεται (ἐν τῶν πακουχιῶν, τοῦ γήρατος), **ἀμφίπολος** 136, βρῶσις (βιβρῶσκω), **παριθεῖ** παρατίθησι, ὡς ἐκ παρατιθέω, πρβλ. παρείθεις-θει ἀττ., εὗτε ὅτε, εὗτ⁷ ἀν; **γυῖα** οὖ. μόνον πληθ. τὰ μέλη τοῦ σώματος, χειρες καὶ πόδες, **ἔρπνξω** (θαμ. τοῦ ἔρπειν) σύρομαι, σύρω τοὺς πόδας, **γυννὸς** ἀ. (γόρν κύρτωμα) λοφῶδες ὑψωμα, **ἀλφὴ** θ. (ἀλοιάω ἀλωνίζω, ἀλώνιον), ἐπίπεδος ἔκτασις, ἀ. **οἰνόφυτος** κτῆμα ἀμπελόφυτον, ἀμπελότοπος, **ἀνά γ.** ἀναβαίνων καὶ καταβαίνων τὸ κτῆμα.—194-9 **νῦν** δὲ μετὰ τὴν παρέκβασιν 188-93 ἐπαναφέρει τὸν λόγον εἰς 187, ἀποκρινόμενος εἰς 175..., **δὴ** ἥδη, **ἐπιδήμιος** δ ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ εὐρισκόμενος, **νῦ(n)** τώρα ὡς βλέπω, **βλάπτω** ἐμποδίζω, ἀποκλείω, **πέλευθος** θ. δδός, ἐπάνοδος, **οὐ πω** ἐν σχέσει πρὸς τὸ δὴ 161 τοῦ Τ., **δῖος** 14, ποὺ ἵσως, ὡς νομίζω, **κατεργάνεται** 44, **χαλεποὶ** σκληροί, ἀφιλόξενοι, **ἔχουσιν** εἰς τὰς χειράς των, εἰς τὴν ἔξουσίαν των, παράταξις ἀντὶ: δπον ἀφιλόξενοι..., **ποὺ** ἵσως, **ἔρυνανάω** ἐκτενέστ. τύπος τοῦ **ἔρύνω**.—200-2 τοὺς σοί, ὡς **οὔτως** δπως, ἐκεῖνο τὸ δποῖον, ἐν **θυμῷ** βάλλοντι μοὶ ἐμπνέοντι, **δίω κ. δίομαι** 173, **τελέεσθαι** μ. μέλ. ἐν παθ. σημ., **ἐών** (ἐσ-ών) ὃν ἐνδ., οὐ τι χωρὶς ποσῶς, **εἰδὼς** ἐμπειρος, εἰδήμων, δθεν πρὸς γέν. ἀντικ., **οἰωνὸς** ἀ. (avi-s, δFei-ωνὸς) πτηνόν, οἰωνός, **σάφα** σαφῶς. — 203-205 οὐ **ἔτι**, τοὺς ἥθ., ἀπὸ μακράν, πατρὶς 75, **δηρὸν** ἐπὶ **μακρὸν** χρόνον, δήν, δηθδ, γὲ τούλαχιστον, **οὐδὲ** εἰς περ καὶ ἀν ἀκόμη, ἡ ὑπο. ἀνευ τοῦ ἀν 167, **ἔχησι** ἔχη, καταχατοῦσι, **δέσματα** (δέω δένω) δεσμά, ὑποκ., **φράξομαι**, φράσσομαι (φράδ-σομαι), σκέπτομαι: θά ἔξενηρη μέσα καὶ πόρους, τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, ὡς κε πῶς κατά τινα τρόπον. — 206-12 206-169, **εἰ δὴ** ἐὰν πράγματι, δπως λέγεις, εἰς ἐγκλ. 170, **ἔξ αντοῖο** δριστικῆς αὐτοῦ τούτου, **αἰνὸς** 3 δεινός, **αἰνῶς** καταληκτικῶς, μὲν μήν, ἀληθῶς, **ἐπει**

αίτιολ. πῶς γινώσκει τὸν Ὀδ., πρὸς δὲ συγκρίνει τὸν Τ., μίσγομαι ἔρχομαι εἰς ἐπιμειξίαν, θαμὰ 143 τόσον συχνά, δῆπος συνήθως συμβαίνει ἐν τῇ καθ' ἡμέραν ἀναστροφῇ (τοῖον), ἀναβαίνω ἐπιβιβάζομαι πλοίου, δῆθεν τὸ ἀναβήμεναι εἰς Τ. βραχυλογικῶς: πρὶν ἐπιβῇ τοῦ πλοίου καὶ κατευθυνθῇ εἰς Τ., ἔνθα περ δῆπον ἀκριβῶς, δῆπον καὶ, ἔβαν 112 πρότυθεν, κοίληστι, κοίλαις, ἐκ τοῦ ἔκτοτε, οὕτως ἔγδων οὕτως ἔκεινος.—**203** - 6 αὖτε ἀφ' ἔτερου, ἀντίον ηὔδα ἀμείβετο, πνέω, ποκμ. πεπτυμένος (πνέων, ζῶν, πνευματικῶς κινούμενος) συνετός, (ἐπειδὴ μὲν ἔρωτᾶς) τοιγάδε 179, μέν τε-αντάρ, μὲν ἔμμεναι τοῦ (Ὀδ.), οὐ τίς πω οὐδεὶς μέχρι σήμερον, ἀνέγνω ἔξηριζωσεν ἀσφαλῶς, αὐτὸς ἐξ ίδιας ἀντιλήψεως, ἐδὺ γόνον τὴν ἀπαγωγὴν του ὡς πρὸς τὸν πατέρα, τίς εἶναι δὲ πατήρ του.—
217-20 δῶς ὅφελον ἔμμεναι εὐχὴ ἀπραγμ.: εἴθε νὰ ἥμην, κυρ. ἐπιφ.: ἐν νὰ ἥμην δὰ..., τεο-τευ-τον, τινός, ἔτετμεν ἀόρ. ἐκ δ. τευ-(τέμνω) ἀντὶ ἔ-τε-τευ-ον ἀναδιπλ.: συνήντησα, εὔρον, κτέασ -ατος οὐ. κτῆμα, κ. ἐπὶ ἀναστροφῇ: δοτις νὰ ἔγήρασκεν ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν του, δοτις νὰ εἰχε χαρῇ τὰ ἀγαθά του μέχρι τοῦ γῆρατος, νῦν δὲ 166, φασὶ με ἐκγενέσθαι (ὅτι ἔγεννήθην ἐκ) τοῦ δὲ..., ἀποτιμος 2 (α (στ.)-πότμος ἀ. (πίπτω)-μοῖρα) δυστιχῆς, ἐπειλ αίτιολ. τὸ προηγούμενον παράπονον, δῆπερ εἶναι τόσον πικρόν, ὥστε δὲν θὰ ἔλεγεν αὐτός ἐὰν λέγει, τοῦτο, διότι ἥρωτήθη.

178-220. 182 ἡ φράσις ξὺν νηὶ (ἥτις παριστὰ τὸ πλοῖον ὡς ἀνῆκον εἰς τὸν λέγοντα) καὶ ἡδ' ἐτάροισιν μαρτυρεῖ δῆτι τὸ πλοῖον ἦτο ἰδιόκτητον.—**184** Τεμέση ἡ ἄλλως Ταμασσός, πόλις ἐν τῷ μέσῳ τῆς Κύπρου, μετὰ μεγάλων χαλκωρυχείων, ἐξ οὗ δὲ χαλκὸς ὁνομάσθη aes cyprium καὶ γερμ. Kupfer, κατ' ἄλλους πιθανότερον ἡ ἐν τῇ δυτ. ἀπτῇ τῆς χερσονήσου τῶν Βρεττίων πόλις, διάσημος ἐπίσης διὰ τὰ χαλκωρυχεῖά της.—σίδηρος ἐπειδὴ ὡς μέταλλον οὐδέποτε ἀπαντᾷ φύσει καθαρὸς καὶ διὰ τὸ δύσκολον τῆς κατεργασίας, εἶναι ἐν σπανίᾳ χρήσει κατὰ τὴν ἥρωικὴν περίοδον καὶ διὰ τοῦτο θεωρούμενος πολύτιμος χρησιμεύει μόνον πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων. Ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἀρχεται κυρίως ἀπὸ τοῦ 1100-1000 π. Χ., ἀπὸ τῆς παθόδου τῶν Δωριέων, φερόντων σιδηρᾶ δύπλα. Ἐφ' Ομήρου ἐγίνετο ἵκανὴ χρῆσις αὐτοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ πρὸς κατασκευὴν μαχαιρῶν, πελέκεων, σκεπάρων, ὕννίων κλπ., ἀλλ' ὑπερίσχυεν ἔτι δὲ χαλκός. Τὸ ἐμπόριον τότε ἦτο ἀνταλλακτικόν, πρβλ. Ἀθην. Πολ. σ. 72-3 κ. 70^ο ἡμετ. ἐκδόσεως.—**186** Ρεῖθρον λιμὴν ἐν Ιθάκῃ, Νήιον τμῆμα τοῦ ἐν αὐτῇ δροῦς Νηρίτου.—**189**

Δαέρτης ὁ πατήρ τοῦ Ὀδ., καλουμένου διὰ τοῦτο καὶ Λαερτιάδου, ἐκ τοῦ θλιβεροῦ βίου τοῦ ὅποίου ἔσχε τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ παροιμία **Δαέρτου βίον ξῆν.** — 191 ἡ γραῖα ἀμφίπολος ἐκαλεῖτο Σικελή. — 197 ποὺς ἡ Ἀθ. γινώσκει καλῶς ποῦ παταρατεῖται ὁ Ὀδ., ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος ἥδη προσποιεῖται ἄγνοιαν τοῦ τόπου. — 202 **μάντις** εἶναι παναρχαία ἡ πίστις ὅτι ἡ θεότης προλέγει τῷ ἀνθρώπῳ διὰ σημείων τί πρέπει νὰ πράττῃ ἢ οὐ. Τὰ σημεῖα ταῦτα ἡ παρέχουσιν οἱ θεοὶ αὐθόρυμητοι ἢ ζητοῦνται παρ' αὐτῶν δι' εὐχῶν, εἶναι δὲ ταῦτα πιττησις πτηνοῦ, θροῦς ἱερῶν δένδρων, ὄνειροι, ἀστραπαὶ κ. ά. Ἄλλος οὐχὶ πάντες δύνανται νὰ ἐρμηνεύσωσι τὰ σημεῖα ταῦτα, ἀλλὰ μόνον ὁ εἰδήμων, ὁ **μάντις**, διστις κέκτηται τὸ δῶρον τοῦτο ἐξ ίδιας πείρας καὶ ἔξ εὐνοίας τῶν θεῶν, κληροδοτουμένης ἀπὸ πατρὸς εἰς οὗδν ὡς πᾶσι δεξιότης. Ἡ λ. κατ' ἀρχὰς ἐσήμαινε τὸν μαινόμενον, τὸν πληρούμενον ἐνθυμουσιασμοῦ (θεοῦ, προβλ. τὴν Πυθίαν), διστιστεὶ διατελῶν προεφήτευε τάποκαλυπτόμενα εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ, εἴτα δὲ τὸν ἄνευ ἐκστάσεως ἀποκαλύπτοντα τὴν θείαν βούλησιν. — **οἰωνοὶ** τὰ πτηνὰ ὡς προερχόμενα ἐκ τοῦ οὐρανίου ὑψους, ὅπου ἐφαντάζοντο οἰκοῦντας τοὺς θεούς, καὶ ὡς ἐμφανιζόμενα ἐν χώροις ἀπροσήπτοις εἰς ἄνθρωπινον πόδα ἐξελαμβάνοντο ὡς Διὸς ἄγγελοι. Ἄλλος οὐχὶ πᾶν πτηνὸν ὡς οὐδὲ πᾶν ὄνειρον εἶναι σημαντικὸν θείας βουλήσεως, ἀλλὰ μόνον οἱ μεγάλοι οἰωνοὶ καὶ μάλιστα ὁ ἀετός, τὸ ιερὸν τοῦ Διὸς πτηνόν, ἐρμηνευταὶ δὲ τούτων ἡσαν οἱ **οἰωνοπόλοι** ἢ **οἰωνοκόποι**, οὐχὶ οἱ μάντεις κατὰ τὸ χωρίον. — 204 **σιδήρεα** δέσματα καὶ ἡ σκληρότης τοῦ σιδήρου προεκάλει τὸν θαυμασμόν, ὅθεν αἱ φράσεις σιδήρεον ἥτορ, σιδηρέη κραδίη, κλπ. — 207 **τόσος πάις** ὁ Τηλ. κατὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πατρὸς ἥτο νήπιον θηλάζον ἔτι ἥδη εἶναι νεανίας πόσων ἑτῶν; — 211 **Ἄργειοι** ίδ. 61.

221-3 **μὲν** μήν, ἀληθῶς, **τοὶ** ἡθ., **νώρυμος** 2 (νῆστ.) -**δρυμα** αἰολ., ἀνώνυμος, **δπίσω** χρον. ἐν τῷ μέλλοντι: κατέστησαν τὸ γένος σου οὐχὶ ἀνώνυμον διὰ τὸ μέλλον, δὲν προώρισαν εἰς τὴν γενεάν σου ἀδοξον μέλλον, **ἐγεινάμην** (γεν-, γίγνομαι) ἐγέννησα (ἐπὶ τοῦ πατρός), ἔτεκον (ἐπὶ τῆς μητρός), **τοῖον** τοιοῦτον, τόσον ἴκανόν, ἕξιον, **Πηνελόπεια** Ὁμ., ὕστερον Πηνελόπη. — 224-29 δαὶς 152, **τίς** ιτιγ. τί εἰδους, **σμιλος** (δύμοι - ἵλη) δύμας, δύλος, **ἔπλετο** 16 ἥτο, ὁ πρτκ. ἢ ἀόρ. ἀναφέρεται εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ παρελθόντος, καθ' ἦν τὸ πρῶτον εἰσερχόμενος ὁ ἔνοος ἀντελαμβάνετο αὐτά, **τίπτε** (τί ποτε) τί τέλος πάντων, πρὸς τὸ οὐδ. **χρεώ** (ἐστι), ἢ αἰτ. σὲ κατὰ τὸ **χρησιμά τυρος**, ὡς ἐνταῦθα νοεῖται ἡ γεν. διατός, δύμίλον, : πρὸς τί λοι-

πὸν χρειάζεσαι αὐτά, εἰλαπίνη θ. συμπόσιον, εὐωχία (κυρίως ἐν Ἑορταῖς καὶ θυσίαις), γάμος γαμήλιον συμπόσιον, ἔρανος ἢ γεῦμα (λιτόν), διασκέδασις ἀπὸ συνεισφορᾶς, Pic-nick, τάδε γε αὐτὰ δὰ τούλαχιστον τὰ πολυδάπανα, πλουσιοπάροχα, δοκέοντος ἀσύνδ. διασαφ., δαίνυμαι (πρβλ. δαῖς) εὐωχοῦμαι, δαίνυμι ἐστιῶ, ἐκ τούτου τὸ ὑπερφιάλως 134 μὲ περισσὴν ἀναίδειαν, ὡς τε ὡς ὑβρίζοντες: συμπεριφερόμενοι, νομίζω, αὐθαδῶς, νεμεσοσήσαιτό κεν ἥθελε καταληφθῆ ὑπὸ δικαίας ἀγανακτήσεως, αἴσχεα ἀσχημοσύναι: ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν πολλῶν ἄ., δις τις ἀναφ. ὑπὸθ., πινυτὸς 3 (πτέρω, πε-πνυ-μένος 123) συνετός, γέ κολάζει τὸ δις τις: ἐὰν μὴ πᾶς, ἀλλὰ τούλαχιστον πᾶς γνωστικὸς ἄνθρωπος, μετέλθοι ἥθελεν εὑρεθῆ ἐν μέσῳ (μετα-) ὅλων αὐτῶν.—230-3 ἄρ, ἄρα κ. ὃδα λοιπόν, δὴ τώρα, ἀνείρομαι 188 (ἀν)ἐρωτῶ, μεταλλάω (μέταλλον) ἀνασκάπτω, ἐρευνῶ, ἔρετάζω μετὰ περιεργείας ὡς ἀπόδοσιν τοῦ ἐπελ... ἡμεῖς θὰ ἐλέγομεν: ἄκουε, μάθε λοιπόν μέλλεν ἔμμεναι φαίνεται ὅτι ἥτο ποτε, πιθανὸν νὰ ἥτο ποτε, πιθανὴ συνέπεια τῶν ὅσων ἔχει ἀκούσει καὶ τῶν λειψάνων τοῦ μεγαλείου, τὰ δποῖα βλέπει, ἀφνειδες 165, ἀμύμων 29 ἐπιφανίς, μεγαλοπρεπής, ὅφρα ἐφ' ὅσον, κεῖνος περὶ τοῦ ἀπόντος πατρός, ἐπιδήμος 194.—234-38 βόλομαι σπαν. ἀντὶ βούλομαι, μητιάω (μῆτις θ. σκέψις) σκέπτομαι, μελετῶ, ἐτέρως κατ' ἄλλον, κατ' ἀντίστροφον τρόπον: ἄλλως ἔδοξε, οὐ ἀναφ. αἰτιολ., μὲν ἀληθῶς, ἀιστος (αἰστ.)-ιδ-εῖν) ἄφαντος, περὶ π. ὑπὲρ πάντας προξενήσαντες κακόν, τὸ δποῖον δὲν ἔδοκίμασεν ἄλλος ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ δποῖον εἶναι ἡ μεγίστη τῶν συμφορῶν τοῦτο αἰτιολογεῖ τὸ ἐπελ ἀναχοίμην μ. ἀρο. τοῦ ἀναχίζομαι (ἄγνυμαι, ἄχος λ. περ. στεναγμός, λύπη) λυποῦμαι, θανόντι περ ἐνδ. πρὸς τὴν νοούμενην δοτ. οἰ (Οδ.) τοῦ αἰτίου: δὲν θὰ ἔθλιβόμην δι' αὐτὸν καὶ ἂν ἀκόμη εἴχεν ἀποθάνει, καὶ δι' αὐτὸν τὸν θάνατόν του, ἔδει οὕτως ὅπως τώρα, δάμνημι κ. δαμνάω, dom-o, δέδμημαι, ἐδμήθη, δαμάζω, εἰ δάμη ἔὰν θὰ ἥθελε φονευθῆ ἐν μέσῳ τῶν, οἰστοι εἰς, δῆμος χώρα, ἔταροι 5 (satellite-s) οἱ ἄνθρωποι τῆς ἀκολουθίας, του, φύλοι οἱ ἐν τῇ πατρίδι οἰκεῖοι: ἐν τοῖς κόλποις, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῶν οἰκείων, τολυπεύω (τολύπη θ. τουλούπα ἔριων) (μετασκευάζω τὸ ἔριον εἰς τολύπας) παρασκευάζω, πλέκω, φέρω εἰς πέρας, δ ἀρό. μετὰ τὸ εἰ δάμη τὸ ἀπραγματοποίητον ἡ ἔννοια 234-8: ἐὰν δ πατήρ μου ἀπέθνησκεν εἴτε ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἴτε ἐν τῷ οἴκῳ του μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου, ἡ λύπη μου δὲν θὰ ἥτο τόσον μεγάλη—239-40 τῷ ἦ τῷ ὁργ. πτ. τότε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νέα ἀπόδοσις τοῦ

εἰ δάμη Τ. ἐνὶ δήμῳ, **Παναχαιοί** σύμπαντες οἱ Ἀχ., τύμφοις (tumulus) μνῆμα (σωφὸς χώματος), οἱ Ὄδ. χαρ., **ἄρνυμαι** 5, ἡράμην, κερδίζω, φ παιδὶ ἀντὶ ἑιοὶ χαρ., εἰς τοῦτο διέσωσαν διὰ τὸ μέλλον: ὅταν ἐκέρδιζε μεγάλην δόξαν, τὴν διοίαν δὲ ἐκληροδότει καὶ εἰς τὸ τέκνον του.—**241-3** νῦν δὲ 166, ἄρπνιαι αἱ θύελλαι (ἀρπ-άζειν), **ἀνερείπομαι** ἀρπάζω εἰς τὰ ὕψη, οἴχεται πάει, ἀσύνδ. διασαρφ., **ἄιστος** 235, **ἀπυστος** (α(στ).-πνθ-, πυρθάνεσθαι) χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ, ἀνευ εἰδήσεων, κάλλιπεν ἐκ τοῦ κατάλιπεν κάτ.-λιπεν, γόδος ἀ. θρῆνος, στεναγμός.—**243-8** οὐδέ τι ἀλλ' οὐδαμῶς, ή ἀντιθ. 235, οὐ ή ἔννοια ἐπανελήφθη χάριν τῆς ἀντιθ. ἐν 242, στένω-νάχω-χίζω στενάζω, νὺν νῦν, ὃς παρ' ἡμῖν τὸ τώρα χρον. κ. συλλογ., τεύχω,-ξω.., παρασκευάζω, δημιουργῶ (τέχ-ηη, τέκ-των), **αῆδος** οὐ. (caed-o) θλύψις, πικρία, **ἄριστοι** εὐγενεῖς, πρὸς τὸ δσσοι, **κρατέοντι** βασιλεύοντιν, ἔχουσι τὴν ἀρχήν, **ὅληεις** 3 ή 2 186, **κοιρανέω** (κοιρανος ἄρχων) ἄρχω, **κραναὸς** 3 (κάρ-η, κράν-ος, κραν-ίον, κέρ-ας.. ή δίζα δηλοῖ τὸ σκληρὸν) τραχύς, πετρώδης, **μυάομαι** 39, τρύχω φθείρω, παράταξ. ἀντὶ μηχ-οίκος περιουσία.—**249-51** στιγγεόδες 3 (στιγγέω μισῶ) φρικτός, ὅστις προκαλεῖ τὸν ἀποτρόπιασμόν, **τελευτὴν** (τῆς μηηστύος, μηηστείας) **πτοιῆσαι** νὰ δώσῃ ἐν τέλος, νὰ τὰ τελειώσῃ, φθινύθω, ἐκτενέστ. τύπ. τοῦ φθίνω, φθείρω, κατασπαταλῶ, **τάχα** ταχέως, παρ' Ομ. χρον., δὴ τώρα πλέον, **διαρραίω** συντρίβω, κάμινο κομμάτια.

221-51. 222 **νώνυμον** μέγιστον δυστύχημα ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐνομίζετο δ ἀφανισμὸς γένους καὶ τοῦ ὄντος αὐτοῦ.—**226** **οὐκ ἔρανος** εἰς ἔρανον ἐκάλει συνήθως δ βασιλεὺς τοὺς ὑποβασιλεῖς τῆς χώρας τοὺς γέροντας, ίδ. 245, οἵτινες εἰσέφερον εἰς τοῦτον ἔξι ίδιων ἀλλὰ τὸ προκείμενον δὲν εἶναι ἔρανος, διότι δ βασιλεὺς ἀπουσιάζει, δι νίδις δὲν μετέχει αὐτοῦ, οἱ δὲ παρόντες εἶναι νεώτατοι, οὐχὶ οἱ γέροντες, ἀλλ' οἱ νίδιοι αὐτῶν.—**232** **ἀφρειδες** πολλάκις δ Τηλέμαχος παραπονεῖται διότι οἱ μηησηρες κατεσπατάλων τὴν πατρῷαν περιουσίαν τρώγοντες βοῦς, αἴγας, πρόβατα, κοίρους καὶ πίνοντες ἀφειδῶς τὸν οἶνον.—**239** **Παναχαιοί** κατὰ τὸν Τρωικὸν πόλεμον τὸ κρατοῦν φῦλον τῶν κατοίκων ἐν Ἐλλάδι εἶναι οἱ Ἀχαιοί, ἔξι δὲν καὶ πάντες οἱ κάτοικοι τῆς Ἐλλαδός καλοῦνται οὕτω, ἔλλείποντος ἔτι τοῦ νεωτέρου καθοικοῦ ὄντος τῶν Ἐλλήνων, διότι Ἐλλὰς τότε ἐκαλεῖτο μικρὰ χώρα ἐν Φιλιάτιδι τῆς Θεσσαλίας. Οἱ Ἀχαιοί ὁριηθέντες ἵσως ἐν τῶν χωρῶν τῶν πρώην κεντρικῶν αὐτοκρατορίων τῆς Εὐρώπης κατῆλθον πρὸς Ν καὶ μετὰ τῶν διμοφύλων Ιλλυριῶν καὶ Θρακῶν ἔξηπλώθησαν ἀνὰ τὴν Ἐλληνικὴν κερσόνησον, οἱ πρῶτοι Ἐλληνες οἱ ἐγκαταστάν-

5

κωπηλάτης, ἔείκοσιν εἴκοσιν, ἥτις ἀρίστη τὴν ἀρίστην, πεύσομαι πεύθομαι κ. πυνθάνομαι, πατρὸς περὶ τοῦ πατρός, δὴν οἰχομένοιο δὲ διοῖος εἶναι πολὺς καιρός, ἀφ' ὅτου ἔφυγε καὶ ἔγινεν ἄφαντος, ἥν τις ... πλ. ἐρ. ἐκ προτάσεως ἀποπείρας: μήπως τὸ σως, εἴπησι ἀνακοινώσῃ, βροτὸς 32, δσσα^ρθ. (νοχ, *Φεπ-επεῖν*) φήμη ἀδέσποτος ἀγνώστου προελεύσεως, μυστηριωδῶς διαδιδομένη καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν Δία ἀποδιδομένη, ἡ λ. ἔχει ἀντίθ. πρὸς τὸ εἴπησιν ἀνακοινώσῃ ἐξ ἴδιας ἀντιλήψεως, ἐκ Διὸς εἰς τὸ δσσα^ρ, οὐλέος εἰδήσεις, νέα, μάλιστα εὐρυτάτα, ἀν θρώποισι τοπ. μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.— 284·6 εἰρομαι 188, δῖος 214, δς οὗτος, ἥλθεν ἐπανῆλθε, δεύτατος ὑποθιτοῦ δεύτερος: πάντων τελευταῖς, χαλκοχέτων χαλκοθώραξ.— 287-92 βίοτος ἀ. βίος: δτι^ρ δ^λ παίηρ σεν ζῶν ἀπῆλθεν ἐκ Τροίας ἦ συχνὰ ἐν ἀρχῇ ἀποδόσεως μετὰ τὴν ὑπόθεσιν: ἐ τότε, * τλάω, τλήσομαι, ἔτλην, τέτληκα, ὑπομένω, ὑποφέρω, τρυχόμενός περ ἢ παρ' ὅλα σου τὰ μαρτύρια ἀπὸ τοὺς μνηστῆρας, τεθνηῶτος τεθνηκότος, ἡ γεν. περὶ ἐμμέσου ἀντιλήψεως, δὴ ἔπειτα τότε πλέον, ἐν τοιαύτῃ πλέον περιπτώσει, χέω, ἔχενα, χύνω, σωρεύω (χῶμα) ἔγείρω, σῆμα (σημεῖον) τάφος, κενοτάφιον, οὐτέρας-εος οὐ. (κτῆμα ἀνῆκον τῷ νεκρῷ), οὐτέρεα ἐνδύματα καὶ ὅλα συγκαιδύμενα μετὰ τοῦ νεκροῦ, σπονδαί, ἐπικήδειοι τιμαί, οὐτερ(ε)ίζω προσφέρω εἰς τὸν νεκρὸν τὰ οὐτέρεα, παρέχω τὰς ἐπικηδείους τιμάς, θάπτω ἐπισήμως, τὰ ἀπρομφ. ἀντὶ προστικτ., ἐπὶ πρὸς τούτοις, ἔσικε (κτερεῖ-ζειν), δοῦναι δός, ὑπάνδρευσον.— 293-7 ἔρδω,-ξω-ξα, ἔοργα (*Φερδ-*, *Φεργ-*, προβλ. καὶ δέξω) πράτιτω, φράξεσθαι ἀντὶ προστικτ., κατὰ φρένα κ. κατὰ θ. ἐν τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, μὲ δόλα σου τὰ δυνατά, δππως νε πῶς τυχόν, τεδὸς 3 σός, τιυς, ἀμφαδὸν κ. ἀμφαδὰ ἀναφανδόν, οὐδὲ καὶ δέν, δχέω θαμ. τοῦ ἔχειν, ὃς φορέω-φέρω, φέρω, νηπιέη θ. (νηπιακὴ ἥλικία) παιδαριώδης τοόπος: νὰ δεικνύῃς παιδαριώδεις τρόπους, νὰ ταιθαρίζῃς, τηλίκος ἔσσολ ἔχεις ταύτην τὴν^τ (νηπιακὴν) ἥλικιαν. 298 - 302 ἀιώ ἀκούω ἐν σημ. πρκμ., οἰον τί ἔξαίρετον, τί λαμπρὸν δόξαν, πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἔκτασιν: ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, πατροφονεύς, δολόμητις-ιος 2 (μῆτις 234) κ. δολομῆτης δ δολίους σκοποὺς ἔχων, ὑπουλος, καταχθόνιος, οὐλυτὸς 3 (κλύω ἀκούω) ἔξακουστος, ἔκτια ἀόρ. ἐκ δ. οὐτεν-, οτα-, πτείνειν, φίλος οὐλητ., ἔσσο^ρ(ο) πρστικτ. μ. τύπου τοῦ εἰλι (ἔσ-μι)-ἔσσο, ἄλκιμος (ἄλκη ὁώμη) γενναῖος, ἐν εῦ, εῦ λέγω ἐπαινῶ, τις περιλ. πολλοί, δψίγονος (δψε-γιγνόμενος) μεταγενέστερος.— 303-5 θοδὸς 260, ἥδη τώρα πλέον,

ἀσχαλάω κ. ἀσχάλλω στενοχωροῦμαι, δυσφορῶ ἔνεκα ἀναβολῆς τίνος, καθιυστερήσεως..., ἀνυπομονῶ, μένω ἀναμένω: ἀνυπομόνως μὲν ἀναμένουσι, ποὺς ἵσως, ἢν δὲν ἀπατῶμαι, μελέτω προσωπικ. 151, ὅποι. ταῦτα, ἡ μῆτις, σοὶ αὐτῷ ἐν ἀντίθ. πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ λέγοντος σύστασιν: ἀλλὰ σὺ αὐτὸς δεῖξον περὶ τούτου ἐνδιαφέρον, λάβε αὐτὸς ζεστά, ἐμπάζομαι 271.

252-305. 256 πήληξ καὶ κόρος θ. εἶναι παρ⁷ Ὁμήρῳ πῦλος δερμάτινος κωνοειδῆς, καλύπτων μέρος τοῦ μετώπου, τὸ ἄνω μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς κροτάφους: ἐπὶ τῆς κορυφῆς προσηρμόζοντο τρίχες χαίτης ἵππου ἢ οὐρᾶς, πρὸς ἐπίρροσιν δὲ τῆς ἀμυντικότητος αὐτῆς καὶ ὡς κοσμήματα ἐφηρούμεντο ἐπὶ τοῦ κάνονος δίσκοι μετάλλιοι· ἐκ τῆς λ. τὸ ἱμέτερον πηλήκιον Πίναξ. ΣΤ'. 2.—**ἀσπὶς** εἶναι τὸ αὐριώτατον ἀμυντικὸν δύπλον τοῦ ἥρωος, ἀποτελούμενη ἐξ ἐπαλλήλων βοείων δερμάτων συνερραμμένων, ἐφ' ὧν πολλάκις ἐφηπλοῦτο ἔξωθεν καὶ χαλκῆ πλάξ, φρεομένη διὰ τελαμῶνος ἀπὸ τοῦ δύμου καὶ κρατουμένη ἀμα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός· ἡ ἔξωτερικὴ αὐτῆς πλευρὰ ἔφερε συνήθως κωνικὴν προεξοχήν, τὸν δμφαλόν, πρὸς τίνα σκοπόν; **δύο δοῦρε** οἱ ἥρωες φέρουσι συνήθως δύο (διατί;) δόρατα πρὸς μάχην ἢ ἀνὰ ἐν ἐκατέρᾳ χειρὶ ἢ ἀμφότερα διὰ τῆς δεξιᾶς.—

259 Ἐφύρη πόλις ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἡπείρου, ἐξ ἡς ἀνακάμπτων ὁ Ὀδ. ἔμελλε νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Τάφου κειμένης πρὸς Β τῆς Ιθάκης. Ὁ Μέρμερος δι πατὴρ τοῦ Ἰλου ἦτο υἱὸς τοῦ Φέρητος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀδημήτου, ἔγγονος τοῦ Ιάσονος καὶ τῆς Μηδείας, ἀφ' ἡς ὁ οἰκος θὰ ἐκληρονόμησε τὴν παρασκευὴν ιοῦ. Τὰ βέλη ἢ ιοὶ κατὰ τοὺς ἥρωικοὺς χρόνους ἤσαν ἢ λίθινα ἢ χαλκᾶ, Πίν. ΣΤ'. 4, ἐθεωρεῖτο δὲ ἀσεβές τὸ ἐπιχρίσιν αὐτὰ δι' ιοῦ (στοιχεῖόν τι τοῦ διεθνοῦς δικαίου): ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι δὲν ἀπώνονταν ἐνίστε τότε νὰ ἐμβάπτωσι τὰ βέλη εἰς δηλιτήρια, κληθέντα ἐντεῦθεν **τοξικὰ** (φάρμακα) ὡς γινώσκομεν καὶ περὶ τοῦ Ἡρακλέους, ἐμβάφαντος τὰ βέλη του εἰς τὸν ιὸν τῆς Λερναίας ὑδρας (καὶ σήμερον οἱ ἄγριοι).—**267 θεῶν ἐν γούνασι** ἡ παροιμ. φράσις προηῆλθεν ἐκ τῆς συνηθείας ἐπὶ τῶν γονάτων τῶν εἰδώλων τῶν καθημένων θεῶν νὰ ἐπιμέτωσι δῶρα συνδεδεμένα μετὰ τῆς παρακλήσεως νὰ ἐκτελέσωσιν οἱ θεοί τι ἀνέφικτον τῷ ἀνθρώπῳ· ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τούτου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐπὶ τῶν γονάτων δώρου καὶ ἐκ τῆς εὐμενείας τῶν θεῶν, ἢτις ἀδηλος, ἡ φράσις σημαίνει καὶ τὸ ἄγνωστον τῆς ἐκβάσεως.—**276 πατρὸς δι πατὴρ τῆς Πην.** ἦτο δι Ιάκωβος, ἀδελφὸς τοῦ Τυνδάρεω, τοῦ πατρὸς τῆς Ελένης, κατοικῶν ἐν Ἀκαρναίᾳ. — 274

έλαν ἡ Πην. ἐπανήρχετο εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, θὰ ἔγίνετο πάλιν ὑπεξουσίος τοῦ πατρός τότε πλέον οἱ μνηστῆρες καταλείποντες τὸν οἶκον τοῦ Ὀδ. ὅφειλον νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν Ἰκάριον ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα τῆς Πην.— 277 **ἔεδνα** κατὰ τοὺς προηρωικοὺς χρόνους ἡ γυνὴ ἡροάζετο ὑπὸ τοῦ συζύγου, ὕστερον προαγομένων τῶν ἥθων ἥγοράζετο ἀπὸ τοῦ πατρός της διὰ τῶν ἔέδρων, συνήθως βιῶν, ἔπειτα δὲ προαγομένου ἔτι μᾶλλον τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἔεδνα ἥσαν γαμήλια δῶρα τοῦ μνηστῆρος πρὸς τὴν μνηστὴν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῆς, ἥδη δὲ ἐπὶ Ὁμίρου τὰ ἔεδνα δὲν παρεῖχεν ὁ μνηστήρ, ἀλλ᾽ ἀπεκόμιζε μεθ' ἔαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου ώς φερνὴν ἡ νύμφη εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου τοιαύτῃ φερνῇ θὰ ἔδιδετο καὶ εἰς τὴν Πην. ὑπὸ τοῦ πατρός της, ἔλαν ἀπεφάσιζε νὰ ἔλθῃ εἰς δεύτερον γάμον.— 280 **ἔρετησιν** **ἔεινοσιν** αἱ πολεμικαὶ νῆες παρ' Ὁμ. εἶναι πεντηκόντοροι, αἱ φορτιγοὶ καὶ αἱ ἐπιβατικαὶ ἔεινοσιροι, Πίν. Η'. 2.— 286 **χαλκοχίτων** ὁ χιτὼν εἶναι ἔνδυμα φοινικικὸν (σημιτικόν, κιτά), λινοῦν, λευκὸν ἢ ὑπωχρόν, εἰσαγθεὶς ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φορούμενος μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν. εἶναι διατός, φορεῖται ἔσωθεν ώς τὸ ὑποκάμισον, ἔχει συνήθως χειρίδιας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, ἔξικνεῖται ώς τὰ πολλὰ μέχρι τῶν γονάτων, ζώννυνται κατὰ τὴν ἔργασίαν καὶ εἶναι τὸ μόνον ἔνδυμα τὸ φορούμενον ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπὶ τοῦ χιτῶνος ἐφορεῖτο ὁ **θώραξ**, συνιστάμενος ἐκ δύο χαλκῶν πλακῶν (γυάλων), δύν ἡ μὲν ἐκάλυπτε τὸ στῆθος, ἥ δὲ τὰ νῶτα ἐπειδὴ τὰ γύαλα ἐφηρούμενοντο ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἥδυνατο ὁ χιτὼν νὰ ἐκληφθῇ χάλκεος, ώς ἡ κόρυς καὶ τὸ δόρυ πολλάκις καλοῦνται χάλκεα, διότι μέρη αὐτῶν εἶναι χαλκᾶ, χωρὶς νὰ εἶναι ὅλα ἐκ χαλκοῦ· ὅθεν **χαλκοχίτων** ὁ φέρων τοιοῦτον χιτῶνα καὶ θώρακα— 291 **σῆμα...** ὁ ἀνδρῶπος προέβη εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν ἀφ' ὃτου ἐπίστευσεν ὅτι ὁ ἀποθανὼν καὶ μετὰ θάνατον ἔξηπολούθει ζῶν καὶ συνεχίζων τὸν ἐν τῇ γῇ βίον. Εἶχεν ἄρα ὁ νεκρὸς ἀνάγκην οἰκήματος (τάφου), ἵνα κατοικῇ ἐν αὐτῷ, καὶ σκευῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων προσφιλῶν πραγμάτων, ὃν ἔκαμνε χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μάλιστα τῶν ὅπλων, ἵνα καὶ ἐκεῖ συνεχίσῃ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ, πάντων συνθαπτομένων (πτέρεα, πτερεῖζειν). Τὸ θάπτειν ἐν Ἑλλάδι ἦτο διττόν, τὸ κατορύττειν καὶ τὸ καίειν ὁ Ὅμ. γινώσκει μόνον τὴν καῦσιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπεσωρεύετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σωρὸς γῆς, ὁ **τύμβος** (χεύειν τύμβον, σῆμα), ἀναμιμήσκων τοὺς ζῶντας τὸν φίλατον ἀποιχόμενον. Συχναὶ δὲ ἥσαν καὶ αἱ σπονδαὶ οἴνου, ἔλαιου, μέλιτος πρὸς συντήρησιν τῆς ψυχῆς.—

300 δολόμητις ὁ Αἴγισθος, διότι οὐχὶ διὰ βίας, ἀλλὰ διὰ δόλου προέβη εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἀγαμ., ἥρπασε τὸν θρόνον καὶ συνεζεύχθη τὴν μοιχαλίδα Κλυταιμήστραν.— **302 ἐν εἴπη** οἱ Ὁμ. ἥρωες ἀποδίδουσι μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν ὑστεροφημίαν.

306-8 ἦτοι 155, **φίλα φρονέων** ἐκ φιλικῶν αἰσθημάτων, ἐκ φιλικῆς προθέσεως, θέλων τὸ καλόν μου, **ὡς τε** ὡς, δμοιωμ., (ἀγορεύει), **λήσομαι** ἐπιλήσομαι.— **309-13 ἐπιμένω** παραμένω, **ἐπείγομαι** σπεύδω, + γεν. ὡς ἔφετ., ἢ μιχ. ἐνδ.: παρ[°] ὅλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς ἀπόκλουν, **ծφρα** τελ., **λοέω** (λοεσ-), ἀττ. λούω, λανο-, **τεταρπόμενος** ἀδό. ἀναδιπλ.: ἀφ[°] οὖ στυλώσῃς διὰ τοῦ φαγητοῦ τὴν καρδίαν σου, **κίω** 22, κίον μιχ. κιών, πορεύομαι, μιβτ. κι-νέω, τὴν κυρίαν ἔννοιαν ἔχουσιν αἵ μετοχαὶ = ἵνα πρῶτον λουσθῆς καὶ καλοφάγγης καὶ κατόπιν καταβῆς, **τιμήεις** (-ῆς) -ήεσσα-ῆην, βαρύτιμος, πολύτιμος, πρὸς τὸ δῶρον, δ ἀναφ. συμπ., **ἔσται** θὰ σοὶ εὑρίσκηται **κειμήλιον** (κεῖσθαι) πολύτιμον ἀντικείμενον, δπερ ἀποταμιεύεται¹ καὶ ἀσφαλῶς φυλάσσεται, **ἔμέο** ἐμεῦ, ἐμοῦ, **οἷα** ἐξ ἐκείνων, δποτὶα² **φίλοι** ἐπίθ. ἐνεργ., **ξεῖνοι** ξείνοισι ἀντὶ τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντων. σγηματισμείσης δμοίως: ἄλλοι ἄλλοις: ἐν ἀμοιβαίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ.— **314-8 ἀμείβομαι** 44, **μὴ** οὐτι, **κατεργάνκω** 14, **λιλαίομαι** 15, ἢ μιχ. παρὰ τὸ **πέρε** 6 αἰτιολ. ἐπειδὴ βιάζομαι διὰ τὸ ταξείδιον (κυρ.: μὴ ζήτει νὰ μὲ κρατήσῃς ἀδιαφορῶν..., παρὰ τὴν βιασύνην μου). **δττει** κε δτι ἄν, διτίδηποτε καὶ ἄν, **ἄνωγγ** (σε) πρκμ. ὑποτοῦ ἄγωγα, **κῆρος** οὐ. (κέαρ, cor cord-is, καρδ-ία) καρδία, ὑποκ., **δόμεναι** δός (μοι), **φέρεσθαι** νὰ φέρω μαζί μου, τοῦ σκοποῦ **ἀνερχομένω** δταν θὰ ἐπιστρέψω, **ἔλων** (ἐκ τοῦ κιβωτίου) ἀφ[°] οὖ ἐκλέξῃς, **καὶ μάλι** κ. ἐν ὁραῖον, καὶ πολὺ μάλιστα ὁραῖον, **δὲ** ἀντὶ **γάρ**, **ἔσται** (ὑποκ. δῶρον), **ἀμοιβὴ** ἀνταλλαγή, ἢν υπεδήλωσεν δ. T. 313, ἀνταπόδοσις: εἰς σὲ δὲ θὰ δοθῇ ἄλλο δῶρον ἀξιον ἀνταλλαγῆς, ἀνάλογον κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τὸ ἴδικόν σου.— **319-23 ἄρα** λοιπόν, **ծρνις** ἀ. θ. πτηνόν, δ. ὡς ἀναστροφή, **διαπέτομαι**, διεπιάμηρ, πετῶν διὰ μέσου φεύγω, **ἀνόπατα** αἰτ. οὐδ. πληθ. ἐπιο. (ἀνά-δπατον φεγγίτης στέγης, ἄνωθεν τῆς ἐσίας, δπως φεύγη δ καπνὸς καὶ εἰσέρχηται φῶς) πετάξασι πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ φεγγίτου ἔφυγεν, **θῆκε** ἐνέπνευσε, τῷ **θυμῷ** ἐπιμερ., **μένος** θάρρος, τόλμην, ἐνθουσιασμόν, **ἔτι** μᾶλλον **πάροιθεν** (ἔμπροσθεν) πρότερον, ἢ πρότερον κατὰ τὸν διάλογον, **ῆστι** ἔαίς, **θαμβέω** ἐκθαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, **κατὰ** θ. ἐνδομύχως, **δίσατο** διησθάνθη, τῷ ἐπῆλθεν ἡ ὑπόνοια.

306-23. 310 λοεσσάμενος τὸ λουτρὸν καὶ τὰ καθαρὰ ἐνδύ-

έὰν ή Πην. ἐπανήρχετο εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, θὰ ἔγίνετο πάλιν ὑπεξούσιος τοῦ πατρός τότε πλέον οἱ μνηστῆρες καταλείποντες τὸν οἶκον τοῦ Ὀδ. ὥφειλον νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν Ἰκάριον ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα τῆς Πην.— 277 **ἔσθνα** κατὰ τοὺς προηρωικοὺς χρόνους ή γυνὴ ἡρπάζετο ὑπὸ τοῦ συζύγου, ὕστερον προαγομένων τῶν ἡθῶν ἡγοράζετο ἀπὸ τοῦ πατρός της διὰ τῶν ἔέδρων συνήθως βιῶν, ἔπειτα δὲ προαγομένου ἔτι μᾶλλον τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἔεδνα ἡσαν γαιμήλια δῶρα τοῦ μνηστῆρος πρὸς τὴν μνηστήν καὶ τοὺς οἰκείους αὐτῆς, ἥδη δὲ ἐπὶ Ὁμήρου τὰ ἔεδνα δὲν παρεῖχεν ὁ μνηστήρος, ἀλλ' ἀπεκόμιζε μεθ' ἔαυτῆς ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου ὅς φερνὴν ἡ νύμφη εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου τοιαύτῃ φερονὴ θὰ ἔδιδετο καὶ εἰς τὴν Πην. ὑπὸ τοῦ πατρός της, ἔὰν ἀπεφάσιζε νὰ ἔλθῃ εἰς δεύτερον γάμον.— 280 **ἔρετησιν** ἔείκοσιν αἱ πολεμικαὶ νῆες παρ' Ὁμ. εἶναι πεντηκόντοροι, αἱ φροντιγοὶ καὶ αἱ ἐπιβατικαὶ ἔεικόσοροι, Πίν. Η'. 2.— 286 **χαλκοχίτων** ὁ χιτὼν εἶναι ἔνδυμα φοινικικὸν (σημιτικόν, κιτά), λινοῦν, λευκὸν ἢ ὑπωχρόν, εἰσαγθεὶς ὑπὸ τῶν Φοινίκων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φορούμενος μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν εἶναι ὁπατός, φορεῖται ἔσωθεν ὡς τὸ ὑποκάμισον, ἔχει συνήθως κειρίδας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος, ἔξικνεῖται ὡς τὰ πολλὰ μέχρι τῶν γονάτων, ζώννυνται κατὰ τὴν ἔργασίαν καὶ εἶναι τὸ μόνον ἔνδυμα τὸ φορούμενον ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπὶ τοῦ χιτῶνος ἐφορεῖτο ὁ **Ὥρωαξ**, συνιστάμενος ἐκ δύο χαλκῶν πλακῶν (γυάλων), ὃν ἡ μὲν ἐκάλυπτε τὸ στῆθος, ἡ δὲ τὰ νῶτα ἐπειδὴ τὰ γύαλα ἐφηρμόζοντο ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ἥδυνατο ὁ χιτὼν νὰ ἐκληφθῇ χάλκεος, ὡς ἡ κόρυς καὶ τὸ δόρυ πολλάκις καλοῦνται χάλκεα, διότι μέρη αὐτῶν εἶναι χαλκᾶ, χωρὶς νὰ εἶναι ὅλα ἐκ χαλκοῦ· ὅμεν **χαλκοχίτων** ὁ φέρων τοιοῦτον χιτῶνα καὶ Ὥρωακα — 291 **σῆμα...** ὁ ἄνθρωπος προέβη εἰς τὴν ταφὴν τῶν νεκρῶν ἀφότου ἐπίστευσεν ὅτι ὁ ἀποθανὼν καὶ μετὰ θάνατον ἔξηκολούθει ζῶν καὶ συνεχίζων τὸν ἐν τῇ γῇ βίον. Εἰχεν ἄρα οἱ νεκρὸς ἀνάγκην οἰκήματος (τάφου), ἵνα κατοικῇ ἐν αὐτῷ, καὶ σκευῶν καὶ ἔνδυμάτων καὶ ἀλλων προσφιλῶν πραγμάτων, ὃν ἔκαμνε χρῆσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μάλιστα τῶν ὅπλων, ἵνα καὶ ἐκεῖ συνεχίσῃ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ, πάντων συνθαπτομένων (πτέρεα, πτερεῖζειν). Τὸ θάπτειν ἐν Ἑλλάδι ἦτο διττόν, τὸ κατορύττειν καὶ τὸ καίειν ὁ Ὅμ. γινώσκει μόνον τὴν καῦσιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἐπεσωρεύετο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σωφὸς γῆς, ὁ τύμφος (χεύειν τύμφον, σῆμα), ἀναιμηνήσκων τοὺς ζῶντας τὸν φίλτατον ἀποικόμενον. Συχναὶ δὲ ἡσαν καὶ αἱ σπονδαὶ οὖν, ἔλαιον, μέλιτος πρὸς συντήρησιν τῆς ψυχῆς.—

300 δολόμητις ὁ Αἴγισθος, διότι οὐχὶ διὰ βίας, ἀλλὰ διὰ δόλου προέβη εἰς τὸν φόνον τοῦ Ἀγαμ., ἥρπασε τὸν θρόνον καὶ συνεζεύχθη τὴν μοιχαλίδα Κλυταιμήστραν.— **302 ἐν εἰπῃ** οἱ Ὁμ. ἥρωες ἀποδίδουσι μεγάλην ἀξίαν εἰς τὴν ὑστεροφημίαν.

306-8 ἡτοι 155, φίλα φρονέων ἐκ φιλικῶν αἰσθημάτων, ἐκ φιλικῆς προθέσεως, θέλων τὸ καλόν μου, ὡς τε ὅς, διοιωμ., (ἀγορεύει), **λήσομαι** ἐπιλήσομαι.— **309-13 ἐπιμένω** παραμένω, **ἐπείγομαι** σπεύδω, + γεν. ὃς ἔφετ., ἢ μιχ. ἐνδ.: παρὸδηλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς ἀπόπλουν, **ծφρα** τελ., **λοέω** (λοεσ-), ἀττ. λούω, λανο., **τεταρπόμενος** ἀδόγ. ἀναδιπλ.: ἀφ' οὐ στυλώσῃς διὰ τοῦ φαγητοῦ τὴν καρδίαν σου, **κίω** 22, **κίον** μιχ. κιών, πορεύομαι, μιβτ. κι-νέω, τὴν κινδίαν ἔννοιαν ἔχονσιν αἱ μετοχαὶ = ἵνα πρῶτον λουσθῆς καὶ καλοφάγης καὶ κατόπιν καταβῆς, **τιμήεις** (-ῆς) -ήσσα-ῆεν, βαρύτιμος, πολύτιμος, πρὸς τὸ δῶρον, δὲ ἀναφ. συμπ., **ἔσται** θὰ σοὶ εὑρίσκηται **κειμήλιον** (κεῖσθαι) πολύτιμον ἀντικείμενον, ὅπερ ἀποταμιεύεται¹ καὶ ἀσφαλῶς φυλάσσεται, **ἔμεο** ἔμεῦ, ἔμοῦ, **οἷα** ἕξ ἔκείνων, ὅποια² **φίλοι** ἐπίθ. ἐνεργ., **ξεῖνοι** **ξείνοισι** ἀντὶ τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντων. σχηματισθείσης διοιώσ: ἄλλοι ἄλλοις: ἐν ἀμοιβαίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ.— **314-8 ἀμείβομαι** 44, **μὴ** ἔτι, **κατεργάνω** 14, **λιλαίομαι** 15, ἢ μιχ. παρὰ τὸ **πέρ** 6 αἴτιολ. ἐπειδὴ βιάζομαι διὰ τὸ ταξείδιον (κνο.: μὴ ζήτει νὰ μὲ κρατήσῃς ἀδιαφροῶν..., παρὰ τὴν βιασύνην μου), **ὅτει κε** δὲ, τι ἄν, διτιδήποτε καὶ ἄν, **ἀνώγη** (σε) προκμ. ὑποτοῦ ἄρωγα, **κῆρος** κῆρος οὐ. (κέαρ, cor cord-is, καρδ-ία) καρδία, ὑποκ., **δόμεναι** δός (μοι), **φέρεσθαι** νὰ φέρω μαζί μου, τοῦ σκοποῦ ἀνερχομένω ὅταν θὰ ἐπιστρέψω, **ἔλλων** (ἐκ τοῦ κιβωτίου) ἀφ' οὐ ἐκλέξῃς, **καὶ μάλι** κ. ἐν ωραῖον, καὶ πολὺ μάλιστα ωραῖον, **δὲ** ἀντὶ **γάρ**, **ἔσται** (ὑποκ. δῶρον), **ἀμοιβὴ** ἀνταλλαγῆ, ἦν ὑπεδήλωσεν δ. T. 313, ἀνταπόδοσις: εἰς σὲ δὲ θὰ δοθῇ ἄλλο δῶρον ἀξιον ἀνταλλαγῆς, ἀνάλογον κατὰ τὴν ἀξίαν πρὸς τὸ ὕδικόν σου.— **319-23 ἄρα** λοιπόν, **ծρις** ἀ. θ. πτηνόν, δ. ὡς ἀναστροφή, **διαπέτομαι**, διεπτάμηρ, πετῶν διὰ μέσου φεύγω, **ἀνόπαια** αἰτ. οὐδ. πληθ. ἐπιφ. (ἀνά-δπαιον φεγγίτης στέγης, ἀνωθεν τῆς ἔστίας, ὅπως φεύγῃ δὲ καπνὸς καὶ εἰσέρχηται φῶς) πετάξασα πρὸς τὰ ἄνω διὰ μέσου τοῦ φεγγίτου ἔφυγεν, **θῆκε** ἐνέπνευσε, τῷ θυμῷ ἐπιμερ., **μένος** θάρρος, τόλμην, ἐνθουσιασμόν, **ἔτι μᾶλλον** πάροιθεν (ἐμπροσθεν) πρότερον, ἢ πρότερον κατὰ τὸν διάλογον, **ἥσι** ἔτις, **θαυμβέω** ἐκθαυμβοῦμαι, ἐκπλήσσομαι, **κατὰ** θ. ἐνδομύχως, **όλσατο** διησθάνθη, τῷ ἐπῆλθεν ἢ ὑπόνοια.

306-23. 310 λοεσσάμενος τὸ λουτρὸν καὶ τὰ καθαρὰ ἐνδύ-

ματα ἦσαν συνήθως ἡ πρώτη περιπούησις ἡ παρεχομένη εἰς τὸν ἔε-
νιζόμενον.—**321 δῶρον** ὁ ἔνειζων προσέφερεν εἰς τὸν ἔνειζόμενον,
ὅτε ἀπῆρχετο, δῶρον ἀναμνηστικὸν τῆς ἔνειας, τὸ ἔνειον, ἀξίας ἀναλό-
γου πρὸς τὴν περιουσίαν του καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἔνειου πολλάκις
τοιοῦτον δῶρον ἀνταπέδιε καὶ ὁ ἔνεισθείς.—Τί σκοπεῖ ὁ μακρὸς
διάλογος τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς τὸν Τηλέμαχον;

324-7 φῶς φωτὸς ἢ. ἀνήρ, ἐποίχομαι προσέρχομαι, ἀείδω
154, περικλυτὸς 300 περίφημος, τοῖσι τοπ. ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἥπατο
ἥντο, ἐκάθηντο, λυγρὸς (*lug-eo*) θλιβερός, ἐπιτέλλομαι διατάσσω,
ἐπιβάλλω, ἐκ Τροίης εἰς τὸ νόστον τὸ ἀντιπροσωπευόμενον διὰ τοῦ
δν.—**328-31 κούρῃ** κόρῃ, Ἱπάριος, περίφρων (ἢ περὶ ἐπιτ.)
περίνους, μὲ ἔκτακτον φρόνησιν προκισμένος, συντίθεμαι φρεσὶ
(ὅσα ἀκούων βάλλω μαζὶ εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, τοῦ ἀσιδήν, ὑπε-
ρώιον ὑπερῷον, ἀνώγαιον (ἄνω πάτωμα) ὑπὲρ τὸν θάλαμον (τὴν
γυναικωνίτιν), θέσπις κ. θεσπέσιος (θεὸς-σεπτ., ἐννέπειρ 1) ὃν ὁ
θεὸς μόνος δύναται νὰ εἴπῃ, θεσπέσιος, ἔξαίσιος, θεῖος, πατεβήσετο
μεικτ. ἀόρ., οἷο δόμοιο τῶν διαμερισμάτων της, ἀμα τῇ γε ἀσύνδ.
διασαφ.—**322-5 σταθμὸς παραστάς, τέγος οὐ.** (*tego*, στέγη) (ἐστε-
γασμένος) οἶκος, μέγαρον, πύκα (πυκ-ρὸς) στερεὰ (ἄνευ χασμάτων),
σχομένη κρατοῦσα, φέρουσα, κρήδεμονος οὐ. (κάρη-δέειρ) κεφαλόδε-
σμος, καλύπτρα, λιπαρὸς 3 λαμπρός, στιλπνός, ἀντα παρειάων πρὸ^τ
τοῦ προσώπου (ώστε νὰ φαίνωνται μόνον οἱ ὅφθαλμοι), ἀμφίπο-
λος ἀνευ ἀρθρου, ἀνὰ μία δὲ ἀμφίπολος, κεδνὸς (κήδομαι) προσε-
κτικός, πιστός, ἄρα εὐθύνης.—**336-44 δακρύσασα** ἐναρκτ. ἀναλυ-
θεῖσα εἰς δάκρυν, γάρ αἰτιολ. τὰ ἐν 339, θελητήρια τερψιθύμια,
εῦθυμα ἔσματα, διασκεδαστικά, βροτῶν/ἀντικ., κλεῖω (κλέος, κλέω)
κλείω, ὑμνῶ, παρήμενος παρακαθήμενος, οἱ δὲ παράταξις ἀντί :
ἐν ᾧ αὐτοὶ ἄζ., ἀποπανέ[’](ο), λυγρὸς 327, τείρω (tero, τέρετρον,
τόρος, τρυπάω) διαπερῶ, κατατρώγω, καθίκετο ἐπληξεν, μάλιστα
ἐν μεγίστῳ βαθμῷ, ἀλαστος ἀλησμόνητος, ἀφόρητος, τοίην μίσον
τοιαύτην, τόσον μεγαλοπρεπή μορφήν, ἡ κεφαλὴ ὡς τὸ τιμιώτατον
τοῦ σώματος ἀντὶ τοῦ ὅλου προσώπου,: μορφήν, ἀνδρὸς ἐκ τοῦ κε-
φαλῆ, εὐδὺ κτγρ. εἶναι εὐδέως διαδεδομένον.—**345-47 τί τ’ ἄρα**
διὰ τί λοιπόν, φθονέω ἐκ φθόνου ἐμποδίζω δ.τι εἰς ἄλλους προ-
ξενεῖ χαράν, ἐρίηρος 2, πληθ. μεταπλ. ἐρίηρες, (ἐρι-ἀραφίσκω) πολὺ^τ
ἀφωσιωμένος, πιστός, ἀγαπητός, δπτηγ ὅπως, νόσος ἡ καρδία, ἡ
ψυχή του, δρυνυμι ἐγείρω, δρυνυμαι, ἀόρ. ὀρόσιηρ, πρκμ. δρωρα,
ἐγείρομαι, πετῶ : ὅπως πετᾶ ἡ ψυχή του, κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὄθη-

σιν (ύπαγόρευσιν) τῆς ψυχῆς του, τῆς καρδίας του. — **347-9 τὸν σοὶ**, ἥθ.: ἵσως δὲν εἶναι οἱ ἀοιδοὶ ὑπεύθυνοι τοῦ θλιβεροῦ περιεχομένου, τῆς τραγικῆς ὑλῆς τῆς λυγρῆς ἀοιδῆς 340, ποθὸν πού, ὡς νομίζω, ἀλφηστής ἀ. (ἀλφαίρω κερδαίνω) οἱ ἐπιμόνως ἐργαζόμενοι καὶ κερδίζοντες, οἱ ἐν ἴδρωτι τοῦ προσώπου των ἀποζῶντες. — **350-52 οὐνέμεσις** 119 (ἐστὶ) δὲν δικαιούμεθα νὰ κατακρίνωμεν αὐτόν, **οἴτος** ἀ. μοῖρα (πάντοτε ἐπὶ κακοῦ), **Δαναοὶ** οὕτω καλεῖται πάντοτε δὲν ἐν Τροίᾳ Ἑλλ. στρατός, **ἐπικλεῖτο** 338 ἐπαινῶ, ἐπικροτῶ γενικῶς προτιμῶ, **τὴν ἐκείνην, ἥτις** (ἄν), **ἀμφιπέλομαι** ἀντηχῶ, γύρωφ, ἢ ἀμφὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ δύο ὅτα, : ἥτις πραγματεύεται νωπὰ γεγονότα, **ἀκουσόντεσσι** ἀκούουσιν. — **353-55 ἐπιτολμάετω** ἄς κάμινη ὑπομονὴν (διαρκοῦντος τοῦ ἄσματος), ἄς ἀκούῃ μὲν ὑπομονὴν, **φῶς** 324 — **356-9 κομίζω** (κομέω, ἵπποκόμισ...) ἐπικελοῦμαι, κυττάζω, **σ'** σά, **Ιστός** ἀ. (Ισταμαι) ἀργαλείος (ώς στηνόμενος δρόμος), **ἐπολχομαι** τρέχω εἰς, καταγίνομαι ἐν σπουδῇ εἰς τὰς ἐργασίας, **μελήσει** θὰ εἶναι τὸ μέλημα, **μῆθος** τὰ λόγια, τί δικαιοῦται νὰ εἴπῃ δὲ εἰς καὶ τί δὲ ἄλλος, **τοῦ** (κτητ.) κράτος, διότι αὐτὸς εἶναι δὲ πύριος ἐν τῇ οἰκίᾳ. — **360-4 θαμβέω** 323, **πάλιν βεβήκει** μετέβαινεν δύπισω, **οἰκόνδε** εἰς τὰ διαμερίσματά της, **πόστις** 14, 15, **δφρα** ἔως ὅτου, **οὐ** ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιμερ. — **365-66 δμαδέω** (δμαδος ἀ. πλῆθος ἀνθρώπων θορυβούντων, θόρυβος) θορυβῶ φύρδην μείγην, δὲ ἀόρ. ἐναρκτ. ἥρχισαν νὰ..., **ἀράομαι** ἐπφράζω τὸν πόθον: ἐν ζωηροῖς ἀλαλαγμοῖς ἔξεδήλωσαν τὸν πόθον, **κλιθῆναι** νὰ κατακλιθῶσι, **παρὰ** ἀρχ. τοπ. τῆς παρὰ: πλησίον, **λέχος** οὐ. (*λέχομαι κοιμίζομαι, λόχος ἐνέδρα, λοχάω-ῶ, ἄλοχος, λεχώ) κλίνη, **λεχέεσσι** τοπ.

325-66. 326 νόστον λυγδόν οἱ Ἀχαιοὶ κατὰ τὴν ἐκ τῆς Τροίας ἐπάνοδον ἐπαθον πολλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τοῦ Αἴαντος τοῦ νιοῦ τοῦ Ὁιλέως, βασιλέως τῶν Λοκρῶν, δστις κατὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἰλίου βίᾳ ἀποσπάσας ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς δὲ ὡς ἱκέτις εἶχε ζητῆσει ἄσυλον ἢ ἕρεια τοῦ ναοῦ Κασσάνδρα, μυγάτηρ τοῦ Πριάμου, ἡχμαλώτισεν αὐτήν ἀλλ᾽ ἢ Ἀθηνᾶ ἔξιργισθεῖσα διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κατὰ τὸν νόστον πολλὰ δεινά δὲ ἀσεβήσας ἥρως συνετρίβη περὶ τὸν Καφρηέα ναυαγήσας, δὲ Ἀγαμέμνων ἐδολοφονήθη, δὲ Μενέλαος καὶ δὲ Οδυσσεὺς περιεπλανήθησαν καὶ ἄλλοι ἐπαθον ἄλλα. — **328 ὑπερωιόθεν** ἡ Πην. ἀπεσύρετο εἰς τὸ ὑπερφῶν, δπον ἐφησύχαζε μόνη κρητιμοποιοῦσα αὐτὸ καὶ ὡς κοιτῶνα. Ἐκεῖθεν ἥδύνατο διὰ τοῦ δπαίου τοῦ μεγάρου νάκυνση τὸ ἄσμα τοῦ Φημίου. — **331 ἀμφίπολοι δύο** αἱ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἥρωίδων καλοῦνται συνή-

θως δημωαί, ἢ δορυάλωτοι γυναῖκες ἢ ἀγορασθεῖσαι ἀπὸ πειρατῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κυριῶν δὲν ύφίσταται συνήθως μέγα χάσμα ἀλλὰ τούναντίον οἰκεία ἀναστροφή, διότι ὡς πισταὶ θεράπαιναι δύνανται νάπολανσι μεγάλης ἔκτιμησεως καὶ φιλόφρονος εὔνοίας τοιαῦται εὐνοούμεναι, ἐν κρείττονι μοίρᾳ τῆς συνήθους δημωῆς, ἵσαν αἱ δημιτοῖοι, αἴτινες, εἰ καὶ ἡσχολοῦντο εἰς τὰς ἔργασίας τοῦ οἴκου, ἀπετέλουν τὴν ἀκολουθίαν τῶν δεσποινῶν ἢ δεσποινίδων. Βασιλεῖς καὶ βασίλισσαι ἐμφανίζονται δημοσίᾳ συνοδευόμεναι πάντοτε ὑπὸ θεραπόντων (δορυφόρων) καὶ θεραπαινῶν, συνήθως δύο.—**334 κρήδεμνον** καὶ αἱ Ἀχαιίδες ἔξερχόμεναι δημοσίᾳ ἐκαλύπτοντο κατ' ἔθος ἀνατολικόν πρὸς τοῦτο ἐφόρουν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῆς τὴν **καλύπτραν** ἢ **κρήδεμνον**, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, ἄλλοτε βραχυτέραν, ἄλλοτε μακροτέραν, κατερχομένην ἑκατέρῳθεν τῶν παρειῶν καὶ δημιούρων τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τοὺς ὄμους, τὸν αὐχένα καὶ τὰ νῶτα, ὥστε τὸ πρόσωπον νὰ είναι ἐλεύθερον, ἐν ἀνάγκῃ καλύπτομενον καὶ τοῦτο (ἐν ᾧ ἐν Ἀνατολῇ καλύπτει καὶ τὸ πρόσωπον) πρβλ. καὶ τὴν καλύπτραν τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐγκλησίᾳ, παρεμφερῆ πρὸς τὴν Ὄμηρικήν.—**336 θεῖον** διὰ τί καλεῖται οὕτως ὁ ἀιδός; — **344 Ἑλλὰς παρ'** Ὁμ. είναι μικρὰ χώρα καὶ πόλις ἐν Φθιώτιδι τῆς Θεσσαλίας, ἀνήκουσα εἰς τὸ ιράτος τοῦ Ἀχιλλέως ἀλλ᾽ ἐν τῇ φράσει **καθ'** **Ἑλλάδα καὶ μέσον** **"Ἀργος** ἔχει εὑρυτέραν σημασίαν σημαίνουσα τὴν Βόρειον καὶ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα.—**"Ἀργος** τὸ Ἀχαικόν, ἡ ἐπικράτεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐξ ἣς ὡς ἴσχυροτάτης ὀνομάσθη καὶ ἡ ὅλη Ηελοπόννησος, ὡς ἐνταῦθα διὰ τῶν δύο τούτων τμημάτων δηλοῦται ἡ ὅλη Ἑλλάς ὅθεν ἡ φράσις=πανταχοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἀνὰ τὴν Ἑλλάδ. σύμπασαν.—**347 Ζεὺς αἴτιος** 33.—**349 Δαναοί** κυρίως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἀργούς, παρ' Ὁμ. πάντες οἱ ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντες Ἑλληνες.—**364 Ἀθήνη** ὡς κηδεμὼν τοῦ ὅλου οἴκου τοῦ Ὀδ.—**365 σκιδέντα** ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἡλιόλουστον αὐλῆν τὸ μέγαρον ἐδέχετο τὸ φῶς μόνον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ τοῦ ὅπαίουν ἐν ταῖς θερμαῖς χώρας τοῦ Νότου τὸ σκιερόν είναι πλεονέκτημα τῆς κατοικίας πολύτιμον.

367-71 ἔχοντες **ὑβριν** ὑβρίζοντες (ὑπέρ, ἐν τῇ χρήσει ὑπερτέρας δυνάμεως φερόμενοι αὐθαδῶς, ἀλαζονικῶς), ἀκολασταίνοντες, ἀσχημονοῦντες, **ὑπέρβιος** (μὲν ὑπερβάλλουσαν βίαν) αὐθαδῆς, βίαιος: δὸν ἡ ἀσχημοσύνη ὑπερέβη πᾶν ὅριον, **δαίνυμαι** 228, πρβλ. δαινυμών, **βοητὺς-ύος** θόρυβος, τό γε ἐπεξ. ἐν τοῦ ἀκονέμεν: τοῦτο βέβαια, (*ἐν*)ἀλίγικος δημοιος, **αὐδὴ** φωνὴ (ἀνδάρω).—**372-3 ἥδη** θεν

(ἡώς θ. πρωία) ἀπὸ πρωίας, αὔριον τὴν αὐγήν, **κίω** 22,311, **καθέζομαι** κάθημαι, συνεδριάζω, συσκέπτομαι, **ἀπόφημι**, ἀποείπω : ἐκφράσω παροησίᾳ, ἀπροκαλύπτως, καθαρὰ καὶ ξέστερα, **μῆδος** 273, **ἥμιν** ἔγκλ. τύπ. ἀντὶ ὑμῖν, **ἀπηλεγέως** (ἀπηλεγής, ἀπό-ἀλέγω φροντίζω) ἀφροντίστως, ἀπροκαλύπτως.— **381-2 ἄρα** ώ; ήτο φυσικόν, **διδάξ** ἐπίρ. διὰ τῶν ὁδόντων, πρβλ. πύξ, λάξ, ἀποίξ, δ. **φύντες** ἐν χ- σφιγκτὰ δαγκάσαντες τὰ χειλῆ, δ ὅτι, διότι. — **383-7 ἥ μάλα δὴ** ἐ βέβαια χωρὶς ἄλλο, ἀναμιφιβόλως, **ὑψαγόρης** (ὕψι-ἀγορεύω) κοι- πορόημων, μεγάλαινχος, **μὴ σέ γ'** ἀπειχή: νὰ μὴ δώσῃ δ ὡςδὲς νὰ γίνηται, **Κρονίων** Κρονίδης, δ **υῖδος** τοῦ Κρόνου, **ἀμφίαλος** 2 (ἀμφι- ἄλλος θ.) περίκλυστος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, δ τὸ εἰναι βασικέα, γενεῆ δυνάμει τῆς καταγωγῆς σου, κληρονομικῷ ἀπὸ τοῦ πατρὸς δικαιώ- ματι.— **388-93 ἄγαμαι**, ἡγαστάμην, (θαυμάζω, φθονῶ) ἀγανακτῶ, ἀγάσσεαι ὑποτ.: καὶ ἐν δυσαρεστηθῆταις κατ' ἐμοῦ δι' δ.τι εἴπω, **καὶ τοῦτο** καὶ αὐτὸ μάλιστα (βασιλεὺς εἶναι), **ἀρέσθαι** τοῦ ἄρνησθαι δ, **Διός γε...** ἀρκεῖ μόνον δ Z. νὰ ἥθελε νὰ παραμέχῃ τοῦτο, **ἥ φῆς** ἀλήθεια φρονεῖς, φρ. ζωσ, **τεύχω** 244, 277, δ πρκμ. μ. τέτυγμαι, ὑπρσ. τετύγμην πολλάκις κείνται ἀντὶ τοῦ: εἰμί, ἦν, **κάκιστον** τὸ μέγιστον τῶν δυστυχημάτων, **ἐν ἀνθρώποισιν** ἐν τῷ κόσμῳ, οὐ μὲν **γάρ τι** ἀλήθεια δὲν εἶναι ποσῶς, **κακὸν** (ἐστὶ) κατγρ., **τὲ - καὶ**, ἀσύνδ. αἰτιολ., **αἰψια** εὐθύνεις, δῶ δονομ. αἰτ. ἀντὶ δῶμα, δ οἴκος, οἱ τῷ βασιλεῖ, δπερ ἐνυπάρχει ἐν τῷ **βασιλευέμεν** βασιλέα εἶναι, **τι- μηέστερος** 312 (ἐστὶ) τιμάται περισσότερον (ἢ πρότερον).— **394-8 ἀλλ'** **ἥτοι** ἀλλὰ τί νὰ γίνη; **βασιλήες** εὐγενεῖς δυνάμενοι νὰ προ- βάλωσιν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ θρόνου, **κὲν ἔχησιν παρ'** Ομ. δ ὑποτ. + ἀν ἦ κέν ἐν κυρίαις, (καὶ ἔξηρτημ.) προτ. ογμ. προσδοκίαν ισοδυ- ναμοῦσα πρὸς μέλλ. δρ. ἔξει ἦ εὐκτ. + **ἄν**, λάβοι ἄν, **τόδε** τὸ βασιλ. ἀξίωμα, **ἄναξ** κύριος, οἰκοδεσπότης (**ἄνασσα**, **ἄνασσω**), **ἡμέτερος** ἐκ τῆς οἰκογ. γλώσσης, **δμώς-ωδς** ἀ. (δάμ-ρασθαι) δοριάλωτος δοῦλος, θ. δμωὴ 147, **ληζομαι** (**λεία**, λητὸς θ.) λαφυραγωγῶ. — **399-404 αὗτε ἀφ'** ἐτέρου, **ἐν γούνασι...** 267, δς τις... πλ. ἐρ. ἐπεξ. τοῦ ταῦτα, **ἔχοις** δύνασαι νὰ κατέχῃς, **οίσιν** σοὶς ώς αὐτοπ. ἀντων., τιθεμένη ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ γλώσσῃ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων: τοῖς σαυτοῦ, τοπ. 117, **μὴ ἔλθοι** παραχωρ.: δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ ἔλθῃ, καλὰ θὰ κάμῃ νὰ μὴ ἔλθῃ, **βίηφι** δργ. (ἢ δργ. ἀντὶ γεν. ἢ δοτ.), **ἀπορ- ραιώ** ἀποσπῶ, + διπλ. αἰτ. κατὰ τὸ ἀφαιρεῖσθαι, **ναιετάω** διάφ. τύπος τοῦ **ναιώ** α 51, : ἐφ' δσον ἢ Ιθ. (κατοικεῖ τὴν θέσιν τῆς) νηφίσταται ἀκόμη.— **405-9 φέριστος** κ. φέροτατος, συγκ. φέροτερος,

ἐκ δ. φερ- ἐν τῇ σημ. τοῦ ὑπερφέρειν, γενναιότατος, ἔρεσθαι τοῦ εἰρεσθαι, μ. εἰρήσομαι, 180, διπτόθεν πλ. ἐρ. ἄνευ ἐρωτ. σημείου, ποίης, ποῦ εὐθ. ἐρ., ποῦ δέ νν καὶ ποῦ λοιπόν, γενεὴ ἡ οὐκογένεια, ἀρουρα-ρης θ. (ἀρόω ἀροτρῷ) γῆ καλλιεργήσιμος, ἥδ-ἡ 175, ἀγγελίην π. ἐρχομένοιο εἴδησίν τινα περὶ τῆς ἐπανέρδου τοῦ πατρός, γεν. ἀντικ., φέρει ἐνεστ., διότι οἱ μνηστῆρες τώρα θὰ ἐμάνθανον αὐτήν, ἵκω κ. ἵκάνω ἥκω, τόδε ἐπιθ. διορ. τοῦ συστ. ἀντικ., ταύτην ἐδῶ τὴν ἔλευσιν, ἐδῶ, (ἐ)έλδομαι (*Fel-*, velle βούλομαι) ἐπιθυμῶ, χρῆσος οὐ. (χρὴ) χρεία, ἀνάγκη,: ποθῶν νὰ διεκπεραιώσῃ ίδίαν του ἐπείγουσαν ὑπόθεσιν.— 410-1 οἶον ἐπιφ. πᾶς, μὲ ποῖον τρόπον, ἀναίσσω 102 ἀναπηδῶ, ἀνατινάσσομαι, ἄφαρ εὐθύς, μετὰ μτχ. ὡς τὸ εὐθύς, οὐδὲ^ν ὑπέμεινε καὶ δὲν κατεδέχθη νὰ μείνῃ, γνώμεναι σκοποῦ: νὰ τὸν γνωρίσωμεν, νὰ κάμωμεν τὴν γνωριμίαν του, οὐ μὲν γάρ τι 392, δ. γάρ αἰτιολ. τὴν ἔννοιαν: καὶ διμως ἡ σπουδὴ του καὶ δ. φόβος του ἡσαν ἀδικαιολόγηται εἰχε τὴν στοιχειώδη ὑποχρέωσιν νὰ παραμείνῃ νὰ τὸν γνωρίσωμεν, διότι αἰτιολογεῖ τὸν πόθον νὰ γνωρίσωσιν αὐτόν· *κακὸς* ταπεινός, κοινός, τῆς κατωτέρας κοινων. τάξεως ἀνθρωπος, ὡπα ἴσως οὐδ. (δ. "Ομ. προσώπατα, προσώπασι) δψις: εἰς τὸ ίδει(ν).— 412-6 πεπνυμένος μετὰ πολλῆς περισκέψεως, δ 413 ἀπόκρισις εἰς 408, πείθεμαι δίδω πίστιν, ἔλθοι ἀγγελίη, *θεοπροπίη* κ. *θεοπρόπιον* προφητεία, μαντεία, ἐκ τοῦ θεοπρόπος (θ.-πρεπ., *prec-or* παρακαλῶ καὶ ἐρωτῶ, πρβλ. *gogo*) μάντις, ἦν τινα δποιανδήποτε, ἔξερέω-ομαι ἔξερωτῶ,: διερωτῶσα τοὺς μάντεις περισυλλέγει.— 417-20 417-8=180-1, φρεσὶ δὲ ἀλλ' ἐνδομύχως, ἔγνω εἰχεν ἀναγνωρίσει.— 421-4 τρεψάμενοι στραφέντες, διφρέντες, δρχηστεύς θ. δρχησις, ἰμερόεις (ίμερος ἀ. πόθος, ἰμείσομαι 41 ποθῶ) θελητικός, μένον ἀνέμενον, ἐπὶ ἔλθεῖν, ἔσπερδος ἀ. ἐσπέρα, δὴ πλέον, ἔβαν ἔβησαν, *κακηείω* (κατ-κείω, ἐφετ. τοῦ κεῖσθαι) ἐπιθυμῶ νὰ κατακλιθῶ.

367-420 δ. Ἀντίνοος καὶ δ. Εὐδύμαχος οἱ σπουδαιότατοι καὶ ἴσχυρότατοι τῶν μνηστήρων τῆς Πην.— 386 *Κρονίων* 345.— 387 πατρώιον ἐκ τούτου φαίνεται δτι ἡ ἡρωικὴ βασιλεία ἡτο κληρονομική.— 393 ἀφρειδὸν-τιμήστερος πρόσοδοι τοῦ βασιλέως πρὸς διατήρησιν τοῦ ἀξιώματος καὶ ἀξιοπρεπῆ παράστασιν εἶναι α') τὸ τέμενος, ατῆμα τοῦ στέμματος, τὸ δποιον ἀποχωριζόμενον ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐκ τῆς κοινοτικῆς χώρας καὶ δωρούμενον αὐτῷ ἐκαρποῦτο κληρονομικῶς, β') οἱ νενομισμένοι φρόοι, γ') προαιρετικὰ δῶρα, δ') μερὶς τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, ε') προσκλήσεις εἰς δεῖπνα καὶ

ς') τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ λαοῦ τὰς δαπάνας τῆς ξενίας καὶ τῶν ξενίων, τὰ δόποια δωρεῖ εἰς τοὺς ξένους, τῶν δείπνων, τὰ δόποια παρέχει εἰς τοὺς εὐγενεῖς (οἰνον, βοῦς...). Τὰς τιμὰς ταύτας διετήρησαν οἱ βασιλεῖς τῆς Σπάρτης ἐτρέφοντο δημοσίᾳ δαπάνῃ λαμβάνοντες διπλῆν μερόδα ἐν τοῖς συσσιτίοις, εἶχον τὰ βασιλικὰ κτήματα ἐν τῇ Λακωνικῇ, ἔλαμβανον τὸ τρίτον τῶν λαφύρων ἐν πολέμῳ, τὰ δέοματα πάντων τῶν θυσιαρών, ἐν πολέμῳ δὲ καὶ τὰ νῶτα αὐτῶν, ἐκ τῶν νεογνῶν πάσης συνδεόμενοι, προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι κ. ἄ.—
394 βασιλῆς μέλι τοῦ εὐγενῶν οἴκων, βασιλικῶν γενῶν δυναμένων νὰ λάβωσι τὴν βασιλείαν διαφερομένων τοῦ δονόματος δεικνύει τὴν προαγωγὴν τῆς δυνάμεως τῶν εὐγενῶν καὶ τὴν μείωσιν τῆς βασιλικῆς ἔξουσίας.—
398 ληίσσατο ἐν πειρατικαῖς ἐπιδρομαῖς εἰς ὅμορους χώρας, πρὸς ἃς δὲν διετέλει ἐν φριλικαῖς σχέσεσι 171.—
400 θεῶν ἐν γούνασι 267.—
411 κακῷ οἱ ἐλεύθεροι κάτοικοι πάσης χώρας διηροῦντο εἰς τοὺς εὐγενεῖς καὶ τὸν δῆμον οἱ εὐγενεῖς πλὴν τῆς εὐγενίας καὶ τοῦ πλούτου ἐπιστεύετο δτὶ ἐλέφ θεοῦ (ὅς διογενεῖς) συνεκέντρουν καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀρετήν, ἐσθλοὺς καλούμενοι, ἐν φοίνικαῖς περιστεραῖς καὶ λέγουσιν εἶναι εὐδιάκριτα ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς μορφῆς καὶ λέγουσιν διτὶ εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν ἡρετοῦνται αἷμα.—
416 καλέσασα θεοπρόπον καὶ σήμερον αἱ γυναικεῖς περισυλλέγουσαι Ἀθιγγανίδας ἢ μαγίσσας ζητοῦσι νὰ διερευνήσωσι διτὶ αὐτῶν τὸ μέλλον.—
424 οἰκόν δε οἱ μνηστῆρες δὲν ἔχουμεντο ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Ὁδοῦ, ἀλλ' οἱ μὲν Ἰθακῆσιοι ἐν τοῖς ιδίοις οἴκοις, οἱ δὲ ἄλλοι δπου ἔκαστος ἔξενται.

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ε

Tὰ μεταξὺ α-ε- Ὁ Τηλ. συγκαλέσας ἀγορὰν τοῦ δήμου ἔκαντηρίασε τὰς ἀτασθαλίας τῶν μνηστήρων καὶ μάτην ἥξισε τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο ἐπιβὰς πλοίου ἀπέρχεται εἰς Πύλον καὶ εἰτα εἰς Σπάρτην πρὸς τὸν Μεν., δτις ἀγγέλλει αὐτῷ δτὶ κατὰ τὸν θαλάσσιον ἥρωα Πρωτέα διατρίβει ἐν Ὡγυγίᾳ, ἀδυνατῶν νάποπλεύσῃ διτὶ ἔλλειψιν πλοίου.

28-32 ἦ γ'. ἐν πρτι. τοῦ ἥμιλ (αιο) λέγω, παρ' ἀττ. ἐν τοῖς ἥμιλ δ' ἔγω, ἦ δ' ὅς, εἰπε: ταῦτα λοιπὸν εἰπε, ἀντίον ηὔδα συνήθως: ἀμείβετο, ἀπεκρίθη, 213, ἐνταῦθα: προσεφώνει, ἀπηγόμυνε τὸν λόγον, αἰτιολ. τὴν ἐν 30 ἀνατιθεμένην αὐτῷ ἐντολήν, αὔτε εἰς τὸ σύ:

σὺ πάλιν, ἀφ' ἑτέρου, τούλάγιστον, τά τ' ἄλλα περὶ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν εἶσαι κανονικῶς, 30-1 = a 86-7, πομπῆς ὑπὸ τὴν δόηγίαν (καὶ προστασίαν), οὔτε·οὔτε εἰς τὸ νόστον.— 33-40 πῆμα α 49, σχεδὴ θ. σχεδία, πλοίον αὐτοσχεδίως (ἐκ τοῦ προχείρου) κατασκευαζόμενον (τουρκ. σάλι) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ναυπηγικῆς ναυπηγούμενα, πολύδεσμος 2 ἡ συνδεδεμένη διὰ πολλῶν δεσμῶν (ἵλιων, σχοινίων...), καλοδεμένος, στερεός, Σχερίη Σχερία, ἐφίβωλος 2 (ἐρι(ἐπιτ.)-βῶλος) δὲ ἔχων μεγάλους βώλους, παχύγειος, εὔφορος, Φαίηκες Φιάκες, γέγασ π. γέγονα (γεν-γα-ώς τεν-, τα-, τείνω), ἀγχίθεος (δὲ ἄγχι ἐγγὺς α 157 -θεῶν, ὃς πρὸς τὴν καταγωγὴν) πλησιέστατος συγγενῆς τῶν θεῶν: κατάγονται, ἔχουσι στενὴν συγγένειαν πρός, περὶ (ἐπιθ.) περισσῶς, κῆρι (τοπ.) ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐξ ὀλης καρδίας, ἐγκαρδίως, θεῶν ὡς ἀναστροφή, χαλκός.. χαλκᾶ..σκευή, ἐσθῆτης α 165 ἵματισμός, ἄλις ἐπίσ. ἀψετά, σωρηδόν, ἐν ἀφθονίᾳ, πολλὰ εἰς πάντα τὰ προειρημένα, ἐξήρατο ἀόρ. τοῦ ἐξάρνυσθαι 5 ἡ ἐξαίρεσθαι ἀποκομίζειν, κερδίζειν, ἀπήμων ἀπαθής, ἀβλαβής, λαγχάνω λαμβάνω διὰ κλήρου, αἴσα θ. μερίς (aequus), ληής-ίδος θ. λεία, λάφυρα, ἐκ τούτου ληζομαί α 398, ἀπὸ λ. εἰς τὸ αἴσαν.— 41-2 ὡς πρὸς τὸ μοῖρον ἐστί: οὗτος εἶναι μοιραῖον δι' αὐτόν, αὐτὴν εἶναι ἡ μοῖρά του, ὃς ἐλέκθη 32-40, ὑψόδοφος 2 δὲ ἔχων ὑψηλὴν δροφήν, ὑψηλός.

28-42. 28 Ἐρμείας α 48 νίος τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, θυγατρὸς τοῦ "Ατλαντος α 52.—30 νύμφη α 14.—εὐπλόκαμος α 86.—34 Σχεδὴ χώρα, ἦν ἐφαντάζοντο ΒΔ τῆς Ἰδάκης, ταυτιζομένη πρὸς τὴν νῆσον Κέρκυραν καὶ οἰκουμένη ὑπὸ τῶν Φαιάκων, ἀγχιθέων, διότι δὲ βασιλεὺς αὐτῶν Ἀλκίνους ἦτο ἔγγονος τοῦ Ποσειδῶνος, αὐτοὶ κατά τινα παράδοσιν ἐγεννήθησαν ἐκ τῆς Γῆς ὡς οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες.— 40 ληίδος αἴσαν πᾶσαν πολεμικὴν λείαν ἐχώριζον οἱ μετασχόντες τῆς στρατείας στρατιῶται εἰς ἵσα μερίδια, διανεμόμενα μεταξὺ αὐτῶν διὰ κλήρου ἄλλὰ πρὸ τῆς διανομῆς τὰ κάλλιστα τῶν ἀντικειμένων τῆς λείας ἢ πρόσθετόν τι μερίδιον ἐξεχωρίζετο ὅπ' αὐτῶν καὶ ἐδίδετο τιμῆς ἔνεκα εἰς τὸν ἡγεμόνα, καλούμενον γέρας, μετὰ τοῦ κληρουμένου εἰς αὐτὸν μεριδίον, πρβλ. καὶ α 393.

43-9 οὐδὲ ἀπίθησε λιτότης: εὐθὺς ὑπήκουσε, διάκτορος Ἀργεϊφόντης α 38, 84, 44-6=a 96-8, ἀμβρόσιος π. ἀμβροτος (α (στ) βροτὸς θνητός, ἐκ δ. μορ-, μορ-, μόρ-ος, μοῖρα, mors, μορτός, μβροτὸς (ῶς μεσημ(ε)ρία-μεσημβρία), ἐν συνθ. ἀμβροτος, ἄλλ' ἀπλοῦν

βροτὸς) ἀθάνατος, θεῖος, αἰώνιος, ἄφθαρτος, φέρον συνήθως ἔφερον, μὴν α 71, ὑγρὴ ὡς οὐσ. Θάλασσα, προβλ. ἥπειρος, χέρσος, ἔξοδος., ἀπειλων-ονος (ἀ-πέιρατα πέρατα) ἄπειρος, ἀπέραντος, πνοή θ. πνοή, ἄμα π. ἀνέμοιο συγχρόνως μὲ τὴν πνοήν τοῦ ἀνέμου, ἀμιλλώμενον μὲ..., τῇ ἦ, θέλγει μαγεύει, ὑπνωτίζει, ἀποκοιμίζει, ὡν (ὄμματα θέλκειν) ἐθέλει, τοὺς δὲ ἄλλους δέ, ὑπνός ὑπνώττω, ὑπνώντας ἐσχῆμ. κατὰ τὰ εἰς -ώ α 32, κρατὺς (ἔξ οὖ κράτιστος, ὡς ἡδὺς ἡδιστος) κρατερός.—50-4 ἐπιβαίνω πατῶ ἐπάνω, ἔμπεσε ἐπεσεν, ἔροιφθη μέσα, σεύατο ἀόρ. ἀσιγμος, ὡς ἔχενα, τοῦ σεύομαι, ἀόρ. καὶ ἐσσύμην, προκμ. ἐσσύμην, τίθεμαι εἰς ταχεῖαν κίνησιν, δρμῶ, πετῶ, ἐπὶ κύμα ἐπάνω εἰς τὰ κύματα, λάρος ἀ. γλάρος, δεύτεροιμι βρέχω-ομαι (παρ' ἥμιν ἐν τῷ ἀναδείνω-ἀναβλύζω), ἄλμη θ. ἄλμυρὸν ὑδωρ, θάλασσα (προβλ. σήμι. ἄριμη), πυκνινὰ αἰτ. πυκνόπτιλα, ἀγρώστω (ἄγρη-α) ἀγρεύω, ψαρεύω, ἀτρόγητος α 72, δχέομαι (α 68, γαήοχος) ἐποχοῦμαι, φέρομαι: διωλίσθησεν, πολέεσσιν πολλοῖς: ἐπὶ τῶν ἀτελευτήτων κυμάτων, ἵκελος 3 κ. εἴκελος 3 (Feix-, Fix-, ἔ-οικ-α) ὅμοιος.—55-8 τὴν νῆσον τὴν πολλάκις μνημονεύθεισαν, ἢ αἰτ. τὸ τρίμα, τηλόδι τ. τηλοῦ α 22: μεμακρυσμένην, ἀπωτάτην, ἔνθα τότε, λοειδής 2 (ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ θίου) σκοτεινός, βάσις πατήσας, ἥπειρόνδε εἰς τὴν ἔηράν (καὶ περὶ νήσου: ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν θάλασσαν), ἥιεν ἥει, σφραγίς ὅτου, σπέος α 15, τῷ ἔνι ἀναστρ. ἐνὶ τῷ, ναίω κ. ναιετάω α 51, τέτμεν α 218, ἔγδοθι ἔνδον.—59-62 ἐσχαρόφιν ἀντὶ ἐσχαρῆφιν ὡς ἔξ δν. ἐσχαρον, ἐπ' ἐσχαρόφιν ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἐστίας, δδμή θ. (δζω, δδωδα, δδχ-) δσμή, εὐδαία, κέδρος θ. τὸ κέδρον, δένδρον παρεμφερές πρὸς ἐλάτην, θύνον ἢ θύνος θ.: (ἀγν. δνομ.) ἡ μετ' εὐδόσμου ξύλου κυπαρισσοειδῆς θύνια (νῦν τούγια, Thuiā), εὐκέατος 2 (εῦ- κεάζω διασχίζω) εὐκόλως διασχίζομενος, δαίω (δαF-, δαν-λός, δαλός, δαῖς-δής) καίω, τηλόσε δὲ παράταιξις ἀντὶ: οὕτω μέγα (πῦρ), ὥστε..., δαιδιάω (δαιδή) ἐπιτεταμ. τύπ. τοῦ ἀείδω φέδω, δψ θ. (vox) φωνή, περκίς θ. σαΐττα (ἢ τὸ ξυλόκτενον), ἐποίχομαι πηγαίνω καὶ ἔρχομαι (διὰ τὸ πλάτος τοῦ ὑφανομένου ὑφάσματος), ἱστὸς 357: πρὸ τοῦ ἀργαλειοῦ.—63 - Θ σπέος ἀμφὶ ἀναστροφὴ τῆς ἀμφὶ μὴ ἀναβιβαῖούσης τὸν τόνον, τηλεθάρων-ωσα 3 (τηλεθάρω ἐκτενέστ. τύπ. τοῦ θάλλω) εὐθαλής, θαλερός, πλήθρη-α θ. δένδρον ὑδροχαρές, πλῆθρος ἢ πλέθρα, αἴγειρος θ. μαυρολεύκη, ταννούπτερος 2 (ταννώ τείνω, τεντώνω) ἀπλώνων, τεντώνων τὰ πτερά, εὐνάζομαι (εὐνή πλίνη) κοιμῶμαι, κουρνιάζω, σκώψ-ωπδες ἀ. (σκοπ-έω) εἰδος γλαυκός (ἐκ τῶν ἀτενῶν

δρθαλμῶν) ἦ: εἶδος φίλοσοφόμυονος πτηνοῦ, δπερ ἀπομιμεῖ ται τὰς φωνὰς κακοήλως (σκλώπα, ποiqueur), **ἱρηξ-ηκος** ἄ. ἵέραξ, **κορώνη** θ. κουρούνα, **τανύγλωσσος** 2 (*τανύ-s, τάνυ-μαι τείνομαι) διάτλινων τὴν γλῶσσαν, **εἰνάλιος** (ἐν ἀλλ θ.) θαλάσσιος, τὲ α 50, μέμηλε πρόκι. τοῦ μέλειν προσωπικ.: αἴτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἔργα τῆς θαλάσσης, ἔχουσι νὰ κάμωσι μὲ τὴν θάλασσαν, ἥ ἀναφ. πρότ. ἐπεξ. τοῦ εἰνάλιαι, ἥ δὲ προεξαγγέλλει τὸ ὑποκ. ἡμερίς, δηλοῦν καὶ τὴν μετάβασιν εἰς τι νέον: ἀλλὰ καὶ ἥ..., **ἡμερὶς-ἴδος** θ. ἄμπελος, κλῆμα, κληματαριά, **ἡβάω** (νεᾶζω, ἀκμᾶζω) ἀπολύνω ἀφθόνους βλαστούς, σφριγῶ, **τανύω** (*τανύς, τανύγλωσσος) τείνω: ἥτο ἔξηπλωμένη, περὶ σπέέος γύρῳ ἀπὸ τὸ..., γλαφυρός α 15, **τεθήλει**, ὑπρστκ. τοῦ θάλλειν, ἐκρέματο δὲ βρίθουσα τροφανῶν σταφυλῶν.— **70-3 πίσυρες** αἰολ. τέσσαρες, **ἔξείης** α 145, **δέον** ἔτρεχον, λευκός διαυγής, δοτ. συνοδ., **ἄλλυδις** ἄλλοσε, ἄλλῃ, **τετραμμέναι** ἄ. ἄλλῃ ἐκάστη ἐστραμμένη πρὸς διάφορον κατεύθυνσιν, **ἄμφι** διόγυρα ἀπὸ τὰς πηγάς, **μαλακοὶ** διὰ τὸ διγόδον τοῦ ἑδάφους καὶ τὰς μαλακὰς πόας, **θηλέω** θάλλω, είμαι κατάρυτος ἐκ θαλερῶν.— **73-6 ἔνθα** ἐκεῖ, **ἔπειτα** τότε, ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, κατόπιν τῶν θελγήτρων τοῦ τοπείου, **καὶ ἀθάνατός περ** καὶ ἀθάνατος ἀκόμη, καὶ ἀντοὶ οἱ ἀθάνατοι, **ἔπειλθῶν** ἐὰν ἥθελεν ἐπισκεφθῆ, **θηέομαι**, ἀττ. θεάομαι: ἥθελε καταληφθῆ ὑπὸ θαυμασιοῦ, καταπλήξεως, **ἥσιν** ἕιπε, **ἔνθα** ἐκεῖ, πρὸ τοῦ σπηλαίου.— **76-80 αὐτάρ ἐπεὶ δὴ ἀρ'** οὐ δὲ πλέον, **θηγήσασο** ἐῷ **θυμῷ** παρετήρησε μετ' ἐνδομύχου θαυμασιοῦ, **ἄρα** μετὰ τοῦτο, **δῖα** θεάων α 14, **ἀγνο(ι)έω**, **οὐδὲ** ἥγνοίησε λιτότ. καὶ τὸν ἀνεγνώρισε πολὺ καλά, **ἄντην** (ἀττ.) κατὰ πρόσωπον, εἰς τὸ ἰδοῦσι, γάρ τε παμπε (= παμ), **ἀγνώσ·ῶτος** 1 ἄγνωστος, κτγρ., **οὐδ'** εἰ καὶ ἀν ἀκόμη, **ἀπόπροσθι** μακράν.— **81 3 οὐδὲ** ἀλλὰ δέν, **ἄρα** ως ἀνέμενε (νὰ εὔρῃ), **μεγαλήτωρ ορος** (μ.-ῆτορ) μεγαλόκαιρος, **πάρος** περ ἀκριβῶς πρότερον (κλαῖς ήμενος, ἥστο κλαίω), **ἔρεχθω** σταράττω, καταρύχω, **βασανίζω**, **στοναχή** (στέρω-ράχω) στεναγμός.

43-84. 43 Ἀργεϋφόντης α 37, **διάκερδος** α 84.— **44 πέδιλα** α 96.— **45 ἀμβρόσια** πᾶν δι, τι ἀνήκει τοῖς θεοῖς είναι ἀφθαρτον καὶ αἰώνιον.— **46 ἄμα πνοιῆσ'** ἄ. διθέδες είναι προσωποποιία τοῦ ἀνέμους ως ὁ ἀνέμος πέμπεται ὑπὸ τοῦ Διός, οὔτω καὶ διθέμης είναι ἄγγελος αὐτοῦ ως ὁ ἀνέμος περιφέρεται τῇδε κάκεῖσε, οὔτω καὶ διθέμης ἐγένετο διθέδες ἄγήτωρ, **ἥγεμόνιος**, **ἔνδιος**, διηγής τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τιῖς διασταρώσεσι τῶν διδῶν πολλῶν πόλεων τῆς Ελλάδος μπήρογον οἱ ἔρματι (πρβλ. τοὺς ἔρματας τῶν Πεισιστρά-

τιδῶν, περὶ ὧν ἵδ. τὰ ἡμέτερα *Διδακτικά* σ. 73-4 καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ μόνου εὐρεθέντος ἐρμοῦ αὐτῶν ἐν **Ἀθῆν. Πολ.* Πιν. Γ' 3 τῆς ἡμερέας ἐκδόσεως· ὡς δὲ ἀνεμος (θύελλαι α 241) πλέπεται, οὕτω καὶ δὲ Ἐρμῆς ὡς δὲ ἀνεμος συρίτει (ἄδει ὡς ἀοιδὸς καὶ μουσικὸς), οὕτω καὶ δὲ θεός εἶναι ἐφευρετῆς τῆς λύρας. Ἐπειδὴ δὲ ψυχὴ ὅμοιά-ζει πρὸς πνοήν, δὲ θεός κατάγει εἰς τὸν Ἀθηναῖς τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων, ἀλλὰ καὶ ἀνάγει ἐκεῖθεν, κρατῶν χρυσῆν ὁάρδον (ἔξι ἵς χρυσόρροας), διὸ ἡς ἀποκοιμᾶται πάντα, δῆτις θὰ ἦτο πρόσκομμα εἰς τὸν δρόμον του.—**50 Πιερίη** χώρα πρὸς Β καὶ Α τοῦ Ὀλύμπου.—**60 αἱθῆρ** α 67.—**πόντος** ὑποτίθεται δὲ ἐν ΒΔ τῆς Ἑλλάδος ἀπέραντος θάλασσα, δὲ ὑπὸ οὐδενὸς πλοίου διαπλεομένη, δὲ περιβάλ-λουσα τὴν νῆσον Ὁγυγίαν.—**61 ἀιδιάσουσα** ἵσως τὸ ἄσμα ἦτο δυνητικόν, πρὸς τὸν δυνητικὸν τοῦ ὅποιους δὲ Νύμφη ὑφαίνεν. Καθ' ὅλου οἱ ἀρχαῖοι Ἔλληνες συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἔργασίαν αὐτῶν καὶ δι' ἄσματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνο-τέραν οὕτω μνημονεύονται φέραι *ἱμαῖοι* (τῶν ἀντλούντων ὕδωρ), *ἐπιμύλιοι* (τῶν μυλωθρῶν), *λιτυέσσαι* (τῶν θεριστῶν), *ἐπιλήνια* (κατὰ τὴν θλῖψιν τῶν σταφυλῶν), *βαυκαλήματα* τῶν μητέρων, ἐρε-τικάι, ποιμενικάι κ. ἢ.—**64 εὐώδης κυπάρισσος** κατὰ τὰς θερμο-τέρας ἡμέρας ἀναδίδει ἀναθυμιάσεις εὐαρέστου δσμῆς.—Τί σκοπεῖ δὲ ποιητής παριστῶν καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν Ἐρμῆν θαυμάζοντα τὰ κάλλη τῆς Ὁγυγίας;

85-90 ἐρεείνω, ἐρέω-ομαι, εἴρομαι, ἐρωτῶ, ιδρύω βάλλω νὰ καθίσῃ, καθίσω, φαεινὸς 3 (φάος φῶς, φαεσ-νός) ἀπαστράπτων, ἀκτινοβολῶν, σιγαλόεις 3 στιλπνὸς (διὰ τὴν λειότητα καὶ ἐπικήρω-σιν), τίπτε α 225, **χρυσόρροας-ιδος** (χ.-*Φ*ρακ-, ὁάρδος, δότ-αλος) δὲ φέρων χρυσῆν ὁάρδον, εἰλήλουνθα ιων. ἐλήλυθα, **αιδοῖος** α 139 ἀξιοσέβαστος, ἀξιότιμος, φίλος πεφιλημένος, τὰ ἐπίθ. παράθεσις τοῦ ὑποκ.: Ἐρμῆ, δῆτις μοὶ εἴσαι ἀξιότιμος καὶ πεφιλημένος, δὲν περι-βάλλω διὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, διὰ τί..., **πάρος** 82, **θαμίζω** α 143 συγνάζω, ἐπισκέπτομαι συγνά.: ἐν τούτοις (*μὲν-μὴν*) ἄλλοτε (πρότερον) τούλαχιστον ποσῶς δὲν συγνάζεις ἐδῶ, **ανδάω** α 371 λέγω, *φρονέεις* ἔχεις μέσα σου, **θυμὸς** α 4,107, **ἄνωγα** α 269: εἴμαι εὐχαρίστως πρόθυμος, **τετελεσμένον** περὶ πράγματος, περὶ τοῦ ὅποιου ἔξι ἰδίας πείρας γινώσκομεν δτι ἔχει ἥδη καὶ ἄλλοτε ἐκτελεσθῇ, ἐπο-μένως δύναται καὶ σήμερον νὰ ἐκτελεσθῇ: ἐκτελέσιμον.—**92 - 94 ἀμβροσίη (-α)** δὲ τροφὴ τῶν θεῶν, **νέκταρ** οὐ. τὸ ποτὸν τῶν θεῶν, **κεράννυμι** ... κυρ. οἶνον μεθ' ὕδατος, ἐνταῦθα καταχρηστικῶς κατὰ

τὴν ἀνθρωπίνην συνήθειαν: ἔχουσεν εἰς τὸν κρατῆρα, δούλον ἥντλει διὰ πόδους (καννατιοῦ) καὶ ἐκέρνα εἰς τὸ ποτήριον, **ξεσθώ** κ. **ξεσθίω** ἔδω.—**95-8 δειπνέω** α 124, **ἥφασον** ἀόρ. τοῦ ἀραιόσκω α 280,: ἔστυλωσεν, ἐδόσισε τὴν καρδίαν του, ἐκαρδοπιάσθη, **ἀμείβομαι** α 44, 63, **εἰλωτᾶς** παράταξις ἀντὶ: ἐπειδὴ ἐρωτᾶς με, **αὐτὰρ** (αὐτεἶδος) ἐν τῇ κυρ. σημ.: λοιπὸν ἐγὼ ἀφ' ἑτέρου, **ἐννέπω** α 1 (σεπ-, in-quam, θε(σ)-σπέ-σιος, θέσπις α 328), ἐνισπήσω κ. ἐνίψω, **ἐνισπον**, λέγω, **τὸν μῆθον** ὅτι ἔχω νὰ εἴπω, **νημερτέως** α 86 εἰλικρινῶς, **κέλομαι** (κελ-κελεύω), κελήσομαι, ἀόρ. ἀναδιπλ. **κε-κ(ε)λ-όμηρ**, κε-κλόμηρ, προτρέπω.—**99-104 ἡνώγει** ὑπρστκ. τοῦ ἄνωγα, πρκμ. ἐν σημ. ἐνεστ. προτρέπω, πρστκτ. **ἄνωχθι**, τις δ' αἰτιολ. τὸ οὐκ ἔθέλοντα, **τοσσόνδε** ἀπὸ τῆς Πιερίας μέχρι τῆς Ὁγυγίας 50, ὅπερ δεικνύει, **ἄσπετος** 2 (α(στ).-σεπ., ἐννέπω) ἄρρητος, ἀπέραντος, ἐπίτασις διασαφοῦσα τὸ τοσσόγδε ὡς ἐπιφώνησις, **οὐδὲ** καὶ δέν, εἰσάγον παρατακτικῶς μετὰ τὸ **ἄσπετον** β' αἴτιον τοῦ οὐκ ἔθέλοντα, τὸ ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον τοῦ ἀπεράντου χώρου, **οὐδέ** τις (ἔστι) **πόλις** βροτῶν τίς γενική; **ἄγχι** α 157, συγκ. **ἄσσον**, ὑπερθ. **ἄγχιστα**, **ρέζω** **Ιερὰ** α 47, **έκατόμβη** α 25, **έξαιτος** 2 (ἐξ-αλ-νυμαι λαμβάνω) ἔξαιρετος, ἐκλεκτός, **ἔστι** **ἔξεστιν**, είναι δυνατόν, **μάλιστα** πως κατ' οὐδένα ἀπολύτως τρόπον, **παρεξέρχομαι** (προσπερνῶ) ὑπεκφεύγω, **νόσος** θέλησις, **αγίοχος** (ἔχων αγίδα) ὁ φέρων τὴν αγίδα (ἀίσσω α 102), **ἄσπιδα** (τοῦ Διός), **ἥτις** τινασσομένη ἔτρεπε τοὺς ἀντιπάλους εἰς φυγήν, **ἢ** ὁ ἐπὶ τῆς (κατ') αγίδος ὅχούμενος, θυελλώδης, **ἀλισώ** (ἄλιος μάταιος) ματαιώνω. — **105-15 διζυρδός** 3 (διζὺς θ., ἐκ τοῦ ἐπιφ. **οἵ**, ἀθλιότης, δυστυχία) **ἄθλιος**, **ἀξιοδάρυτος**, **ἀξιολύπητος**, **ὑπρθτ.** **διζυρώτατος**, **ἄλλων** ὡς ἐκ συγκρ.: ἐν συγκρισει πρὸς ἄλλους, **ἔξ** ὅλων, ante alios, **τοῖς** σοί, **τῶν** (δεικτ.) **ἀνδρῶν** διαιρ. ἐκ τοῦ ἄνδρα, **ἡνώγειν** γ'. προσ. ἐκ τοῦ ἡρώγεεν, δ πρτκ. (ὑπρστκ. 99) διότι δ Ἐρ. ἀποβίλεπι εἰς τὴν στιγμήν, καθ' ἥν ἐλάμβανε τὴν ἐντολήν, **νῦν** **ἀποπεμπέμεν** νάφήνης ἐλεύθερον νὰ φύγῃ, **αἴσα** θ. 40, μοῖρα, **τῆδε** ἐνταῦθα, πρὸς τὸ δλέσθαι, **νόσφιν** 20, **ἔτι** ἀκόμη, καὶ πάλιν πρὸς τοῦ θανάτου του, πρὸς τὸ ἰδέμεν.—**116-7 δριγέω** (*Frigos*, frigus) καταλαμβάνομαι ὑπὸ δίγους, παγώνω, **117=a** 122.—**118-20 σχέτλιος** σκληρός, ἀνευ συμπαθείας, **ζηλήμων** (ζηλέω) ζηλότυπος, φθονερός, αγρο. **Ξέοχον** **ἄλλων** ὅσον οὐδὲν ἄλλο πλάσμα εἰς τὸν κόσμον, **οἵτε** ἀναφ. αἰτιολ., **ἄγαμαι** κ. **ἄγαμαι**, ἀγασθε μετ' ἐπενθ. α μετὰ τὴν συναίρεσιν α 39,+δοτ. ζηλεύω, φθονῶ, **θεῆσ** θεαῖς, **εὐνάζομαι** 65, **ἀμφαδίην**, **ἔξ** ἐπιθ. ἀμφάδιος, ὡς ἐπίο. πρὸς τὸ εὐνάζε-

σθαι, κ. ἀμφαδόν, ἀμφαδὰ ἀναφανδόν, ἐν φανερῷ, ἐν νομίμῳ γάμῳ
 ὅστις παρ' Ὁμ. καλεῖται ἀμφάδιος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς μυστικὰς
 ἔρωτικὰς σχέσεις, τὶς (θεὰ) οἰαδήποτε θεά, ποιήσεται ὑποτ. ἀρ.,
 ἐκλέξῃ δι' ἔαυτήν, ἀκοίητης α 39 δ σύζυγος, φίλον ἀ. πτγρ. τοῦ νοου-
 μένου ἄρδα τινά.—121-28 ἁδοδάκτυλος ἡ ἔχουσα ὁδόχροος
 δακτύλους, ἔλετο εἴλετο, τόφρα κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον (τῆς συμ-
 βιώσεως), ἥγασθε ἐκηρυξατε ἐκ ζηλοτυπίας ἄγριον πόλεμον, δῆτα
 α 160, δ. ζώοντες δι' ἀπόνως καὶ ἀμερίμνως ἔωντες, ἀγνὴ διὰ τὴν
 αὐστηρῶν παρθενίαν της, ἐποίχομαι ἐπέρχομαι, προσβάλλω, ἀγανὸς
 οὐ μαλακός, γλυκύς, ἀνώδυνος, ἡ δοτ. ἐκ τοῦ ἐποιχομένη, κατέπε-
 φνον ἀρ. ἄνευ ἐνεστ. ἐκ δ. φεν-(φόν-ος), μετ' ἀναδιπλ. φε-φ(ε)ν-ον:
 πέφρον, ἐφόνευσα, ὥς δ' (ἥγασθε), μίγη παθ. ἀρ. β' τοῦ μεί-
 γνυσθαι: συνεκοιμήθη, φιλότης θ. ἔρωτς, εὐνῆ τοπ. ἡ ὅλη ἔκφρα-
 σις: συνεκοιμήθη ἔξ ἔρωτος, εἰκὼ (νπείκω) ἐνδίδω: ἐνδώσασα εἰς
 τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ιαρδίας της, ἀκολουθήσασα τὴν ιαρδίαν της,
 νειδὸς θ. (γῆ, νέος, ὑπόθητος, τείλατος, κατώτατος) κτῆμα κείμενον
 ὡς βαθούλωμα, γούπατον, βαρικόν, ωρίπολος 2 (πέλομαι) τρεῖς φοράς
 γυρισμένος, ἀροτριαμένος, τὸ ἔαρ, θέρος καὶ φθινόπωρον πρὸ τῆς
 σπορᾶς, οὐδὲ ἀλλὰ δέν, ἀπυστος 2 α 242: ἀλλὰ δέν παρέμεινεν ἐν
 ἀγνοίᾳ, δέν ἐβράδυνε νά φθάσῃ τοῦτο εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Διός, δῆτα
 α 49,203, ἀργῆς-ητος 1 (ἀργ-ὸς λευκός, ἀργ-ιλος, ἀργ-υρος, ἐρ-αργ-
 ης) ἀπαστράπτων, ἀστραπηβόλος.—129-36 αὖ πάλιν, μολ πρὸς
 τὸ ἄγασθε κ. παρέμμεν (παρεῖναι): διότι ἔχω εἰς τὸ πλευρόν
 μου, βροτὸς α 32, μὲν μήν, δικαίω, σαύσω σφύζω, βεβαώς-ῶτος βε-
 βηκώς, τρόπις-ιος θ. τὸ κατώτατον μέρος τοῦ σκάφους, ἡ δοιός
 (καρδία), εἰς ἣν προσαρμόζονται αἱ πλευραί, καθ' ἣν στιγμὴν εἴχε κρε-
 μάσει τοὺς πόδας του περὶ τὴν τρόπιν, ἐν ᾧ ἐκάθητο ἵππαστι ἐπ'
 αὐτῆς, οἶον ἄνευ τῶν ἑταίρων, διασφορύμενον ἐν 133, ἐλάσας πλή-
 ξας, κεάξω σχύζω, συντρίβω (πρβλ. Καυάδας βάραθρον, σχισμή), οἱ
 ήθ., οἰνοψ-οπος ἔχων τὴν ὄψιν τοῦ οἴνου, ὑπόμαυρος, σκοτεινὸς (ἢ
 καὶ ὑπέρουθρος, κόκκινος, περὶ τὴν ἀνατολήν, δύσιν), [ἐσθλὸς 3 α 95,
 ἀπέφθιθεν ἀπεφθίθησαν, τοῦ ἀποφθίνω, ἔξ οὖ καὶ μ. ἀρ. ἀπε-
 φθίνην, ἀφανίζομαι, ἔξολοθρεύομαι, ἄρα ἔπειτα, πελάξω (πέλας
 πλησίον) φέρω πλησίον,] μὲν ἀληθῶς, φιλέω φιλοξενῶ, τρέφω περι-
 ποιοῦμαι, ἀγήραος ἀττ. ἀγήρως.—137-40 137-8=103-4, ἔρρω
 ἔρχομαι ἢ πηγαίνω ἐπὶ κακῷ μου, πρβλ. ἔρρω ἐς κόρακας, ἔρρετω
 ἃς ὑπάγγῃ εἰς τὴν ὁργὴν (εὐχὴν) τοῦ θεοῦ, ἡ προστικτ. παραχώρησιν,
 ἐκ τούτου τὸ ἐπὶ πόντον, ἀτρύγετος α 72, ἐποτρύνει μιν ('Οδ.) ἔρ-

ρειν, ἀνώγει γέν. ἐνεστ. ἀνώγω, σχηματισθέντος ἐκ τοῦ προκ. ἀνωγα, διὰ τὴν ἐνεστωτ. σημ.— 140-4 πέμπω παρέχω τὰ μέσα τῆς ἀναγωρήσεως, οὕτη πηγὴ οὐδαμῖδις, πάρα πάρεισι, αἱ προθ. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον (ἐν ἐνεστι, ἐπὶ ἔπεστι), ἐπήρετμος ὁ ἔχων ἐρετμά, κώπας, κωπήρης α 181, οὐκ ενάφ. συμπ., πέμπω συνοδεύω, νῦντα ἡ ἐπιφάνεια, ὑποτίθεμαι α 279, πρόφρων 2 ὁ ἔχων τὴν φρένα ὑπέρ τινος, εὐμενής, μὲν ἀνοικτήν, πρόδυμον καρδίαν (ἀνευ ὑστεροβουλίας), πτυχ., κ. προφρονέωσ-πρόφρων θυμῷ, ἐπικεύθω ἀποκρύπτω τι, προβλ. κενθμών, ὡς κε συμπ. οὕτως ὥστε νά, ἦν ἔνι, ἀσκηθῆς 2 ἀβλαβῆς.— 145-7 διάκτορος α 84, οὕτω ὅπως λέγεις 139, ἐποπίζομαι (ὅπις θ. παρατήρησις, προσοχῇ) σέβομαι, φοβοῦμαι, μῆνις-ιος θ. δργή, μετόπισθε κατόπιν ἐὰν δὲν συμμισφωθῆται πρὸς τὴν ἐντολήν του, κοτέομαι (κότος ἀ. θυμός, ὃν φυλάττομεν, μνησικαία) κρατῶ, φυλάττω ἐχθροπάθειαν, χαλεπαίνω ἐκδηλώνω ἀγρίως τὴν δργήν μου.

85-147. 86 θρόνος α 130.— 93 ἀμβροσίη ἡ τροφὴ τῶν θεῶν, πιθανῶς τὸ μέλι, νέκταρ τὸ ποτὸν αὐτῶν, πιθανῶς τὸ ὑδρόμελι, ὕδωρ διὰ μέλιτος γλυκανθέν.— 94 Ἀργεϋφόντης α 37.— 102 ἐκατόμβη α 25.— 103 αἰγίοχος ἡ αἴγις ἡτο ἀσπὶς τοῦ Διὸς ἀποτελουμένη ἐξ ἀπλοῦ δέρματος, οἵαι ἵσαν αἱ πρωτόγονοι ἀσπίδες. Ἐπειδὴ τινασσομένη ἐμπνέει τρόμον τοῖς ἀντιπάλοις, φαίνεται ὅτι εἴναι προσωποποία τῶν θυελλωδῶν νεφῶν τῆς καταιγίδος, ἐξ ὧν προέρχονται ἡ ἀστραπὴ καὶ ὁ κεραυνός, τὰ φοβερὰ ὅπλα τοῦ Διός ἐν Ηλ. ΣΤ' 1 φορεῖ αὐτὴν ἡ Ἄθηνᾶ.— 106 Πρίαμος ὁ γηραιὸς βασιλεὺς τῆς Τροίας.— 121 Ἡώς ἡ θεὰ τῆς αὐγῆς· παρίστατο ἐστεμμένη δι' ἀκτίνων καὶ ἐπιβαίνουσα τεθρίππου ἀναδυομένου τὴν πρώιαν ἐκ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, ἐν φόρῳ ὁ υἱὸς αὐτῆς Φωσφόρος (Αὔγερινός), μικρὸς πτερωτὸς παῖς, πετῆ πρὸ αὐτῆς κρατῶν δῆδα ἀνημένην ἄλλοτε ὡς παρθένος πτερωτὴ λευκὴ περιβεβλημένη πετῆ διὰ τοῦ αἰθέρος χύνουσα ἐξ ὑδρίας δρόσον εἰς τὴν γῆν προβλ. καὶ τὴν τοιχογραφίαν τοῦ Γουΐδου Ρένη.— 122 Ῥοδοδάκτυλος διότι χρόνον τινὰ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου προβάλλουσιν ἐν τῷ δοῖζοντι δέσμαι τὴν ἡλιακῶν ἀκτίνων ὡς ὁδίδινοι δάκτυλοι τῆς Ἡοῦς, ὅταν δὲ ἔπιτασις ὅλη βραχὺ πρὸ τῆς ἀνατολῆς προβάλλει ὡς κροκόχους, ἡ θεὰ λέγεται τότε οροκόπεπλος. Ἐπειδὴ κατὰ τὸ θέρος δὲ (ἀστερισμὸς) Ὁρέων (γίγας κραταίος) ἐπιτέλλει περὶ τὴν πρωίαν πρὸς Α ἐν ἀκτινοβολούσῃ καλλονῇ, ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Ἡώς ἡγάπησε καὶ ἀνήρπασεν αὐτὸν (διότι ἐκ τοῦ πρωινοῦ φωτὸς γίνεται ἄφαντος ἐκ τοῦ οὐρα-

νοῦ), ἔως ἡ *"Αρτεμις* (προσωποποιία τῆς χρυσῆς σελήνης, ὅθεν *χρυσόθρονος*) ἡ θεὰ τῆς παρθενικῆς ἀγνότητος κατετέξευσεν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ *"Ορτυγίᾳ*, ὡς ἐκαλεῖτο τὸ πρῶτον ἡ νῆσος Δῆλος ἡ γενέθλιος τοῦ *"Απόλλωνος* καὶ τῆς *"Αρτέμιδος* (κατ' ἄλλους ἐν τῇ πρὸ τῶν Συρακουσῶν νήσῳ). Διὰ τῶν βελῶν (ἀκτίνων τῆς σελήνης) αποστέλλει ταχὺν καὶ διὰ τοῦτο ἀνώδυνον θάνατον πρὸς τὰς γυ-

ἶναις, ἐν ᾧ οἱ αἰφνίδιοι καὶ ἀνώδυνοι θάνατοι τῶν ἀνθρώπων ἀπεδίδοντο εἰς τὸν ἀδελφὸν *"Απόλλωνα* (ἵλιον)· τὸν *"Ωρίωνα* φονεύει οὐχὶ ὡς θεὰ τοῦ θανάτου (διότι μόνον γυναῖκας φονεύει), ἀλλὰ διὰ προσωπικὴν πρὸς αὐτὴν προσβολῆν.— 125 ἡ *Δημήτηρ*, θεὰ τῆς καλλιεργουμένης γῆς (πάροχος τῶν δημητριακῶν καρπῶν), ἐνυμφεύθη τὸν *"Ιασίωνα*, δαίμονα τῶν καρποφόρων χθονίων τῆς γῆς, ἐξ οὗ ἐγέννησε τὸν Πλούτον (τὸν γεννώμενον ἐκ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς).— 132 α 8.— 136 θήσειν ἀθάνατον διὰ τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέπτιαρος, διὸ ὃν καὶ οἱ θεοὶ συντηροῦσι τὴν ἀθανασίαν αὐτῶν.

148-50 *κρατὺς* 49, *μεγαλήτωρ* 81, *πότνια* α 14, *ἥμει*, *ἐπικλύω* ἐπακούω α 300, *ἐπέκλυνεν* ἀρό., *ἀγγελίαι* παραγγελίαι, προσταγή. — 151-8 *ἄρα* ὡς ἡτο φυσικὸν νάναμένωμεν μετὰ τὰ 81..., δσσε δυϊκ. οὐ. ὀφθαλμοὶ (*oculus*), *τέρσομαι* (*torgeo*, *torrents* -χείμαρρος, θέρος) ἔηραινομαι, στεγνώνω, *δακρυόφιτη* ὀργ. α 403 δακρύων, *αἰών* γ. κ. (*aevum*) ζωή, *κατ-είβω* κ. *καταλείβω* (*eībo* στάζω, κύνω) ἀφήνω νὰ στάζῃ, κύνω, κατείβετο κατέρρεε, κατεήκετο ὡς δικηρός, *δδύρομαι* νόστον θρηνῶν ποθῶ τὸν ν.: ἐν τῷ ἀλγεινῷ πόθῳ τοῦ ν., *ἀνδάνω* (*ηδύς*, *suavis*), ἄδον κ. *εὔαδον*, *έαδα*, ἀρέσκω, *ἥτοι* α 155, *Ιανέσκε* θαμ. πρτκ. τοῦ *Ιανώ* συνήθιζε νὰ διανυκτερεύῃ, τακτικῶς ἐκοιμάτο, καὶ ἀνάγκη εἰ καὶ κατ' ἀνάγκην, εἰ καὶ παταναγκαζόμενος, παρὰ τὴν θέλησίν του, *παρὰ* ἐθελούσῃ οὐκ ἐθέλων: ἀνευ ἀγάπης παρὰ τὸ πλευρὸν ἐκείνης, ἥτις τὸν ἥγάπα, *ἄμ* ἀνά, μετ' ἀποκοπῆς τοῦ α, *ἄμ* π. ἐπάνω εἰς τοὺς βράχους, *ἥτων-όνος* θ. ἀπτή, *δερκέσκετο* θαμ. πρτκ. τοῦ *δέρκομαι*, *ἔδρακον*, δέδορκα, πυττάζω, στρέφω τὰ βλέμματα (*δράκων*, ὄφ-ις), *ἀτρύγετος* α 72, *λείβω* (κ. *eībo* 152) σταλάζω, κύνω. — 159-64 *ἄγκος* ἄγκη 101, *κάμμιορος* (*κατ(ά)-μορος*) δικαίηστην τύχην ἔχων¹ δυστυχέστατος, *μοὶ* ἥθ. σὲ παρακαλῶ, *φθίνω* τίκομαι, *πρόσφρασσα* θηλ. τοῦ πρόφρων 142, *μάλα* π. μὲ δῆλην μου τὴν καρδίαν, *ἥδη* τώρα πλέον, *δόρυ*, δούρατος κ. δουρός, *ἴλυον* (*δούρειος* *ἴππος*), *χαλκὸς* χαλκοῦς πέλεκυς, εἰς τὸ ταμών, *ἀρμόζομαι* συναρμόζω, συνδέω διὰ τὸν ἑαυτόν μου, *σχεδήη* 33, *ἴκρια* δύο μικρὰ σανιδώματα

(καταστρώματα), τὸ ἐν κατὰ τὴν πρῶραν, τὸ δὲ κατὰ τὴν πρύμναν, διότι ἡ Ὁμ. ναῦς δὲν εἶχε συνεχές κατάστρωμα, πήγνυμαι ἵ. συν-αρμολογῶ τὰ πατώματα, ψυοῦ, ψυόθι κ. ψψι ὑψηλά, ὡς τελ., ἥε-ροειδῆς 2 (ἀηρ ἥέρος θ. ἀηρ, ὅμιλη) ἀεροειδῆς, ὅμιγλώδης, σκοτει-νός.—165-170 μενοεικῆς 2 (μένος-ἔσικα, εἰκ-) ὁ σύμφωνης πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν, ἔπαιρκης (καὶ ὁ εὐφραίνων ἄμα τὴν ψυχήν), τὸ ἐπίθ. καὶ εἰς τὰ τοία οὖσ.: πλούσια, πλουσιοπαρόχως, ἐρύκω α 14, λιμδες ἐνταῦθα περιλαμβάνει καὶ τὴν δίψαν, ἢ νευ ἀναφ. συμπ.: τόσον ἄφθονα ὥστε..., ἀμφι-έννυμι (*Fεσ-*, *ves-tis*, ἐσθήτης), εἷμα (*Fέσ-μα*, ἔμμα) ἔνδυμα, ἐκ τούτου τὸ ἱμάτιον, οὐδος ἀ. (ἀῆρα) οὔ-ριος ἄνεμος, ἦν τεήν, α 402, ἀσηηθῆς 144, ὡς κε ἡ σκοπηθεῖσα ἀκολουθία: ὥστε νά, ἔχουσι κατοικοῦσι, φέρτερος α 405 ὑπέρτερος, ἀνώτερος, πραίνω κ. πραίνων, ἔκρηγα κ. ἔκρηγη, (*cre-o*) ἐκτελῶ, τὰ ἀπομφ. ἀναφ.: ἐν τῇ συλλήψει καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει.—171-6 διγέω 116, πολύτλας μόνον δνομι. (*τλῆραι* α 87) ὁ πολλὰ ὑπο-μείνας, καρτεριός, πολυπαθῆς, μήδομαι-σομαι-σάμην, σκέπτομαι πρβλ. μῆτις, πολύμητις, μητιάω α 234, τόδε ἀντκμ., ἄλλο τι κτγρ.: τοῦτο δά, τὸ δποιον σκέπτεσαι, εἴναι ἄλλο τι—πρὸς τούτοις σκέπτε-σαι ἄλλο τι, καὶ κανὲν ἄλλο σχέδιον μελετᾶς, δὴ ἀσφαλῶς, πομπή ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν πατρίδα, οὐδέ τι ποσῶς δμως, ἢ αἰτιολ., κέλομαι 98, λαῖτμα οὐ. δνομι. αιτ. (λαιμὸς καταπίνων) χάσμα, βυθός, λ. θα-λάσσης βαθεῖα ἀχανῆς θάλασσα, ἀργαλέος 3 (ἄλγος) πικρός, ἐπικίν-δυνος, οὐδὲ ἐπιδ. ἐπὶ τὸ μεῖζον, ἔισαι (*ἴσος*) σύμμετροι, ίσόρροποι, ἐν δριζοντίῳ θέσει ὑπέρ τὰ κύματα πλέουσαι, ἀκύπορος (ἀκὺς 3 ταχὺς) ταχύπορος, ταχύπλους, α 266, τὸ λαῖτμα, τὸ δὲ ἀντιθ. καὶ δμως δὲν ..., ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ ὑπεράνω αὐτοῦ, ἀγαλλόμεναι τρελ-λαι ἀπὸ τὴν χαράν των, χροπηδῶσαι, οὐδος 167.—177-9 οὐδε-ἄν ἐγὼ ... ἀλλ' ἐγὼ δὲν θὰ εἶχον καμίαν δρεξιν νά, δέκητι α 79, σέθεν οοῦ, τλαίης α 288, τὸ δ. σημ. καὶ τολμᾶν: ἐὰν δὲν ἐλάμ-βανες τὴν τόλμην, τὸ θάρρος, ἐὰν δὲν ἀπεφάσιζες, μέγαν ἐπίσημον, μὴ βουλευσέμεν εἰδ. ἀπομφ., ἄλλο τι ἀντκμ., πήμα κακὸν παράθ., μοὶ αὐτῷ τίς δοτ.;—180-3 μειδάω κ. μειδιάω, καταρέξω θω-πεύω, ἔπος ἔφατ² ἥρχισε νὰ λέγῃ, ἔκ τ' δνόμαζε καὶ ὠνόμαζε μὲ τὸ δνομα, προσεφώνει, (χωρὶς νὰ ἀκολουθῇ πάντοτε τὸ δνομα ἐν-τεῦθεν ==) καὶ εἰπε πρὸς αὐτόν, ἡ δὴ ἀληθῶς λοιπόν, ἀλιτρὸς 3 (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω, ἀλιτήριος) ἀσεβής, ἐνταῦθα ἐν ἀσθενεῖ σημ.: πανούργος, πονηρός, διάβολος, πολασμένος ἀνθρωπος, ἀποφάλιος. ἄχρηστος, ἀνωφελής, ουκ ἀ. εἰδῶς ἔξευρίσκων τὰ ἐπίκαιρα, δι³ ἐκά-

στην περίστασιν γνωρίζων τὸ πρακτέον, δλως γνωστικός, ἐπιφρά-
ξομαι ἐπινοῶ, ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου, οἷον ἐπιφρ. αἴτιολογοῦνσα
τὸν προηγούμενον χαρακτηρισμόν: τί ἡτο λοιπὸν αὐτό, τὸ διποῖον
ἐσκέφθης νὰ εἶπης = διότι τοιοῦτον λόγον ... — 184-7 ἵστω,
οἶδα, ἔστω μάρτυς τοῦδε, ὑπερθεν ἄνω, τὸ δεικτ. ἐκεῖ κάτω, ἐν
ἀντιθ. πρὸς τὸ ὑπερθεν, **κατείβω** 152, διὸς τε καθ' ἔξιν πρὸς τὸ
πτυχ. δροκος, ἀντὶ διὸς τε, τὸ δρκίζεσθαι εἰς τὴν Στύγα, **δεινότατος** φο-
βερώτατος, φρικτότατος, πέλω πέλομαι, βουλευσέμεν ἐπεξ. τοῦ
τόδε 184, ὑποκ. ἐμὲ παραλειφθέν, διότι ἡ δλῆ φράσις σημ. δρκίζο-
μαι. — 188-91 μὲν ἀλληλῶς, τὰ δεικτ., **νοέω** ἔχω κατὰ νοῦν, **φρά-**
ξομαι σχεδιάζω πρὸς ἐκτέλεσιν: αὐτὰ πράγματι, οὐδὲν ἄλλο ἔχω
κατὰ νοῦν καὶ θὰ σκεφθῶ νὰ κάμω, **ἄσσο** ἄττα, ἄτινα, **μήδομαι** 173,
χρηδῶ θ. (κ. χρεὼ α 225, χρῆσος α 409, χρῆ) ἀνάγκη, **ἴνω** κ. **ἴκανω**
ἥκω: ὅσα θὰ ἥθελον ἔξενθρει διὸς ἐμὲ τὴν ἴδιαν, ἐάν ποτε ἥθελε μὲ
εὗρει τόσον μεγάλη ἀνάγκη, **καὶ ἐμοί**, ως καὶ ἄλλοις, **νόος** αἰσθή-
ματα, καρδία, **ἔνατιμος** 2 (ἐν-αἴσα τὸ προσῆκον) δ ὅπως πρέπει
εὐγενής, **θυμός** διάθεσις, καρδία, **πιθήρεος** λίθινος, **ἄσπλαγχνος**, **οὐδέ**
μοι αὐτῇ καὶ ἐγὼ οἴκοθεν, ἐκ φύσεως, δὲν ...

148-91. 158 **δεοφέσκετο** πρὸς τίνα κατεύθυνσιν καὶ τί ζη-
τῶν; — 164 **ἡροειδῆς** ὅταν παρατηρῶμεν τὴν ἀπέραντον θάλασ-
σαν πρὸς τὰ βάθη τοῦ δρίζοντος, νομίζομεν ὅτι δὲν βλέπομεν πλέον
τὸ στοιχεῖον τοῦ ὕδατος, ἄλλὰ τι ἀροειδές, διμιχλῶδες, δπερ περιβάλ-
λει γύρῳ τὸν πόντον. — 176 **Διδεὶς οὐρῷ** διότι ὁ Ζεὺς εἶναι ὁ κύριος
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἀέρος. — 185 **Στὺνξ** ποταμὸς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἀρ-
καδίᾳ ἐπὶ κλιτύος τῶν Ἀροανίων, σήμερον *Μαῦρο Νερό*: διὰ τὸ
πένθιμον περιβάλλον καὶ τὴν μυστηριώδην εἰς σκοτεινὴν χαράδραν
κατάδυσιν τοῦ ὕδατος ἐπιστεύετο ὅτι ἡ Στὺνξ εἰσεχόρει μέχρι τῶν
ἔγκατων τῆς γῆς (*κατειβόμενον*) καὶ διέρχεε τὸ βασιλείον τοῦ Ἀιδου. Οἱ
θεοὶ δρκίζομενοι ἐπικαλοῦνται μάρτυρας τῆς ἀληθείας τῶν λόγων
αὐτῶν τὰ τρία στοιχεῖα, τὰ διποῖα ἀντιπροσωπεύοντι πᾶν διτι ὑπάρ-
χει ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν τῇ γῇ καὶ ὑπὸ αὐτὴν (ἐν τῷ ἀδῃ) δ θεὸς δ ἐπι-
καλούμενος ἐν τῷ δρκῷ τὴν Στύγα ἐδήλουν ἀμα δτι κατηρᾶτο καθ' ἔαυ-
τοῦ τὸν θάνατον (δεινότατος). — 191 **σιδήρεος** α 204.

192 - 200 **ἡγήσατο** προηγήθη, προεπορεύθη, **καρπάλιμος**
ταχύς, **ἴχνιον** ἵχνος, **ἴξον** μειντ. ἀορ. τοῦ ἵκω, **σπεῖος** ἀσύνηθες ἀντὶ¹
σπέός, **καὶ δ** δή, **ἐδωδή** ἐδέσματα καὶ ποτά, **πᾶσαν** παντοίην,
παντὸς εἴδους, ἐντεῦθεν τὸ ἀναφ. **οἴα** πληθ.: ἐκείνων, δποια, **ἀντίον**
ἀντικρύ, **ἴξω** καθίζω, **ἀμβροσίη** θ. ἡ τροφὴ τῶν θεῶν, **νέκταρ** οὐ.

τὸ ποτὸν αὐτῶν, δμωὴ α 147, 200 = α 149.— 201-5 τέρπομαι + γεν. χορταίνω, ἐδητὺς ἔδωδή, ποτῆς θ. ποτόν, ἥρχε μύθων ἦνοιξε τὴν δυμάτιαν, διογενῆς δὲ τοῦ Διός καταγόμενος, εὐγενῆς, οὕτω δπως κατεφάνη ἐκ τῆς προηγθείσης ἐν τῇ ἀκτῇ συνομιλίας: ἄ! ἔτσι λοιπὸν (κάμινουν), σφστὰ λοιπόν, ἐν ἐρωτήσει περὶ πράγματος, τὸ δποῖον συμβαίνει δυσαρέστως δι' ἡμᾶς, ἔμπης λ. ποιητ. (ἐπ-πᾶς), καὶ ἔμπης καὶ μὲν ὅλα ταῦτα, καὶ ταρ̄ ὅλον τεῦτο παρὰ τὴν πικρίαν, ἵν μοι προξενεῖ δὲ ἀποχωρισμός, χαῖρε κατευόδιόν σου, εἰς τὸ καλόν, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ.— 206-10 μὲν μήν, δμως, αἷσα 40, κῆδος α 244, ἀναπέμπλημι π. συμπληρῶ τὸ μέτρον τῶν συμφορῶν (τὸ δρισθὲν ὑπὸ τῆς μοίρας): πόσα ποτήρια πικριῶν σοὶ εἶναι πεπρωμένον νὰ πίῃς μέχρι τελευταίας δανίδος (νὰ στραγγίσῃς), ἐνθάδε αὖθι (αὐτόθι) ἀμφότ. τοπ.: ἐνταῦθα χωρὶς νὰ κινηθῆς (ἐν τῷ αὐτῷ τούτῳ τόπῳ, πρβλ. δ αὐτὸς-ῶς αὔτως), φυλάττω δῶμα-μένω ἐν αὐτῷ διαρκῶς, ὡς διὰ νὰ φυλάξω, πρβλ. τὸ ἡμέτ. μετ̄νε τὰ φυλάξης ...: θὰ είχες μετ̄ ἔμοῦ τὴν φροντίδα διὰ τὴν κατοικίαν ταύτην, ἰμείρομαι α 41 (ἴμερος πόθος, ἰμερόεις θελκτικός), ἀλο-χος θ. α 36, ἔέλδομαι α 409.— 211-3 θὴν ἐγκλ. μόριον: βε-βαίως, οὐ μέν θὴν καὶ δμως δικαιοῦμαι εἰς τὰ σφστὰ νὰ καυχηθῶ δτι, χερείων χείρων, ὑποδεεστέρα, κείνης γε, δέμας οὐ. μόνον αἰτ. (σῶμα) ἀνάστημα, κορμαστασιά, φυὴ ἡ φυσικὴ διάπλασις τοῦ σώματος (ὧς πρὸς τὴν ενδυνμήμαν τῶν μελῶν), οὐ πως οὐδὲ ἡ ἐπανά-ληψις τῆς ἀρνήσεως ἐπιτείνει αὐτήν, ἔσουεν ἄριστες, ἔριξεν ἀντι-παραβάλλομαι, ἀντιμεροῦμαι, είδος μιρφή, καλλονή.— 214-20 πολύμητις-ιος (μῆτις θ. σκέψις, σχέδιον, μήδομαι 173) πολυμήχανος, πότνια κλητ. τοῦ πότνια, θηλ. τοῦ πόσις, α 14, χώεο πρστκ. τοῦ χώομαι δργίζομαι, θυμώνω, τόδε σύστ. ἀντικ. διὰ τοῦτο, πάντα μάλ' δλα ἀνεξαιρέτως, ούνεκα (οὐ ἔνεκα, κυρ. αἰτιολ. διότι) δτι, περί-φρων, πολὺ μιαλωμένη, ἡ πολὺ γνωστική, ἀκιδνὸς 3, μόνον ἐν τῷ συγκρ. ἀκιδνότερος ἀσθενέστερος, ὑποδεεστερος, μέγεθος ἀνάστημα (μεγαλοπρεπὲς) παρουσιαστικόν, ἀντα (ἀντί) κατὰ πρόσωπον, ἀ. εἰσι-δέσθαι εἰς τὴν κατὰ πρόσωπον θεωρίαν, προσβλεπομένη κατὰ πρόσωπον, 77, καὶ ὡς καὶ παρ̄ δλα ταῦτα τὰ μειονεκτήματά της, παρ̄ δλην τὴν ἀσύγκριτον ὑπεροχήν σου, ἔέλδομαι α 409.— 221-4 δαίω συντρίβω, προκαλῶ ναυάγιον, ἀντικ. μέ, ει + ὑπο. ἀνευ τοῦ κέν, αὖ πάλιν, ὡς καὶ ἄλλοτε, οἴνοψ 132, τλήσομαι θὰ τὸ ὑποφέρω, ἔχων αἰτιολ., ταλαπενθῆς 2 καρτερικὸς πρὸς τὰς συμ-φοράς, ὑπομονητικός, μογέω (μόγος μόχθος, μόγις μόλις) μοχθῶ.

πάσχω, ὑποφέρω, βασανίζομαι, κύμασι - πολέμῳ τοπ. ἐν μέσῳ τῶν..., καὶ τόδε γενέσθω, μετὰ τοῖσι μέσα εἰς ὅλα ταῦτα ἀς προστεθῆ καὶ αὐτό.— 225-7 μνέφας οὖ. δνομ. αἰτ. σκότος (πρβλ. δνόφος, ζόφος, νέφος), ἐλθόντες τῷ πληθ. κ. δυϊκ., φιλότης 126, μυχὸς ἄ. τὸ βάθος, τὸ ἐνδότατον, μυχῷ τοπ. εἰς τὸ τερπέσθην.

192-227. 197 οἴα ἔδουσι α 112.—199 δμωαὶ α 331.—218 πῶς ἐφαντάζοντο οἱ ἡρωες τοὺς θεοὺς ἐν σγέσει πρὸς τοὺς ἄνθρωπους;

228-33 ἥμος ὅτε, τὸ δεικτ. τῆμος, **Ηώς-όος* θ. Αὔγη, ἡριγένεια θ. ἐπίθ. ὃς ἐξ ἀρσ. ἡριγενής (ἀήρ θ., ἡρός, ἡρόι κ. ἡρι, ἡ διμίχλῃ) ἡ γινομένη μὲ τὴν διμίχλην, διμιχλογενῆς καὶ ἐπειδὴ ἡ διμίχλη γίνεται τὴν πρωίαν, ἐντεῦθεν: πρωιογενῆς σννυμαὶ ἀμφιένυμαὶ, χλαῖνα θ. μάλλινον φόρεμα, χιτὼν ὑποκάμισον, φᾶδος οὐλινοῦν φόρεμα, ἀργύφεος 3 (ἐκ θέμ. ἀργυ-, πρβλ. ἀργυ-ρος, καὶ φά-ος) λευκαυγής, ἀπαστραπτούσης λευκότητος, ἀργυρόλευκος, χούσειος χρυσοκόσμητος, *Ιξὺς-ύος* θ. δσφύς, μέση, *Ιξυῖ* τοπ., καλύπτρη θ. κ. *ηρήδεμονον* α 334 τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἐφύπερθε (βάλετο) ἀπ' ἐπάνω, μήδομαι 173, σπουμῆ ἀποστολή, πρβλ. 32.—262-8 ἔεν ἦν, ἄρα φυσικά, ἀφ' οὗ εἶχε τελειώσει ὅλην τὴν ἐργασίαν του, πέμπε ἀφῆκεν ἐλεύθερον νάναχωρήσῃ, εἷμα 177, θυώδης (θύος οὖ. ἀρωμα) ἀρωματώδης, τὸν ἔτερον τὸν ἔνα, ἔτερον δ' ἔνα δὲ ἄλλον, ἥτια κ. ἥτια ἐφόδια, ζωτιοφίαι, *κάρωνος* ἄ. δερμάτινος σάκιος, ἔν δὲ (ἔθηκε), δψων τὸ ἐπὶ τῷ ἀρτῳ ἐσθιόμενον, προσφάγιον, μενοεικής 166, προῖημι ἀπολύω, οῦρος 167, ἀπήμων (ἀ-πῆμα) ἀκίνδυνος, λιτ., εὐνοϊκός, λιαρδὸς 3 χλιαρός, εὐκραής, γλυκύς.—269-77 γηθόσυνος (γηθέω-gaudeo, χαίρω) περιχαρής, ἐκ τούτου τὸ οῦρω, *Ιθύνω* (ιθὺς 3 εὐθὺς) διευθύνω, *Ιθύνετο* διηγήθυνε τὴν σκεδίαν του, οὐδὲ παράταξις ἀντὶ: χωρὶς νά, *Πληιάδες* Πλειάδες, Πούλεια, *Βοάτης* (βούτης - βουκόλος) καὶ **Ἀρκτοῦρος* ἀστερισμὸς παρὰ τὴν *"Ἀρκτον*, ἐπίκλησιν καλέουσι παρονομάζουσι, *ἄμαξα* ίων. ἄμιαξα, στρέφεται περιστρέφεται, αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, χωρὶς νὰ κατέργηται ὑπὸ τὸν δριζοντα, καὶ τε καὶ προσέτι, δοκεύω παρατηρῶ προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως, *οἴη* μόνη ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, *ἄμμορος* (σμερ-μιμορ-) ἄμιορος, ἀμέτοχος: δὲν δύει, *ἄνωγα* 139, α 269, ποντοπορεύω ποντοπορῶ, πλέω διὰ τοῦ ἀνοικοῦ πελάγους, *ἔχοντα* τὴν (*"Ἀρκτον*), ἐπ' ἀριστερὰ χ. πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς χ., πρὸς τὰ ἀριστερά.—278-81 δικταιδενάτῃ ὃς εἰ προηγεῖτο ἡμέρας, ἄγχιστον ὑπρ. τοῦ ἄγχι πλη-

σίον 101: ὅπου ἡ χώρα ἦτο δι^τ αὐτὸν πλησιέστατα, κατὰ τὸ σημεῖον τῆς χώρας τὸ πλησιέστατον πρὸς αὐτόν, κατὰ τὴν πλευρὰν αὐτῆς τὴν πρὸς αὐτὸν ἑστραμμένην, εἴδομαι φαίνομαι, εἴσατο ὑποκ. ὅρεα: προσέπεσον εἰς τὸν ὄφθαλμούς του, ὡς (εἴδεται) στε (εἴδεται) — ὅπως ποτὲ φαίνεται, **χινδύ** οὖ., συνημέστ. **χινδός** θ. δέρμα, ἀσπίς, ἥεροειδής 164· ὡς ἡ ἀσπὶς κατὰ τὴν ἔξωτερον πλευρὰν κυρτοῦται κωνοειδῶς διὰ τὸν ὄφθαλμόν, ίδ. Πραγμ. a 256, οὗτο καὶ ἡ ὁρεινὴ χώρα τῶν Φ. μετὰ τῶν μετρίων ὑψηλῶν ὁρέων της ἀνεδύετο ἐπὶ τῆς θαλάσσης ὡς ἀσπὶς ὄφθαλμοτή.

228-33, 262-81. 228 ρόδοδάκτυλος Ἡώς 121.—**229 χιτών** a 286.—**χλαῖνα** τὸ κυρίως ἔθνικὸν ἔνδυμα τοῦ Ἑλληνος ἦτο ἡ ἔρεαι χλαῖνα, ἣν ἐφόρει ἔξω τῆς οἰκίας, ἐπανωφόριον, ἐπίμηκες τεμάχιον ὑφάσματος, ὅπερ δὲν ἐφορεῖτο, ἀλλ᾽ ἐργίπτετο περὶ τὸν ὄφθαλμον (ὡς τὸ σάλιον) καὶ ἐπορποῦτο ἐπ’ αὐτῶν, ἀναδιπλούμενον, διὰ πόρπης ἢ περόνης. Ἡ χλαῖνα τῶν ἐπιφανῶν ἦτο πολλάκις πορφυρᾶ, ἡ δὲ ἑοτάσιμος ἔφερεν ἐνυφασμένας ποικίλας παραστάσεις. Οἱ Ὀμ. ἥρωες ἐν εἰρήνῃ εἶναι ἀσκεπεῖς πλὴν ἐν θήρᾳ καὶ ἐν τῇ ἔξοχῇ, ὅπου φέρουσι πτῦλον πτύλινον ἢ δερμάτινον.—**230 φᾶρος** λ. αἰγυπτ. p(h)aag, δηλοῦσα εἶδός τι αἰγυπτ. λίνου καὶ ὑφασμα λινοῦν, δι^τ οὖ περιετύλισσοντο τὰ πτώματα (μόδιμα), παρ^τ Ὀμ. καὶ ἔνδυμα λινοῦν (ὅθεν ἀργύφεον διὰ τὸ λευκανγές τοῦ χρώματος τοῦ λίνου) εὐρὺ μακρόν, φερόμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν ὡς ἴμάτιον (ἐν ᾧ ἡ χλαῖνα ἐφορεῖτο ἀδιακρίτως ὑπ’ ἀνδρῶν πάσης τάξεως), καὶ πολλάκις πορφυροῦν χάριν ποικιλίας πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ χιτῶνος, εἴτε ὑπὸ γυναικῶν, ὃν ἀπετέλει τὸ μόνον ἔνδυμα, διότι αὐταὶ δὲν ἔφερον χιτῶνα περιεβάλλετο περὶ τὸν ὄφθαλμον, ἐπορποῦτο πρὸς τὸ στῆθος πρὸ τοῦ δεξιοῦ ὄφθαλμου καὶ ἔζωννυτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν.
Ἄλλὰ τὸ σύνηθες ἔνδυμα τῶν γυναικῶν ἦτο ὁ ἔρεονς πέπλος ἐπίσης μακρὸν εὐρὺ τεμάχιον ὑφάσματος, φέρον ἐνυφασμένα πολλάκις ποικίλα κοσμήματα, περιβαλλόμενος περὶ τὸν ὄφθαλμον, πορπούμενος ἐπ’ αὐτῶν, ζωννύμενος κατὰ τὴν μέσην, ὡς καὶ τὸ φᾶρος, καὶ συρόμενος ὅπισθεν. Τὸ φᾶρος ἐφορεῖτο ἵσως μόνον κατὰ τὸ θέρος διὰ τὴν λεπτότητα αὐτοῦ.—**232 χευσέλη** ἡ ζώνη ἢ διότι ἦτο ὅλη ἐκ χρυσοῦ ὡς ζώνη μεῖς ἢ διὰ τὰ χρυσᾶ αὐτῆς κοσμήματα.—**καλύπτρη** κ. **κορήδεμνον** a 334. Ἄλλον λόσμον αἱ γυναικες ἔφερον ἔρμα (ἐνώπια), δρμους (περιδέραια), δακτυλίους, ψέλια, ἵσως ἐπὶ τῶν ἔνδυμάτων ἐπερραμμένα ποικιλόμορφα κοσμήματα, πόρπας ἐπιχρύσους καὶ χρυσοκεφάλους, κτένας (ἔξι ἐλεφαντίνου δστοῦ) ἥμι-

κυκλίους ἀνέχοντας ἔμπροσθεν τὴν κόμην ὡς ἀκριβῶς οἱ σημερινοὶ καὶ στεφομένους διὰ χρυσοῦ χεύλους, σπείρας τῶν πλοκάμων, πολλὰ δὲ καὶ βαρύτιμα τοιαῦτα ενδήματα ἀπόκεινται ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. αἰλιθούσῃ.—**264** Θυάδης δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, δι᾽ ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπειργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὅσματι, ἢ; ἢ κνῖσα καὶ οἱ σωροὶ κόπρου ἥπελουν νὰ μεταδίδωσιν εἰς Ὁμ. οἰκίαν. Τὰ μύρα θὰ ἐκομίζοντο ἵσως ἔξωθεν καὶ δὴ ἐκ Φουνύης.—**266** ὄδατος εἰς τί θὰ ἐχρησίμευε τοῦτο?—**272** Πλημάδες 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες, ἄγριαι περιστεραί, θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἀτλαντος. Ἐκ θλύφεως ἐπὶ τῇ συμφροῇ τοῦ πατρὸς αἱ 52 ηγύετονησαν καὶ κατηστερίσθησαν. Εἶναι δὲ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἀρχεται ἢ καλὴ ἐποκὴ τῆς θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (περὶ τὰ μέσα Νοεμβρίου) ἢ κακή.—**274** Ὡρίων περίφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς φρονευθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος 121 κατηστερίσθη ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου ἐπιτέλλει περὶ τὰς ἀρχὰς Ιουλίου, ὁπόθεν ἀρχονται τὰ κυνικὰ καύματα.—**273** Ἀρκτος ἢ μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ Καλλιστώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διός τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγῃ τὴν καταδίωξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἡρας, μετεμορφώθη εἰς ἀρκτον, φρονευθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστερισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διός· διὰ τὸ σχῆμα αὐτῆς ἔξελήρθη καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλαυνούμενη ὑπὸ τοῦ Βοώτου (βουκόλου) ἢ Ἀρκτούρου (ἀρκτοφύλακος)· παρ’ αὐτὴν ἢ μικρὰ Ἀρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει δὲ πολικὸς ἀστήρ· πάντες οὗτοι ἀστερισμοὶ τῶν ναυτιλλομένων.— δψὲ δύνοντα διότι μένει δρατός, καὶ ὅτε οἱ ἄλλοι, καὶ αὐτὴ ἢ Ἀρκτος, ἔχουσι σιβεσθῆ.—**274** Ὡρίωνα δοκεύει διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Ὡρίωνος ἀρχίζει νάννψωνται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὁρίζοντι καὶ οὕτῳ φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**277** ἐπ’ ἀριστερά χειρὸς τὸν πλοῦν πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ἀπὸ ΒΔ πρὸς ΝΑ.—**279** σκιόντα διότι τὰ δόρη, ὡς τὰ νέφη, μακρόθεν φαίνονται εἰς τὸν ὄφθαλμὸν ὡς σκιεραὶ προβολαί.

282-5 ἄνειμι ἐπιστρέφω, **κρείων** α 45, **ἐνοσίχθων** α 74, οἱ **Σέληνοι** ἔθνος, **εἴσατο** 281, **ἐπιπλώω** ἐπιπλέω, **χώομαι** 215, **ηγόθι** (κῆρ 36) ἐν τῇ καρδίᾳ, **μᾶλλον** ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον, διότι ἡτο ὠργισμένος κατ’ αὐτοῦ ἀπὸ πολλοῦ α 68., **πάρη** α 90, **προτὶ** ποτὶ κ. πρὸς: εἴπεν ἐνδοιυώχως, μέσα του. — **286-90** ὁ πόποι

ἐπιφ. αἰσχος! φρίκη!, ἢ μάλα δὴ ἀναμφιβόλως λοιπόν, μεταβου-
λεύω μεταβάλλω γνώμην, ἀμφ' Ὀδ. δσον ἀφορᾷ τὸν Ὁ., ἐμεῖο
ἐμέο, ἐμεῦ (ἐμοῦ), ἐμέθεν, καὶ δὴ καὶ ἥδη, καὶ ἵδον, σχεδὸν πλη-
σίον (ἐστίν), πεῖραρ-ατος οὐ. σχοινίον, βρόχος, παγίς, διξὺς θ. (οἱ,
διξυρὸς 105) ἀθλιότης, δυστυχία: τὴν μεγάλην πλεκτάνην τῆς συμ-
φορᾶς, ήτις ἔχει ἔλθει κατ' ἐπάνω του, ἐν τῇ δοποίᾳ ἔχει ἐμπειρικακῆ
ἀλλὰ μὲν (μὴν) ἀλλ' ὅμιλος, ἐλάσαν, ἀντὶ (ἐλάφιν) ἐλῶν 119. η 25. 39^η
μέλ. ἀρμφ. τοῦ ἐλαύνω βάλλω ἐμπρός, ἀδην ἐπίρ. (σαδ-, satis) ἀρ-
κετά, πακότης δυστυχία, η γεν. ἐκ τοῦ ἀδην: θὰ τὸν βάλλω ἐμπρός,
θὰ τὸν κυνηγήσω, ὥστε νὰ χορτάσῃ ἀπὸ φαρμάκια, θὰ τὸν κάμω
νὰ χορεύσῃ ἀρκετὰ ἀκόμη τὸν χορὸν τῆς δυστυχίας.—291-6 τρέ-
αινα θ. παμάκιον φέρον τρεῖς αἰχμάς, φερομένη ὑπὸ τοῦ Ποσ., δρο-
θύνω ἐκτενέστ. τοῦ ἐρέθω ἐρεθίζω, ἔξεγείω, ἀελλα θ. (ἄημι πνέω)

ιλλα, ἀελλαι ἀνέμων ἀνεμοστρόβιλοι, σὺν κάλυψεν συγχρόνως
ἐκάλυψε, καθ' δλοκληρίαν, νὺξ σκότος, δρυνμαι α 348, ἔξ αυτοῦ
δρυτις, δρος, δρθρος; ἐνέσκηψε, σὺν ἐπεσον συνεκρούσθησαν, δυσαής
(δυσ-ἄημι) δυσμενής πνέων, ἐναντίος η σφρδρός, αἰθρηγηνέτης δ
ἐν τῷ αἰθέρι, ἐν τῇ καθαρῷ διαυγείᾳ τοῦ αἰθέρος γεννηθείς, ὅμεν δ
ἔξαστερων τὸν οὐρανόν.—297-302 λύτο ἀδό. λύμην τοῦ λύ-
μαι: παρέλυσαν τὰ γόνατα, ώς η ἔδρα τῆς ζωικῆς δυνάμεως, δχθέω
ἄγανακτῶ, βαρυθυμιῶ: ἐν ἀγανακτήσει, ἐν δυσθυμίᾳ, δειλδειλαιος,
δόλιος: ἄλι καῦμένος!, νὺν α 32.-τί νύ μοι... τί θὰ μοὶ συμβῇ λοιπὸν
ἐπὶ τέλους, τί λοιπὸν θὰ ἀπογίνω; δειδω δείσομαι, ἔδεισα, δέδια,
δέδοικα, φριβοῦμαι, μὴ δὴ μήπως πράγματι, νημερτής α 86 ἀληθής
ἀναπλήσειν 207, τὰ δὲ ἀλλὰ ταῦτα ὅλα, δὴ ἵδον, προδήλως.—
303-5 οἰοισιν μὲ πόσον πυκνὰ νέφη, πῶς μὲ ν., περιστέφει σκε-
πάζει δλόγυρα, ἐπισπέρχω (σπέρχω-ομαι σπεύδω) ἐπισπεύδω, ἐπι-
ταχύνω τὸ βῆμα, ἐνσκήπτω, σάος (σῶς) σῶος, ἀσφαλής, δριστικός,
κτυρ., αἰπὺς α 11.—306-7 μάκαρ α 82, φέροντες χάριν καριζό-
μενοι, προσφέροντες φιλικῶς τὰς ὑπηρεσίας των.—308-12 καὶ
ἐγώ, δὴ λοιπόν, ὁφελον (ἀδό. τοῦ δφελεων) θανέμεν εἴθ' ἔθανον,
ἐφέπω (ἐπομαι, σεπ-, σπ-), ἐπέσπον, τρέχω κατόπιν, ἐπιζητῶ, ενδί-
σκω, πότμος ἀ. (πίπτω) μοῖρα, μοιραῖος θάνατος, δοῦρα δόρατα, ώς
γοῦνα, χαλκήρης 2 α 262, περὶ Π. θανόντι γύρῳ περὶ τὸν νεκρὸν
τοῦ Πηλεύδου, ἐν τῷ ἀγῶντι περὶ τοῦ πτώματος τοῦ Π., τῷ α 239,
λαγχάνω (διὰ λαχνοῦ) λαμβάνω, τυγχάνω, κτέρεα α 291, πλέος τινὸς
η περὶ τινος φήμη, καὶ (κε) ἦγον καὶ θὰ μετέφερον, θὰ περιέφερον
εὑρέως τὴν φήμην μου, μείρομαι (σμερ-, σμορ-, μμόρος, ἀμμορος

275, κά-μιοδος 160) μετέχω, εἴμασται (σέ-σιασται, ἔμασται) είναι δεδομένον, πεπρωμένον, ἀλῶναι νὰ ἀφαρπασθῶ, λευγαλέος 3 κ. ληγρὸς (lug-eo πενθῶ) οἰκτρός, ἀξιοδάχοντος. — 313-8 ἔλασεν, ἔλαυνω, ἔπληξε, κατ' ἄκρης κυρ. ἀπὸ τῆς κορυφῆς, ἀπ' ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, ἔπισεύομαι 51 ἔπιφέρομαι, προκι. ἔπέσσομαι ἐν σημ. ἐνες., δεινὸν κτγρ., ἔλισσω (Feilisso, ἔFéliſſon) περιστρέφω, στρεφογυρίζω, προῖημι ἀφήνω νὰ πέσῃ (νὰ πλέῃ), θύελλα ἀνέμων ὡς ἀελλα ἀνέμων 292, ἔλθοῦσσα ἐνσκῆψα, μίσγομαι συγκρούομαι, ἄγνυμι, ἔFaξα, μέσον κτγρ. εἰς τὸ μέσον, σπεῖρον (σπείρω-τυλίσσω, σπάρτον, σπάργανον, σπεῖρα, σπυρίς, πείρατα) ἰστίον, ἔπικριον ἥ κεραία (antemna), εἰς ἥν προσαρτᾶται τὸ ἰστίον.—319-21 θῆκε τὸ ὑπὸ τῆς θυέλλης ἐγερθὲν κῦμα, ὑποβρύχιος 3 κ. ὑπόβρυχος, αἰτ. μπλ. ὑπόβρυχα κτγρ., δ ὑπὸ τὸ ὕδωρ: βεβυθισμένον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, δυνάσθη Ὄδ., ἀνέσχεθον ἀόρ. ἐκτεν. ἀντὶ ἀνέσχον, ἀνεδύθην, ἀνέκυψα, ὑπὸ δριμῆς κύματος: ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δριμῆς, ὑποκύπτων εἰς τὸ δριμητικῶς φερόμενον κῦμα, ἥδα φυσικά, πόρον ἀόρ. ἀχρ. ἐνεστῶτος, προκι. πέπλωται, παρέσχον, ἔδωκα.—322-6 ὁψὲ δὴ ἀργά τέλος πάντων, ἀργὰ μόλις, ἐκπτύω, ἀλμη 53, κελαργύζω λ.π. καταρρέω (μετά τινος ἥχου), πολλὴ κτγρ. ἐν ἀφθονίᾳ, οὐδ' ὡς παρὰ δλον τοῦτο δμως δέν, ἐπιλήθομαι ἐπιλανθάνομαι, τείρω α 342 καταπονῶ, ἔξαντλῶ, πὲρ α 6: παρὰ δλην του τὴν ἔξαντλησιν, μεθορμάσομαι δριμῶ πρός τι, ἐλλάβετο ἐπιάσθη ἀπ' αὐτήν, ἀλεείνω ἀποφεύγω, τί σημ. δ ἐνεστ.; τέλος θανάτου τελειωτικὸς θάνατος. — 327-32 φορέω θαμ. τοῦ φέρω, ἔνθα καὶ ἔνθα τῇδε κάκεισε, πάντοτε περὶ δύο ἀντιθέτων κατευθύνσεων, ἐμπρός καὶ ὅπισω, κατὰ δόσον κατὰ τὸ δεῦμα, ὡς δὲ (γίγνεται) δτε 281, δπωρινδς φθινοπωρινδς (δπάρη κυρ. δ ἀπὸ τῶν μέσων Ιουλίου χρόνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), φορέω φέρω ἔνθα καὶ ἔνθα, ἥ ὑποτ. ἀνευ τοῦ κέν, ἀμ ἀνὰ συγκεκομ., ἔχονται πρός ἀ. συγκρατοῦνται, ἐμπλέκονται πρός ἀλλήλας, φέρεσθαι ἵνα τὴν παρασύρῃ μεθ' ἔαυτοῦ, εἴκω (ὑπείκω) ὑποχωρῶ; παρήγτει, οἱ ἀόρ. θαμ. ἐν σημ. πρτκ., διώκω βάλλω ἐμπρός.

282-32. 282 Αἰθίοπες α 22.—283 Σόλυμοι θιαγενεῖς ἐν Λυκίᾳ, οἵτινες ἀπωσθέντες ὑπὸ τῶν Λυκίων εἰς τὰ δηγη ἔξων δριμώμενοι ἀπὸ τούτων ὡς λησταί, ὡς ὑστερον οἱ Πισίδαι, Λυκάονες, Ισαυροι.—291 ἐτάραξε πόντον ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τῶν δρέων τῶν Σολύμων εἶχε κατέλθει εἰς τὴν θάλασσαν.—295 μόνον τῶν τεσσάρων τούτων κυρίων ἀνέμων γινώσκει τὰ δνόματα δ "Ομ.—300 νημερτέα εἴπε ποῦ;—306 Δαναοὶ α 349.—307 Ἀτρεῖδαι δ

Ἄγαμέινων καὶ δὲ Μενέλαιος ὡς νῦν τοῦ Ἀτρέως, βασιλέως τῶν Μυκηνῶν.— **Πηλεῖων** καὶ **Πηλείδης** δὲ Ἄχιλλεύς, ὡς νῦν τοῦ Πηλέως, βασιλέως τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Φθίας: ἔπειτε βληθεὶς εἰς τὸν αὐληθέντα Ἄχιλλειον τένοντα κατὰ τὴν πτέρωναν ὑπὸ τοῦ Πάριδος διὰ βέλους κατευθυνθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος· τὸ πτῶμα, περὶ τῆς τύχης τοῦ δόποιον εἶχε συγκροτηθῆναι πεισματωδεστάτη μάχη, ἔσφασαν δὲ Ὁδυσσεὺς καὶ δὲ Αἴας ὡς νῦν τοῦ Τελαμῶνος, βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος.— 311 πτέρεα α. 291.— **Ἀχαιοί** οἱ στρατεύσαντες ἐπὶ τὴν Τροίαν.

333-8 σφυρὸν τὸ μέρος τοῦ ποδὸς τὸ περὶ τὸν ἀστράγαλον, **καλλίσφυρος**, **Λευκοθήη-α**, αὐδήεις 3,28, ἔχων ἀνθρωπίνην φωνήν, **πέλαγος** (πλαγ-, πλάζω, πλήσσω α 2) κυρ. τὸ πλήτερον κύμα, δὲ πληθ. μόνον ἐνταῦθα, κύματα: ἐν τῇ θαλασσοταραχῇ τῶν κυμάτων, ἐν τῇ κυματώδει θαλάσσῃ, **ἔμμορε** ἀόρ. ἢ προκ. τοῦ μείρεσθαι 312, **τιμῆς** ἀντκμ.: τῆς τιμῆς τῆς θεότητος, **θεῶν** δέξ ἐκ μέρους τῶν θεῶν, κατὰ παραχώρησιν τῶν, **ἀλάομαι** ἀλήθητ, ἀλάλημαι, περιπλανῶμαι, **ἄλγε** **ἔχοντα** τροπ. εἰς τὸ ἀλώμενον: ἐν μέσῳ τῶν βασάνων του, μὲν ἐκ τῆς προστοῦ προσέειπεν: εἶπε πρὸς αὐτόν.— **339-40 ιάμμορος** (κάτ.-σμιρος 312) 160, τίπτε 87, δδύσσομαι α 62, **ἔκπαγλος** χάριν εὐφων. ἀντὶ **ἔκπλαγλος** (**ἐκπλήσσω**) καταπληκτικός, ἐπίρ. φοβερό, καθ' ὑπερβολήν, εἰς τοῦτο τὸ ὄδε α 182, **στε** κυρ. εἰδ.: ὅπως δύναμαι νὰ εἰκάσω ἐκ τούτου, ὅτι, εἴτα: αἰτιολ. διότι. ἡμεῖς: ὅστε δημιουργεῖ.— **341-5 οὐ μὲν δὴ ἀλλ'** ἀσφαλῶς δέν, **καταφθίω** - φθείσω, ἔξαφαντίζω, ἔξολομρεύω, **μενεαίνω** (μέρ-ος-δρμή, ζωηρὰ ἐπιθυμία, μέρ-ω ἀναμένω, ἐπιθυμῶ, προκ. μέμονα καὶ μέμασα) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **μάλ'** **ἄδει** ἀκριβῶς οὔτως, ὅπως σοὶ λέγω, **ἔρξαι** ἀπομιφ. ἀντὶ προστκ., **ἔρδειν**, **ρέζειν**, α 47, 293, **ἀπινύσσω** (ἐκ τοῦ ἄχρ. ἀπίνυτος, α (στ.)-πινυτὸς α 229, ἀσύνετος) εἴμαι ἀσύνετος, ἀνόητος, **κάλλιπε** κατ(ά)λιπε, **φέρεσθαι** 331, **νέω**, **νήχομαι** (νήσσα) κ. **νάω** (νήσος) κολυμβῶ, **ἐπιμαίομαι**, **ἐπιμάσσομαι**, **ἄπτομαι**, **ἐπιδιώκω**, **γαίης** γεν. ἀντκμ. εἰς τὸ **νόστον** ἀφίξεως (διότι ἡ ἀρχ. σημ. τοῦ **νέομαι** ἔρχομαι) εἰς τὴν χώραν, **ἀλύσκω-ξω-ξα** (τῆς αὐτῆς δ. ἀλεείνω 326) ἀποφεύγω, σφίζομαι.— **345-50 τῇ** ἐπίρ. δειπτ. ἰδούν, νὰ (λάβε), **τανύω** (τείνω) τεντώνω, δένω σφιγκτά, **ἀμβρόσοτος** 45, οὐδὲ **δέος** (ἐστι), **παθέμεν** τι, **ἔφάγει** ἀόρ. ὑποτ., **ἀπολύσάμενος** ἀπὸ σεϊο λύσας, δψ πάλιν, βαλέειν ἀνὶ προστκ., **πολλὸν** ἀπὸ πολὺ μακρὰν ἀπό, **ἀπονόσφι** μακράν, **τραπέσθαι** ἀντὶ προστκ.

νὰ γυρίσῃς τὰ βλέμματά σου πρὸς τὰ δπίσω.—**351-3-ἔικα** (**Φεικ-**
Φικ-, εἰκὼν) ἔοικα, αἴθυνια θ. θαλ. πτηνόν, ἡ βουταναιά.

333-53. 333 καλλίσφυρος ὁ πέπλος τῶν γυναικῶν ἦτο
μὲν μαρῷς ὅπισθεν, ἀλλ’ ἔμπροσθεν ἦτο βραχύτερος, ὥστε ἐφαί-
νοντο οἱ πόδες καὶ δὴ τὰ σφυρὰ αὐτῶν.—**Ίνῳ** θυγάτηρ τοῦ
Κάδμου καὶ τῆς Ἀρμονίας ἐνυμφεύμη τὸν βασιλέα τοῦ Ὁροχεινοῦ
Ἀθάμαντα, ὅστις παραφρονήσας ἐφόρευε τὸ ἐν τῶν δύο τέκνων,
θὰ ἐφόρευε δὲ καὶ τὸ ἔτερον, ἀλλ’ ἡ μήτηρ Ἰνὼ παραλαβοῦσα αὐτὸ
ἔργοιφθη ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν (Κακῆς Σκάλας) εἰς τὴν θά-
λασσαν, γενομένη ἔκτοτε θαλασσία θεότης, ἡ Λευκοθέα, θεὰ τῆς
μετὰ τὴν θύελλαν λευκῆς γαλήνης, σώτειρα τῶν ναυαγῶν· μετὰ τοῦ
Ἡρακλέους εἶναι τὰ μόνα παραδείγματα ἀποθεώσεως θνητῶν παρὸ^τ
Ομήρῳ.—**334 αὐδήσεσσα** ὡς τοὺς θεοὺς ἐφαντάζοντο οἱ ἀρχαῖοι
μείζονας τῶν ἀνθρώπων, οὕτω καὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν διάφορον
κατὰ βαθμὸν τῆς ἀνθρωπίνης.—**346 τὸ κρήδεμνον** θὰ χρησι-
μεύσῃ διὰ τὸν Ὅδ. ὡς φυλακτόν, ὡς σφοδρίσιον.—**350 ἀπὸ νόσφι**
τραπέσθαι ὁ ἐπικοινωνῶν πρὸς τοὺς θεοὺς καλὸν ἦτο ἐν τῇ βα-
θείᾳ αὐτοῦ εὐλαβείᾳ νὰ μὴ ἀτενίζῃ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον.

354-7 πολύτλας 171, **μερμηρίζω** (μερ-, μέρ-ιμνα, μέρ-μερ-
ος ἄξιος μερίμνης) διαλογίζομαι, 355=298, **ὅμοι** ἐγὼ ἢκ καῦμένος,
(δέδια) **μή,** **ὑφαίνω** πλέκω, βυσσοδομῶ, γαλκεύω, **αὗτε** πάλιν, ὡς καὶ
ἄλλοτε πρότερον, **ὅ τε** ἀναφ. αἰτιολ.—**358-64 πὼ πός,** ὡς οὕτω-
οὕτως, **μάλ'** οὐ πὼ 103, ἑνᾶς μαρῶν, **φύξιμον** ἔμμεν· φρευκτὸν
εἶναι ἀπροσ., **μάλ'** ὁδὸς 342, **σφρῷ** ἀν κεν (δις τὸ ἀοιστολ.) ἔως
ἄν, **ἀραρίσκω** 95, α 280, προκι. ἀμπτβ. **ἀρηρά** εἶμαι συνδεδεμένος,
ἀρμονίη (ἀρμός, ἀρμόζω, ἀραρίσκω) σύνδεσμος, κλείδωσις: εἶναι
συνδεδεμένα μέσα εἰς τὰς πλειδώσεις των, **τόφρα** ἐν τούτῳ τῷ με-
ταξύ, **τλήσομαι** θὰ ἐγκαρτερίσω, **πάσχων** ἐνδ., διὰ τινάσσω δια-
σκορπίζω, διαλύω, **νήχομαι** 344, **πάρα** 141 πάρεστι, ὑπάρχει πρό-
χειρον, **οὐ μέν τοι ἄμεινον** οὐδὲν βεβαίως καλύτερον.—**365-70**
ἥσος ἔως, **δρμαίνω**, ἐκτεν. τύπ. τοῦ δρμᾶτ, στρεφογυρίζω εἰς τὸν νοῦν
μου, ἀνακυκλῶ κατὰ νοῦν: ἐν ᾧ ἡ κεκινημένη ψυχή του καὶ καρδία
διελογίζετο ταῦτα, **ῶρσεν** ἐπὶ ὑψώσεις κατ' ἐπάνω του, δὲ ἐν τῇ κυρ.
προτ. λεύφανον τῆς ἀρχαίας κατὰ παράταξιν συνδέσεως, **ἀργαλέως**
175, **κατηρεφῆς** 2 (κατερέφω) ὁ σκεπάζων ἀπ' ἐπάνω, καμαρωτός
ὑψηλοκρεμαστός, **ἥλασε** ὑποκ. κῦμα 313, **ζαῆς** 2 (ζα(ἐπιτ.) - ἀημ) ἀρμητικός,
σφιδρός, πρβλ. δυσαής 295, τινάσσω διασκορπίζω, **θη-**
μῶν-ῶνος ἀ. θημωνιά, σωρός, **ἥμα** οὐ. ἀχυράκια, καλαμάκια (σιτη-

δῶν), **καρφαλέος** 3 (πάροφε ξηραίνω, πάροφες ξηρὰ καλάμη σιτηρῶν) ξηρός, τὰ μὲν δειπτ., διεσκέδασε γγ. ἀρό, ἀλλυδις ἀλλα ἄλλα ἔδω-
ἄλλα ἔκει 71, ἡ πρότασις δὲν ἔξαρταται ἐκ τοῦ ὁς, ἀλλὰ πλατύνει
τὴν παραβολὴν διὰ τῆς προσθήκης μεμονωμένης παρατηρήσεως, διε-
σκέδασε τὸ κῦμα.— **370-5** ἀμφὶ δ. βαῖνε 130, ὡς ἵππον ἐλαύ-
νων ως εἰς τρέχων ἔφιππος (κελητῖζων), **κέλης-ητος** (ταχὺς, πρβλ.
cel-er) ἀ. ἵππος τῆς ἵππασις, τῶν ἵπποδρομῶν, πόρε 321, **κάππεσε**
κάτ(ά)πεσε, ἔρριφθη πάτω, ἀλλὶ τοπ. τοῦ τέρματος, **μέμασα** κ. μέμορα
(μεν-, μα-, ως τεν-, τα-, τείνω) πρκμ. ἐν σημ. ἐνεστ. τοῦ μένειν
ἀναμένειν, ἐπιθυμεῖν: ζωηρῶς ἐπιθυμῶ (πρβλ. μέρος α 89, μενοει-
κής ε 166, μενεάνω 341), ἡ μτχ. εἰς τὸ χ. πετάσσας, **νήχω** νήχομαι.
— **375-81** **ηρείων** α 45, 376=285, ἀλόω πρστιτ. τοῦ ἀλάομαι 336
ἀλάου-ῶ-ώ, πρβλ. ἀλήτης, εἰς δὲν ἔως ἄν, **μείγνυμι** μίσγομαι,
σμύγω, συναντῶ, πλησιάζω, **διστρεφής** 2 δὲν τοῦ Διός ἀνατρα-
φείς, σιγγενής τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἀγχιθέων Φαιάκων 35, **ἀλλ' οὐδ-**
ῶς ἀλλ' ἀν καὶ ἀπέχω πλέον πάσης περαιτέρω παταδιώξεως, **ἔλπο-**
μαι (ἔλπ-ιζω), ἔσκπτα ἐν σημ. ἐνεστ. νομῆσω, **ὄνομαι-σ(σ)ομαι-σάμηη,**
ψέγω, μεμψιμοιοῶ, **κακότης** 290: πιστεύω δτι δὲν θὰ παραπονεθῆς
διὰ τὴν ἀθλιότητά σου (δτι εἰναι δλίγηη), εἰρων.: πιστεύω δτι θὰ
βάλης τὴν δυστυχίαν καὶ εἰς τὰ βρακιά σου, **ἱμάσσω** (ἱμάς) κτυπ-
διὰ τῆς μάστιγος, **καλλιθροῖξ**, δθι δπου, **ἔαστιν** εἰσίν, **κλυτὸς** α 300.

354-81. *371* οὐκέτι ἵππον κατὰ τὸν Ὁμ. χρόνους ἥτοι
ἐν χρήσει ἡ ἵππασία, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἡρωικοῖς, ὅτε οἱ ἥρωες
ἐπιβιάνουσιν ἄρμάτων· δι ποιητὴς ἔθεωρησεν ἀπορεπὲς νὰ θέσῃ τὸν
ἥρωας ἐπὶ τῶν νώτων ἵππου, ὡς καὶ οἱ Σπαρτιάται, οἵ διατηρή-
σαντες πλεῖστα ἔθιμα τῶν ἡρωικῶν χρόνων, περιεφρόνον τὸν ἵππον
πρὸς χρῆσιν τῶν μαχητῶν, ἀναβιβάζοντες ἐπ᾽ αὐτὸὺς τὸν χειρί-
στους τῶν ἀνδρῶν.—*378* διογενεῖς, διοτρεφεῖς κ. διοι ἐκαλοῦντο
οἱ βασιλεῖς (κ. εὐγενεῖς), διότι ἐπιστεύετο δι τοι εἰλκον τὴν καταγωγὴν
ἀπὸ τοῦ Διός, παρ᾽ οὖ εἰχον λάβει καὶ τὴν βασιλικὴν ἔξουσίαν (ός
οἱ ἐλέφ θεοῦ βασιλεῖς).—εἰς δὲ καὶ δι Ποσ. δύναται νὰ βασανίσῃ
τὸν Ὁδ., ἀλλὰ δὲν δύναται νάντιστη εἰς τὰς βουλὰς τῆς Μοίρας
(Διός) νὰ ἐπανέλθῃ δὲ ἥρως οὕκαδε κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἀπου-
σίας του· ἥδη παραιτούμενος ἀλλου διωγμοῦ τοῦ Ὁδ. ἀνταποκρί-
νεται εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Διός α 77.—*380* δι Ποσειδῶν ἐπο-
χεῖται συνήθως ἄρματος συρρομένου ὑπὸ πτερωτῶν ἵππων. —*381*
Alyai μικρὰ πόλις ἐν Ἀχαΐᾳ διάσημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ λατρείαν
τοῦ Ποσ.: τὸ δηνομα τε φερον καὶ ἀλλαι πόλεις, ἐν αἷς ἐπίσης ἐλα-

τρεύετο δ' θεός· ἡ λ. συγγενής πρὸς τὸ *αἴγες* (ἀίσσω) κύματα, *Αἰγαῖον* (κυματῶδες).

382-7 ἀλλ᾽ ἐνόησεν ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, *κέλευθος* α 195; ἀνέστειλε τὴν κίνησιν τῶν ἄλλων ἀνέμων· ἐν ἀντιθέσει πρὸς τίνα; *εὐνάζομαι* 119 ἥσυχάζω, κοπάζω, δ. c. διασαφεῖ τὸν 383, *ἐπόρυνμι* ἔξαποστέλλω, *κραιπνός* 3 (ποβλ. *καρπάλιμος* 193) σφροδός, δρμητικός, πρὸς ἐπιφ. ἔμπροσθεν τοῦ Ὀδ., ἵνα διευκολύνῃ τὸ κολύμβημα, μιγείη 378, *φιλήρετμος* 2 a 181, *διογενῆς* 203, *ἄλυσκω* 345, *κήρη κηρός* θ. ἡ μοιρα τοῦ θανάτου, δ. πληθ. τοὺς ποικίλους κινδύνους τοῦ θανάτου. — 388-93 *πλάζομαι* a 2, *κῆμα* περιληπτ., *πηγδεῖς* εὐπαγής, εὐτραφής, μέγας, φουσκωμένος, *προτιόσσομαι* (προσόσσομαι, ἔξ οὖ μέλ. ὅφομαι, δσσε 151) προσβλέπω: συγνά
ἔβλεπε μὲ τὸν νοῦν του ἐμπρός του τὸν θάνατον, τέλεσε ἐπήγαγεν,
ἡ δὲ ἐκεῖ δέ, *νηνεμίη* παραθ. τοῦ γαλήνη: ἄκρα γαλήνη, *προϊδὼν*
ὅντας τὸ βλέμμα (μακρὰν) ἐμπρός, μάλα δξὺ μετὰ μεγάλης δξυδερ-
κείας, *σχεδὸν* 288· τί διορίζει ἡ μτχ. *ἀρθεῖς*; — 394-9 *ώς δ'* δτ'
328, *βίστος* ἀ. (ζωή) ἀνάρρωσις, *φανῆη* γνωμ. ἀόρ., *ἀσπάσιος* 3
εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος, πρὸς μεγάλην ἤχαράν, *κεῖται* ὑποτ.:
κέίεται-εῖται: εἶναι ηλινήρης, κατάκειται, ἐν νούσῳ ἐν ὑλικῇ σημ.:
ἐν μέσῳ τῶν δεσμῶν νοσήματος, πιασμένος ἀπὸ νόσου (ἡ δποία δὲν
τὸν ἀφήνει), *δηρὸν* a 203, δὲ γάρ, *δαίμων* θεότης, κακὸς δαίμων,
πονηρὸν πνεῦμα, *χραύω*, ἀόρ. ἔχραον, (ἔγγιζω) ἐπιτίθεμαι, κατα-
διώκω, *στυγερός* 3 (στυγέω μισῶ) ἀποτρόπαιος, φρικτός, *ἀσπάσιον*
394 οἶ καὶ παίδεσσι, *ύλη* τὸ δάσος, *ἔεισατο* 281 (vid-eri), *ἀσπα-*
στὸν ἀσπάσιον-ως, *"Οδυσῆ"*(i). — 400-7 δσσον ἀναφ. συμπ., γέ-
γωνα ἐν σημ. ἐνεστ. κ. γεγωνέω φωνᾶζω ὥστε νὰ γίνω ἀκουστὸς
(εἰς ἐπήκοον): ὥστε νὰ γίνη τις ἀκουστός, ἐὰν φωνᾶξῃ, καὶ δὴ καὶ
ἥδη, συνεχίζον τὴν χρον. πρότ., ἵης ἡ ἀπόδ. ἐν 406, *δοῦπος* ἀ. λ. π.
(ντούπ) κρότος, βρόντος, ἐκ τούτου τὸ θαλάσσης, *σπιλάς-δος* θ.
βράχος ἐν θαλάσσῃ, εἰς δν προσκρούουσι τὰ κύματα, σκόπελος, *δο-*
χθέω (δόχθος ἀ. πάταγος, βοὴ τῶν θραυσμένων κυμάτων) λ. π.
βοῖζω, βροντῶ, δὲ γάρ, *ἔρεύγομαι* (ἔξεμῶ) ἐκβράζομαι, *δεινὸν* ἐπιφ.
μετὰ φοβεροῦ πατάγου, *ξερὸς* 3 ἔξηρός, ἐπὶ ξ. *ἡπειροιο* πρὸς τὴν
ξερὰν ἡπειρον (τὴν ἤχαράν), ὁς 277 ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐπ' ἀριστε-
ρὰν χειρα, *εἴλυτο* ὑπερδσ. τοῦ *εἴλυτο* (*Fel-*, ἐλίσσω, vol-vo) περι-
καλύπτω, δὲ ὥστε, *πάνθ*· ὑποκ., *ἄχηη* ἀφρός, *ἔσαν* ἦσαν, *όχος* ἀ.
(ό περιέχων, φυλάττων) κρατητής, στήριγμα, προστασία καὶ σκέπη,
ἐπιωγαῖ θ. (*Fάγνυμι*, *Fι-Fωγ-αί*) μέρη, ὅπου ἄγνυται ἡ δρμὴ τῶν

ἀνέμων καὶ κυμάτων, ὅρμοι ἀσφαλεῖς, ὑπήνεμοι, προβλήσ-ῆτος 1 ὁ προβάλλων ἐμπρὸς τὴν γωνίαν του, προεξέχων ἀποτόμως, ἀποκρή-μινως, πάγος ὁ. (παγ-, τὸ ἐμπεπηγμένον καὶ ἀκίνητον) βράχος (πρβλ.-^αΑρειος πάγος), οἵς 402-5 διασάφησις τοῦ 401, 406-7=297-8.—
408-14 δὴ ἵδού, νά, ἥδη, δελπῆς (ἀ(στ.)-ἔλπομαι 379) ἀνέλπι-στος, κτγρ. ἀποσδοκήτως, διατεμήγω (τέμ-νω) διασχίζω, λαῖτμα 174, οὕς πηγ οὐδαιμοῦ, ἔκβασις μέρος πρὸς ἔξοδον, ἐκ τούτου τὸ ἄλλος κ. θύρας ἔξω εἰς τὴν ξηράν, πολιδὲς 3 λευκός, ψαρός, πο-λιοτὸ θηλ., ἔκτοσθεν (ἀπ²) ἔξω, ἐν τῇ ξηρᾷ, ἡ ἀντίθ. 413, βέβρυχα πρκμ. ἐν σημ. ἐνεστότος (κ. βρυχάομαι) βρυχῶμαι, μουγκρίζω, ἀμφὶ γύρῳ, δόθιος (δόθιος-δόχθιος 412) λ. π. θορυβώδης, παταγώδης, βοῖζων, ἀναθέω, ἀναδέδομε ἐν σημ. ἐνεστ. ἀνυψοῦνται, ἀναδύονται, προβάλλουσιν, πέτρη θ. βράχος, λισσός 3 λεῖος, ὀλισθηρός, κτγρ., ἀγχιβαθῆς 2 ἄγκη (τῆς γῆς) βαθύς: βαθεῖα παρὰ τὴν ἀκτήν, κτγρ., στήμεναι νὰ πατήσῃ στερεά.—**415-6** μή πως 356, λιθαῖ 1 (λι-θώδης) τραχύς, αἰχμηρός, ἔκβαλνοντα τί σημ. ὁ ἐνεστ.; ἔσσεται ἡ ὁριστ. μέλ. διότι ἡ ζωηρὰ παράστασις τοῦ κινδύνου ἐμφανίζει αὐτὸν ὡς βέβαιον, ἐὰν ἐποματοποιεῖτο ὁ ἀρτὶ ἐκφρασθεὶς φόβος, δόμη ἡ προδυμία (ἐν τῷ κολυμβήματι), ἡ ὑπεράνθρωπος τόλμη, μέλεος 3 μάταιος.—**417-23** παρανήξομαι ὑποτ., ἡ παρὰ κατὰ μῆκος, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκτήν, προτέρω πλέον ἐμπρός, περαιτέρω, ἢν που πλ. ἐρ. μετὰ πρότ. ἀποπείρας, ηἱών 156, παραπλῆξ 1 ὁ πληττόμενος πλαγίως ὑπὸ τῶν κυμάτων, διμαλός, λεῖος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς προβλήτας ἀκτὰς 405, δεῖλω 300, ἐξαυτις αὐθίς, ἰχθυόεις ὁ γεμάτος ἀπὸ ἰχθύς, ἰχθυοβριθής, καὶ εἰς ὅλην τὴν πρότασιν, ἐπισ-σεύω ἔξαπολύ, δαίμων 396, κῆτος οὖ. τεράστιος ἰχθύς, τεράστιον θηρίον τῆς θαλάσσης, ἐξ ἀλός ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, **Άμφι-τρίτη** θαλασσία θεά, ἀλυτὸς δικατ., οἴλα ἐξ ἐκείνου τοῦ εἴδους, τὰ δποῖα, ὀδάωδυσται πρκμ. τοῦ δδύσσομαι α 62: ἔξει ἔξαγριωθῆ.

382-423. 382 **Ἄθηναίη** ἐγεννήθη ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, προσωποποιία τῆς ἀστραπῆς (ἢ τῆς καταιγίδος) τῆς γεννωμένης ἐκ τῶν ὅμβροφόρων νεφῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός).—**385** **Βορέην** διὰ τί ἀφῆκε τοῦτον;—**387** **διογενῆς** 378.—**388** **νύκτας-ῆματα** προη-γοῦνται ἐν τῇ ἀπαιθμήσει αἱ νύκτες, διότι τὸ πάλαι ἡ νὺξ ἐθεω-ρεῖτο ἡ ἀρχὴ τοῦ ὅλου ἡμερονυκτίου, καθ' ὅσον ὡς χρονικὸν μέτρον ἐλαμβάνετο οὐχὶ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἡ σελήνη.—**391** **γαλήνη** ἡς παρακο-λουθήσωμεν ἐὰν ἡ γαλήνη ἦτο τελεία.—**400** **ὅσσον τε γέγωνε βο-**

ήσας πρωτόγονος υπολογισμὸς μῆκους.—422 Ἀμφιτρίη θεὰ τῆς θαλάσσης ὡς ὁ Ποσ.: ὑστερον ἐγένετο σύζυγος αὐτοῦ.

424-5 424=365, τόφρα ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ.—426-9 ἔνθα χρον., ἀποδεύπτω ἀποσπῶ τὸ δέρμα, γδέρνω, **χινὸς** 281, **συναράττω** (ἀράσσω κρούω ἵσχυρῶς, συντρίβω) συντρίβω, τὸ **κέν** πρὸς ἀμφότερα τὰ ὁ., **χινοὺς** κ. **δστέα** τὸ κατά τι, εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε ἐὰν δὲν ἐνέπνεεν εἰς αὐτὸν (σωτήριον) τινὰ σκέψιν, **γλαυκῶπις** α 44, ἡ σκέψις διαστρεῖται ἐν 428 9, ἐπεσσύμενος πεταχθεὶς, τιναχθεὶς ἐκεὶ ἐπάνω (ὑπὸ τοῦ κύματος).—430-5 ὑπαλύσιων ὑπεκφεύγω, ὑποκ. Ὁδ., **παλιρρόθιος** 3 (π.-χρόνος 412) ὁ πρὸς τὰ ὅπίσω φερόμενος: τὸ κῦμα δὲ παλινδρομοῦν, γυρίζον ὅπίσω, ἐπεσσύμενον ἐφορμῆσαν, χυθὲν ἐπάνω του, ὡς ὅτε 328, **πουλύπους** πολύπους, ὀκταπόδι, **ἔξελκομένοιο** τίς μτχ.; **θαλάμη** θ. φωλεά, τρῦπα, **ἔχονται** ἔχουσι προσκολληθῆ, **κοτυληδών-όνιος** θ. ὁ λᾶας λίθος (πλοκάμου τοῦ πολύποδος, ἀπομυζητικὴ θηλή), **πρὸς κοτυληδονόφιν** (-σιν) ἐπάνω εἰς τοὺς ὁφθαλμούς του, **λαϊγξ-γγος** θ. (ὁ λᾶας λίθος) μικρὸν λιθάριον, χαλίκιον, **χινοὶ** τεμάχια δέρματος, πόθεν ἔξαρταται ἡ γεν. τοῦ; ἀπέδρυψθεν-θησαν 426, **θρασὺς** θαρραλέος, τολμηρός, τὸν δὲ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ χινοί.—436-40 ἔνθα δὴ τότε πλέον, **δύστηρος** α 55, ὑπὲρ μόρον α 34, ἐπιφροσύνη παρουσία πνεύματος, ἑτοιμότης π., 438 ἀσύνδ. ἐπεξ, τὰ τ' ἀναφέρο. εἰς τὸ περιληπτ. κύματος: ἀνελθών, ἀνακάψας ἐκ τῶν κυμάτων, ὅποια (ὅπως 422) αὖτά, **ἔρενγεται** 403, **παρέξ** ἐκεὶ πλησίον (παρὰ) ἀπ' ἔξω ἀπ' ἔξω (ἀπὸ τὰ εἰς τὴν ἀκτὴν ἐκβράζοντα κύματα), ἀπ' ἔξω δίπλα (εἰς τὰ πλάγια), ἀπ' ἔξω κατὰ μῆκος (τῆς ἀκτῆς), παρέξω, ἐς γαῖαν **δρῶμενος** (ὁ Ὄμ. φιλεῖ τὰ μέσα) μὲ τὰ βλέμματα διαρκῶς καθηλωμένα εἰς τὴν, 440=418.—441-3 **στόμα** στόμιον, ἐκβολαί, **ἴξε** μεικτ. ἀόρ., **κατὰ** ἀπέναντι, **τῇ** δὴ ἐκεὶ πλέον, κυρ. πρότ., **ἔεισατο** 398, 281, **ἄριστος** καταλληλότατος κτγρ., **λεῖος** 3,+ γεν. γυμνός, καθαρός, **ἐπὶ** (ἥν) πρὸς τούτοις, **σκέπασ-αος** οὐ. σκέπασμα, **σκ. ἀνέμοιο** τόπος ὑπήνεμος.—444-50 ἔγρω ἀντελήφθη, **προρρέω** ἥσω ἐμπρός, προχωρῶ ἐμπρός μὲ τὸ ἥσωμα, δν **κατὰ** **θυμὸν** ἐνδομύχως, **κλύω**, ἀόρ. ***ἔκλυ(ο)ν**, προστικ. (κέ)κλυθι, (κέ)κλυτε, (ἐπ) ἀκούω, κλυτὸς α 300., **στις** ἐσσὶ δστισδήποτε εἰσαι (διότι δὲν γνωρίζει τὸ δνομά του), **ἰκάνω** ἴκω, ἥκω + αἰτ. τοῦ τέρματος, **πολύλιστος** (πολὺ-λίσσομαι παρακαλῶ) ὁ πολλάκις ἴκετευόμενος, χλιοπαράκλητος, πολυπόθητος, κτγρ., **ἐνιπή** θ. (ἐνίπιω ἐπιπλήττω) ἐπίπληξις, ἀπειλή, λύσσα, ὁ πληθ. τὰς ἐκρήξεις τῆς λύσσης, **μέν** (μήν)

τε ἀλληθῶς, αἰδοῖος ἄξιος σεβασμοῦ, καὶ (ἐπιδ.) ἀθανάτοισι, ὃς τις ἀνδρῶν, ἐκηταὶ ὡς ἵκετης, ἀνευ κέν, ἢ ὑποτ. ἀόρ. ἐπανάλ., ἀλάομαι 336, μογέω 223, ἀλλὰ ὅθεν, δὲ αἴτ., εὐχομαι κ. εὐχετάομαι καυχῶμαι, εὐχομαι ἔμμεν βεβαιῶ, διακηρύττει ότι.—451-3 παῦσεν ἐσταμάτησε, ἔσχε ἀνέκουφε, κῆμα περιληπτ., τὰ πρὸς τὸ στόμιον φερόμενα θαλάσσια κύματα, πρόσθει οἱ ἔμπροσθεν τοῦ Ὀδ., σαύω 130 (σάος σᾶς), προχοαί πάντοτε πληθ. ἐκβολαί, στόμιον (ὅπερ ἦτο ἥδη κενὸν ὕδατος).

424-53. 432 ὁ πολύπους ἔχει 8 πλοκάμους, χρησιμεύοντας πρὸς κίνησιν, σύλληψιν τῆς τροφῆς κλπ., φέροντας ἔκαστον δύο σειρὰς μυζητικῶν κοτυληδόνων, δι' ὧν καὶ κρατεῖται στερεῶς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων.—436 ὑπὲρ μόρον α 33.—445 ἄνταξ οἱ ποταμοὶ ἐθεοποιήθησαν πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος α') διὰ τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐπίδρασιν ἐπὶ ζῷα καὶ φυτά, β') διὰ τὰς μεγάλας καταστροφὰς ἐπὶ τὴν χώραν καὶ γ') διότι, ἐν ᾗ ζῷα καὶ φυτὰ παρέρχονται, οἱ ποταμοὶ ὕδους ἀκούμητοι, ἀνέναοι καὶ ἀθάνατοι.

453-7 κάμψε εἶλύγισε..., ἐσωριάσθη κατὰ γῆς, χεῖρας κατὰ ζεῦγμα πρὸς τὸ κάμψε: ἀφῆκε παραλύτους τὰς χεῖράς του, κῆρ 36, δάμνημι α 237, δέδμητο εἴχεν ἔξαντληθῆ, ἐκνευρισθῆ, οἰδέω πρήσκομαι, φουσκώνω (οἰδμα κῆμα, οἰδαλέος, Οἰδίπους), χρώς ἀ., χρωτὸς κ. χρόος, δέρμα, σῶμα (ἀττ. ἐν χρῷ κεκαρμένος), θάλασσα τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, ἡγκίω ἀναβλύζω, ἀν στόμα ἀπὸ τοῦ στομάχου ἐπάνω διὰ τοῦ στόματος, δτνες ὁώμωνες, ἀνάπνευστος ἀντὶ ἀν(στ. -)ἀνάπνευστος, ἀνευ ἀναπνοῆς, ἀπνους, ἀναυδος 2 ἀφωνος, δλιγηπελέω ἔχω ἔξησθενημένας τὰς δυνάμεις, εἴμαι λιπόθυμος, αἰνδς α 208.—458-63 δή ἡα τέλος πάντων, ἀμπνυτο μ. ἀορ. β'. τοῦ ἀγαπνέω, θυμὸς ἡ ζωή, ἡ ζωικὴ δύναμις, ἡ ἐγκλειομένη συνήθως ἐν ταῖς φρεσὶ, ἀγείρω, ἀγέρθη, ἀγήγεομαι, συναθροίζω, συγκεντρῶ (ἀγορά): συνῆλθεν εἰς ἔαυτόν, θεοῖο θηλ., τίνος; έο οὖ, ἀπὸ έο: ἀφ' ἔαυτοῦ, τὸ μὲν-δ δὲ-462, μεθίημι ἀπολύω, δίπτω, ἀλιμυρήεις 3 (ἄλλ (τοπ. τοῦ τέρματος)-μύρομαι ὑέω μετὰ θορύβου, πατάγου) δ ἐκβάλλων εἰς τὴν θάλασσαν παταγωδῶς, κατὰ φόον 327 κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ θαλασσίου ὕεμάτος, λιάζομαι παραμερίζω, ἀποσύρομαι, ὑπεκλίνθη ὑπεκλίθη, κατεκλίθη ὑπό, σχοῖνος ἀ. σχοῖνος, βιοῦδον, κυνέω, ἔκνυσα, φύλω (προβλ. προσκυνῶ), ζείδωρος (ζειαλ θ. (ζεF-ια- ἀσπροσοῦτι, καλαμπόκι), ζεFό- ἡ ζεFέ-δωρος) ἡ τροφοδότειρα, ἀρουρα α 407.—464-9 464-5=298-9, φυλάττω νύκτα ὡς καὶ παρ' ἡμῖν: διανυκτερεύω ἀγρυπνῶν, δυσκηδής (κήδεα α 244)

πικρός, φαρμακερός, ἐν ποταμῷ παρὰ τὸν π., (δέδια) μὴ 356, στίβη θ. πάγος, παγωνιά, ἔέρση θ. δρόσος, δροσιά, θῆλυς (θάρος θηλάζω, θηλή) ή θηλάζουσα, τρέφουσα, δροσίζουσα, δροσερά, ίγρα, δαμάση με 465, κεκαφηδώς μόνον αἰτ. ἐκ δ. καπ-, καπ-νός, : ἐκπνέων, ἀχρ. Φήματος, ὑποκ. μέ, δλιγηπελή θ. (δλιγηπελέω 457) ἀτονία, λιποθυμία, ὁ διορ. εἰς τὸ δαμάση: μήπως μὲ καταβάλωσι κατόπιν τῆς λιποθυμίας (ἔξαντλήσεως) καὶ ἐκμετρήσω τὸ ζῆν, δὲ αἴτ., αὔρη φεῦμα τοῦ ἀέρος (πολὺ διαπεραστικὸν περὶ τὴν πρωίαν), ψυχρὴ κτγρ., ἡῶθι τοπ. τὴν αὐγήν, πρὸ δὲπιο. ἐνωρίς.—470-3 δάσκιος (δα (ἐπιτ.)-σκιά) κατάσκιος, σκιερός, κατα-δαρ-θάνω (dor-mio), κατέδραθον ἀντὶ κατέδαρθον, κοιμῶμαι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ φυλάσσω 466, μεθίημι ἀφίνω, εἰ με... ἐν ἢ περιπτώσει μέ, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δτι., εἰς τὸ καταδράθω, κάματος ἡ ἔξαντλησις, δείδω 300, έλωρ-ρος οὐ. (έλ-εῖν) ἄγρα, βιορά, κύρωμα οὐ. (κυρίειν-ρεῖν: ἐπιτυγχάνειν, εὑρίσκειν) εὔρημα, ἔρμαιον, θήρ θηρός ἀ. θηρίον, τίς ἡ δοτ.;—474-82 δοάσσατο ἐλλιπ. δ. μόνον ἀόρ. ἐφάνη, ώς φρονέοντις κερδίων-ιον ἐπικερδέστερος, ὀφελιμώτερος, ὑποθ. κέρδιστος, ἀνευθυντικός, ὑποκ. τοῦ ἔμμεν τὸ ἵμεν (ἱέναι) εἰς ὑλην, ἀνθ' οὐ 475 ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως, σκεδὴν 288, ὑδατος τοῦ ποταμοῦ, ἐν περιφαινομένῳ οὐσ. ἐν περιόπτῳ θέσει, ἐφ' ὑψηλοῦ (ὑψώματος), ὑπήλυσθε ὑπῆλυς, ἐχώθη ὑποκάτω, δοιδὲς 3 διττός, δοιοι δύο, πεφυστας πεφυκότας, δμόθεν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, θέσεως: συμφυεῖς, δ μὲν ἦν, ἐπεφύκει, φυλίη θ. φυλίκη (οὗτοις ἐν Κερκύρᾳ καὶ Ἀγράφοις), ἥ γλατζινιά, ἐλαίη ἀγριελαία, μένος ἀρέμων δρμητικοὶ ἀνεμοι, ἀημι, ἀπομφ. ἀήμεναι, μτχ. ἀεὶς κ. ἀήμενος, πνέω, πρβλ. ἀήρ, ἀελλα, ὑγρὸν ἐπιο. πρὸς τὸ ἀέριον, διάη (διάημι) διαπνέω, πνέω διὰ μέσου τινός, διεισδύω (πιάνω), φαέθων μτχ. ἀχρ. δ. φαέθω (φά-ος): φωτοβόλος, τὸ ποτὲ νοητέον καὶ πρὸς τὸ α'. οὕτε, περάσσει συνήθως (θαμ.) διεπέραι, διαμπερεῖς (διὰ-ἀνά-πέρας) πέρα καὶ πέρα, δι' ὅλου τοῦ πάχους τῶν τοιχωμάτων, ἔφυν ἔφυσαν, εἶχον φυτρώσει, ἐπαμοιβαδίς (ἐπαμείβεσθαι) ἀλλήλοισι ἐπαμειβόμενοι (συναλλάσσοντες) ἀλλήλους, ἀμοιβάίως διὰ μέσου ἀλλήλων, συμπεπλεγμένοι πρὸς ἀλ., ὑποδύομαι: ὑπωλίσθησεν, ἐχώθη ὑποκάτω, ἐτρύπωσεν.—482-91 ἄφαρ α 410, ἐπ-αμάομαι (ἀμάω θερίζω) συλλέγων φύλλα (ώς οἱ θερισταὶ τοὺς στάχυες) ἐπισωρεύω, ἐπιστρώνω, εύνη στρῶσις, στρῶμα, χύσις φύλλων χυμένα φύλλα, ήλιθα λίαν, δσσον τόσον ὥστε, τόσα ὅσα θὰ ἤσαν ἀρκετὰ νά, ἔρυμα, ἔρυμη, ἐνεστ. ἢ πρκμ., διάφ. τύτ. ἔρύομαι προ-

φυλάττω, χειμέριος χειμερινός, ὥρη χ. χειμών, εἰ καὶ καὶ εἰ, χαλεπαίνω ἀγριεύω, ὑποκ. ἡ ὥρη: ἐν καιρῷ χειμῶνος ὅσον ἄγριος καὶ ἀν εἶναι, τὴν εὐνήν, γηθέω gaudeo, γέγηθα, χαίρω, πολύτιλας 171, λέκτο ἀδό. ἐκ δ. λέχ- (πρβλ. λέχ-ος, λόχ-ος, ἄλοχ-ος) σημ. κατακλίνεσθαι, ἐν μέσοσῃ τῇ εὐνῇ, ἡτις ὡς ὑπόστρωμα εἴχε τὴν χύσιν, ἐπεκεύατο ἔχουσεν ἐπάνω του ὡς νάλυμα, ἔγκρούπτω (παρα) χώνω, διάδο. γνωμ., δαλδος (δαίω 61) δαυλὸς ἀνηλιμένος, σποδιη̄ θ. τέφρα, στάκτη, ἐσχατιή θ. ἔσχατον μέρος, ἀγρός ἔξοχή: διαμένων εἰς τὰ ἔσχατα ὅρια τῶν (ἔξοχιῶν) κτημάτων, πάρα-141 (ῷ ἀν μὴ) παρέωσι - παρδῶσι: ὅστις δὲν ἔχει πλησίον του, σώζων τί σημ. δ ἐνεστ.; σπέρμα πυρὸς ἔναυσμα, προσάναμμα (ζώπυρον), αὔω ἀνάπτω, ζητῶ πῦρ.— 491-3 τῷ δύμασι ἐπιμερ., παύσειε δ ὑπνος, δυσπονής 2 ἐκ τοῦ δύσπονος: πολύπονος, κοπιώδης.

453 - 93. 458 θυμὸς ἀγέρθη ἐν λιποθυμίᾳ ἐπιστεύετο ὅτι ἡ ψυχὴ προσωρινῶς κατέλειπε τὸ σῶμα.— 460 μεθῆκε διὰ τί; Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἱνοῦς δ Ὁδ. ἐπρεπε νὰ δίψῃ τὸ κρήδεμον εἰς τὸν οἴνοπα πόντον 349 καὶ δύμως δύπτει εἰς τὸν ποταμόν πῶς αἰρεται ἡ ἀντίφασις:— 461 Ἰνώ 333.— 490 σπέρμα πυρὸς σώζων διὰ τὴν ἔλλειψιν τότε πυρείων.

III. ΓΛΩΣΣΙΚΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Ζ

1-6 ὡς α 6, πολύτιλας ε 171, δῖος α 14, ἔνθα ἐνεῖ, ἀρημένος μόνον μιχ. πρκμ. (ἀράω βλάπτω): βεβαρημένος, ύπνος ἡ δρεξις πρὸς ύπνον: βεβυθισμένος εἰς βαρὺν ύπνον καὶ ἔξιντημένος ἐκ τοῦ καμάτου, αντάρ κ. ἀτάρ δέ, ἡ ἀντίθ. πρὸς τὸ μὲν 1, βῆ ἔβη, μετέβη, ἐὰν εὐθὺς ἀμέσως (μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν), δῆμος χώρα, πρὸν ἐπίρ. πρότερον, ναίω κ. ναιετάρω α 51, Ὑπέρεια, εὐδύχορος 2 δ ἔχων εὐρείας πλατείας χοροῦ, ἄγχι-χόθι-χοῦ πλησίον, πρότην, ἀσσον, ἄγχιστα, πρβλ. ἄγχιστεῖς, ἀγχιστεία, ύπερογνορέων (ὑπερόγνωρδός ὑπέρ ἀνδρα ὧν) ὑπερόπτης, ἀλαζών, ἀτάσθαλος, σινέσηνοτο θαμ. πρτκ., σίνομαι βλάπτω, σφέας κ. σφᾶς ἔγκλ., ἀττ. σφᾶς, φέρτερος ε 170, α 405, δὲ αἵτ., βίηφι δργ. πτ. τοῦ βίη (ἡ δργ. ἀποδίδεται διὰ γεν. ἡ δοτ.) δύναμις.— 7-10 ἀνίστημι ἀποικίζω, σηκώνω (ἐκ τῆς ἔδρας), παίρνω, ἄγε ἦγε, θεοειδῆς 2 θεόμορφος, είσα α 130 ἐγκατέστησα, ἐγκαθίδρυσα, Σχερίη τοπ., ἔκας (χωριστά,) μακράν, πρβλ. ἔκασ-τος, ἀλφηστῆς ἀ. (ἀλφάνω πορίζομαι, κερδαίνω μετὰ πόνοι) δ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου ἐγκαζόμενος, ἐργατικός, φι-

λόπονος, ἀμφὶ ἔλαιον σύρω γύρῳ, ἐγείρω κύκλῳ, περιβάλλω,
δέμω, ἔδειμα, δέδημαι, κτῖσω πρβλ. δόμος, οἰκοδόμος..., δῦμα,
 νεό-δμητος, νηδὸς ἀ. ναὸς (ταῖο), δατέομαι κ. δαίομαι α 23, 48,
 δά(σ)σομαι (δάτ-σομαι), δα(σ)σάμην, πρβλ. πατέομαι-σσάμην α 24,
 δέδασμαι, διανέμω.— 11 - 2 δάμνημι ε 454, κήρ-ε 387, Αἰδης-
δωνεὺς κ. *Αἰς-δος-δι δ Πλούτων, δ θεὸς τοῦ Αἰδου (α(στ.)-ιδεῖν:
 ἀδρατος), Αἰδός δε δόμονδε Αἰδος, Ἀλκίνοος Ἀλκίνους, μῆδος οὐ.,
 μόνον πληθ. μῆδεια σκέψεις, βουλαί, σχέδια (μήδομαι ε 173, πολύμητις
 214, μητιάω α 234), θεῶν ἄπο (ἐκ θεοῦ) ἀναστρ., εἰς τὸ μήδεια εἰδὼς :
 περδοικισμένος ὑπὸ τῶν θεῶν μὲν μεγάλην σοφίαν.— 13-9 μὲν μῆν,
 πράγματι, γλαυκῶπις α 44, μητιάω α 234 μελετῶ, σχεδιάζω, νόστος
 α 5, μεγαλήτωρ-ορος α 81, ἱμεν-αι ἵεναι, βῆ ἱμεν ἔξεκίνησε νὰ ὑπάγῃ,
θάλαμος κοιτών, πολυνδαίδαλος 2 (δαίδαλος-εος πολυποίκιλτος, τε-
 χνιῶς κατεσκευασμένος, δαίδαλος τεχνικῶς ἐπεξεργάζομαι, δαίδαλον
 τεχνούργημα, Δαίδαλος) μετὰ πολλῆς τέχνης κατεσκευασμένος, πλουσίως
 πεποικιλμένος, ῷ ἔνι ἀναστρ. ἔνι (ἐν) ῷ, φυὴ-είδος ε 212, πὰρ παρὰ
 (οἶ), ἐπίρ., ἀμφίπολος θ. α 136, X. ἄπο ἀναστρ., εἰς τὸ κάλλος
 ἔχονσα, πρβλ. 12 θεῶν ἄπο μήδεια εἰδὼς, ἐκάτερος ἐκατέρωθεν,
σταθμὸς ἀ. παραστάς, γεν. δυϊκ., θύραι θυρόφυλλα, φαεινὸς 3
 (φάος, φαεσ-νός) στιλπνός, ἐπέκειντο εἰχον ἐπιτεθῆ, ἐφαρμοσθῆ, ἦσαν
 κεκλεισμέναι, παράταξις, ἀντὶ: ἐν ῷ αἱ θ...— 20-4 ἐπι(σ)σεύομαι,
 ἀόρ. ἐπεσύμηγ, ἐπέσσυμα, σπεύδω, τρέχω [ἔντὸς διὰ τῆς πλειστῆς
 θύρας], δέμνια οὐ. πλ. κλίνη, ἄρα φυσικά, ὡς ἔποεπε νὰ ἀναμένω-
 μεν, ὑπὲρ κεφαλῆς ἀπ' ἐπάνω ἀπὸ τὴν, πρὸς ἔσιπεν α 122 μετὰ
 διπλ. αἴτ., τὸ δ πρόσφημι κ. προσανθῶ, εἴδομαι α 105, ναυσικλει-
τὸς 3 ν.-πλείω-πλεῖω: δοξάζω, πλειτὸς περίφημος)
 περίφημος
 θαλασσινός, ἔν ἢ, δμητική ἀφῆ. ἀντὶ συγκ. δμῆλιξ, κεχάριστο
 ἢτο προσφιλής, ἀγαπητή, θυμῷ α 4 τοπ. ἐγκαρδίως, ἔσισαμένη
 ἀόρ. τοῦ εἰδομένη 12, δπερ ἐπαναλαμβάνει.— 25 - 30 νὺ α 32 :
 διὰ τί λοιπόν, γείνατο ἀόρ. ἐκ δ γεν.- γίγνομαι, περὶ τοῦ πατρὸς:
 ἐγέννησε, περὶ τῆς μητρὸς: ἔτεκε, δ ἐνεστ. γείνομεις γεννῶμαι, μεθή-
μων (μεθίημι ἀμελῶ) δκνηρός, δῆθε οὕτω δά, τόσον δά, είμα ε 167,
 σιγαλόεις 3 στιλπνός, πολυτελής, ἐπιθ. διορ. τοῦ είματα, τοὶ σοί,
 τίβι, ἥθ. ἀχ ἐντροπή σου!, κεῖται εἶναι πεταμένα, σωθευμένα, ἀκη-
δῆς 2 (α(στ.)-κήδομαι φροντίζω) παρημελημένος, πτγρ., δὲ παράταξ.
 ἀντὶ: εἰ καί, σχεδὸν (ἔχομαι) πλησίον, ἴνα ἔνθα, ὅτε, καθ' ὅν,
αὐτὴν (σέ), τὰ δὲ ἄλλα δὲ τοιαῦτα, φυσικὰ ἐπίσης ὠραῖα, κὲ(ν) ἄν
 ἀοριστολ. ἢ δυνητ., ἄγομαι παίρων εἰς τὸν οἴκον μου ὡς γυναικα

ἢ ὡς νύμφην, ἐνταῦθα περὶ τοῦ μνηστῆρος καὶ τῆς ἀκολουθίας του, οὐ κέ σ' ἄ. οὗ σε ἔξονται, ἐκ τούτων οὖ. ἐὰν φορῇ ἡ νύμφη ὥραια ἐνδύματα καὶ ἐλευθερίως προσφέρει τοιαῦτα, φάτις-ιος (φημὶ) φήμη, δνομα, ἐσθλὸς 3 ἀγαθός, καλός, ἀνθρώπους ἀναβαίνει διαδίδεται εὐφέως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, τοι βέβαια, χαίρουσι δὲ παράταξις ἀντὶ ἀκολουθίας προπαρασκευασθείσης διὰ τοῦ ἐσθλή, πότνια θ. α 14.—**31-5** ἵομεν ὑποτ., ἡδως-ός θ. ἀνγή, ἀττ. ἔως, φαινομένηφι δργ. 6 βίηφι, καὶ ἐγώ, τοι σοί, συνέρριθος (ἔριθος ἀ. θ. μισθωτὸς ἐργάτης, ὑπηρέτης) βοηθός, συνεργάτης, σφρα τελ., ἐντύνομαι ἑτοιμάζομαι, ἐντύνη ὑποτ. ἀρ. β'. προσ., τοι βεβαιωτικόν: μάθε, δὴν ε 127, α 203, μνάομαι ξητῷ εἰς γάμον, πρβλ. μηστήρ, μηστή, προμηήστραι συμπεθεριάστραι, ἀριστεὺς ἀριστος, εὐγενής, ἐκ τούτου πάντων Φ. καὶ κατὰ δῆμον ὡς ἐπίτ. ὑποθ.: οἱ εὐγενέστατοι ἐκ πάντων τῶν ἀνὰ τὴν χώραν Φ., δθι ἐν οἷς (ἀριστήεσσι) καὶ τοι αὐτῇ μεταξὺ τῶν ὅποιων ἀνήκει καὶ τὸ ἴδικόν σου γένος.—**36-40** κλυτὸς α 300, ε 445, ἡδῳ πρὸς ε 469, ἐφοπλίζω παρασκευάζω, ἄμαξα (ἄμα+ἄξω axis), ἀττ. ἄμαξα, φορτηγὸς τετράρχος, ἢ κεν ἀγγησι ἢ ἄξει ἀναφ. τελ., ζῶστρον ζώνη ἢ δικτὼν τῶν ἀνδρῶν ὡς ζωνύμενος (ιηδὸς στηθόδεσμος, ἐπενδύτης σφιγκτός), πέπλος ἀ. τὸ ἔνδυμα τῶν γυναικῶν, σκέπασμα (θρόνου κλπ.), δῆμηρα οὖν. (δέζω βάπτω) τὰ βαπτά, σιγαλόεις 26, καὶ δὲ σοι αὐτῇ ἀλλὰ καὶ διὰ σὲ αὐτήν, κάλλιον εὐπρεπέσιερον, ἀδ' ἐφ' ἄμαξης, εἰς τὸ ἔρχεσθαι, ἢ εἰς τὸ πλυντὸς ἀ. πλυντήρ, γοῦνα, λίθος μετὰ σκαφοειδοῦς κοιλότητος, ἐν ἢ ἔπλυνον, πολλὸν ἀπὸ πολὺ μαραζόν.—**41-7** γλαυκῶπις α 44, δθι οὖ, ὅπον, ἔμμεν(αι) είναι, ἔδος οὖ. (σεδ-, ἔζομαι, sed-es) ἔδρα, κατοικία, ἀσφαλῆς ἀδιατάρακτος, εἰς τοῦτο τὸ αλεί, οὔτε ἀσύνδ. ἐπεξ., ε 479, τινάσσομαι συγκλονίζομαι, τραντάζομαι, δεύω ε 53, ^{βεέρω} _{λινέρω}, ἐπιπίλναμαι (πελ-, πέλας πλησίον, πρβλ. σκεδ-άγρυμα, σκίδραμα) προσπελάζω, ἐπισκέπτομαι, αἴθρῃ αἰθρία, ἔξαστεριά, μάλα παντελῶς, τελεία, πετάννυμαι (pateo), πέπταμαι, ἀπλώνομαι, ἐπιχύνομαι, αἴγλη (ἀγλαός, γλαύσσω, γαλήρη) λάμψις, φεγγοβόλημα, λευκὸς (λευκ-, λυκ-, λυκόφως, λυκανγές, λύχ-τος, λυχ, λύκ-ειον, λεύσσω βλέπω) φωτεινός, ἀκτινοβόλος, ἐπιθέω, ἐπιδέδρομα: ἔχω ἐπιχυθῇ, ἐπικαθημαι, ἔγθα ἐκεῖ, δια-φράζω (φράζω δεικνύω, φράζομαι σκέπτομαι), ἀρ. ἀναδιπλ. διεπέφραδον, δίδω ἀκριβεῖς ὅδηγίας.

1-47 Φαίημες ε 34.—**Υπέρεια** μυθικὴ χώρα πρὸς Β τῆς Σχερίας (ἢ ἄνω χώρα) ἢ πόλις, κατά τινας ἢ ἐν Σικελίᾳ Καμάρινα, κατ' ἄλλους ἐν Ἡπείρῳ ἢ ἐπὶ νήσου παρὰ τὴν Σικελίαν.—**5** Κύκλωπες

γιγαντώδης ἄγριος ποιμενικὸς λαός, κατοικοῦντες ἐν μυθικῇ χώρᾳ, ἣν ἔτοποθέτουν ὑστερον παρὰ τὴν Αἴτνην καὶ Κατάνην ἐν Σικελίᾳ.

—7 **Ναυσίθοος** νῦδος τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς τῶν Φαιάκων.—8 **Σχερίη** ε 34.—10 **νηοὺς** ἐπὶ τοῦ Ὄμηρον ναοὶ τῶν θεῶν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς χρόνους οἱ θεοὶ ἐλατρεύοντο ἐντὸς ἀλσῶν, ναοὶ δὲ ἀσφαλῆς θὰ ὑπῆρχον μόνον ἐν Μ. Ἀσίᾳ.—10 **ἔδασσατ'** ἀρσύρας οἱ Ἑλλήνες (οἱ Ἀχαιοὶ) κατελθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα ἥσαν λαὸς ποιμενικὸς καὶ νομαδικός, ἀλλὰ τὸ δρεινὸν τῆς χώρας, προβαλλούσης διαρκῶς φυσικὰ προτειχίσματα κατὰ τοῦ πλάνητος βίου, ἐπήνεγκε τὴν μόνιμον κατοικίαν αὐτῶν ἐν τοῖς πεδινοῖς τμήμασι καὶ τὴν τροπὴν εἰς τὸν γεωργικὸν βίον· ἡ περιφέραια τῆς γῆς κατενέμετο εἰς τμήματα, **κλήρους** (κλᾶν), παραχωρημέντας εἰς τὰ μέλη τῆς κοινότητος, ὃν ἔκαστος ἥρκει πρὸς διατροφὴν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας καὶ πρὸς πλήρωσιν τῶν κοινοτικῶν ὑποχρεώσεων, γενόμενος κατ' ὅλιγον ἴδιοκτησία τῆς οἰκογενείας: ὅθεν δῆμος ἡ διανεμηθεῖσα περιφέρεια. “Οὕτι ἔπραξαν οἱ ἔγκαταστάντες ἐν Ἑλλάδι Ἀχαιοὶ ἀποδίδει κατ' ἀναλογίαν διποιητὴς εἰς τοὺς Φαιάκας. Τίς φυλὴ διετήρησε τὸν θεσμὸν τῶν κλήρων ἐν Ἑλλάδι;—12 **Ἀλκίνοος** νῦδος τοῦ Ναυσίθου.—13 **γλαυκῶπις** α 156.—15 **θάλαμος** περὶ τοῦ ἀνακτόρου ίδ. α 103: **θάλαμος** ἐνταῦθα ἵδια κατοικία, δικοτῶν τῶν ἐφήβων ἡ ἐγγάμων παίδων ἐν τῇ πατρικῇ οἰκίᾳ.—18 **δύ'** **ἀμφίπολοι** αἵτινες ἥσαν τῆς Ἱδιαίτερας ὑπηρεσίας αὐτῆς καὶ συνώδειον τὴν Ν. ἐξερχομένην τοῦ οἴκου α 331.—**Χάριτες** θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρυνόμιης σκορπίζουσαι εἰς πάντα τὰ ὅντα τὰς χάριτας αὐτῶν· διάριθμὸς παρ' Ὄμηρον δὲν εἶναι ὁρισμένος, διὸ Ήσιόδος μνημονεύει τρεῖς, τὴν Ἀγλαΐαν, Εὐφροσύνην καὶ Θάλειαν.—19 **σταθμοῖν** ἐπ. πρὸς φύλαξιν τῆς εἰσόδου.—**φαειναὶ** διὰ τὴν λειότητα καὶ στιλπνότητα τοῦ ξύλου.—20 αἱ μορφαὶ τῶν ὀνείρων ὡς διερχόμεναι τὰς κλειστὰς θύρας εἶναι ἀερώδεις.—21 **ὑπὲρ κεφαλῆς** δι συνήθης τόπος, ὅπου ὑσταντι τὰ ὀνείρα.—22 **ἄγωνται** δι γαμβρὸς λαμβάνων τὴν νύμφην ἐκ τῆς οἰκίας τῶν γονέων τὴν ἐσπέραν ὡδήγει αὐτὴν εἰς τὸν οἰκόν του διὰ μέσου τῆς πόλεως, θεράποντες καὶ θεράπαιναι ἐκράτουν δῆδας ἀνημμένας, ἥδοντο γαμήλια ἄσματα, δργησταὶ ἔχόρευον καθ' ὅδόν, δργανοπαῖται ἐπαιζον αὐλοὺς καὶ φόρμιγγας, ἐν φᾶ αἱ γυναῖκες τῶν παροδίων οἰκιῶν ἐξερχόμεναι εἰς τὴν αὐλεῖον θύραν παρηκολούθουν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν γαμήλιον πομπήν.—32 **συνέριθος** πράγματι δημιώς δὲν μετέβη μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πλύσιν ἡ θυγάτηρ τοῦ Δύμαντος.—38 **πέπλος** ε 230.—42 **"Ολυμπος** α 27.

48-51 Ἡδος-όος θ. ἡ Αὐγή, ἔύθροος εὔθροον, καλλίθροον, μὴν α 71, ἀφαρ α 410, δηνειδος ἀ. κ. δηνειδον, πλ. δηνειδοι κ. δηνειδατα, διὰ δώματα παρ⁷ Ομ. πολλάκις ἡ διὰ+αῖτ. τὴν διὰ τόπου κίνησιν, τοκεύς (τίκτω), μόνον πλ. τοκηές γονεῖς, φίλος ε 28, κιχάνω-ομαι, ἀόρ. ἔκιχον-χησάμην, ευδίσκω, ἔνδον ἐντὸς τῶν δωμάτων, τοῦ μεγάρου, ίδ. Πραγμ. α 103.— 52-5 ἐσχάρη ἡ ἐστία, ἐπ⁷ ἐ. παρὰ τὴν ἐστίαν, μεταξὺ ταύτης καὶ τοῦ θαλάμου τῆς οἰκοδεσποίνης, ὅστις ἔκειτο εἰς τὸ βάθος δηπισθεν τοῦ μεγάρου, ηστο ἀττ. ἐκάμητο κ. καθῆστο, ἥμαι, ἀμφίπολος θ. α 136, στρωφάω θαμ. τοῦ στρέφω, στρίβω, ἥλακατα οὐ. μόνον πλ. μαλλιά ἀπὸ τὴν ἥλακάτην (δόκιαν), ἀλιπόρρφυρος 2 διὰ θλασσίας πορφύρας βεβαμμένος, πορφυροβαφής, ἔύμβλητο μ. ἀορ. β' κατὰ τὰ εἰς -μι τοῦ ἔσμυβάλλομαι συναντῶ, τῷ πατρὶ, θύραζε εἰς τὴν θύραν, ἔξω: ἔξερχομένῳ, βασιλῆς οἱ γέροντες, οἱ εὐγενεῖς, οἱ ὑποβασιλεῖς, Πραγμ., κλεῦτὸς ίδ. ναυσικλεῦτὸς 22, μετὰ + αῖτ. μετὰ δ. κινήσεως δηλοὶ κίνησιν εἰς τὸ μέσον, εἰς συγκέντρωσιν, βουλή τὸ συμβούλιον τῶν ἡγεμόνων, τῶν γερόντων, ἀγορὴ ἡ συνάθροισις τοῦ λαοῦ, τοῦ στρατοῦ, ἵνα τοπ. ὅπου, κάλεον είχον καλέσει, δ πρτκ. διότι ἡ πρόσκλησις ὑποτίθεται κατακλειμένη διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ κληθέντος, ἀγανὸς (αἶπιτ.) γαίος-καμαρώνω, γανοῦ, γαF-, γαῦδος, γηθέω, gaudeo) εὐγενής (παρ⁷ Ἰωσιν οἱ εὐγενεῖς Γελέοντες).—56-59 ἀγχι 5, πάππας-αο (ὑποκορ. τοῦ πατήρ), μόνον κλ. πάππα τρυφερὰ προσφόρνησις τέκνου πρὸς πατέρα: πατεράκι μου, μπαμπάκι μου, ἐντεῦθεν παππάξω φωνάζω πάππα, ἐφοπλίζω 37, οὐκ ἄν ἐφοπλίσσειας: ἡ φράσις τρυφερὰν καὶ θεομήν παράκλησιν, μοι ἥθ. θεομῶς παρακαλῶ, ἀπήνη ἄμαξα φορτηγὸς τετράτροχος συρομένη ὅπὸ δύο ἡμιόνων, εἴκυνκλος (κύνκλος-α οἱ τροχοί) καλλίτροχος, ἄγομαι φέρω μαζί μου, είμα οὖ. ε 167, κλυντὸς 36, ἐς ποταμὸν εἰς τὸν ποταμόν, τὰ δ, κεῖται 26, ρυπόω δυπαίνω, λερώνω, μοι τίς δοτ.; — 60-7 καὶ δὲ ἀλλὰ καὶ 39, ἔσικε προσήκει, βουλᾶς βουλεύειν -νὰ συνδιασκέπτησαι, πρώτουσι τοπ., μετὰ ἐπιρ. μεταξύ, ἐν μέσῳ τῶν, ἔχοντα ἡ κυρία ἔννοια, ἀντὶ ἀπομφ., καὶ τὸ βουλεύειν ἀντὶ μτχ., χρως ἀ. ε 455, τοπ., υἱες κ. υἱέες ως ἔξ ὁν. υἱός, γέγαα κ. γέγονα (γενν., γα-), ως μέμαα κ. μέμονα ε 375): ζῶσι, τοὶ σοί, μέγαρα δ ὅλος οἶκος, μέγαρον ἡ αἴθουσα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς οἰκογενείας, οἱ δύο-τρεῖς ἐπιμερ. το πέντε: οἱ μὲν δύο, δπνίων ἔνες κ. πρτκ. νυμφεύομαι (περὶ τοῦ ἀνδρός), δπνίων ἔγγαμος, ἥθεος, ἀττ. ἥθεος, παλληκάριον, νεανίας ἀγαμος, θηλ. παρθένος, θαλέθω ἔκτεν. τοῦ θάλλο, μόνον μτχ. θα-

λέθων θαλερός, εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεανικῆς ἡλικίας, οἱ δὲ οἱ τελευταῖοι τρεῖς (διότι περὶ τῶν ἄλλων τίνες μεριμνῶσι), μέλω προσωπικ., εἶμαι ἀντικείμενον φροντίδος, δι προκ. ως ἐν.: αὐτὰ δόλα ἀπασχολοῦσι πολὺ τὴν σκέψιν μου, περὶ δὲ τούτων πρέπει νὰ μεριμνήσω ἔγω, ὡς ἀντικ. τοῦ ἔφατο ἔφη, **αἰδομαι κ. αἰδέομαι** (αἰδώς), **ἔξονομαίνω** (ἢ ἐκ τὸ ἔξω, ἐκφράζειν) προφέρω τὸ ὄνομα τοῦ γάμου, **θαλερὸς** ὁ γάμος δῶς γινόμενος ἐν τῇ ἀκμῇ, ἐν τῷ ἄνθει τῆς νεανικῆς ἡλικίας, ὥριμος (προβλ. ὥραῖς γάμος, παρθένος ὥραίς γάμον).—**67-70 ἀμείβομαι** α 44, **φθονέω** + δοτ. προσ. κ. γεν. πράγμ. (ἐκ φθόνου) ἀποποιοῦμαι, **τέκος** οὐ. τέκνον* οἱ γονεῖς; **τεο** τευ-τον τινός-**ἔρχεο** ἀσύνδ. τῇς ἀκολ., ἢ προστικ. συγκατάθεσιν: λοιπὸν εἴσαι ἐλευθέρα νὰ πηγαίνῃς, **δμδς-ωδς** ἀ. (δάμνημ) δ (δοριάλωτος) δοῦλος, θηλ. δμωή, **ἀπήνη** 57, **ἀραρίσκω** α 280, ε 95, **ἀραρῖνα** ἐφωδιασμένη μέ, **ὑπερε-ερίη** θ. (ὑπέροτερος) τὸ κιβώτιον τῆς ἀμάξης, ἐφ' οὐ τὸ φορτίον [ἢ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ἀμάξης προφυλάσσον ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς].—**71-4 κέιομαι** ε 98, ἐπίθοντο μ. ἀορ. β', **ἄρα** εὐθὺς ἀμέσως, **ἡμιόνειος** 3 συρόμενος ὑπὸ ἡμιόνων, **ἅπλεω**, δπλζω κ-**ἐφοπλίζω** 57, 69, **ὑπάγω** ὅδηγῶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν (ὅν καὶ σήμερον φέρουσιν οἱ βόες ἐν τῷ ἀρότρῳ), **ὑπ'** **ἀπήνη** διότι ὁ ζυγός, ὑφ' ὅν ὠδηγήθησαν, ἵτο μέρος τῆς ἀμάξης, **ἔσθητης** θ. ε 165, περιληπτ. ἱματισμός, **ὅνυχα**, **ὅνυχισμός**, **θάλαμος** ἀποθήκη, **ἱματιοθήκη**, **φαεινήν** 19 ὡς λυνᾶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς 26.—**75-80 ἐνύξεστος** 3 (ει-ξέω) καλῶς πλανισμένος, **ἔξωμαλισμένος**, κατειργασμένος, **ἔδωδη** ε 95, **μενοεικής** ε 166, **κιστη** θ. κιβώτιον, καλάθιον, **ծψων** ε 267, **ἐν** **ἔχενα** ἀορ. τοῦ χέω, **ἀσκῷ** τοι., **αἴγειος** δ ἐκ δέρματος αἴγος (σήμ. ἢ τράγεια), **ἐπεβήσετο** μεικτ. ἀορ., **δῶκεν** εἰς τὰς κεῖφας τῆς κόρης-**λήκυνθος** θ. ἐλαιοδόχον δοχεῖον, τὸ λαδικόν, **ἥσος** ἔως, ἵνα τελ., προβλ. τὸ δφρα χρον. κ. τελ., **χυτλόμαται** (χύτλων-α(χέω)): τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ καὶ τὸ ἐλαιον, δι' οὐ ἐπεχριόντο μετὰ τὸ λουτρὸν) λούομαι καὶ ἀλειφομαι δι' ἐλαιον.—**81-4 σιγαλόεις** 26, τὰ ἡνία διὰ τὴν στιλπνότητα τοῦ δέρματος, **ἐλαύνω** κ. ἐλάω, ἀπομφ. **ἐλάειν-ᾶν** κ. **ἐλάανα** α 39, τρέχω, τὸ ἀπομφ. τοῦ σκοποῦ, **καναχή** θ. λ. π. κρότος (ἐκ τῶν ποδοκτυπημάτων), **ἡμιόνουν** γεν. δυϊκ. ὑποκ. (ἢ: ἀφαιρ. γεν. ἀπὸ τῆς ἡμιονηλάτου ἀμάξης), **τανύομαι** συγγ. τῷ τείνομαι (παρ' ἡμῖν ἐν τῷ τανύμει) ἐντείνομαι (ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου), τρέχω δρομιάως, παρ' ἡμῖν: βάλνομαι, **ἄμοτον** ἐπιφ. ἀκαταπονήτως, ἀκαταπαύστως, **φέρων** δὲ ἀντὶ φέρονται, **αντήν** διασταλ., **οῖος** 3 μόνος, **ἄμα** τῇ ἀσύνδ. ἐπεξ., **κίω**, **κίον**, **κιών**, ἀμτβ. τοῦ κινέω, πορεύομαι,

κίον πεζῆ, ἀλλαι πλὴν αὐτῆς, πρὸς τούτοις (διότι ἡ N. δὲν ἔτο δούλη) a 128.

48-84. 48 **Ηώς ε 121, ἐύθρονος a 130.—50 διὰ δώματα διὰ μέσου τῶν διαφόρων οἰκημάτων (θαλάμων, ἀποθηκῶν κλπ.), ἄτινα ἀνήκον πάντα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός.—52 ἐσχάρη a 103.—53 στρωφᾶσα ὡς οἵ ήρωες ἐν κινδύνῳ μὲν εἶναι ὑπερασπισταὶ τῆς πατρίδος, ἐν εἰρήνῃ δὲ ποιμαίνουσι, γεωργοῦσιν ἢ ἐποπτεύουσι τὰς ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτῶν συντελουμένας ἐργασίας, οὕτω καὶ αἱ ήρωίδες ἐπιμελοῦνται τῶν ἐν τῷ οἴκῳ, αὗται ὑφαίνουσαι, πλύνουσαι, θηλάζουσαι τὰ λίδια τέκνα κλπ.—θύραζε εἰς τὴν θύραν, δι' ἣς ἔξηρχοντο τοῦ μεγάρου εἰς τὴν αὐλήν.—54 βασιλῆς a 245 ἐν Σχερίᾳ μετὰ τοῦ Ἀλκίνου, ὅστις ἔτο δὲ πικνορίαρχος.—55 βουλὴ a 245· συνήθως δὲ βασιλεὺς καλεῖ τοὺς γέροντας εἰς βουλὴν περὶ τὴν βασιλικὴν τραπέζαν.—77 δψα, οἰνος a 124· σύνθημες δψφον τότε ἔτο καὶ τὸ κρόμμυον.—79 ἔλαιον πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὡς εὐῶδες τι ἔλαιον, μινρέλαιον, ε 264· δὲν τὰ μύρα ἦσαν ἀπαραίτητον τιμῆμα πάστης οἰκιακῆς οἰκονομίας.—84 a 335.*

85-8 *ἔνθα* δψου, πλυνδὸς 40, *ἐπηετανὸς* 3 (ἐπη-δργ. τῆς ἐπλέτος) δὲ καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἔχων ὕδωρ, ἀστείευτος, πολὺ κτργ. ἀφθονον, ὑπεκπρόρρεεν ἐκ τοῦ βάθους ἀναβλύζον (ὑπεκ-) ἔρρεε πέραν, καθαίρω, καθῆραι, τὴν δυνατὴν ἀκολουθίαν: ὥστε νά, *ὅνπόω*, *ὅνπόωντα* ἡ συναίρ. καὶ ἡ παρεμβολὴ τοῦ ο κατὰ τὰ εἰς -άω a 25, 32, *μάλα περ ρ* δ. δσον πολὺ ὕπαρὰ καὶ ἀν ἦσαν, *ἔνθα* δειπτ. ἐκεῖ, ἀναφέρ. εἰς τὸ *ἔνθα* 86, ἀπόδοσις εἰς 85, *ὑπεκπρόέλυσαν* ἀπέευξαν ἀπὸ τὸν ζυγόν, ὑφ' ὅν ἦσαν.—**89-92** *σεύω*, *ἔ(σ)σενα*, ὃς χέω ἔχενα, (θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν) ἀπολύω, δινήεις 3 (δίνη συστροφὴ τῶν ὕδάτων) δ στρεφογυρίζων τὰ νερά του, *ἄγρωστις-ιος* θ. ἀγριάδα, χλόη (πρβλ. γράσις, γρασίδι), *μελιηδὴς* 2 γλυκὺς ὡς τὸ μέλι, *ἔσφρορέω* θαμ. τοῦ ἔσφρορω, δίπτω μέσα, *μέλιαν* διὰ τὸ βάθος ἢ τὴν σκιερὰν περιοχήν, *στείβω* πατῶ, στιβάζω, συσσωφεύω (μήπως τὸ ἥμετ. στείβω), *βόθρος* ἀ. λάκκος, γοῦρνα (πλυνός), *θωᾶς* ταχέως a 260, *προφέρουσα* *ἔριδα* δεικνύουσαι ἀμιλλαν, συνεριζόμεναι, ἡ φρ. διασαφεῖ τὸ θωᾶς.—**93-5** *ὅνπος* ἀ., πλ. μετάπλ. *ὅνπα*, *πετάννυμι* 45 ἀπλώνω, *ἔξείης* ε 70, *θὺς-ινδὸς* ἀ. σωφὸς (άμυμον), ἀπτή, ἀλς a 72, *ἥχι* δψου, *ἀποπλύνεσκε* δσάκις εἰκε κύματα, ποτὶ προτὶ π. πρός, π. *χέρσον* ἐκ τοῦ ἀποπλύνεσκε (ἐρευγομένη πιράζουσα ποτὶ χ.), *λαίγξ* ε 433.—**96-8** *λοέω* a 310, *λίπα* δργ. πτ. τοῦ λίπος: λιπαρῶς, ἀφθόνως, *δεῖπνον* γεῦμα, μένον ἀνέμενον,

Ἔσσον #5

τέρσομαι, ἀόρ. ἐτέρσην, (torreo, torrens, ՚σως θέρ·ος) ξηραίνομαι, στεγνώνω, ε 152, ὑποκ. εἵματα, αὐγὴ φῶς, θερμότης, ἐκ τούτου ἡελίου.—**99-109 δμωὴ** θ. α 147, τάρφθεν-φθησαν κ. τάρπησαν (τε)τάρποντο, τέρπεσθαι χορταίνειν, σῖτος ἡ τροφὴ καὶ τὸ ποτόν, ταὶ δὲ ὁ δὲ ἐν τῇ ἀποδ., ἀπὸ βαλοῦσαι, κρήδεμνον α 334, λευκόλενος ἡ ἔχουσα λευκὰς ὠλένας, λευκοβραχίων, μολπὴ (μέλπω-ομαι) ἄσμα μετὰ χοροῦ, ἐνταῦθα: παιδιὰ μετ’ ἄσματος καὶ χοροῦ, τῆσι τοπ. μεταξὺ αὐτῶν, οἴη κτιγρ. ὅπως, **ἰοχέαιρα** (ἢ ίοὺς (βέλη) χέουσα) εὔστοχος τοξεύτρια, **οῦρος** ὅρος, κατ’ οὔρεα ἀνὰ τὰς ὁάχεις τῶν, **Τηῦγετον** Ταῦγετος 2 κ. περιμήκητος 2 κ. περιμήκητος ὑπερούψηλος, **τερπομένη** διασκεδάζουσα, ενδίσκουσα εὐχαρίστησιν¹ κάπροισι τοπ. ἐν μέσῳ τῶν κάπρων, ἐν τῇ θήρᾳ τῶν κ., ὥντος 3 ταχύς, ἐπίο. ὅκα, **ἀμα τῇ**, αἰγίοχος ε 103, **ἀγρονόμος** 2 ὁ νευμόμενος (κατοικῶν) τοὺς ἀγρούς, ἀγροδίαιτος, **παῖζουσι** διασκεδάζουσιν ἐν τῷ κυνηγίῳ γηθέντως ε 486, **φρένα** ἐνδομύχως, ὑπὲρ ἔχει, κάρη α 90, **κάρη-** μέτωπα αἰτ. τοῦ κατά τι, πέλομαι ε 79, **ἀρίγνωτος** 3 (ἀρι(επιτ.)-γνω-) εὐδιάκριτος, **ρῆτα** εὐκόλως, ἐξ οὐδίδιος-δάδιος, δέ τε παράταξ. ἀντὶ: εἰ καὶ πᾶσαι, ὡς τὸ ἀναφ. οἴη 102, **ἀδμῆτ-ῆτος** 1 (α(σι)-δάμηται μή δαμασθεῖσα ὑπὸ ἀνδρὸς) ἀνύπτανδρος, μεταπρέπω διαπρέπω μεταξὺ τῶν. — **110-4 δὴ ἀρ'** πλέον ἀκριβῶς, ἔμελλε ἐσκόπευεν, ἐποτίθετο, **νέομαι** α 17, **πάλιν** διτίσω, πτύσσω διπλώνω, πρβλ. πινκή, **ζεύξασα-πιτύξασα** εἰς τὸ νέεσθαι: ἀρ' οὐ πρῶτον ζεύξῃ, αὕτε πάλιν, ἀρ' ἐτέρου, **ἄλλ'** ἐνδῆσε ε 328, ὡς ὥστε, διασαφ. τὸ ἄλλ' ἐνόησε, **ἔγειρομαι**, ἀόρ. ἐγρόμην, ἀφυπνίζομαι, εὐωπις-ιδος (εῦ-δη-) εὐόφαλμος, **ἥηγήσαιτο** ἀναφ. τελ., τί σημ.; **ἥγοῦμαι** + δοτ.; — **115-8 ἔπειτα** συνέπεια τοῦ ἄλλ' ἐνόησε 112: τότε, **βασίλεια** θ. βασιλόπαις, μετὰ+αἰτ. πρός, **ἀμαρτάνω** τινός, τὸ ἀσύνδ. ἀντίθεσιν, **δίνη** στρόβιλος τῶν ὑδάτων, πρβλ. διηγεῖς 89, **αὔω**, ἀύσω, ἀνσα, φωνάζω (ἄημι, αίο), **μακρὸν** μεγαλοφάνως, ἐπὶ διὰ τοῦτο, **δῖος**, θ. **δῖα** α 14, **ἔξόμενος** ἀνακαθίσας. **δρμαίνω** κ. φ. κ. κ. θ. ε 365. — **119-26 ἄμοι ἐγὼ** ἀχ καῦμένος!, τέων τῶν τίνων, πρβλ. ἐνικ. τοῦ-τῷ, **βροτὸς** α 32, ε 45, **ἰκάνω**, **ἰκω**, **ἡκω**, αὕτε πάλιν, ὅπως καὶ ἄλλοτε, **ἥ ἀληθῶς**, **ἥ ἡρα** ἡρα, **ὑβριστῆς** (ὑπέρ, super, super-bus) ὁ καταχρώμενος τὴν ὑπεροχήν του, **ὑπερόπτης** ἀτάσθαλος, **νόος** ἀ. αἰσθήματα, καρδία, **θεοδῆτης** (**θεοὺς-δεδιῶς**, θεοδῆτης) θεοφιβούμενος, **ἥ(ῆ)-ἥ** δύο ἐρωτήσεις αὐτοτελῶς, ἄλλως διπλῆ ἐρωτησίς, ὡς μία ἐκφερομένη, διὰ τοῦ: **ἥ (ῆ)-ἥ (ῆ)**, ἀττ. πότερον-ἥ, **ἀντὴ** θ. (αὕτω 117) φωνή, **θῆλυς** ε 467 γυναικεία (λεπτή, λιγυρά, διαπε-

τελ. εἰ αρ. + ὁς ἡγήσατο = ἵνα οὐ

ραστική), ἀμφήλυθέ με (ῆλθε) μοῦ ἔπληξε τὰ δύο ὅτα μου, ὡς κουράων γεν. ἀφαιρ. ὡς ἀπὸ πορασίων, ἔχουσι κατοικοῦσι, κάρηνον κ. κάρη α 90 κουρφή, αἰπεινὸς 3 κ. αἴπνις α 11, πῖσος οὐ. (πιδύω ἀναβούω, (πῖδ-σ-ος, πῖδ-αξ) τόπος ὑγρός, λιβάδιον, ποιήεις 3 (ποίη πόδα) ποώδης, χλοερός, ἥ νύ που ἀναιμφιβόλως λοιπὸν ἂν δὲν ἀπατῶμαι, συνέπεια τοῦ 122, αὐδήεις 3 ε 334, αὐτὸς προσωπικῶς, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν παθητικὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀκοῆς, πειρήσομαι ὑποτ.

85-126. 89 σεῦαν ὅταν ἀποξευχῶσι τὰ ζῷα καὶ δεχθῶσιν ἐν κτύπημα ἐπὶ τῶν νώτων, τρέχουσι πρὸς τὴν βοσκήν.—97 δεῖπνον α 121.—100 κρήδεμνον α 334.—101 μολπῆς καὶ ἐνταῦθα τὸ ἄσμα θὰ ἦτο ὁμικὸν ε 61.—101 λευκώλενος τὸ ἐπίθ. μαρτυρεῖ διτὶ ἡ χείρ, τοῦλάζιστον ὁ πῆχυς, ἥτο γυμνή, ὁ πέπλος ἄρα ἡ τὸ φᾶρος τῶν γυναικῶν δὲν εἶχον χειρίδας οὐδὲν ἐκάλυπτον τὰς χειρας.—102 Ἀρτεμις θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Λητοῦς, ἀδελφὴ τοῦ Ἀπόλλωνος, προσωποποία τῆς σελήνης· ὡς θεὰ τοῦ καθαροῦ φωτὸς εἶναι παρθένος ἀγνὴ μὴ γνωρίσασα τοῦ ἔρωτος τὰς κηλίδας, ὥραιά καὶ ὑψηλὴ ὑπερβάλλουσα τὰς συντρόφους Νύμφας ὡς ἡ σελήνη τοὺς συνοδεύοντας ἀστέρας ἀγαπᾷ τὴν ἀγροτικὴν φύσιν καὶ ὡς τοξότις (βέλη ἀὶ ἀκτῖνες τῆς σελήνης) ἀγαπᾷ τὴν θήραν ἀγρίων θηρίων, κάπων καὶ ἔλαφων.—103 Ἐρυμανθος ὄδος τῆς ἀρχαίας Ἀρκαδίας ἀμφότερα τὰ δρη ἥσαν πολυμορύλητα ὡς πλούσια θηραμάτων (προβλ. καὶ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον).—105 αἱ Νύμφαι α 14 εἶναι θεότητες πηγῶν, δένδρων, ἀλσῶν, λειμῶνων, ἄντρων, ὄρέων (προσωποπ.—τῶν αἰωνίως ὁρέότων ὑδάτων ἢ τοῦ ὑγροῦ χυμοῦ τοῦ ζωογονοῦντος πᾶσαν γηίην βλάστησιν· ὅθεν καὶ κοῦραι Διὸς ὡς ἔχουσαι τὴν ἀρχὴν ἐκ τῆς βροχῆς τοῦ Διός· ἐκεῖ κατοικοῦσι, λούνονται, ἔδουσι, χορεύουσιν, ἐργάζονται καὶ ἐπικοινωνοῦσι φιλίως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· καὶ δὴ αἱ τῶν κρηνῶν καὶ τῶν γλυκέων ὑδάτων, καλοῦνται Κρητιάδες, Ναΐδες κ. Ναϊάδες, τῶν ἀλμυρῶν ὑδάτων. Νηρηγίδες, τῶν ἀλσῶν Ἀλσήδες, τῶν ὄρέων Ὁρειάδες καὶ Ὁρεστιάδες, τῶν δένδρων Δρυάδες (γεννώμεναι ἄμα καὶ ἀποθνήσκουσαι μετ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ Ἀμαδρυάδες), τῶν ποταμῶν Ποταμίδες, τῶν ἄντρων Ἀντιμιάδες.—*αἰγίοχος* ε 103.

127-9 ὑπεδύσετο μεικτ. ἀσφ. ἔξετρούπωσεν ἀπὸ τοὺς θάμνους, τὸ ἀντίθ. ε 476, 481, **κλάω** κόπτω (κλάσμα, ἀρτοκλασία), **πτόρθος** ἀ. βλαστός, κλάδος, **φύλλων** γεν. περιεχομένου: κλάδον φυλλοβριθῆ, **ἔνομαι** σώζω, φυλάττω, σκεπάζω (ἄλλα ὁῦσαι ἡμᾶς), **μῆδεα**

οὐ. ἀλδοῖα, φώς φωτός, ἀ. ἀνήρ, χρῶς ε 455. — 130-6 βῆ θμεν
15, δρεστέροφος δρεσίβιος, ἀληή, δοτ. μπτλ. ἀληή, (ἀλέξω ἀπο-
κρούω) ἀμυντική δύναμις, εἰσ' εἰσι, ἀήμενος ε 475 ὑπὸ τῶν ἀνέ-
μων, δσσε ε 151, δαίμοιαι ε 61: εἶναι κατακόκκινοι ἀστράπτουν,
Ἐν ἐντὸς τῆς κεφαλῆς, μετέρχεται+δοτ. εἰσοριμᾶ μέσα εἰς, δις
διος (ovis), ἀττ. ὄλς, πρόβατον, ἀγρότερος ἀγροδίαιτος, ἄγριος,
ἡ κατάλ.-τερος (συγκρ.) δηλοὶ ἀντίθετιν μεταξὺ ἀγροῦ καὶ οἴκου
(οἰκοσίτων ζώων), πρβλ. δεξιτερός, ἀριστερός, κέλομαι ε 98, δὲ
αἰτιολ., δόμοις ἀ. μάνδρα, πυκνιδὸς 3 στερεός, ἀσφαλής, καὶ ἐπιδ.
καὶ δὴ καί, πειράω κάμνω ἀπόπειραν, προσβάλλω, ἥ μτχ. τελ. εἰς
τὸ ἔλθειν, μῆλα οὐ. αἴγοπρόβατα, ἔμελλε μοιραίως ὕφειλε (δὲν
ἡδύνατο ἄλλως νὰ γίνῃ), μίσγομαι ε 378, πὲρ α 6, χρημὰ ε 189,
ἴκανε μίν, αὐτόθι.— 137-41 σμερδαλέος 3 φρικαλέος, κτγρ., κε-
κακωμένος αἰτιολ. ἐπειδὴ εἶχε παραμισθρωθῆ, ἀσχημίσει, ἄλμη ε 53,
τρέω φεύγω περίτρομος (δ. τρέσσας), ἄλλυδις ἄλλη ε 71, ἡτῶν ε 156,
προέχω προεξέχω, φρένες α 42, ἐνὶ φρεσὶ τῇ ἐπιμ., ἐκ εἰ-
λετο, γυνῖα α 192, στῇ ἔμεινεν ἀκίνητος, σχομένη κρατηθεῖσα εἰς
τὴν θέσιν, ἄντα (ἄντι) μὲ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς αὐτόν, ἀν-
τιμέτωπος.— 141-7 μερμηρέζω ε 354, λίσσομαι, ἔλισάμην κ. ἔλιτό-
μην, παρακαλῶ (λιτή) παράκλησις, λιταρεύω-εία), ἔνδηπτις 113, λαβῶν
γούνων, αὔτως (αὐτός, δ. τον. αἰολ.) μόνον οὕτω, ἀπλῶς μόνον νὰ
παρακαλέσῃ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ γούρων λαβών, ἐπεξ. ὑπὸ ἀποσταδὰ μ.
ξ., ἀποσταδὰ (-δὸν) ἐξ ἀποστάσεως, μακρόθεν, μείλιχος-χιος (μει-
λίσσω (μέλι) γλυκαίνω) γλυκύς, ἔπος α 31, εἰ δεῖξεις πόλιν κυρ.
πρότασις εὐχῆς (ἄχ νὰ ἐδείκνυε!) ἀναπτύσσουσα τὸ περιεχόμενον τοῦ
λίσσουτο, ἐντεῦθεν πλ. ἔρ. ἐξ ἐννοίας ἀποπείρας, 145=ε 474, λίσσε-
σθαι ἐπεξ. τοῦ ὁς, (δεδιότα) μή, χολόμοιαι ἔξοργίζομαι, λαβόντι τίς
μτχ; — 148-52 κερδαλέος 3 εὐφυής, πονηρός, μὲ σκόπιμον ὑπο-
λογισμόν, ὑστερόβουλος, γουνδόμοιαι κ. γουνάζομαι κυρ. ἀπτομαι τῶν
γονάτων, περιβάλλων τὰ γόνατα διὰ τῶν γειρῶν παρακαλῶ, ἐνταῦθα:
ἴκετεύω θερμότατα, ἄνασσα κυρ. περὶ θεαίνων: βασίλισσα, Μεγα-
λειοτάτη, νὺν λοιπόν, ἵσως, θεός θ., ἔσσοι εἰ, τοι ἐξ ἐκείνων οἱ δοποῖοι,
ἔισκω (Feik-, Fér-Feik-a-, κ. Feik-, Fe-Fí(κ)-σκω) παρομοιάζω,
ἄγχιστα 5 κατὰ προσέγγισιν: σὲ ενδίσκω διμοιοτάτην, μέγεθος ἀνά-
στημα, μεγαλεῖον παραστάσεως, φυή ε 212. — 153-9 ναιετάω 4,
α 51, χθῶν θ. γῆ (ὑποχθόνιος), τριζ ἐπιτ. τὸ μάκαρες, πρβλ. τρισόλ-
βιος, τρισάθλιος..., κασίγνητος ἀ. (κάσις ἀδελφὸς-γεγονὼς) ἀδελ-
φός, θυμὸς α 4, λαίνω θερμαίνω, εὐφραίνω (διότι ἥ χαρὰ θερμαί-

νει ὅντως, ἐπιταχύνουσα τὴν κυκλοφορίαν, ἐν ᾧ ἡ λύπη παγώνει), ἐν-
φροσύνη εὐφροσύνη. - ναι εὐφρόσυνα συναισθήματα, σεῖο-σέο-σεῦ
(σοῦ)-σέθεν, λεύσσω (λευκός) βλέπω, ἡ μτχ. χρον. ἀντὶ δοτ. πρὸς
ἔξαρσιν τοῦ πράγματος, θάλος οὐ. (θάλλω) θαλερὸς βλαστός, βλα-
στάρι, ἄνθος, εἰσοιχνέω θαμ. τοῦ εἰσοίχομαι: συχνὰ πυκνὰ ἐμβαίνω
εἰς τὸν χρονόν, τὸ θηλ. κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ θάλος, αὖθ' ἐτέρου,
ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφούς, ἔξοχον ἐπιτ. τὸ μα-
κάριτατος (μάλιστα), κῆρ ε 36, ἀγομαι 28, ἡ υποτ.+κεν = μέλ. δρ.,
βρέθω·σω-σα-βέβριθα, είμαι βαρύς, ζυγίζω βαρύτερον, υπερισχύω,
ἔεδνα κ. ἔδνα τὸ πάλαι: τὸ ἀντίτιμον, δι' οὗ ἡγόραζέ τις τὴν νύμ-
φην, εἴτα: τὰ γαμήλια δῶρα, χάριτες τοῦ ἀρραβώνος, πρός τε τὴν
νύμφην καὶ τοὺς οἰκείους: υπερθεματίσας τοὺς ἀνταγωνιστάς, υπε-
ρισχύσας διὰ τῶν γαμηλίων δώρων.—160-9 τοιόνδε οἶται εἰσαι σύ,
σέβας οὐ. δονομ. κ. αἰτ. θαυμασμός, κατάπληξις, δή ποτε ἥδη ποτὲ
(κατὰ τὸν εἰς τὴν Τροίαν πλοῦν 164), Δήλω τοπ., ἔρως οὐ. (ὅρ-
νυμ) τρυφερὸς βλαστός, φυντάνιον, νέος νεαρός, ἀνέρχομαι ὑψη-
λώνω ἡ σειρὰ τῶν λ.: ἐνόησα δή ποτε Δήλω παρὰ βθυμῷ Ἀπ. τοῖον
νέον ἔρως φοίνικος ἀνερχόμενον, ἔσπετο, ἐπεσθαι, ἥτο υπὸ
τὰς διαταγάς μου, λαδὸς στρατός, τὴν ὁδὸν σύστ. ἀντκμ. κατ' ἐκεῖνο
τὸ ταξείδιον (τὸν εἰς τὴν Τ. πλοῦν), γῇ δή κατὰ τὸ δροῖον ὅπως
γνωρίζει δ κόσμος ὅλος, κήδεα α 244, ὁς δ' αὔτως ωσαύτως δὲ
(ἐκ τῶν: δεσ-οῦτος κ. αὐτός), τέθηπα, υπρσ. ἐτεθήπεα, ἀδρ. ταφὼν
(ἐκ τῆς δ. θαφ-ταφ-, θάμβος) μένω ἔκθαμβος, ἔχω ἀπολιμωθῆ ἐκ
καταπλήξεως, δὴν α 203, δόρυ ε 162 στέλεχος, ἀνήλυθεν ἐφύτωσεν,
ἔξεπετάχθη, ὁς ὅπως, ἀγαμαι θαυμάζω, τέθηπα είμαι ἐνεός, ἡ ἔννοια
ἔπανέρχεται εἰς 161, αἰνῶς α 208, δέδδια, μᾶλλον δέδΦια, ἱκάνει με
μὲ ἔχει εῖδει, πλήξει, δέ με παράταξις ἀντὶ ἐνδ. πρ.—170-4 οἰνοψ
α 183, χθιξδς 3 χθεσινός, πτγρ. χθές, τόφρα ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ (τῶν
20 ἡμερῶν), ἔως δὲ τὴν στιγμὴν ταύτην, κῦμα περὶ., φόρει θαμ.
ἔφερε τῇδε κάκεισε, θύελλα (θύω φυσῶ μανιωδῶς, ἔξ οὗ κ. θυμός),
κραιπνδς 3 ε 385, κάρβαλε (κατ-βαλε, ἐπίσης κάππεσε, κάλλιπε)
ἔρριψεν, ἐπέταξε, δαίμων κακός τις δαίμων, δφρα τελ., ἔτι κακὸν καὶ
ἄλλα κακά, τῇδε ἐδῶ δά, καὶ ἐπιδ., ποὺ ՚σως, διώ-ομαι οἵομαι,
παύσεσθαι ὑπ. κακόν, τελέουσι μέλ., πάρουθεν πρότερον.—175-9
ἔλεαίρω ἔλεω, ἐς πρώτην σέ, μογέω ε 223, τήγνδε τὴν πόλιν τοῦ
τόπου ἐδῶ (διότι δὲν βλέπει τὴν πόλιν), δστυ τὸ σύνολον τῶν κα-
τοικιῶν τῆς πόλεως, πόλις τὸ μόνιμον κέντρον τῆς κατωκημένης
περιοχῆς (δήμου ἢ γαίης), δάκος οὐ. (δήγγυμα) ἐσχισμένον καὶ

ἔφθαρμένον ἔνδυμα (κουρέλι), ἀμφιβάλλομαι περιβάλλομαι, εἴ που ἔαντις, ἐφ' ὅσον τυχόν, ἔχεις εἰχεις (ὅπος τι ὁσι) εἰλυμα (εἰλύω ε 403) περιτύλιγμα, σπειρόν ε 318 ἔνδυμα ~~τηλίκων~~ δοῦχον. — 180-5 μενοινάω (μένος σφοδρά ἐπιθυμία, μενεάνω ε 341) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, ποθῶ: διτι ποθεῖς ή ψυχή σου. δπάξω (δπαδός, ἐπομαι, sequor) παρέχω (ώς δπαδόν), χαρίζω, δμοφροσύνη (συζυγική) σύμπνοια, ἀρμονία, ἐσθλός α 95, ου μὲν γὰρ (ἐστι) διότι ἀληθῶς δὲν ὑπάρχει ἄλλο, ἀρείων-ον συγκ., ὑπόθ. ἀριστος (ἀρε-τή), : ἔξαισιώτερον, θειότερον, δθ' ὅτε, δη μετά τὸ προεξαγγ. τοῦ γε, διασαφούμενον διὰ τοῦ ὅτε..., πλεονάζει, μεῖξις δύο συντάξεων: τοῦ γε, ὅτε... καὶ: ή ὅτε, δμοφρονέοντε νοήμασιν ἔχοντες μίαν γνώμην, ἔχω οἶκον διευθύνω, ἐπιμελοῦμαι, ἀλγεα φαρμάκια, δυσμενῆς ἐχθρός, κάρδια οὖ. πηγὴ χαρᾶς, εύμενέτης ἀ. εύμενής, φίλος, ἔκλινον ε 445 γν. ἀόρ.: ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι αἰσθάνονται αὐτό, λαμβάνουσι πειραν αὐτοῦ (τῶν ἀγαθῶν τῆς συζυγικῆς ἀρμονίας). — 186-93 ἀντίον ηύδα ε 28, κακός κοινός, ἀνθρωπος τοῦ λαοῦ, αὐτὸς (οὐδεὶς ἄλλος) μόνος, ὀλβίος εὐδαιμονία, ἐσθλοὶ εὐγενεῖς, δπως ἐθέλησιν ἄνευ τοῦ κέν, καὶ σοὶ, ποὺς ως νομίζω, τάδε τὴν τωρινὴν κακήν σου τύχην, ἔμπητης ε 205, *τιλάω ε 178, τετλάμεν ἀπριμφ. ἀορ. ἀντὶ τλῆναι, προστκτ. τλῆθι κ. τέτλαθι: νὰ ὑποφέρῃς καρτερικῶς, νὰ ἐγκαρφερήσῃς, δσονδήποτε πικρά καὶ ἀν είναι αὕτη (ἔμπητης), ἐπει ἐπαναλαμβάτει τὰ ἐν 187, διακοπέντα ἐκ τῆς παρεκβάσεως τῶν περὶ Διός, δεύομαι δέομαι, οὖν φυσικά, τεο-τεν(του)-τινός, ἐπέοικε εἰκός ἔστι, προσίκει, ἀν μὴ δεύεσθαι, μεταλαμβάνειν, τυγχάνειν, ἵκετην ὑποκ., ταλαπείριος (ταλα-πεῖρα, δς πολλὰς ἔτη πείρας) δ ὑποστὰς πολλὰς δοκιμασίας, πολυπαθής, πολυβασανισμένος, ἀντιάζω (ἀντὶ) συναντῶ: ἔάν τις συναντήσῃ ἡμῖν. — 194-7 ἔρέω ἔρω, λαοὶ οἱ κάτοικοι, τήνδε 117, μεγαλήτωρ ε 81, κάρ-ος κράτος, ή βασιλικὴ ἔξουσία, βίη ή κυριαρχικὴ ἐπιβολή, ἔχεται ἀσκεῖται, ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ, Φαιήκων ἀντκμ. ἐκ τοῦ κράτος-βίη.

127-97. 135 ἐυπλόκαμος α 86. — 138 ἐπ' ἥιόνας προσκούνσας πρὸς τὴν θάλασσαν, διότι δ Ὅδ. προήρχετο μᾶλλον ἐκ τῶν μεσογείων ε 470, τὰ δὲ κοφάσια ενδίσκοντο μᾶλλον παρὰ τὴν ὀκτὼν 94. — 142 γούνων λαβών σημεῖον θερμῆς ἱκεσίας, διότι τὰ γόνιατα ἐθεωροῦντο ως ή ἔδρα τῶν σωματικῶν δυνάμεων, τῆς ζωῆς. — 159 ἔδρα α 277. — 162 Δῆλος γενέθλιος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, δπου πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἐτελοῦντο τὰ Δῆλια: δ βωμὸς θὰ ἥτο ἐν ὑπαίθρῳ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ τεμένους, πλησίον τοῦ δποίου ὑπῆρχε

καὶ ὁ φοίνιξ δεικνυόμενος καὶ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ὡς Ἱερὸν λείψανον τῆς ἀρχαιότητος, διότι ἀπ' αὐτοῦ κρατηθεῖσα ἡ Λητὸν ἔτεκε τοὺς δύο θεούς· τὸ καινότεροπον τοῦ δένδρου, μετενεγχέντος εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ Φοινίκων, ὡς δηλοῦ τὸ ὄνομα, καὶ τὸ εὐθυτενὲς τοῦ στελέχους μανθάνομεν ἐκ τοῦ χωρίου τίνας ἐντυπώσεις θαυμασμοῦ προσκαλέσεν ἐν Ἑλλάδι.—**βωμὸς** τόπος ἐφ' οὗ γίνεται ἡ θυσία πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος. Ἐκ τῆς συνηθείας νὰ προσφέρωνται αἱ θυσίαι ὑπὸ τῆς οἰκογενείας πάντοτε ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐσχηματίσθη διὰ τοῦ χοροῦντος ὑψωμα τέφρας, ὁ βωμός, τὸ κέντρον τῆς λατρείας, οἷος ἐσφέρετο ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔχων περιφέρειαν 132 ποδῶν καὶ ὑψος 32· ὕστερον οἱ βωμοὶ κατεσκευάζοντο ἐκ χορτοπλίνθων ἢ πλίνθων ἀτέχνως σωρευομένων βραδύτερον ἐκτίζοντο ἢ ἀπετελοῦντο ἐκ μεγάλων λελαξευμένων λίθων, ποικίλων σχημάτων καὶ μεγεθῶν, ἐνίστε καὶ ἐκ φυσικοῦ βράχου· τὰ θύματα ἐσφάζοντο ἐπ' αὐτοῦ, τὸ αἷμα ἐχύνετο κάτω περιλοῦντο αὐτόν, ἀνήπτετο ἐπ' αὐτοῦ πυρὰ καὶ ἐπὶ ταύτης ἐψήνετο τὸ θῦμα, τῶν θεῶν συνήθως γευομένων τῆς κνίσης.—165 **κακὰ κῆδεα** μάλιστα κατὰ τὴν ἐπάνοδον.—172 **Ωγυρίη** α 50.—181 **ἀνδρος** τὸ ὄνειρον τῆς Ἑλληνίδος ἥτο ἡ ἀποκατάστασις καὶ ἡ ἐκ τοῦ γάμου ἀπόκτησις τέκνων.—187 **κακὸς** α 411.—188 **Ζεὺς** ... ὡς ὅμιλος τῆς Μοίρας α 33.

198-200 ἡ ε 28, **κέλευσε** + δοτ. ἐφώναξε πρός, **πόσε ποῖ**, ἢ ἀλήθεια, **μή που** μήπως τάχα, ἀττ. ἀρα μή, ἢ ἀπόκρισις προσδοκᾶται ἀποφ., φάσθε φατέ, νομίζετε, **ἔμμεναι** τόνδε, τινὰ πτγρ.—201-5 **διερδός** 3 (διάω-ζάω, δίαιτα-τρόπος τοῦ ζῆν) ζωντανός, γένηται ἡ ὑποτ. τὸ προσδοκώμενον = γενήσεται, **δημιοτής** θ. (δήμος (δαίω) ὁ καίων, δ πολέμιος) ἔχθρα, ἔχθρικαὶ διαθέσεις ἡ σύνταξις: οὗτος ἀνήρ, δ κεν ἵκηται ..., οὐκ ἔστι διερδός βροτός (ζῶν=οὖν ζῆ) οὐδὲ γένηται: δ ἀνήρ ἐκεῖνος, δστις θὰ τολμήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Φ. μὲ ἔχθρικὰς διαθέσεις, δὲν ζῆ (δὲν ἐγεννήθη ἀκόμη) οὔτε θὰ γεννηθῇ, **φίλοι** (εἰμὲν ἐσμέν), **ἀπάνευθε** α 190, **πολύκλυστος** 2 (πλύζω) πολυκύμαντος, πολυτάραχος, **ἔσχατοι** εἰς τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου, **ἐπιμίσγεται** ἔχει ἐπιμειζάν, ἐπικοινωνίαν, **ἄμμη** αἰολ. ἡμῖν, δνομ. **ἄμμες**, αἰτ. **ἄμμε**.—206-10 (οὐχί!) ἀλλ' ὅδε, δύστηρος (α 55) τις, παραθ. εἰς τὸ ὅδε: κάποιος δυστυχής, **ἀλώμενος** ε 336, εἰς τὸ ἰκάνει, ἀντίθ. εἰς τὸ δημιοτῆτα φέρων 203, πρβλ. καὶ δύστηρος, **κομέω** (κ. κομίζω) περιποιοῦμαι, πρβλ. ίπποκόμος, γηρωομῶ..., πρὸς **Διός** (προέρχονται) ἐκ μέρους τοῦ Διός, δστις τρόπον τινὰ στέλλει αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον, **δόσις** δῶρον, **φίλος** παθ. ἀγαπητός, ἡ φράσις παροιμ.:

καὶ δλήη καὶ εὐπρόσδεκτος, ὅσον μικρὰ καὶ ἀν εἰναι, εἶναι ὅμως τόσον ἐνύάρεστος, σθι ὅπου, ἐπὶ ἔστι η δλη φράσις ε 443.—

211-6 ἔστιν ἔστησαν, κέλευσαν ἐφώναξαν, ἐνεθάρρυναν, καὸς εἰσαν καθεῖσαν (ἔβαλον νὰ καθίσῃ), ἐτοποθέτησαν, ὀδήγησαν, ἐπὶ σκέπας εἰς τόπον προφυλαγμένον (ἀπὸ τοῦ ἀνέμου), πὰρ ἔθηκαν ἐτοποθέτησαν πλησίον, ἄρα πρὸς τούτοις, φᾶρος ε 230, εἴματα παράθ. ἵνα περιβληθῆ, 215=79, ἀνώγω κ. ἀνωγα α 269 ε 139, ἄρα ἀκολούθως, ὁσαὶ ὁεῖνδρα, ὁεύματα, τοπ.—**217-23** μετανάστησε, οὔτω δεικνύων διὰ τῆς χειρὸς τὴν θέσιν, δρφα ἔως ὅτου, ἀποκλίνον καὶ εἰς τελ. σημ., πρβλ. ησος 80, αὐτὸς μόνος, ἀνεν τῆς βοηθείας σας, λοέσσομαι ὑποτ., ἀλοιφὴ τὸ μυρον, ἀπὸ χροδὸς μακρὰν τοῦ σώματος, δηρὸν ε 396: διότι πολὺν καιρὸν τὸ σῶμά μου ἔχει νὰ ἔδη μύρον, ἄγτην, ἄγτα 141, ἐνώπιόν σας, πρὸ τῶν δρφαλμῶν σας, λοέσσομαι μέλ. + ἄν, ὡς πολλάκις παρ' Ομ., μετελθῶν ἀφ' οὐ ἄπαξ εὐρέθην μεταξύ, ζσαν ησαν, ἀπάνευθε 204, ἄρα φυσικά.—**224-6** νίζομαι α 112 μετὰ διπλ. αἰτ. ὡς στερητικόν, ἐκδύσεως, ἐκ ποταμοῦ λαμβάνων ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, ἀμπέχω (ἀμφι-έχω) περικαλύπτω, σμήχω διὰ τριβῆς καθαρίζω (σμήγμα πηλός, εἰδος σάπωνος), χνόσις ἀ. ἄγνη, ἀφρός, ἀτργύετος α 72.—**227-35** πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὅλον τὸ σῶμα, λίπα 96, ἔσσατο ἐννυσθαι, πόρε ε 321, ἀδμῆς 109, ἐκγέγαα ἐκγίγνομαι! γεννῶμαι ἐκ, εἰσιδέειν κατὰ τί: εἰς τὴν θεωρίαν, μείζων ἐνψηλότερος, πάσσων παχύτερος, πλέον γεμάτος, καὸς ἥκει ἀφῆκε νὰ χυθῶσι κάτω, οὐλος (*Fel-*, *Fēq-ιον*, vellus) μαλλιαρός, πυκνός (ἢ *Fel-*, ἐλίσσω, σγουρός), ὑακίνθινος δ τοῦ ὑακίνθου, ἄνθους, ὑδρις-ιος (*Fid-*, εἰδέναι) ἔμπειρος, εἰδήμων, δέδαεν ἀδό. β'. ἀναδιπλ. ἐκ δ. δα-(διδάσκω): ἐδίδαξε, οἱ ἔξης τύποι ἀμτβτ.: δαήσομαι, ἐδάην, δεδαήκα-μαι, πρβλ. δαΐφρων α 48, ἀδάής, δαήμων, ἀδαημοσύνη, τελείω τελέω, παράταξις ἀντὶ ἀκολουθίας, περιχενέται ἀδό. ὑποτ. περιβάλλει, ἐμβάλλει, ἐγκατασπείρει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ (περι-) (διὰ τῆς ἐμπαιστικῆς) ἢ ἐπιχρυσώνει, ὡς ἄρα οὔτως ἀκριβῶς, τῷ κεφαλῇ ἐπιψερ.—**236-43** ἐξόμην πάντοτε ὡς ἀδό., κίω 84, ἀπάνευθε κ. ἀπομακρυνθείς, θις 14, θηρέομαι θεάομαι, κλύτε κ. κέκλυτε ε 445, ἀέκητι α 79, οὐ δέκητι λιτ. βεβαίως κατὰ τὴν θέλησιν, ἐπιμίσγεται 205, ἀντίθεος ισόθεος, δέατο ἄχο. δ. μόνον δ τύπος οὗτος: ἐδόκει, ἐφαίνετο (δε-, δέε-λος δῆλος, συγγενὲς τῷ δοάσατο 145), δή ναι, ἀλήθεια, δεικέλιος 3 (ἀειής, α-εοικα, ἀττ. αἰκής-κία-κίζωμαι) δυσειδής.—**244-6** αἰ αἰολ. εἰ, ἐν εὐχῇ αἰ γάρ εἴθε, τοιόσδε

τοιοῦτος δά, τόσον ὠραιός, ὅσον οὗτος, **κεκλημένος εἴη** νὰ ἔκαλείτο, νὰ ἔφεφε τὸ ὄνομα, διαφέρει δὲ τοῦ ἀπλοῦ συνδ. *eīrai*, διότι τὸ καλεῖσθαι δηλοὶ οὐ μόνον τὴν ὑπαρξίν τῆς ἰδιότητος, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν αὐτῆς ἀναγνώρισιν, πόσις α 15, πτγρ., **ἀνδάνω** (*ἡδύς*), ἀδορ. κ. **ἔαδον**, **ἔαδα**, ἀρέσκω, **καὶ οἱ ἄδοι** συνδέεται πρὸς τὸ **γαιετάρων**: ὅστις νὰ κατώκει ἐνταῦθα καὶ εἰς ὃν νὰ ἥρεσκε (καὶ φ. ἄδοι), 246=209.—**247-50 ἄρα** φυσικά, εὐθύς, **κλύνον** ἀρό., μάλα προθύμως, **ῆτοι** μέν, ἡ ἀντίθ. αὐτάρ 251, **ἔσθιω** ἔσθιω κ. **ἔδω**, **ἀρπαλέως**: ὁρπακτά, λαμπάργως, **ἄπαστος** (*ἀ(στ.)*-πατέομαι α 124) νηστικός, **ἔδητος** θ. κ. **ἔδωδή** τροφή.

198-250. 200 δυσμενέων πειρατῶν α 171.—**203 φίλοι** ἀδανάτοισι ε 35.—**204 ἀπάνευθε** κατὰ τὰς τότε ἀντιλήψεις ἡ Σχερία ἦτο **ἔξω** τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου.—**πολυκλήστω** ἐνὶ πόντῳ μόνον ἐνταῦθα παρίσταται ὡς νῆσος, πανταχοῦ ἀλλαχοῦ ὡς χώρα.—**207 πρὸς Διὸς** ὅστις διὰ τοῦτο καλεῖται **ξείνιος** κ. **ἶκετήσιος**.—**209 φᾶρος** ε 230, **χιτὼν** α 286· λουτρὸν καὶ καθαρὰ ἐνδύματα ἦσαν τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς φιλοξενίας.—**222 γυμνοσθῆται** μόνον πάλυμπα είχε τὸν κλάδον.—**226 ἔσμηχε** ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις διλούμενος ἔσμήχετο διὰ ὅντιμάτων (σιτηγμάτων), ἐπεχόντων θέσιν σάπωνος, οἵα ἦσαν **ἡ κονία** (ἀλκαλική τις κόνις), **νίτρον**, ἀφρόνιτρον, **κιμωλία** καὶ ἄλλα εἰδή λεπτῆς ἀργύριλου, ἔζημωμένα μετ' εὐθωδῶν ὄλῶν (κατὰ τοὺς ὄμως αὐτοκρατορικοὺς χρόνους εἰσήχθη καὶ ὁ σάπων, *sapo λ.* κελτική· οἱ ἡμέτεροι χωρικοὶ σιμήχονται καὶ διὰ κεραμιδιῶν): μετὰ τὸ λουτρὸν οἱ Ὁμ. ἥρωες ἐπηλείφοντο δι' ἑλαίου, εὐώδους μύρου, προσδίδοντος στιλπνὴν λειότητα εἰς τὸ δέρμα καὶ εὐώδιαν εἰς τὸ σῶμα.—**231 νάκινθος** οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῆς λ. ἐνόσουν ποικίλα ἄνθη ἡ φυτά, τὴν Ἱριν, τὸν gladiolum, τὸ αἰάντειον (δελφίνιον τοῦ Αἴαντος) καὶ τὸν κυρίως νάκινθον (διατσέντο): δ. Ὁμ. ἐνόσει πιθανῶς ἐν τῶν δύο τελευταίων, τῶν μόνων ἐχόντων πυκνὴν τὴν ταξιανθίαν. Ἐπιστεύθη ὅτι ἄλλοτε ἦτο ὠραιότατος βασιλόπαις τῆς Λακωνικῆς, φίλος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὑπὸ τοῦ δποίου καὶ ἐφονεύθη ἀκουσίως ἐν δισκοβολίᾳ: ἐκ τοῦ αἴματος τοῦ **Υακίνθου** ἀνεβλάστησε τὸ διμώνυμον ἄνθος, ἐπὶ τοῦ δποίου οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἀνεγίνωσκον τὸ ἀρχικὸν γράμμα **Υ** [ἢ τὸ θρηγῶδες ἐπιφώνημα **ΑΙΑΙ** ἢ **ΑΙ**, τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος, ἐκ τοῦ αἴματος τοῦ δποίου κατ' ἄλλους μύθους προοήλθε τὸ ἄνθος: ἐνταῦθα ἔχει χωρία σκοτεινόν].—**233 Ἡφαιστος** νίδος τοῦ Διὸς καὶ τῆς **Ἡρας**, χωλὸς ἐκ γενετῆς, θεός τοῦ πυρός καὶ τῶν μετάλλων (ἐπειδὴ

τὸ πῦρ μαλάσσον αὐτὰ καθιστᾶ ἐπιδεκτικὰ κατεργασίας), θαυμάσιος καλλιτέχνης.—**Παλλὰς Ἀθήνη** ὡς ἐφευροῦσα καὶ προστατεύουσα πᾶσαν εἰδηνικὴν ἔργασίαν ἐτιμᾶτο ὑστερον ὡς **Ἐργάνη**.—241 ἀντιθέοισιν οὓς ἄλλως οὐδεὶς θνητὸς πλησιάζει 205.—243 θεοῖσιν ἔστιν ἐντεῦθεν τὰ ἐπίθ. ἀντίθεος, ἰσόθεος, θεοῖς ἐπιείκελος διὰ τὸ μέγενος τοῦ σώματος, τὸ κάλλος, τὰς πνευματικὰς ἀρετάς.

251-4 ἄρα δηλαδή, **κρατερῶντις** 1 δὲ ἔχων ἴσχυρὰς ὅπλας, νύχια, ἀν (ἀνὰ)-ἔβη, ἔπος ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαξεν ε 181.—255-7 **ὅρσεο** κ. **ὅρσο** ἀρό. πρστι. τοῦ **ὅρνυσθαι** α 348: ἐγέρθητι, **δὴ** νῦν, τώρα πλέον, **πέμπω** συνοδεύω, **δαῖφρων** α 48, **εἰδησέμεν** μελ. στίχα τοῦ εἰδέρα: θὰ γνωρίσῃς, δόσσοι Φαιήκων.—258-61 **ἔρδειν** ἀντὶ πρστι. 293, ὑποκ. σύ, **μάλ'** **ἄδ'** ἀροιβῶς οὔτως, ὅπως θὰ σοὶ εἴπω, **ἀπινύσσω** ε 342, **δφρ'** ἀν ἔως ἄν, ἐν ᾗ ἄν, **ἀγροὺς** διὰ τῶν ἀγῶν, τῆς ἔξοχῆς, **ἔργα** κεκαλλιεργημένοι ἀγροί, ἔξοχικὰ κτήματα, **τόφρων** ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, **ἔρχεσθαι** πρστι., **καρπαλίμως** ε 193, **ἡγεμονεύσω** προηγουμένη θὰ δείξω τὴν ὁδόν. —262-96 **ἐπιβήμονεν** μόλις **πατήσωμεν** τὸν πόδα ἐπὶ τῆς πόλεως, **πύργος** (ἔστι) πυργωτὰ τείχη, **καλὸς** δὲ αὐτοτελῆς πρότασις, ἀπαλλαγεῖσα τῆς πρὸς τὴν ἀναφορικὴν συνδέσεως, ὃς δεικνύει τὸ ἐκάτερον πόληος, ἀντὶ: καὶ ἡς ἐκάτεροθε, **εἰσίθμη** (εἰσέρα) ἡ εἰσόδος εἰς τὴν πόλιν ὑπὲρ τὸν ισθμὸν τὸν μεταξύ τῶν δύο κόλπων ἡ πόλις κατὰ ταῦτα ἥτο ἐκτισμένη ἐπὶ χερσονήσου, πρὸ τῆς πόλεως δύο λιμένες βαθέως εἰσχωροῦσιν ἐκατέρωθεν εἰς τὴν χερσόνησον, ἀφίγνοντες μεταξὺ αὐτῶν στενὸν ισθμόν, δι' οὐ δύναται τις ἔρχομενος ἔξωθεν νὰ διέλθῃ μεταβαίνων εἰς τὴν πόλιν, **λεπτὸς** 3 στενός, **ἀμφιέλισσαι** ἀμφίκυροι (κατὰ τὴν πρῷαν καὶ πρύμναν), **ἔργομαι**, πρκμ. εἴργυμαι, ἀνέλκομαι,: **ἔχουσιν** ἀνέλκυσθη εἰς τὴν ὁδὸν (ἐκατέρωθεν αὐτῆς), **ἐπίστιον** οὐ. (ἐπί-στιον, στῆ-ραι) δ τόπος, ὅπου ἔκαστος τοποθετεῖ τὸ πλοιόν του, **ἔνθα** ἐκεῖ (παρὰ τὰς ναῦς), **δέ τε** ἀλλὰ καὶ **ἀγορά**, δ τόπος, ὅπου ἔκαλετο ἡ ἀγορὰ τοῦ λαοῦ, **Ποσιδήιον** ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀντὶ Ποσίδειον, Ποσειδῶνιον, **ἀμφὶς** Π. δλόγυρα, **ἀραρυῖα** 70, **λᾶς** ἀ., λᾶσ, λᾶι, λᾶαρ, λέθος, πρβλ. **λα-τόμος**, λεύω λιθοβολῶ, **κατωρυχῆς** 2 (κατορύσσω) κεχωσμένος εἰς τὴν γῆν, **χυτὸς** 3 (ὕδωρ, ἔργω, σύρω) ἐλκυστός, μέγας λίθος, διὰ τοῦτο μεταφέρονται σύροντες, **ἔνθα** ἐκεῖ, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅπου καὶ τὰ πλοῖα, ἐπαναλαμβάνον τὸ ἔνθα 266, **ἀλέγω** φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν περὶ τῆς κατασκευῆς, κατεργάζομαι, συνήθως μετὰ γεν., ἐνταῦθα πρὸς αἰτ., **ὅπλα** τὰ ἄρμενα τῶν πλοίων, τὰ ἔξαρτήματα (ίστοι, ίστια, καλφίδια, κῶπαι καὶ εὐναῖ: λίθοι κρεμάμενοι ὡς

ἄγκυραι), πεῖσμα οὐ. καλόδιον, σπεῖρον ἵστιον ε 318, ἀπ. οξύνω καθιστῶ αἰχμηρὰν τὴν κώπην εἰς τὸ ἄκρον τῆς πλάτης, δι' ἣς πλήττεται ἡ θάλασσα, ἐρειμὸν ἄ (ἐρέσσω, ἐρέτης, τρι-ήρ-ης, τριακόντ-ορ-ος) κώπη, μέλει 65, βιός ἄ. τόξον, φαρέτρη (φέρειν) φαρέτρα, βελοθήκη, ἔσται ε 175, ἥσιν αἵς, ἀγαλλόμενοι μεθ' ὑπερηφάνουν χαρᾶς, πολίδες 3 ε 410, τῶν τούτων τῶν ἐκεῖ ἐργαζομένων Φαιάκων, ἀλεεῖνω, ἀλέομαι, ἀλύσκω-άξω ἀποφεύγω, φῆμις-ιος θ. φῆμη, λόγια, σχόλια, ἀδευκῆς 2 (δι μὴ ἐνδιαφερόμενος περὶ τινος) σκληρός, κακόβουλος : φ. ἀδευκέα τὴν κακογλωσσιάν, μή τις διότι τὸ ἀλεείνω φῆμιν ἐνέχει ἔννοιαν φόβου, μωμεύω (μῶμος ἄ. ψόγος) ψέγω, κακολογῶ, δπίσσω ἀπ' δπίσω, κατόπιν, ὕστερον, ὑπερφίαλος 2 α 134, κατὰ δῆμον ἐν τῇ χώρᾳ, μεταξὺ τοῦ λαοῦ, νὺν ἵσως, εἴπησι ή ὑπτικοὶ προσδοκίαν : ἔρει, εἴποι ἄν, κακώτερος τῆς κατωτέρας κοινωνιῆς ταξιδεώς, ἀντιβολέω συναντῶ, πρβλ. ἀντιάζω 193, τίς δ' ὅδε διακόπτει πᾶσαν ἄλλην συζήτησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχήν των ἐπί τι νέον περιέργον, δηλοῦ κατάπλιξιν καὶ καθιστᾷ ζωηρὰν τὴν ἐρώτησιν : ἄλλὰ (Ἄς ἀφήσωμεν τὴν συζήτησιν) ποῖος..., τὸ τίς κτηγρ. τοῦ ὅδε : τίς ἐστιν ὅδε, δι' αὐτὸς..., δι' ἔπειται; νὺν ἵσως, οἱ αὐτῆς ἀντιδιαστ. διὰ τὴν ἴδιαν, ή δοπία ἐτρελλάμη δι' ὑπανδρείαν, ἢ που βέβαια ἄν δὲν ἀπατώμεθα, τηλεδαπὸς 3 δ ἐκ μεμακρυσμένης χώρας, ἔνομερίτης, ή γεν. ἐκ τοῦ τινά, πλάζομαι α 2, κομίζομαι παραλαμβάνω, περιμαζεύω, συμμαζεύω, ης Ἑῆς, ἀναφέρω. εἰς τὸ ἀντικ. τινά, οὐχὶ εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ κομίσσατο, ἐπειν αἰτιολ. τὸ τηλεδαπῶν : ὡς νὰ ἐγάθησαν οἱ ἐντόπιοι, ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἐντόπιος!, πολυνάρητος 2 (π. -ἀράμαι εὔχομαι, ἐν παθ. σημ.) κ. πολύλλιστος ε 445 : πρὸς τὸν δοπίον ἔκαμψε χιλίας εὐχάριτὴν ἱμέραν, ἥλθεν οἱ τῇ ἔκαμψε τὴν χάριν καὶ ἥλθε, εὐξαμένη ἐπὶ τῇ θεῷ μη παρακλήσει της, ἔξει ή Ν. ὡς σύζυγον, ἥματα πάντα πάντοτε, διὰ πάντα, πρβλ. τὸ γαλ. tous jours (tous jours), βέλτερον (ἔστιν) συγκ. (ὑπόθ. βέλτιστον) πάντως, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι καλύτερον (ἥλθε καλύτερα τὸ πρᾶγμα), εἰτὶ ποὺν εὔρε (καὶ τοιουτορόπως ήσυχάζομεν, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐλάμβανε κανένα καὶ δὲν θὰ ήσυχάζομεν ἀπὸ τὴν λύσσαν της), κανύτῃ ή κόρῃ, καὶ μάλιστα ή ἴδια αὐτοπροσώπως, ἐποιχομένη ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοὺς δρόμους, ἀλλοθεν ἔνον, ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς, ἢ γὰρ διότι βέβαια ή κυρία, τὸ πρόσωπόν της, ἀτιμάζω περιφρονῶ, τούσδε τοὺς ἐδῶ, κατὰ δῆμον τοὺς ἐντόπιους, μνάομαι 34, πολέες πολλοί, ἐσθλοὶ εὐγενεῖς, ἐρέουσι ἀναλαμβάνει τὸ εἴπησι 275, δνειδος στίγμα, μεγάλη προσβολή, κτηγρ., νεμεσάω α 119, 263 καπίζω, καταφίνω, καλ δ' ἄλλῃ ἄλλᾳ καὶ ἄλλην, ἥτις ὑποθ. δποιαδήποτε, ϕέξω α 47, ἢ τ' ...

διασαφεῖ τὸ τοιαῦτα, ἐξ ὃν λαμβάνει μίαν μόνην περίπτωσιν: ἡτις ἂς ὑποθέσωμεν, φέρε εἰπεῖν, **ἀέκητι** α 79, **φίλων** τῶν προσφιλῶν της, τὴν φράσιν διασαφεῖ καὶ ἐπιτείνει ἡ μτχ. ἔόντων: ἐν ᾧ ἔχει ἀκόμη τὸν πατέρα της..., **μίσγομαι** ἔχω συνεντεῦξεις, ἀναπτύσσω σχέσεις, **ἀμφάδιος** (ἀμφαδόν-δά) φανερός, δημόσιος, νόμιμος, **ἄνα** ἐπίσ. τοῦ ὀνός ὡς **ταχὺς-τάχα**, **ξυνίημι** (συμμαζεύω, ὅσα ἀκούω εἰς τὸν νοῦν μου) ἀκούω, καταλαμβάνω, ἐμέθεν ἐμοῦ, παρ' ἐμοῦ, ὁ σ- ἀναλαμβάνει τὸν 258, **πομπή** ἀποστολή. — 291-4 δήμω μόνον ἐν σημ. μέλ. θὰ εἴρω, **ἄλσος** ιερὸς χῶρος δενδρόφυτος, **αἴγειρος** θ- μαυροδεύκη, πόθεν ἔξαρταται καὶ τίς ἡ γεν.; **κέλευθος** α 195, **νάω** ὅντω, τρέχω (κολυμβῶ, νῆσος), **λειμών** (ἐστι), **ἀμφὶ** διλόγυρα, **τέμε-** **νος** οὐ. (τέμ-νω) τόπος ἀποχωρισμένος τῶν πέριξ καὶ ἀφιερωμένος εἰς θεὸν ἡ ἥρωα, ἐνταῦθα: βασιλικὸν κτῆμα, κτῆμα τοῦ στέμματος, **ἄλωὴ** α 193 κῆπος, ἐπίπεδον ἀγροτ. κτῆμα καρποφόρον, **τεθαλυνῖα** ἄ. τεθηλώς, θάλλω, κατάφυτος, κατάφορτος ἀπὸ τροφανὰ προϊόντα, ἀπὸ π. μαρούλης π., **ծσσον-βοήσας** ε 400. — 295-6 **ἔνθα** ἐν τῷ ἄλσει, **μετραι** ἀντὶ πρστ., (τόσον χρόνον,) εἰς ὁ κεν ἔως ἄν. — 297-9 **ἔλπομαι** ε 379 φαντάζομαι, ὑπολογίζω, **ἥμεας** ἐγκλ. τύπ. τοῦ-ἥμᾶς, **ζμεν** ἀντὶ πρστ., **ἔρεομαι** ἔρομαι, εἰρομαι, εἰρωτάω, : ἔρω- τῶ. — 300-3 **ἔηα** ἀρίγνωτα 108, καὶ πάις καὶ παῖς ἀκόμη, παρα- τακτ. ἀκολουθία, **νήπιος** 3 μωρός, **πάις** **νήπιος** νήπιον, μωρόν, μὲν ἀληθῶς, οὕτε δώματα οὐδεμίᾳ ἄλλῃ οἰκία τῶν Φ., **τεύχω,-ξω-ξα**, τέτευχα, ἐτύχθην, τέτυγμα, κατασκευάζω (τέχ-νη, τέκ-των), **τοῖσι** τοῖς τοῦ Ἀλκ., **οίος** (ἐστι), κυρ. ἐπιφών. θαυμασμοῦ: πόσον ὠραῖος είναι.. αἰτιολογοῦσα τὲ οὐ μέν τι ἐσικότα: διότι τόσον ὠραῖος είναι .. ἡ ἀπόδοσις τῆς προτ. ἐπὶγράψει 262 ἔδει νὰ είναι: τότε στιμάτα, ἡ: τότε δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρακολουθήσῃ ήμᾶς ὅπι- σθην ἄλλῃ ἡ παρεμβληθεῖσα τοπογραφία τῆς πόλεως 262-9, ἡ βιο- γραφία τῶν Φ. 270-2 καὶ ὁ εἰς ταῦτα προστεθείς φόβος δυσμενῶν σχολίων τῶν Φ. 273-88 ἀπεμάρτυναν τὴν ἀναμενομένην ἀπόδοσιν, ἀνθ' ἡς ἐπαναλαμβάνει 289 τὴν ἐν 258 γενομένην σύστασιν, ἡ δὲ ἀπόδοσις ἀκολουθεῖ ἐν διαφόρῳ τύπῳ ἐν 295.. — 303-9 **δόμοι** ὁ πληθ. περὶ τοῦ δίκαιου διὰ τὰ πολλὰ διαιρείσματά του, **κεύθω-** σω, **ζκνθον** κ. κέκενθα, κέκενθα, κρύπτω: κρύψωσι, δεχθῶσιν ἐν- τός, εἰσέλθης ἐντός, αὐλὴ ὁ μεταξὺ τῆς ἔξωθύρας καὶ τοῦ μεγάρου ὕπαιθρος χῶρος, διελθέμεν ἀντὶ πρστ., **μέγαρον** ἡ μεγάλη τοῦ οἴ- κου αἴθουσσ, τὸ ἐνδιαιτημα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς δῆλης οἰκογενείας, **ծφρ** ἄν ἔως ἄν, ἡσται κάθηται α 108, 114, ἐπ^ο **ζσχάρη** 52, **αύγη** λάμψις, ἐν πυρὶς αύγῃ εἰς τὴν λάμψιν τοῦ π., ἐν τῷ τόπῳ, διν φω-

τίζει τὸ πῦρ τῆς ἑστίας, 306—53, **θαῦμα** παράθ. εἰς ἡλάκατα ἀλυπόρφυρα, **ἰδέσθαι** τὸ κατά τι: θαυμάσια τὴν θέαν, προκαλοῦντα τὸν θαυμασμὸν τοῦ θεατοῦ, **κεκλιμένη** στυλωμένη (διὰ τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ καθίσματος), **κίων** ἄ. θ., **δμωὴ** α 147, **ἥστ**^τ(αι) ἔνται, κάθηνται, **ποτικέντιται** ἔχει στηριχθῆ (ἀκρουμβῆ) πρός, **αὐτῆ** (κίονι) πρός τὸν αὐτὸν στῦλον (ῶστε οἱ δύο σύζυγοι ἐκάθηντο παρ' ἀλλήλους), **τῷ** (θρόνῳ) **ἐφήμενος** ἐπάνω εἰς τὸν δποῖον καθήμενος, **οἰνοποτάξω** (οἰνοπότης) θαμ. πίνω συχνὰ οἶνον, **ἀθάνατος** ὡς ἀναστροφή.—**310-2 παραμείβομαι** παρέχομαι, προσπερνῶ, **τὸν** Ἀλ., **βαλλέμεν** ἀντὶ προστι. βάλλε τὰς γειδάς σου περὶ τὰ γόνατα, περιπτύσσου..., **ἥμετέρης** ἐκ τῆς οἰκογενειακῆς γλώσσης, διότι καὶ τίνας συνυπονοεῖ; **νόστιμος** ὁ τῆς ἐπανόδου, **νόστιμον** **ῆμαρ** α 9, **χαίρων** πρός μεγάλην σου χαράν, **καρπαλίμως** ε 193, **εἰ καὶ καὶ εἰ.**

251-312. 262 πύροι προεξοχαὶ τοῦ τείχους τρίγωνοι, τετράγωνοι, πολύγωνοι, ἡμικυκλικαὶ, **ἐπαυξάνουσαι** τὴν ἀμυντικὴν περιφέρειαν τῶν τειχῶν καὶ παρέχουσαι τὸ πλεονέκτημα νὰ βάλλωνται οἱ πολέμιοι ἐκ διαφόρων ἄμα πλευρῶν ἀπαραίτητοι εἰναι οἱ πύροι περὶ τὰς πύλας, δποὶ ὁ κίνδυνος μεῖζων.—**264 ἀμφιέλισσαι** διότι καὶ ἡ πρῶρα καὶ ἡ πρύμνα τῆς νεώς ἔφερον δοκὸν κατὰ μικρὸν πρός τὰ ἔξω ἀνυψουμένην καὶ καμπύλουμένην καὶ τελευτῶσαν εἰς προεξοχὴν παρεμφερῆ πρός κεφαλὴν ζέψου· ἡ πρύμνα ἦτο ὑψηλοτέρα τῆς πρώρας Πίν. Η'. 3.—**266 Ποσιδήιον** 10.—**267 λᾶες** οἱ λίθοι χωσθέντες εἰχον λειανθῆ ἄνω (ζεστοὶ λίθοι), ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἔδραι ἐν τῇ ἀγορᾷ διὰ τοὺς ἐπιφανεῖς.—**268 σπλατανῆτα** ἀφροῦντο ἀπὸ τοῦ πλοίου, δσάκις τοῦτο δὲν ἔχονται ποιεῖτο (μάλιστα ἐν χειμῶνι).—**νῆσες μέλαιναι** αἱ νῆσες, ἵνα μὴ σήπωνται ἐν τῇ θαλάσσῃ, **ἐπεχρίσαντα** **ἔξωθεν** διὰ φυσικῆς **πίσσης**, αἱ δὲ κατὰ τὴν πρῶραν παρειαὶ ἐβάπτοντο ἔρυνθραι ἢ κυαναῖ, ἵνα κατὰ τὰς συνατήσεις ἐκκλίνωσι τὰς συγκρούσεις.—**270 βιδές τὸ τόξον** συνίστατο ἐκ δύάδους καμπύλης ἐλαστικῆς, ἔχουσης δεξύτερα τὰ δύο ἄκρα, εἰς τὸ ἐν τῶν δποίων ἦτο διαρκῶς προσθεδεμένη ἡ **νευρά**, κορδὴ τοῦ τόξου, ἐκ βοείου δέρματος λεπτοῦ, ἵσ τὸ ἄλλο ἄκρον προσεδένετο εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον τοῦ τόξου κατὰ τὴν χρῆσιν, Πίν. ΣΤ'. 3. Τὰ **βέλη** ἥσαν **χαλκᾶ** ἢ λίθινα, προσηριμοσμένα ἐπὶ ἐλαφροῦ στελέχους, δπερ δι ἐντομῆς προσηρμόζετο εἰς τὴν νευράν, Πίν. ΣΤ'. 5, ἐφέροντο δὲ ἐν τῇ **φαρέτρᾳ**, ἥτις ἦτο θήκη ἐπιμήκης κυλινδρικῆ, ἐκ δέρματος ἢ ἔντομον κοιλαιούμενου, καλυπτομένη διὰ πώματος, ἵνα προφυλάσσωνται τὰ βέλη ἀπὸ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν καὶ μὴ ἐκχύνωνται ἐν βιαίᾳ κινήσει, φερομένη δι ἱμάντος ἀπὸ τῶν ὕμων.—**287 ἀέκητι** τὸν

γαμβρὸν κατὰ κανόνα ἔξελεγον οἱ γονεῖς καὶ οὐχὶ ἡ καρδία τῆς κόρης.—**293 τέμενος** α 393.—**294 σσον γέγωνε βοήσας** ε 400.—**304 μέγαρον** εἰς τὸ μέγαρον α 103 ὥδηγοῦντο καὶ οἱ ξένοι.—**308 θρόνος** α 130.

316-20 ἱμάσσω (ἱμάς), ἱμασα, κτυπῶ διὰ τῆς μάστιγος (ἱμάσθη θ. 320), **φαεινῆ** διὰ τὴν στιλπνότητα τοῦ δεοματίνου λωρίου, τῷ ωχάῳ θαμ. τοῦ τρέχω, τροχάζω, **πλίσσομαι προχωρῶ** βάδην, μάλα δεξιῶς, **ἐπιβάλλω** καταφέρω ἐπὶ τῶν νώτων, **νόῳ** μὲ νοημοσύνην.—**321-7 δύσετο** μεικτ. ἀδρ., **κλυτὸς** α 300, **ἰρδὸς** 3 Ἱερός, ἵνα ὅπου, **ἄρα** φυσικὰ (συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας 295), **ἔπειτα** ἀφ' οὗ ἔμεινε μόνος, τότε, **κλῦθι** ε 445, **αλγίοχος** ε 103, **ἀτρυπτώνη** (ἄτρυπτος (α(στ.)-τρύπω φθείρω, καταπονῶ)) ἀκαταπόνητος, ἀκαταγνωνιστος, **νῦν δή περ** τώρα πλέον τούλάχιστον, **πάρος** πρότεον, **δαίω** ε 221, **δτε...ἔπεξ.** τῆς μτχ., **ἐννοσίγαιος** κ. **ἐννοσίχθων** α 74, φίλος πατ. ἀγαπητός, **ἔλεεινὸς** ὕξιος συμπαθείας: κινῶν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειαν.

IV. Ὁ Ομηρος ἐν τῇ Μυκηναίᾳ αἰθούσῃ.

(Οἱ δι' ἀδρῶν στοιχείων ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰς Προθήκας.)

ἀσπὶς ἔξ ἐλέφαντος **42** 1027-8, ἔνδεκα διαφόρων μεγεθῶν **47** 2331, πέντε μικρὰ **65** 2416, δύο ἄνευ ἀριθμοῦ **79** γραπταὶ ἐν ἐπιτυμβίῳ στίλῃ 3526 μεταξὺ **88-9** ἐν τῇ δεξιᾷ μαρῷ πλευρᾷ τῆς Αἰθούσης ἐπὶ ἐρυθροῦ λίθου ἐγγύλυπτον, **13** 116, **20** 241 ἐπὶ σφενδόνης χρυσοῦ δακτυλίου καὶ ἐν τῷ ἐγχειριδίῳ τῶν Μυκηνῶν τῷ φέροντι ἐμπαιστὴν ἐκ χρυσοῦ θήραν λεόντων.—**δόρυ** λόγχαι δοράτων **29** 449, **39** 740, τέσσαρες λόγχαι **50**, **72** 3543, **69** 5691, λόγχη μετὰ κρίκου ἔξαρτήσεως **18** 215, λόγχαι ἀκοντίων **29** 448, **54** 2480-2, 2535, **56** 2937, 3133 καλ., μηραταὶ φέροντες ἀνὰ δύο ἀκόντια **91** 5883-4 ἐκ τοιχογοαφίας τῶν ἀνακτόρων τῆς Τίγυνθος: λόγχαι δοράτων, ἀκοντίων, ξιφῶν, μαχαιρῶν ἐν τῷ βροτῷ τάφῳ τῶν Μυκηνῶν, ὑαλοφράκτῳ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰθούσης: **σαυρωτὴρ** ἐν τῇ **Χαλκοθήηῃ** ΑΑΜ **200** 6259-64, **190** 6850, 6874, 7004, 6849, 6848 πλ.—**βέλη** λίθινα ἄνευ ίδίας βάσεως **74** 5687, **75** 3681, **76** 5644, **32** 536-40· χαλκᾶ μετὰ βάσεως ἢ ἄνευ τοιαύτης **56** 3007, **52** 2335, **63** 2930, **54** 2455, **86** 1928-9, **64** 4909, **66** 3213, **82** 2099· ἐν τῇ **Χαλκοθήηῃ** **218** 8638 πολλὰ τῶν βελῶν φέρουσιν ἀντὶ τῆς ἐνσφηνουμένης εἰς τὸ στέλεχος βάσεως αὐλόν· ἐν Β'. Αἰθούσῃ τῶν Ἐπιτυμβίων ΑΑΜ 823, 825 δύο τοξόται ὀκλάζοντες ἐν

τῇ στάσει τῆς τοξεύσεως· δ' 823 φέρει καὶ φαρέτραν.—**θώραξ** γύαλον θώρακος χαλκοῦ ἐν τῇ **Χαλκοθήη** ΑΑΜ 199 6444.—**άσδρυς** 47 2468-70 τρεῖς κεφαλαὶ ἔξι ἐλέφαντος ἀνδρῶν φορούντων κόρυν ἐπενδεδυμένην ἔξωθεν δι' ὄργαντίων σειρῶν χαυλιοδόντων κάρπου ἐπαλήλων, ἐναλλασσούσης τῆς κυρτῆς καὶ κούλης ἐπιφανείας αὐτῶν παρ' ἔκαστην σειράν, ὡς φαίνεται μάλιστα ἐν τῇ 2470 κεφαλῇ καὶ 79 2055.

κύπελλα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, πολλὰ καὶ εὐδιάκριτα ἐν ταῖς Προθήκαις προβλ. Ιδίᾳ τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ ἐντὸς ναλίνων κωδώνων ἐν τῷ βάθει τῆς αἰθούσης ἐπὶ στηλῶν ἀρ. 1758-9 καὶ Πίν. Ε'. 1-2, ὅπου ἀπεικονίζεται ἐν τῷ μὲν εἰρηνικῇ βοσκῇ ταύρων, ἐν τῷ δὲ θήρᾳ αὐτῶν διὰ δικτύων.

σπεῖραι βοστρύχων χρυσαῖ 43 3183, 44 3009, 45 2448-9, 2576-7, 92 6221.

ἐπιτύμβιοι στῆλαι τρεῖς ἐκ Μυκηνῶν 1428-30 μεταξὺ 61-2, ἑτέρα 3256 μεταξὺ 88-9, ἑτεραι δύο 1427 κ. 1431 μεταξὺ 82-83.

λέβητες ἀνευ ποδῶν ὑπὸ τὰς Προθήκας τῆς Μυκ. Αἰθ.

πρόσκους πλὴν ἄλλων ἐκτεθειμένων ἐν τῇ Αἰθ. Ιδὲ καὶ τὰς ἐκ Τροίας μικρὰς 78 4339, 4402, 4431, 4441.

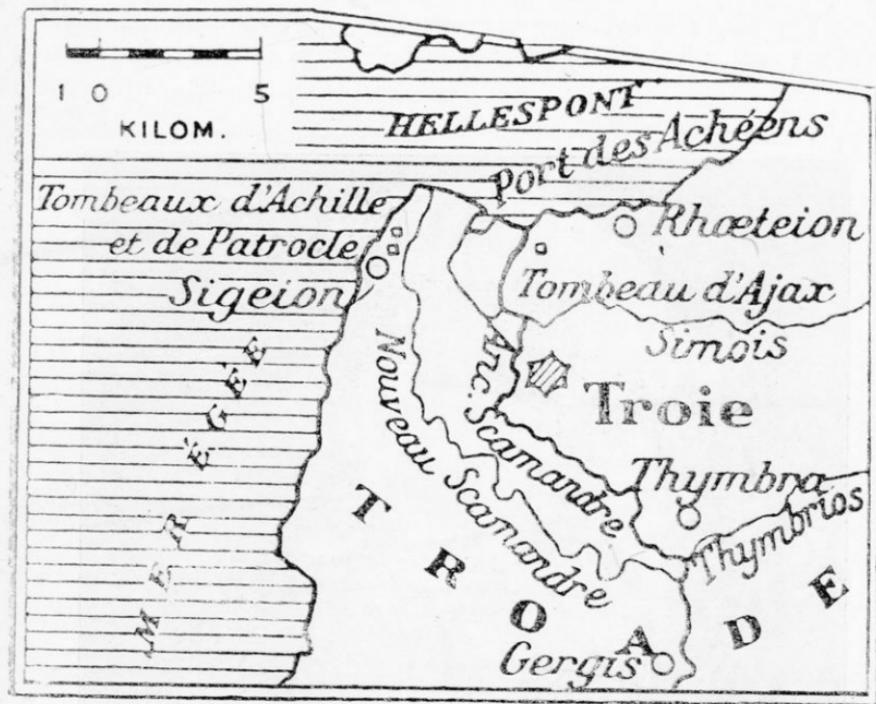
Ενδρήματα ἐκ Τροίας ἐν 77-8.

περόναι - πόρναι 14 102-3, κεφαλαὶ αὐτῶν 14 104-5, περίχρυσοι 13 93-6, **χρυσαῖ** 19 245-7.—**πτέρνες** ἡμικύκλιοι ἐλεφάντινοι περιστεφόμενοι διὰ χρυσοῦ χείλους 22 310, ἐπίπεδοι διαφόρων μεγεθῶν ἐλεφάντινοι 47 2460, 2474, 52 2333, 2326, 57 2632, 58 4532, 59 1024-5, 64 2700, 65 2579, 79 2044.—**δακτύλιοι** 20 240-1, πολλοὶ ἐν 42-3, 92 6208, 87 1801-4.—**περιδέραια** κ. **ὅρμοι** περὶ τοὺς βραχίονας ἢ τὸν λαιμὸν 12 56-68 13 80, 14 77-8, 43 3003, 3087, 2998, 3153, 92 6212, 77 4331, 37 68^a, μετ' ἔξαρτήματος ἐπιστηθίου 43 3194, 45 2791, 2847· ἔξαρτήματα ἐπιστήθια περιδεραίων 23 340-9, 36 672, 699, 37 668, 674, 14 110, 111, 114-5, 30 508, 513, 45 2847, 2791, 2845, 44 3186.—**ψέλιον** μέγα, ἵσως ἀνδρικόν, ἀρίστης τέχνης 20 263.—**ἐνώπια** (ἔρματα) φέρει ἢ προσωπίς 14 146, 13 53-5, 61, 77 4332-3.

φόρμιγξ εὑρέθησαν δύο διτείναι ἐν τάφῳ τοῦ Μενιδίου σύντετριμέναι, ὃν μία ἀποκατεστάθη ὑπὸ Ἐλληνος τεχνίτου Πρ. 83.

διάζωμα μεγάρου ἔξι ἀνακτόρου τῆς Κρήτης 62 ἐν τῇ ἀριστερᾷ τῷ εἰσιόντι μικρῷ πλευρῷ· δύο ἑτερα τεμάχια ἐκ τοῦ ἀνακτόρου τῶν Μυκηνῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι μικρᾶς πλευρᾶς μεταξὺ τῶν δύο ἐπιτυμβίων στηλῶν.

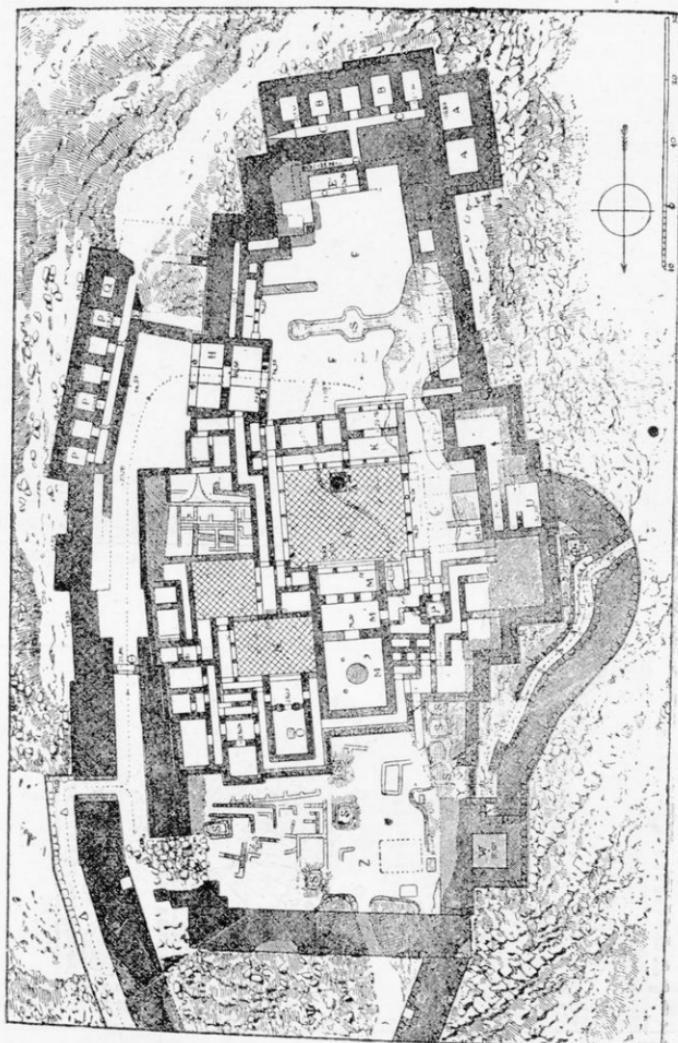
1

2

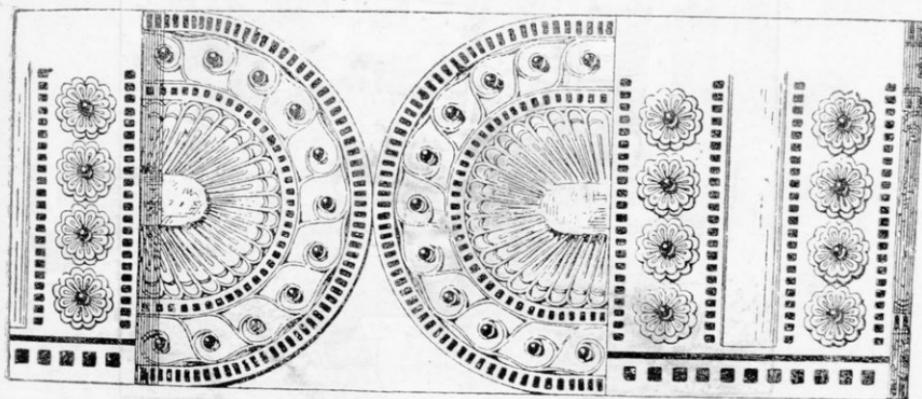

3

1

2

ἀντίστροφη

1

2

3

4

5

1

2

3

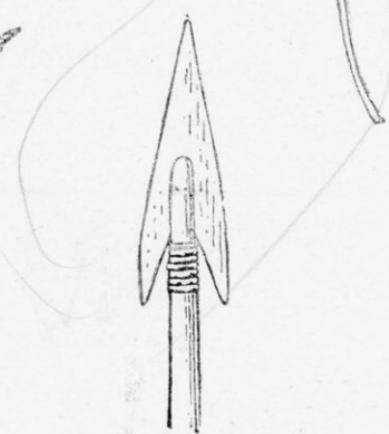
3

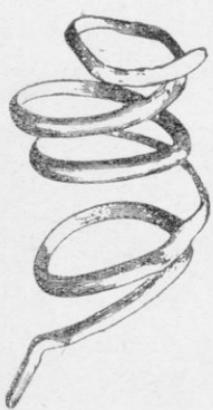
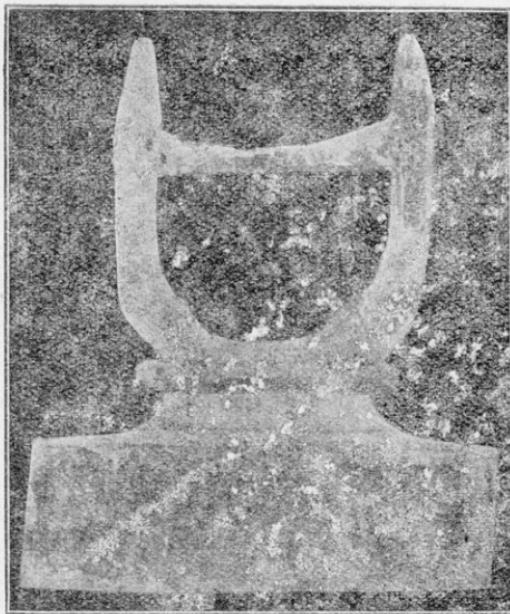
4

4

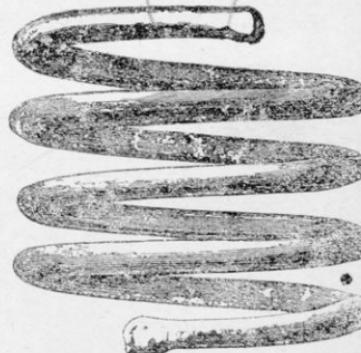
4

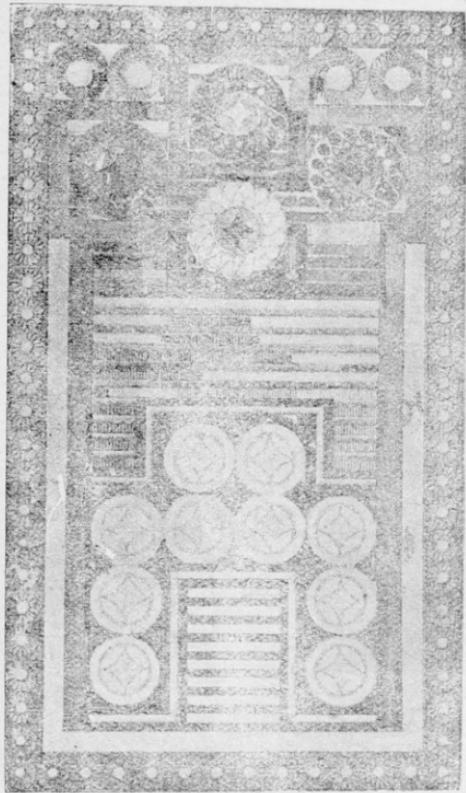
3

3

3

2

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

3

Αἱ ἐκθέσεις τῶν μαθητῶν μου.

Οἱ μαθηταὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νάποκτήσωσι τὸ ζηλευτὸν δόλον νὰ γράφωσιν δραίας ἐκθέσεις, μετὰ τέχνης, μετὰ δυνάμεως καὶ μετὰ χάριτος, ἃς προμηθεύωνται πάντα τὰ τεύχη τοῦ χρησιμωτάτου βιβλίου.

A.' τεῦχος. Εὐθυμογραφήματα	Δρ. 3.—
B.' τεῦχος. Περὶ τὴν πατρίδα (Λόγοι πατριωτικοὶ)	» 3.—
“Η” Εκθεσις τῶν θερινῶν ἔξετάσεων οἰκη.	» 1.—

Προσεκῆς ἐκδίδεται τὸ

Γ'. τεῦχος. Ἀναμνηστικὸν λεύκωμα δύο μεγάλων σχολικῶν Ἑορτῶν (περιέχον ποικίλας ἐργασίας μαθητῶν τῆς Β', Γ', καὶ Δ', τάξεως τοῦ Προτύπου Κλασικοῦ Γυμνασίου).

Τὰ τεύχη ταῦτα ἀποστέλλονται παρ' ἡμῖν εἰς πάντα αἴτοντα μαθητὴν ἐπὶ προαποστολῆ τοῦ ἀντιτίμου καὶ τῶν ταχυδρ. τελῶν.

“Η διεύθυνσις : Κύριον Δ. Γευδῆν Γυμνασιάρχην
Εἰς Ἀθήνας. Μεγ. Ἀλεξάνδρου 50.

Μηχανοποιημένης από το Ινστιτούτο Εκπαίδευσης Πολιτικής